

Số 119 - Tháng 10 / 2011

Nguyệt San
DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

Dien Dan Giao Dan, Inc.
Non-Profit Organization #2455155

14916 Dillow Street
Westminster, CA 92683
USA

714-894-5826

Website: www.DienDanGiaoDan.com
Email: toabaoddgd@yahoo.com

Linh Hương

Lm. Cao Phương Kỳ

Cố Vấn Pháp Luật

L.S. Nguyễn Đình Khương

Nhóm Chủ Trì

Nguyễn Xuân Hân, Lê Tinh Thông, Nguyễn Văn Huệ, Trần Ngọc Vân, Nguyễn Đức Tuyên, Nguyễn Trường Khoan, Kim Loan, Trần Tấn Toan, Hoàng Quý, Lê Văn Trang, Trần Quang Tuyến, Nguyễn Khoa Khương, Nguyễn Văn Bách, Đinh Lưu Nhã, Lê Thiên, Nguyễn Mạnh Thường, Phạm Tất Hạnh, Nguyễn Đức Chuyên, Laura Trần, Phạm Đình Đài, Trần Văn Cảo, Nguyễn Văn Quát

Tòa Soạn

Chủ Nhiệm:

Trần Văn Cảo,

Trần Nguyễn Thao, Phụ tá

Chủ Bút:

Trần Phong Vũ

Tổng Thư Ký:

Nguyễn Văn Quát

Nguyễn Xuân, Phụ tá

Thủ Quỹ:

Nguyễn Thị Hiếu

Trị Sự

Nguyễn Khoa Khương, Nguyễn Mạnh Thường, Phạm Bá Cát, Nguyễn Đức Chuyên, Nguyễn Thị Thêu, Đỗ Trí Tuệ, Nguyễn Văn Quát

Ban Biên Tập

Trần Phong Vũ, Nguyễn Đức Tuyên, Trần Hữu Khắc, Nguyễn Tiến Ích, Lê Tinh Thông, Lê Thiên, Nguyễn Chính Kết, Thanh Hiền, Phạm Minh Tâm, Đỗ Mạnh Trí, Nguyễn Tiến Cảnh, Minh Võ

Trình Bày

Illusion Graphic

Trong Số Này

Thường Xuyên:

Thư Tòa Soạn ..... Diễn Đàn Giáo Dân... 2
Hộp Thư Độc Giả ..... Diễn Đàn Giáo Dân... 4

Chủ Đề:

Chúng con phải làm gì? ..... Nữ Vương Công Lý... 6
Vatican ép TGM Ngô Quang Kiệt ..... Nguồn: Người Việt... 8
Hội đàm vòng 3 Vatican - VN ..... Nam Trung.. 11
Học thuyết xã hội ..... Lm. Phan Tấn Thành.. 12
Tôi cảm ơn Lm. Phan Khắc Từ ..... Lê Thiên.. 16
Viết từ Canada ..... Mặc Giao.. 19
Những nẻo đường VN ..... Phạm Minh Tâm.. 22
Nhân sĩ trí thức khởi kiện truyền thông Hà Nội ..... Gia Minh.. 25
Sau những câu nguyện ở Thái Hà..... Thanh Phong.. 27
Giáo hội kiểu Việt Nam ..... Nguyễn Văn Lục... 32
Vài suy nghĩ rời về ..... Trần Phong Vũ.. 43
“Yêu cầu chấm dứt yêu nước” ..... Song Hà.. 48
Ủy ban đoàn kết công giáo ..... Lm. Chân Tín.. 56
Tọa đàm công lý & hòa bình ..... NVCL.. 64
Tôi đi dự phiên tòa phúc thẩm ..... Nguyễn Hữu Vinh.. 66
Chế độ độc tài chống lại toàn dân ..... Lý Đại Nguyên.. 90

Tôn Giáo:

Giáo huấn xã hội công giáo ..... Nguyễn Đình Thao.. 15
Nói với bạn trẻ về “Hàng giáo phẩm ..... Lm. Chân Tín.. 30
Nói với bạn trẻ về “Ủy ban đoàn kết ..... Lm. Chân Tín.. 59
Sống đạo giữa đời ..... Lê Thiên & Lê Tinh Thông.. 78
Tin mừng giữa dòng đời ..... Trần Việt Cường.. 88
Giải đáp Giáo Lý căn bản ..... Lm. Ngô Tôn Huấn.. 93

Chính Trị, Xã Hội, Văn Hóa, Tin Tức, Sinh Hoạt:

Đêm thấp sáng niềm tin 14
Câu chuyện từ nước Đức ..... Phạm Hồng Lam.. 37
Lm. Phan Khắc Từ đã chuyển ra Hà Nội ..... NVCL.. 40
Chuyện dài kinh tế tài chánh thời Cộng Sản ..... Trần N.Thao.. 50
Lá “Bài Tẩy” của ông Lm. họ Phan ..... NVCL.. 54
Lm. Nguyễn Văn Khải viếng thăm HT Thích Viên Lý..... 63
Tám nhà tranh đấu VN được trao giải ..... Gia Minh..71
LS Nguyễn Văn Đài viết về bạn tù 74
Quý tù nhân lương tâm ..... Mặc Lâm.. 77
Ngọn nến tiếc thương (thơ) ..... Ngô Minh Hằng.. 92
Nỗi đau không ngờ (thơ) ..... Ngô Minh Hằng.. 92
Tôn giáo & giáo hội dân sự III ..... Đoàn Thanh Liêm.. 97
Gia Chánh ..... Bà Hương Bình.. 100

Hình Bìa: Tràng Hoa Thiêng Liêng DDGD dâng kính Mẹ La Vang. Bìa trong: Lm. Phêrô Nguyễn Văn Khải gặp gỡ Cộng Đồng Nam Cali tại Trung Tâm CG/GP Orange. **Hình Phi Nguyễn.**

Giá Biểu Một Năm

- Hoa Kỳ
Đọc giả thường: 45MK
Đọc giả ân nhân: 50MK trở lên
- Canada: 50MK
- Âu Châu: 70MK
- Á và Úc Châu: 80MK

■
Các Đại Diện
La Puente, CA:
Nguyễn Đức
(626) 917-7487

Los Angeles, CA:
Nguyễn Ngọc Chánh
(626) 810-6346

Milpitas, CA:
Phạm Văn Tường
(408) 946-4027

Riverside, CA:
Đỗ Tâm
(909) 272-3446

Trần Huy Thống
(929) 788-4637

San Diego, CA:
Phạm Văn Hội
(619) 516-3573 (619) 261-1250

San Jose, CA:
Chu Quang Định
(408) 972-5445

Nguyễn Đình Sang
(408) 230-6418

San Francisco/ Oaland, CA:
Nguyễn Văn Hiệp
(510) 582-1605

Stockton, CA:
Nguyễn Anh Quý
(209) 952-3914

Colorado:
Trần Công Huấn
(719) 574-9818

Denver, CO:
Lê Văn Giáo
(303) 761-0072

Florida:
Lê Ngọc Thanh
(561) 249-4201

Georgia:
Bùi Mai Quốc Tuấn
(770) 507-3247

Indiana:
Mt. Nguyễn Đình Cận
(260) 755-0774

Chicago, IL:
Nguyễn Thọ Khải
(773) 478-1128

Louisville, KY:
Nguyễn Văn Đăng
(502) 375-0284

Wichita, KS:
Lê Văn Thành
(316) 655-7118

Quý độc giả đang có trên tay Diễn Đàn Giáo Dân số 119 phát hành tháng 10-2011. Cùng với tháng 5, Giáo Hội dành tháng 10 hàng năm để tôn kính Đức Mẹ. Trong tâm tình ấy, Ban Biên Tập Diễn Đàn đã chọn tâm hình Đức Mẹ cho bìa số báo này như một cách nhắc nhở mọi người chúng ta luôn hướng tâm hồn về Mẹ để xin Người tiếp tục nâng đỡ, gìn giữ Giáo Hội và Quê Hương Việt Nam trong giai đoạn cực kỳ khó khăn hiện tại.

Một cách tổng quát có ba vấn đề lớn được phản ánh trong nội dung nguyệt san Diễn Đàn Giáo Dân số 119.

Thứ nhất là những vấn đề quan trọng liên quan tới thân mệnh Giáo hội Việt Nam gần đây bao gồm những tiết lộ về các cuộc trao đổi âm thầm và công khai giữa Vatican và Hà Nội dẫn tới sự từ chức của Đức TGM Guise Ngô Quang Kiệt, để đạt tới việc bổ nhiệm vị đại diện không thường trú của Tòa Thánh tại Việt Nam, -Đức TGM Leopoldo Girelli-; việc mở lại vòng 3 đàm phán giữa hai bên cùng với những tiếng nói của giáo dân Việt Nam đạo đạt lên vị đại diện này.

Vấn đề thứ hai là những bài viết của linh mục Chân Tín gửi giới trẻ Công giáo Việt Nam về những vấn đề Giáo Hội, trong đó có những khúc mắc liên quan tới những hệ lụy của cái gọi là Ủy Ban Đoàn Kết Công Giáo, cách riêng linh mục Phan Khắc Từ. Riêng trường hợp "ông LMQD" họ Phan, trên Diễn Đàn Giáo Dân số này, giáo sư Lê Thiên, bình bút của nguyệt san đã viết một bài phân tích tỉ mỉ về bộ mặt thật của ông xuyên qua chính những thư từ, tài liệu và bài viết của đương sự, đặc biệt là thư đương sự gửi HY Phạm Minh Mẫn gần đây.

Và thứ ba là những vấn đề thời sự chung quanh tham vọng bá quyền của Trung cộng tại Biển Đông, trong đó dư luận hiện đang chú ý nhiều tới sự kiện nhà nước CSVN đã dùng binh phong Ủy Ban Tôn Giáo để ngăn cản việc tổ chức cuộc Tọa Đàm về Biển Đông của Câu Lạc Bộ Nguyễn Văn Bình, do chính Đức Giám Mục Phaolô Nguyễn Thái Hợp, Chủ tịch Ủy Ban Công Lý & Hòa Bình của HĐGMVN chủ xướng.

Ngoài ba vấn đề lớn trên đây, dư âm của những buổi tiếp xúc, trao đổi giữa linh mục Phêrô Nguyễn Văn Khải, nguyên phát ngôn viên của Dòng Chúa Cứu Thế Thái Hà tại Quận Cam và nói chung tại các cộng đồng Việt Nam tị nạn thuộc các tiểu bang Hoa Kỳ đã tạo nên một nguồn hứng khởi trong dư luận khắp nơi. Riêng tại Tiểu Sài Gòn, nơi được mệnh danh là Thủ Đô của người tị nạn Việt Nam, sự thành công vượt bậc của cuộc mít tinh tối Thứ Tư 14-9 tại công trường chiến sĩ Việt Mỹ Westminster, với sự tham dự của khoảng 5000 bà con với mục tiêu chống đối hành vi xâm lược của Trung Cộng với sự tiếp tay của Hà Nội là một bằng chứng cụ thể.

Mời độc giả đọc mục Viết Từ Canada của nhà báo Mặc Giao và bài Giáo Hội Kiêu Việt Nam của nhà báo Nguyễn Văn Lục trên ĐĐ số này để thấy rõ những

Marrero, LA:
Trần Văn Bình
(504) 348-1346
Ngô Tâm
(504) 368-0055

Kenneer, LA:
Nguyễn Đình Nghiêm
(504) 254-1150

Boston, MA:
Phạm Duy Lý
(617) 265-7934

Brooklyn, MN:
Trần Ngọc Bái
(763) 315-3942

Kansas City, MO:
Nguyễn Lưu
(816) 231-2413

Durham, NC:
Nguyễn Sương
(919) 361-5472

Lincoln, NE:
Trần Văn Trị
(402) 438-4415

Las Vegas, NV:
Phan Văn Sỹ
(702) 221-1688

New York:
Hoàng Văn Tăng
(718) 639-6174

Cincinnati, OH:
Francis Đình Khải
(513) 227-4711

Oklahoma:
Lê Minh Khôi
(405) 759-3645

Tulsa, OK:
Ngô Thiện Tích
(918) 437-6253
Nguyễn Minh Tuấn
(918) 627-2046

Portland, OR:
Ngô Trường James
(503) 591-0871
Đoàn Trọng Thu
(714) 642-8365

Philadelphia, PA:
Nguyễn Đức Phong
(215) 329-0538

Arlington, TX:
Trần Văn Minh
1-866-246-3702

Arkansas:
Lê Thiên Hoàng
(479) 471-7238

Austin, TX:
Phạm Trí Thức
(512) 832-6408

Irving, TX:
Đoàn Thanh Hùng
(972) 790-2216 / 3500

muu toan gian doi của một cây viết trong cộng đồng khi trắng trợn xuyên tạc con người và tư cách của cha Khải.

Bản tin của tổ chức quan sát về tình trạng Nhân quyền quốc tế vừa công bố hôm 14-9 cho hay 8 nhà tranh đấu cho tự do ngôn luận và dân chủ Việt Nam được trao giải Hellman/Hammett cũng được đăng trên ĐĐGD số này. Đó là tiến sỹ luật Cù Huy Hà Vũ, người đấu tranh cho dân oan bà Hồ thị Bích Khương, luật sư Lê Trần Luật, cựu tù nhân Nguyễn Bắc Truyền, nhà văn Nguyễn Xuân Nghĩa, luật gia Phan Thanh Hải, blogger Tạ Phong Tần, và cựu đảng viên Vi Đức Hồi. Sáu trong số 8 người này hiện đang bị CSVN cầm tù. LS Nguyễn Bắc Truyền đã mãn hạn tù nhưng còn trong tình trạng bị quản chế. Riêng LS Lê Trần Luật tuy chưa bị bắt, nhưng sau khi nhận biện hộ cho 8 giáo dân Thái Hà trước đây, ông luôn bị công an săn đuổi, nhiều khi bị sách nhiễu liên tục và phải sống như một kẻ vô gia cư.

Sau hết, Thư Ngỏ nói là của hơn 30 nhân sỹ, tri thức Việt Nam Hải Ngoại gửi các lãnh tụ đảng và nhà nước CSVN mới đây hiện đang gây nhiều tranh cãi trong cộng đồng tị nạn. Để hiểu rõ vấn đề, mời độc giả theo dõi quan điểm của nhà văn Trần Phong Vũ qua bài Vài suy nghĩ rời về Thư Ngỏ... trên Diễn Đàn số này. Bài viết cũng đã được phổ biến trên nhiều trang mạng điện tử, trong đó có D.C.V Online và đã được dư luận trong và ngoài nước nồng nhiệt chú ý.

Diễn Đàn Giáo Dân ■

DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

Tiếng Nói Trung Thực Của Những Công Dân Tín Hữu Công Giáo Việt Nam

Chúng Tôi Chủ Trương:

- Tôn trọng Sự Thật như Chúa Giêsu đã dạy: “Sự Thật sẽ giải thoát anh em.”
- Tuyệt đối trung thành với giáo huấn của Hội Thánh Công Giáo.
- Không chỉ trích cá nhân khi những hành vi ngôn ngữ của cá nhân không phụng hại tới quyền lợi chung của Giáo Hội, Xã hội và Dân Tộc.
- Nói thay cho những đồng bào, đồng đạo không có tiếng nói trên Quê Hương trong nỗ lực tranh đấu cho tự do tôn giáo, nhân quyền và nhân phẩm Việt Nam.
- Góp phần xây dựng một xã hội công bằng, nhân ái dưới ánh sáng soi dẫn của Tin Mừng Chúa Kitô.
- Diễn Đàn Giáo Dân góp phần trình bày các sự kiện và dành quyền xem xét, phán đoán và phản ảnh cho độc giả.

Do Chủ Trương Trên Đây:

- Chúng tôi dành quyền tối hậu trong việc hiệu đính, rút gọn hay từ chối không đăng tải những bài vở không phù hợp với chủ trương trên đây gửi cho Diễn Đàn Giáo Dân. Mong quý vị thông cảm.
- Tất cả những thiếu sót, có thể có, đều ra ngoài ý muốn của nhóm Chủ Trương.

Houston, TX:

Kim Mai
(281) 970-4903

Palacio, TX:

Phạm Đức Thành
(361) 972-6404

Round Rock, TX:

Nguyễn Thái Long
(504) 254-2660

San Antonio, TX:

Nguyễn Văn Nghiênn
(210) 614-3753

Lê Hào

(713) 661-5537

Washington:

Lâm Phát Giang
(509) 928-3178

Renton, WA:

Phạm Niên
(425) 277-8641

Vũ Nam Hải

(425) 228-8023

Úc Châu:

Phạm Minh Tâm
0421600100

Hoàng Chính Đan
0423085609

Bà BS Trần Văn Thịnh

618-9276-3146

Pháp Quốc:

Trần Ngọc Lan
0143403114

Đức Quốc:

Phạm hồng Lam
(+49) 821 455 06 09

Phan Đức Thông

0821-593-522

Giá Biểu Quảng Cáo

Diễn Đàn Giáo Dân nhận quảng cáo từ khắp các quốc gia và các tiểu bang. Kính mong Quý Cơ Sở Kinh Doanh và các Dịch Vụ tiếp tay nuôi dưỡng và phát triển tờ báo của ngân lớp giáo dân bằng cách gửi đăng quảng cáo trên Nguyệt San Diễn Đàn Giáo Dân. Đây là giá biểu quảng cáo cho mỗi kỳ:

- Giá Thường:
  - 1 trang bìa màu: \$300 MK
  - 1 trang trong: \$100 MK
  - 1/2 trang trong: \$50 MK
- Giá Ủng Hộ:
  - 1 trang trong: \$120 MK
  - 1/2 trang trong: \$60 MK
- Giá Ân Nhân: không giới hạn trên giá ủng hộ.

Hộp Thư Độc Giả

Ông Trần Văn Vững, NE

Ở Giáo xứ tôi có một ca trưởng cho phổ biến Kinh Tin Kính này (Bản kinh phổ nhạc đính kèm), đồng thời tôi cũng nghe Kinh này hát trong các Thánh Lễ kỳ Đại Hội Thánh Mã 2011 tại Missouri. Theo tôi biết Kinh này đã được dùng trong suốt thế kỷ trước và mới đây được thay thế bởi Kinh Tin Kính hiện tại chúng ta đang đọc ....

Đúng như ông viết, bản kinh mà ông gửi kèm là Kinh Tin Kính đã từng dùng trong Phụng Vụ trước đây. Bản kinh mới do HĐGMVN cho áp dụng trong nước chỉ sửa đổi đôi chỗ có tính cách hành văn nhưng Nội Dung thì không thay đổi. Tại hải ngoại, Văn Phòng Phối Kết Tông Đồ Mục Vụ tại La Mã đã đóng cửa nên việc áp dụng các thay đổi về Phụng vụ theo Giáo Hội Mẹ cũng tùy thuộc phần nào nơi các cộng đoàn địa phương. Ông có thể trình bày vấn đề này trực tiếp với Linh mục cai quản Giáo xứ.

Ông Nguyễn Thức, NE

Hôm nay cháu gửi tiền báo hàng năm , \$60.00. Cháu xin cảm ơn quý vị. Kính xin Mẹ Maria và Chúa luôn phù hộ cho quý vị và gia đình an lành để vạch mặt những tên ăn cơm nhà Chúa mà mùa rỗi cho bọn quỷ đồ...

Cám ơn ông tiếp tục nâng đỡ, cầu nguyện và chia sẻ những ưu tư của nguyệt san DDGD.

Ông Nguyễn Khắc Nghị, NE

Trước hết cháu có lời thăm tới tất cả các bác đang phục vụ báo DDGD và cầu chúc các bác được nhiều hồng

ơn Chúa, sức khoẻ để tiếp tục công việc tới đích: 'Sáng danh Chúa'.

Tất cả các anh, chị, em chúng tôi của DDGD tri ơn tâm tình quý mến của ông. Mục đích tối hậu của mọi người là làm sáng danh Chúa.

NHẮN TIN:**LM. Phan Phát Huân, CA**

Cám ơn cha đã chia sẻ. Tòa soạn sẽ chuyển lời yêu cầu của cha đến Ban Biên Tập và Lm. Linh Hương.

Ông Nguyễn Hải, MI:

Cám ơn Ông đã gửi 2 năm lệ phí.

Bà Nguyễn Ánh Tuyết, CA

Cám ơn bà đã gửi lệ phí.

Ông Hoàng Văn Thuận, Canada:

Cám ơn ông đã gửi lệ phí cùng những lời chúc mừng.

Bà Terese Chương Tran Nguyen, England :

Cám ơn bà đã gửi lệ phí.

Ông Bà Huỳnh Hoa, CA

Cám ơn ông bà đã gửi lệ phí.

Ông Dương Đức Thanh, CA

Cám ơn ông đã gửi lệ phí ân nhân.

Ông Khôi Nguyen, TX :

Cám ơn ông đã gửi lệ phí.

Ông Lê Xuân Long, CA

Cám ơn ông đã gửi lệ phí ân nhân.

Bà Ngô thị Xinh, MD :

Cám ơn bà đã gửi lệ phí ân nhân.

Ông bà Lê Can, OK :

Cám ơn ông bà đã gửi lệ phí. Tòa soạn đã gửi sách.

Ông Võ thành Trí, TX :

Cám ơn ông đã gửi lệ phí.

DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

Ông Bà Trần Lâm, BC
Đã gửi sách Hồi Ký của Đức
Cha Lê Đắc Trọng
“Chúng Từ Của Một Giám
Mục” đến ông bà.

Ông Lê Triều, TX :
Cám ơn ông đã gửi lệ phí ân
nhân.

Ông Nguyễn khắc Bình, CA :
Cám ơn ông đã gửi lệ phí ân
nhân

Ông Đỗ Hữu Minh, CA
Tòa soạn đã nhận chi phiếu của
ông trả lệ phí cho ông và ông Do
Martin bên Pháp. Xing ghi nhận ý
kiến của ông về Label gửi báo.

Nhân đây cũng xin lưu ý quý
độc giả tại Hoa Kỳ và Canada vui
lòng ghi lại số ký danh của quý vị
được in trên Label bì thư gửi báo để
tiện việc liên lạc với Tòa soạn. ■

CÁO LỖI:

Một số Độc giả đã than phiền về báo tháng tám, số 117, đã đến tay trễ hơn thường lệ. Tòa soạn thông cảm sự nóng lòng của độc giả phải chờ đợi để có báo đọc hợp với thời gian tính. Tuy sự chậm trễ là do tại bưu điện, Tòa soạn cũng xin chân thành tạ lỗi cùng quý Độc giả đã phải nhận báo trễ.

Tòa Soạn lưu ý quý Độc Giả tại Hoa Kỳ và Canada:

Label màu trắng dán trên bì thư gửi báo đến quý Độc giả, ngoài tên và địa chỉ của độc giả, quý vị còn thấy hai hàng phía trên hai góc:

A. Góc trên bên phải có ghi ngày, tháng, năm đáo hạn lệ phí để quý vị tiện theo dõi.

B. Góc trên bên trái có in số ID: T.... của mỗi Độc Giả

Để tiện việc sổ sách và tránh làm lẫn, mỗi khi liên lạc, đổi địa chỉ hoặc viết chi phiếu cho Diễn Đàn xin quý vị ghi thêm số ID kèm với tên họ. Quý vị cũng có thể cắt miếng Label trên bao thư rồi bỏ chung vào thư gửi cho Tòa Soạn.

Xin chân thành cảm ơn quý vị.
Diễn Đàn Giáo Dân.

Giới Thiệu Sách CHỪNG TỪ CỦA MỘT GIÁM MỤC (Lê Đắc Trọng)

Hồi Ký Toàn Tập của Cố Giám Mục Phụ tá Tổng Giáo Phận Hà Nội, Việt Nam.

- Tại Hoa Kỳ: Ấn phí 25 Mỹ Kim. Xin trả thêm 5 Mỹ Kim để được gửi sách tới tận nhà trong vòng ba ngày qua đường bưu điện, dạng Ưu tiên (Priority Mail). Nếu đặt mua 2 cuốn, chỉ phải trả 55 Mỹ Kim bao gồm cước phí.
- Ngoài Hoa Kỳ: Ấn phí 25 Mỹ Kim cộng cước phí (tùy theo quốc gia và số lượng sách)

Chi phiếu viết trả cho
DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN (Memo: Hồi Ký) và gửi về

Tòa Soạn DĐGD:
14924 Dillow, Westminster, CA 92683
Điện thoại (714) 894-5826.
Email: toabaoddgd@yahoo.com

Chúng Con Phải Làm Gì?

Thư của một tín hữu gửi Đức Tổng Giám mục Leopoldo Girelli, Đại diện Không thường trú của Tòa thánh tại Việt Nam,

Nữ Vương Công Lý: Thiết nghĩ, những chuyến viếng thăm mục vụ của vị Đại diện Không thường trú của Tòa thánh tại Việt Nam như diễn ra vừa qua tại các Tổng Giáo phận là cần thiết để tìm hiểu về đời sống của Giáo hội trên quê hương Việt Nam. Tuy nhiên, nếu những cuộc viếng thăm ấy chỉ dừng lại ở những lễ hội, những đón tiếp linh đình, những bắt tay chúc tụng, những cung ly vang trời, thì Giáo hội Việt Nam sẽ tiếp tục đứng bên lề cuộc sống, làm vật trang trí cho chế độ vô thần và người bản cùng sẽ không còn nơi nương tựa.

Ngày 3/9/2011, Đức Tổng Giám mục Leopoldo Girelli, Đại diện Không thường trú của Tòa thánh tại Việt Nam, đã tới thăm Tổng Giáo phận Huế khởi đầu cho chuyến viếng thăm các giáo phận thuộc Tổng giáo phận Huế từ ngày 3-16/9/2011.

Đây là lần thứ ba vị Đại diện không Thường trú của Tòa thánh đến Việt Nam sau chuyến viếng thăm Giáo hội Việt Nam vào dịp Hội nghị thường niên Hội đồng Giám mục Việt Nam cuối tháng Tư 2011, và chuyến viếng thăm 5 giáo phận thuộc giáo tỉnh Hà Nội vào đầu tháng Sáu vừa qua.

Chuyến viếng thăm lần này của Đức Tổng giám mục Leopoldo Girelli diễn ra trong bối cảnh nhiều thanh niên Công giáo bị nhà cầm quyền Việt Nam bắt giữ trái pháp luật. Một vài người trong số họ đã bị nhà cầm quyền qui chụp tội danh “hoạt động nhằm lật đổ chính quyền nhân dân”, chiếu theo điều 79 của Bộ luật Hình sự. Số còn lại, hiện nay, không ai ngay cả thân nhân của họ, biết họ đang bị nhà cầm quyền giam giữ ở đâu, còn sống hay đã chết.

Cuối tháng 8 vừa qua, thân nhân của các thanh niên bị bắt giữ trái pháp luật đã viết một thư ngỏ gửi

tới quý vị lãnh đạo các tôn giáo, đặc biệt các giám mục, linh mục, tu sĩ và giáo dân Công giáo, xin giúp lời cầu nguyện cho con em của họ được can đảm giữ vững đức tin và kiên cường theo đuổi con đường đã chọn.

Từ nhiều năm qua, sau những vụ việc liên quan tới Giáo hội Công giáo, đặc biệt sau biến cố Tòa Khâm sứ – giáo xứ Thái Hà, Giáo hội Công giáo trở thành đối tượng chú ý đặc biệt của nhà cầm quyền Hà Nội. Những hoạt động thuần túy mang tính tôn giáo cũng bị nhà cầm quyền cộng sản lo ngại. Theo thông tin chúng tôi nhận được, ngay cả những khóa đào tạo truyền thông của Truyền thông Cứu thế gần đây cũng đang được nhà cầm quyền Hà Nội soi một cách kỹ lưỡng chỉ vì họ tưởng tượng nghĩ rằng những khóa học đó là do bên “ngoài giết dây” và những cuộc bắt bớ các thanh niên Công giáo vừa qua mà phần lớn là các học viên của lớp Truyền thông Cứu thế, không ngoài mục đích trấn áp các thanh niên này.

Trước tình hình nhà cầm quyền Hà Nội tiếp tục gia tăng những cuộc bắt bớ nhắm vào người Công giáo, trước sự im lặng “đáng sợ” của các lãnh đạo Giáo hội đối với các con chiên ngoan đạo bị bắt giữ trái pháp

luật, nhiều người Công giáo Việt Nam cảm thấy hoang mang, lo ngại trước hiện tình Giáo hội.

Bức thư của Maria Phạm Thị Ngọc, giáo dân giáo xứ Ninh Hải, giáo phận Bùi Chu, thân nhân của một trong số các thanh niên Công giáo bị bắt giữ trái pháp luật, gửi Đức Tổng Giám mục Leopoldo Girelli, phần nào cho thấy những bức xúc, nhưng lo lắng trước sự mất hướng của một bộ phận giáo dân Việt Nam trước hiện tình đất nước và Giáo Hội.

Trong lá thư gửi Đức Đại diện Không thường trú, bạn trẻ này đã nêu lên hai câu hỏi:

1. Nếu chúng con dấn thân vào một đảng phái chính trị để mưu cầu công ích cho xã hội theo đúng đường lối giáo huấn của Học thuyết xã hội Công giáo thì chúng con có phạm tội không?

2. Khi các bạn của chúng con bị bắt một cách phi pháp trong thời gian qua, mà người bắt đây là chính cơ quan công lực, thì chúng con phải làm gì? Hay phải im lặng cho bất công hoành hành, nhân phẩm con người bị đè bẹp? Chúng con có được quyền cậy nhờ các mục tử của chúng con là quý linh mục, giám mục lên tiếng bảo vệ những người

trẻ đang dần thân phục vụ Chúa trong cộng đồng xã hội Việt Nam hôm nay không?

Chúng con phải làm gì? Khi người thân chúng con bị bắt, chúng con có được quyền cậy nhờ các mục tử của chúng con là quý linh mục, giám mục lên tiếng bảo vệ những người trẻ dần thân cho thiện ích của Giáo hội và đất nước không?

Câu hỏi thật nhức nhối, nhưng lại là một vấn nạn cần được các

lãnh đạo Giáo hội trả lời nhằm định hướng cho một bộ phận không nhỏ những giáo nhiệt thành với các việc công ích cho Giáo hội và xã hội, cho họ biết họ cần phải làm gì để thực hiện câu khẩu hiệu “vừa là công dân tốt, vừa là Công giáo tốt” như huấn từ của Giáo hoàng gửi cho toàn thể Giáo hội Việt Nam?

Thiết nghĩ, những chuyến viếng thăm mục vụ của vị Đại diện Không thường trú của Tòa thánh tại Việt Nam như diễn ra vừa qua tại các

Tổng Giáo phận là cần thiết để tìm hiểu về đời sống của Giáo hội trên quê hương Việt Nam. Tuy nhiên, nếu những cuộc viếng thăm ấy chỉ dừng lại ở những lễ hội, những đón tiếp linh đình, những bắt tay chúc tụng, những cung lỵ vang trời, thì Giáo hội Việt Nam sẽ tiếp tục đứng bên lề cuộc sống, làm vật trang trí cho chế độ vô thần và người bản cùng sẽ không còn nơi nương tựa.

6/9/2011

Nữ Vương Công Lý

trái pháp luật) tại nơi anh Sơn thuê trọ vào ngày 03/08/2011. Suốt 24 ngày gia đình không biết tin tức gì về anh, cho đến ngày 27/08/2011, sau nhiều lần gia đình lên hỏi công an xã thì được đưa cho thông báo cho biết anh đang bị giam giữ ở trại tam giam B14 Bộ Công An, tại xã Thanh Liệt, huyện Thanh Trì, tp. Hà Nội. Trong thông báo có ghi là anh Sơn đã có hành vi tham gia Việt Tân và vi phạm điều 79 Bộ luật hình sự.

Không chỉ anh Sơn, mà đã có 5 thanh niên khác bị bắt cũng bị ghép tội như vậy, và chúng con nghe công an hù dọa các thân nhân còn lại rằng họ cũng sẽ ghép hết những người thanh niên Công giáo và Tin Lành bị bắt dịp này vào cùng một tội đó. Nhưng liệu họ có phải như vậy? Và nếu họ có tham gia thì đó có phải là tội?

Kính thưa Đức Khâm sứ,

Trong huấn từ Ad Limina 2009, mà Giáo hội Việt Nam đã lấy lại đưa vào Thư Chung năm 2010, Đức giáo hoàng Bênêđictô XVI đã nói: “Bằng đời sống xây nền trên đức ái, sự liêm chính, việc quý trọng công ích, anh chị em phải chứng tỏ rằng là người Công giáo tốt cũng là người công dân tốt”(*)

Chúng con muốn chọn giáo huấn của Đức giáo hoàng làm định hướng sống như Giáo hội mong ước,

(Xem tiếp trang 10)

THƯ NGỎ KÍNH GỬI ĐỨC TGM LEOPOLDO GIRELLI

Trọng kính Đức Tổng giám mục Leopoldo Girelli,

Đại diện Toà thánh Vatican, không thường trú tại Việt Nam,

Con là một thiếu nữ từ nông thôn lên thành thị lập thân. Cũng như bao nhiều người trẻ Công giáo Việt Nam khác, con tin tưởng vào một Đức Yêsu đang sống, Đấng là khởi thủy và cùng tận. Con yêu quê hương Việt Nam như chính ý định Thiên Chúa đã có khi dựng nên mảnh đất hình chữ S này.

Trong hơn một tháng qua, nhiều bạn trẻ Công giáo và Tin Lành ở Việt Nam, bị công an Việt Nam bắt cóc. Gọi là bắt cóc, vì họ đã bắt những người bạn này mà không tuân thủ theo đúng trình tự pháp luật của nhà nước Việt Nam hiện nay. Khi chúng con và thân nhân của các bạn ấy, cùng dư luận lên tiếng, thì họ ghép cho các bạn ấy tội tham gia đảng Việt Tân, và xem đó là lý do bắt người mà không phải tuân theo luật lệ nào.

Trong số 15 người anh em bị bắt vừa qua, có một người bạn thân của con là anh Paulus Lê Sơn, người cùng làng với thánh tử đạo Paulus Lê Bảo Tịnh.

Anh Paulus Lê Sơn thuộc giáo

xứ Trinh Hà, giáo phận Thanh Hóa. Anh đã ra Hà Nội học và làm việc từ năm 2004. Vừa tìm kế sinh nhai, anh Sơn vừa tham gia sinh hoạt tại giáo xứ Thịnh Liệt và giáo xứ Thái Hà. Anh là thành viên các nhóm Emmau của Tổng giáo Phận Hà Nội chuyên phổ biến thông tin về phòng chống HVI/AIDS cho các giáo xứ. Anh cũng tham gia nhóm Bảo vệ sự sống tại giáo xứ Thái Hà. Qua các chuyến công tác cùng các nhóm, anh đã viết những bài mô tả tình trạng luân lý xã hội hiện nay tại Việt Nam.

Ngoài ra, anh Sơn cũng là thành viên cộng đoàn Doanh trí Công giáo tại Thái Hà, tham gia các nhóm sinh viên Công giáo Thanh Hóa, nhóm sinh viên Công giáo, nhóm cầu nguyện Taize, là thành viên của Truyền thông Chúa Cứu Thế Việt Nam.

Đặc biệt, ngoài những hoạt động tại các giáo xứ, anh còn là một thanh niên rất yêu nước, yêu tự do, công lý và hòa bình. Anh đã có nhiều hoạt động cũng như các bài viết công khai (<http://paulusleson.wordpress.com/>).

Anh Paulus Lê Văn Sơn sau khi bị đám đông công an bắt cóc và niêm phong tài sản (bằng miệng,

Vatican Ép

— TGM NGÔ QUANG KIẾT TỪ CHỨC —

Nguồn: Wikileaks.org (Người Việt)

LTS: Mới đây, một số công điện bí mật của Bộ Ngoại giao Hoa Kỳ được tiết lộ trên wikileaks.org đã làm thế giới kinh ngạc vì liên quan đến nhiều vấn đề cơ mật. Những sự kiện liên quan đến Việt Nam từ những công điện của Sứ quán và Bộ Ngoại giao Hoa Kỳ cũng đã được dần dần công bố. Trong đó có những vấn đề liên quan đến Giáo hội Công giáo Việt Nam.

Những bức điện được tiết lộ gần đây, đã nói đến quan hệ Việt Nam – Vatican, đặc biệt là những vấn đề liên quan đến TGP Hà Nội và TGM Giuse Ngô Quang Kiệt theo nhận xét của Đại sứ quán Mỹ tại Hà Nội và Vatican.

Qua đó, đã chứng minh một vấn đề mà Nữ Vương Công Lý đã đặt ra từ lâu, đó là: Tạo nên thảm trạng này của Giáo hội Việt Nam và Giáo phận Hà Nội (mà việc thay thế TGMHN Giuse Ngô Quang Kiệt bằng TGM Phero Nguyễn Văn Nhơn nhằm thỏa mãn yêu cầu của nhà cầm quyền Hà Nội là kết quả), bắt nguồn từ chính sách của Vatican giai đoạn vừa qua đối với các nước cộng sản, đã bị Hà Nội dụ dỗ bằng chiêu bài “bang giao”.

Trong quá trình này, có sự tham gia của Hồng Y Bernard Law, ngài là Hồng Y Tổng Giám mục ở Boston, Hoa Kỳ, đã phải từ chức TGM ngày 13/12/2002 vì bị cáo buộc không thẳng tay với các giáo sỹ lạm dụng tình dục trẻ em và đã làm cho Giáo phận lâm tình trạng có thể phải khai phá sản sau khi có đơn tập thể yêu cầu ngài từ chức của 58 linh mục trong TGP. Có phải Giáo hội Việt Nam có bàn tay của ngài tác động, nên TGM Phero Nguyễn Văn Nhơn đã tiến lên chức TGM Hà Nội và đang đi theo đường lối của ngài trong việc bao che các vụ lạm dụng tình dục xảy ra trong Giáo hội Việt Nam?

Gần đây, sau những cú đòn nặng nề nhà cầm quyền Trung Cộng giáng vào Vatican, chứng tỏ đường lối “thỏa hiệp, đối thoại” với Cộng sản đã hoàn toàn phá sản, vì thế Tổng trưởng Bộ Truyền Giáo và Quốc vụ khanh Tòa Thánh đã phải ra đi.

Nhưng, những hậu quả nặng nề cho Giáo hội Trung Quốc, cũng như Giáo hội Việt Nam chưa biết bao giờ có thể hàn gắn.

Bài viết sau đây phần nào hé lộ một “Sự thật thực” mà chính khi đó Đức Hồng Y Gioan Baotixita Phạm Minh Mẫn đã cất công sang tận Vatican vẫn không tìm ra.

Hà Nội ‘không mặn’ quan hệ chính thức với Vatican

WESTMINSTER - Tổng giám mục Giáo Phận Hà Nội, Ngô Quang Kiệt, đã từ chức dưới áp lực của Vatican, ngõ hầu khai thông tiến trình bình thường hóa quan hệ ngoại giao Vatican-Hà Nội; một tiến trình mà Vatican thì muốn, còn Hà Nội thì không mặn mà.

Theo hai công điện ngoại giao gửi đi cuối năm 2009, một từ Tòa

Đại Sứ Hoa Kỳ tại Vatican, một từ Tòa Đại Sứ Hoa Kỳ tại Hà Nội.

Công điện còn cho thấy sự khác biệt về quan điểm của Vatican (cùng ngoại giao Hoa Kỳ) và Giáo Phận Hà Nội về bản chất của các vụ tranh chấp đất đai tại đây.

Một số nhượng bộ từ cả hai phía, mà phần lớn là từ Vatican, đã được thực hiện để mở đường cho “các viên kiến rộng lớn hơn và lâu dài hơn,” của cả Vatican và Hà Nội.

Không mời, nhưng ông cứ

đến

Công điện đề ngày 4 tháng 12, 2009, từ Tòa Đại Sứ Hoa Kỳ tại Vatican gửi về Washington DC. đề cập đến những dàn xếp cho cuộc viếng thăm của ông Nguyễn Minh Triết, chủ tịch CSVN, đến Vatican ngày 11 tháng 12, 2009.

“Nhờ can thiệp trực tiếp của Hồng Y Bernard Law, chuyển thăm Giáo Hoàng Benedict XVI của chủ tịch Việt Nam đã được xác định sẽ diễn ra vào ngày 11 tháng 12, 2009. Hiện chưa rõ phía Việt Nam có nhượng bộ hay không, và nếu có thì đó là nhượng bộ nào, để ông Triết có thể thăm Giáo Hoàng.”

“Phía Vatican có thể đã có một số nhượng bộ để cải thiện quan hệ với chính phủ Việt Nam, và nhượng bộ ấy là việc ép Tổng Giám Mục Ngô Quang Kiệt về hưu sớm.” Theo công điện ngoại giao Hoa Kỳ ở Vatican.

Những dàn xếp cho chuyến đi của ông Triết, vẫn theo công điện, gặp phải một số trở ngại liên quan đến thủ tục ngoại giao. Công điện dẫn lời các nguồn tin ngoại giao viết rằng cuộc gặp gỡ “đã được xác định sẽ diễn ra vào Thứ Sáu, 11 tháng 12, lúc 11 giờ sáng. Mặc dầu phía Việt Nam đưa ra thông báo về chuyến đi này, phía Tòa Thánh lại không hề công bố”.

Vào thời điểm trước khi có chuyến đi của ông Triết, “diễn tiến và tình huống (của cuộc gặp này) quá mong manh, đến nỗi giới chức Vatican chịu trách nhiệm quan hệ

với chính phủ Việt Nam từ chối gặp giới chức Tòa Đại Sứ Hoa Kỳ tại Vatican để thảo luận thêm”.

Cuối cùng, đích thân Hồng Y Bernard Law phải đi Việt Nam để thảo luận và hoàn tất những sắp xếp sau cùng cho chuyến đi của ông Triết. Vẫn theo công điện, trong các cuộc thảo luận này, phía Việt Nam tỏ ra “không mặn nồng mấy với quan hệ ngoại giao chính thức với Tòa Thánh, nhưng lại rất quan tâm đến chuyến đi của ông Triết, vốn đã được thông báo rộng rãi”.

Tiếp ông Triết là một nghĩa cử từ Vatican, tuy nhiên, Hồng Y Law không tiết lộ những nhượng bộ từ phía Việt Nam, cho dầu, vẫn theo công điện trích lời Hồng Y, “có vẻ là chắc chắn đã có một số nhượng bộ (từ phía Việt Nam)”.

Trong khi đó, công điện đề ngày 25 tháng 11, 2009, từ Tòa Đại Sứ Hoa Kỳ tại Hà Nội gửi cho Washington D.C. viết rằng cuộc viếng thăm Vatican của ông Nguyễn Minh Triết là để “bàn về việc thiết lập các quan hệ ngoại giao, và rất có thể, một chuyến thăm của Đức Giáo Hoàng đến Việt Nam trong năm 2010”.

Về mặt thủ tục ngoại giao, phía Việt Nam muốn Vatican có thư mời chính thức chủ tịch nước của họ. Vatican từ chối, viện dẫn lý do “chưa có tiền lệ” (về thư mời).

Hồng Y Bernard Law sau đó đã phải nhờ phó đại sứ Hoa Kỳ cùng đại sứ Ý tại Việt Nam chuyển thông điệp đến Bộ Ngoại Giao Việt Nam, rằng nếu chính quyền Việt Nam bày tỏ mong muốn tổ chức chuyến đi cho ông Triết, đồng thời nêu rõ ngày giờ đề nghị cho chuyến đi, Vatican

sẽ “đáp ứng theo chiều hướng tích cực”.

Chuyến đi của ông Triết không nên được tách rời khỏi bối cảnh ra đi của một nhân vật khác – Tổng giám mục Giáo Phận Hà Nội, Ngô Quang Kiệt.

TGM Ngô Quang Kiệt “phải ra đi”

Ngoại giao Hoa Kỳ tại Hà Nội nhận định TGM Ngô Quang Kiệt là người “có đầu óc thực tế”

Nguồn gốc, diễn tiến, và thực hư câu chuyện liên quan đến việc từ chức của Tổng Giám Mục Ngô

này là chắc chắn,” và rằng “có nhiều nhân vật tại Việt Nam có thể điền được vào vị trí của Tổng Giám Mục Kiệt”.

Sự cương quyết của Tổng Giám Mục Ngô Quang Kiệt trong giai đoạn cao trào của tranh chấp đất đai tại Hà Nội có thể đã khiến Vatican khó chịu. Theo công điện của Đại Sứ Michael Michalak, thư từ chức được tổng giám mục đệ trình cho Đức Ông Pietro Parolin, thứ trưởng Bộ Ngoại Giao Tòa Thánh, trong chuyến ghé Việt Nam của nhân vật này. Theo lời một người thân cận của Tổng Giám Mục Ngô Quang Kiệt, Đức Ông Parolin đã “chỉ trích gay gắt Tổng Giám Mục Kiệt về cách thức giải quyết các vụ tranh chấp đất đai của Tòa Thánh với quan chức Hà Nội”.

Áp lực từ chức ngày càng gia tăng. Vào Mùa Hè 2009, trong một cuộc tiếp kiến trực tiếp với Đức Giáo Hoàng, có mặt cả Tổng Giám Mục Ngô Quang Kiệt, người đứng đầu Tòa Thánh chỉ thị cho Hội Đồng Giám Mục Việt Nam rằng cần “hy sinh cá nhân, chứng tỏ tự chế trong các bất đồng với chính quyền, và phải tuân thủ luật pháp”.

Cùng thời điểm này, quan chức Hà Nội công khai chỉ trích Tổng Giám Mục Ngô Quang Kiệt, “đặc biệt là chủ tịch Ủy Ban Nhân Dân TP. Hà Nội, Nguyễn Thế Thảo,” khi ông này kêu gọi cách chức người đứng đầu Giáo Phận Hà Nội. Hành động của Nguyễn Thế Thảo được giới ngoại giao Hoa Kỳ và Vatican (thông qua Hồng Y Bernard Law) xem là “đi quá xa, một cách nghiêm trọng”.

Giới ngoại giao Hoa Kỳ tại

Tổng Giám Mục Giáo Phận Hà Nội, Ngô Quang Kiệt (giữa), được chào đón trong buổi lễ đón đức ông, thứ trưởng ngoại giao Tòa Thánh, Pietro Parolin đến Hà Nội ngày 15 tháng 2, 2009. Theo công điện ngoại giao Hoa Kỳ, cũng chính trong chuyến đi này, Đức Ông Parolin gay gắt chỉ trích TGM Kiệt về cách giải quyết các tranh chấp tài sản của giáo hội tại Hà Nội. (Hình: Aude GENET/AFP/Getty Images)

Quang Kiệt đến nay vẫn là câu hỏi cho nhiều người. Cả hai công điện ngoại giao của Hoa Kỳ khẳng định Tổng Giám Mục Kiệt từ chức dưới áp lực của Vatican.

Công điện từ Tòa Đại Sứ Hoa Kỳ tại Vatican hồi cuối 2009 viết: “Phó đại sứ Hoa Kỳ hỏi Hồng Y Bernard Law là liệu Tòa Thánh có chấp nhận đơn từ chức (đã được đệ nộp) của Tổng Giám Mục Ngô Quang Kiệt hay không.” Hồng Y ngụ ý “điều

Vatican nhận định trong công điện gửi về Washington D.C. rằng: “Với hành động đối mặt với chính quyền Việt Nam một cách mạnh mẽ trên vấn đề tài sản (của Giáo Hội), Tổng Giám Mục Kiệt có thể đã đặt những mục tiêu lâu dài khác của Vatican vào thế rủi ro. Mặc dầu giới chức Tòa Thánh không khẳng định (và chắc chắn không bao giờ khẳng định) rằng họ đã yêu cầu Tổng Giám Mục Kiệt về hưu sớm, gần như hoàn toàn chắc chắn là họ đã làm điều đó.”

Vào thời điểm nộp đơn xin từ chức, Tổng Giám Mục Ngô Quang Kiệt mới 57 tuổi, trẻ hơn rất nhiều so với tuổi về hưu trung bình của hàng Hồng Y, là 75.

Về phía mình, Tổng Giám Mục Ngô Quang Kiệt chưa bao giờ công khai lý do từ chức. Ông chỉ thường than phiền về “tình trạng sức khỏe và chứng mất ngủ,” theo công điện của tòa đại sứ tại Hà Nội. Tuy nhiên, “những nguồn tin thân cận với ngài khẳng định rằng lý do chính khiến ngài muốn từ chức là vì không muốn bị xem như chướng ngại vật cho tiến trình bình thường hóa quan hệ ngoại giao Vatican-Hà Nội”.

Ngoại giao Hoa Kỳ tại Hà Nội nhận định TGM Ngô Quang Kiệt là người “có đầu óc thực tế”.

Tương lai quan hệ Vatican-Hà Nội

Ngoại giao Hoa Kỳ tại Vatican nhận định rằng, ưu tiên của Tòa Thánh về hướng Việt Nam là bảo vệ quyền tự do tôn giáo, đồng thời nhanh chóng mở rộng quyền này tại đây, để giải quyết những tranh chấp tài sản đang diễn ra giữa Tòa Thánh và chính phủ Việt Nam, và, khi điều kiện cho phép, tái thiết lập quan hệ ngoại giao để bảo vệ và mở rộng

Công Giáo tại Việt Nam.

Vatican, thông qua Hồng Y Bernard Law, chia sẻ quan điểm với ngoại giao Hoa Kỳ, rằng những tranh chấp đất đai giữa giáo hội và chính quyền Hà Nội “mang tính chất luật pháp hơn là tự do tôn giáo”.

Về hướng cải thiện quan hệ Vatican-Hà Nội, công điện từ Vatican trích lời một linh mục cho biết, “các cuộc thương thảo bí mật đang được tiến hành”. Tuy nhiên, Hội Đồng Giám Mục Việt Nam gần như hoàn toàn không được tham dự vào các thương thảo này. Khoảng 40% thành viên của Hội Đồng Giám Mục Việt Nam ủng hộ nói chuyện với chính quyền, 60% chống. Tuy nhiên, vẫn theo linh mục được trích lời, hội đồng “đang từng bước một nghiêng về hướng nói chuyện”.

Công điện từ Hà Nội nhận định, vào thời điểm các cuộc biểu tình tranh chấp đất đai lên đến cao trào năm 2008 tại Hà Nội và Quảng Bình, “Giáo Phận Hà Nội bày tỏ sự thất vọng vì cho rằng Vatican không ủng hộ họ”.

Nguồn: Người – Việt ■

Chúng con phải làm gì

(Tiếp theo trang 7)

nhưng sao chúng con lại bị bắt khi thực hiện giáo huấn đó. Với lương tâm luân lý Công giáo, con xin Đức Khâm sứ giải đáp chúng con hai vấn nạn sau đây:

Nếu chúng con dẫn thân vào một đảng phái chính trị để mưu cầu công ích cho xã hội theo đúng đường lối giáo huấn của Học thuyết xã hội Công giáo thì chúng con có phạm tội không?

Khi các bạn của chúng con bị bắt một cách phi pháp trong thời gian qua, mà người bắt đây là chính cơ quan công lực, thì chúng con phải làm gì? Hay phải im lặng cho

bất công hoành hành, nhân phẩm con người bị đè bẹp? Chúng con có được quyền cậy nhờ các mục tử của chúng con là quý linh mục, giám mục lên tiếng bảo vệ những người trẻ đang dẫn thân phục vụ Chúa trong cộng đồng xã hội Việt Nam hôm nay không?

Con thật sự không biết cách nào để chuyển lá thư này đến Quý đức khâm sứ, nên con mạn phép nhờ Quý cha Dòng Chúa Cứu Thế phổ biến thư này trên mạng www.chuacuuthe.com, với hy vọng Đức khâm sứ kính yêu của con nhận được.

Hai vấn nạn con đặt ra không là của riêng con, mà còn là của nhiều bạn trẻ Công giáo khác cùng với

phụ huynh của họ. Con kính xin Đức khâm sứ chỉ dạy chúng con.

Con nguyện xin Đức Mẹ La Vang phù trợ cho chuyến công tác đặc biệt này của Đức khâm sứ.

Hà Nội, ngày 05 tháng 09 năm 2011

Maria Phạm Thị Ngọc

Giáo xứ Ninh Hải, Gp. Bùi Chu

■

DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

Hội Đàm Vòng 3

VATICAN - VIỆT NAM

Nam Trung

(TNCG) Cuối cùng thì hội đàm vòng 3 giữa Nhóm Công tác Hỗn hợp Vatican và Chính phủ Việt Nam cũng dự kiến diễn ra vào ngày 27-28 tháng 9 tại Hà Nội, chậm 3 tháng so với cam kết hồi tháng 6 năm ngoái khi các bên có hội đàm vòng 2 tại Vatican. Nhiều lý do của sự chậm trễ được phía Việt Nam đưa ra nhưng chủ yếu là do sự lưỡng lự khi nhân sự và chính sách mới chưa thực sự định hình.

Dù thờ ơ với việc thiết lập bang giao với Vatican, Việt Nam buộc phải chấp nhận ngồi vào cuộc hội đàm vòng 3 này trước sức ép đa phương hóa về ngoại giao nhằm tranh thủ sự ủng hộ của cộng đồng quốc tế trong các vấn đề về chủ quyền quốc gia vốn quan hệ chặt chẽ với nhân quyền và tự do tôn giáo.

Trước đó 2 bên đã ra Thông cáo coi là đã có bước phát triển song phương sau khi Tòa Thánh được cử một đại diện không thường trú đến Việt Nam. Ngài đã đi kinh lý ở nhiều nơi tại Việt Nam và được đón tiếp bởi hàng chục ngàn dân chúng mến mộ.

Nếu như trong vòng Hội đàm lần 2 tại sân nhà, Tòa thánh đã thẳng thắn bác bỏ nhiều đòi hỏi của đoàn Việt Nam, thì lần này, dù ở sân khách, cũng sẽ là cơ hội nếu như Tòa Thánh biết được sự bức xúc thật sự của chính quyền Việt nam trước sức ép ngày càng nặng nề từ Trung Quốc sau chuyến đi thăm của Đới Bình Quốc từ 5-9 tháng 9.

Hà Nội vẫn thường lên lút phản

thùng, và lần này cũng có vẻ như vậy khi Trung Quốc đòi duyệt trước tất cả các văn bản nói về chủ quyền quốc gia và ngăn chặn Việt Nam vượt mặt mình trong việc bang giao với Vatican. Nếu như Mỹ là quốc gia vật chất hùng cường nhất thì Vatican là quốc gia tinh thần ảnh hưởng nhất trái đất này. Đó là điều Việt Nam biết rất rõ và đang đang cố gắng tranh thủ.

10 quan chức cộng sản cao cấp ở Vatican

Vấn đề của nguyên Tổng giám mục Ngô Quang Kiệt cũng là một nội dung mà phía Việt Nam muốn đưa ra. Tỉnh Ninh Bình đã có công văn lên Ban tôn giáo Chính Phủ đề nghị đưa Ngài ra khỏi Châu Sơn trong khi Hà Nội hay Dòng Chúa Cứu Thế có thể là nơi không thích hợp.

Bởi sẽ thật bất tiện khi Ngài về Hà Nội ở cùng chung với Đức Tổng Nhon tại số 40 Nhà Chung nơi chắc chắn hàng trăm giáo dân sẽ nườm nượp đến thăm bằng cách bước vội vàng qua phòng của Đức Tổng Phêrô.

Nhà nước thực sự muốn đưa

Đức Cha Kiệt vào một địa phận phía nam mà có vẻ như là Long Xuyên nơi Ngài từng học từ tiểu chủng viện và sau đó được thụ phong Linh Mục. Tuy nhiên, không một ai có thể làm được điều đó ngoại trừ tòa án Việt Nam vì quyền cư trú trên lý thuyết được pháp luật bảo hộ và Hà Nội là nơi Ngài có hộ khẩu.

Những đề xuất ngầy ngô như việc cấm Dòng Chúa Cứu Thế Hoạt động ở Việt nam chắc chắn sẽ không được nêu lại. Nhưng việc bình thường hóa và vấn đề “thường trú” sẽ là một nội dung quan trọng buộc các bên phải bàn thảo khi đã có “không thường trú” hơn 1 năm qua.

Tuy nhiên đó thực sự lại là vấn đề gai góc. Việt Nam không muốn có sự hiện diện nhiều hơn của Vatican tại đất nước hình chữ S có đến 10% dân số công giáo đang ngày càng lớn mạnh trong khi lại rất cần những ảnh hưởng của Tòa Thánh trong một chiến lược nhằm đảm bảo sự hiện diện bình thường và ủng hộ rộng rãi của các quốc gia tây phương đối với mình trên toàn cầu.

Mặc dù vấn đề Cầu Râm thuộc địa Phận Vinh nơi có Đức Cha Chủ tịch Ủy ban Công Lý và Hòa Bình đang nóng nhưng vấn đề đất đai của giáo hội không phải là một chủ đề ưu tiên khi tình hình đang đặt cho các bên những lựa chọn lớn hơn về Nhân sự và Chính sách. ■

ĐỌC VÀ CỔ ĐỘNG
NGUYỆT SAN
DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

Học Thuyết Xã Hội — CỦA GIÁO HỘI VỀ CHÍNH TRỊ —

Lm. Phan Tấn Thành, O.P.

Trước khi đi vào chi tiết, thiết tưởng nên đánh tan vài ngộ nhận chung quanh hai tiếng “chính trị”.

1) Theo nghĩa hẹp, chính trị bao gồm những hoạt động nhằm thi hành quyền bính trong cộng đồng dân sự (từ cấp làng xã cho đến cấp tỉnh, quốc gia và quốc tế); hiểu theo nghĩa này, chính trị gắn liền với quyền hành: làm chính trị có nghĩa tìm cách nào để nắm giữ quyền hành để giải quyết những vấn đề kinh tế, chính trị và xã hội.

2) Theo nghĩa rộng hơn, chính trị có nghĩa là hoạt động nhằm đạt tới ích chung; nó bao trùm tất cả hoạt động hướng tới việc bảo đảm cho những mối tương quan xã hội được tiến hành trong sự thuận hòa, tôn trọng quyền tự do và bình đẳng của hết mọi người dân. Hiểu theo nghĩa này, tất cả các công dân đều “làm chính trị” cách này hay cách khác. Thí dụ: trong một cuộc tuyển cử, dù một người công dân đi bỏ phiếu hay dù họ tấy chạy không đi bỏ phiếu thì cả hai cũng đều là hành vi chính trị; – hoặc đứng trước cuộc cấm vận, thì người bênh hay chống nó cũng đều làm chính trị, và cả người lên lút nhập cảnh khí giới lẫn người tìm cách nhập cảnh thuốc men thóc lúa cũng là hành vi chính trị.

Khi phát biểu học thuyết xã hội về các vấn đề chính trị, Giáo hội không làm chính trị theo nghĩa hẹp bởi vì Giáo hội không có tham vọng tranh chấp để tranh dành quyền hành; Giáo hội can thiệp vào lãnh vực chính trị hiểu theo nghĩa rộng, với mục tiêu là để nhắc nhở những nguyên tắc luân

lý mà những người cầm quyền cũng như những công dân cần phải lưu ý. Đối lại với những thành kiến cho rằng một khi đã tham gia chính trị thì phải ăn bản, tán tận lương tâm, học thuyết xã hội đòi hỏi rằng người làm chính trị cũng phải tuân theo những quy tắc luân lý, và thậm chí có thể nên thánh nữa. Lịch sử của Giáo hội không thiếu những nhà vua hay chính khách thánh thiện.

Trong bài này, sau khi điếm qua sự tiến triển của học thuyết xã hội về vấn đề chính trị chúng ta sẽ phân tích một vài nguyên tắc căn bản.

I. Sự tiến triển của học thuyết xã hội về vấn đề chính trị

Ngay từ những thế kỷ đầu tiên, các giáo phụ đã viết nhiều tác phẩm dành cho những nhà lãnh đạo xã hội. Vào thời Trung cổ, trong danh mục những tác phẩm triết lý và thần học của thánh Tommaso chúng ta thấy một tác phẩm tựa đề “De regimine principum” (hay: de Regno) bàn về chính quyền. Tuy nhiên ở đây chúng ta chỉ giới hạn vào những văn kiện của Giáo hội trong thời gian gần đây bắt đầu từ đức Lêô XIII.

1. Trước khi đụng đến các vấn đề kinh tế xã hội trong thông điệp *Rerum Novarum*, đức Lêô XIII đã dành nhiều thông điệp bàn về vấn đề chính trị, thí dụ “*Diuturnum illud*” (29-6-1881) về nguồn gốc chính quyền, “*Humanum genus*” (20-4-1884) về bè nhiệm, “*Immortale Dei*” (1-11-1885), “*Libertas praestantissimus*” (20-6-1888) bàn về các tự do chính trị và mối liên hệ giữa tôn giáo với nhà nước. Ngày 10-1-1890, với

thông điệp “*Sapientiae christianae*” Ngài khuyến khích các tín hữu hãy tham gia vào các thể chế chính trị để tranh đấu cho các giá trị của tôn giáo. Sau khi ban hành thông điệp *Rerum Novarum*, đức Lêô XIII viết thông điệp “*Au milieu des sollicitudes*” (16-2-1892) dành cho các tín hữu bên Pháp đang phân vân giữa chính thể quân chủ và cộng hòa.

2. Đức Bênêđictô XV đã đề nghị lại cho giáo huấn xã hội ba thông điệp về hòa bình viết ra trong thời thế chiến thứ nhất: “*Ad beatissimi*” (1-11-1914), “*Dès le début*” (1-8-1917), “*Pacem Dei*” (23-5-1920).

3. Đức Piô XI đã viết những thông điệp “*Non abbiamo bisogno*” (29-6-1931) dành cho phát xít Ý, “*Mit brennender Sorge*” (14-3-1937) dành cho quốc xã Đức, “*Divini Redemptoris*” (19-3-1937) dành cho chế độ cộng sản. Đứng trước những chế độ độc tài, Đức Piô XI muốn trình bày vai trò của Nhà nước và những giới hạn của nó.

4. Đức Piô XII tuy không viết thông điệp nào về vấn đề xã hội, nhưng qua những sứ điệp truyền thanh và những bài diễn văn, đã nhiều lần phát biểu quan điểm của Giáo hội về hòa bình, về nhân quyền, về các thể chế dân chủ.

5. Có thể nói là với thông điệp “*Pacem in terris*” (11-4-1963), đức Gioan XXIII đã trình bày một cách có hệ thống toàn bộ giáo huấn của Giáo hội về chính trị, từ hòa bình cho tới nhân quyền. Đặc biệt ở số 159, Ngài phân biệt giữa ý thức hệ với phong trào: có thể rằng một phong trào tuy gắn với một ý thức hệ nhưng đã tiến xa hơn những vấn nạn mà ý thức hệ đã gặp phải lúc ra đời, và xích lại gần với những chủ trương hợp với lý trí hơn. (*Deinceps par omino est, a falsis philosophorum placitis de natura, de origine, de fine mundi et hominis plane incepta distinguere, quae sive res oeconomicas et sociales,*

sive ingenii cultum, sive civitatis temperationem contingunt, etiamsi incepta hoc genus ab illis placitis originem et incitamentum ducant; quoniam, dum formula disciplinae, postquam definite descripta est, iam non mutatur; incepta illa utpote quae in mutabilibus rerum condicionibus versentur, his non possunt, quin sint admodum sane obnoxia. De reliquo quis eas infitias, in hisce inceptis, quatenus videlicet cum rectae rationis praeceptis congruant, et iustas hominis appetitiones referent, posse aliquid boni et probandi inesse?). Nhiều người đã giải thích đoạn văn này ám chỉ đến sự tiến triển của thuyết mácxít từ ý thức hệ vô thần sang phong trào xã hội.

6. Công đồng Vaticano II bàn tới vấn đề chính trị trong hiến chế “Vui mừng và Hy vọng” (số 73-76) và tuyên ngôn về tự do Tín ngưỡng. Sau công đồng, tông thư “Octogesima Adveniens” (1971) của đức Phaolo VI một đảng cho thấy rằng đức tin công giáo có thể đưa tới những thể chế chính trị khác nhau (số 50), cũng như có thể có nhiều đường lối để giải thích thuyết mácxít (số 30-34).

7. Sau cùng, với đức Gioan Phaolo II, đừng kể những diễn văn đọc trong các buổi tiếp kiến ngoại giao đoàn hay tại các cơ quan Liên Hợp quốc, ta có thể thấy vài đưDng hướng về chính trị trong chương 5 của thông điệp “Centesimus Annus”.

Trong khoảng 100 năm qua, ta thấy có nhiều sự tiến triển về các chế độ chính trị trên thế giới. Còn về phía các văn kiện của Giáo hội, ta thấy rằng vào lúc đầu, chúng ta còn bị bàng hoàng sau những cuộc cách mạng lật đổ chế độ quân chủ tại Âu châu và thiết lập nền cộng hòa: phải chờ đợi một thời gian thì Giáo hội mới nhận ra những giá trị của các chế độ dân chủ. Mặt khác, các chế độ độc tài ra đời tại Âu châu vào những thập niên đầu thế kỷ XX cùng với sự

can thiệp ào ạt của nhà nước vào các hoạt động quốc gia đã khiến các Giáo hoàng tìm cách dung hòa giữa những quyền lợi của con người với những yêu sách của trật tự xã hội. Mặt khác, càng ngày các văn kiện của Giáo hội càng tỏ ra trung lập trước các thể chế chính trị đã được áp dụng trong lịch sử, xét vì mỗi thể chế đều có những giới hạn của nó (PT 52; 68; 73; OA 24; SRS 41; GL 1901).

II. Vài nguyên tắc luân lý căn bản của sinh hoạt chính trị

Dĩ nhiên, học thuyết xã hội của Giáo hội giả thiết rằng con người cần phải sống trong xã hội, và xã hội cần có một quyền bính (GS 25). Chúng ta không thể nào chấp nhận thuyết vô chính phủ (anarchisme), vì nó dễ đưa tới chế độ luật rừng. Những nguyên tắc phát biểu sau đây đặt ra những tiêu chuẩn trong việc tổ chức trật tự xã hội.

A. Trật tự xã hội cần được dựa trên bốn cột trụ sau đây: **chân lý, công bằng, tình yêu và tự do**. Bốn cột trụ ấy được đức Gioan XXIII phát biểu trong thông điệp *Pacem in terris* (số 35,37,45,167), và được công đồng Vatican II lặp lại trong hiến chế *Vui mừng và Hy vọng* số 26.

1/ Nói tới chân lý (sự thực) có nghĩa là tránh những gì gian dối, úp mở. Áp dụng vào lãnh vực chính trị, chân lý đòi hỏi phải hành động thẳng thắn sáng sủa, dưới ánh sáng mặt trời, chứ không phải lén lút, âm mưu xảo quyệt. Chân lý đòi hỏi quyền được thông tin trung thực (Vatican II, Tuyên ngôn về truyền thông xã hội số 5).

2/ Công bằng, nghĩa là của ai thì phải trả cho người ấy. Công bằng xã hội không những chỉ đòi hỏi cấm trộm cắp nhưng còn phải lưu ý tới hạng người thấp cổ bé họng, đã bị tước lột tất cả những quyền lợi căn bản của họ. Công bằng cũng bao hàm

quyền của các công dân được tham gia vào việc điều hành quốc gia.

3/ Tình yêu. Lịch sử cho thấy rằng tình yêu hay bác ái đã đi trước dọn đường cho công bằng. Một vài trợ cấp trước đây được coi như là do lòng nhân đạo nhưng dần dần đã trở thành quyền lợi xã hội. Dù vậy, công bằng không bao giờ nên tách rời khỏi bác ái : một xã hội chỉ biết có công bằng mà không đếm xỉa tới bác ái thì sẽ biến những tương quan xã hội thành chế độ bàn giấy, thành những tranh chấp quyền hành hay quyền lợi.

4/ Tự do. Trước đây, các văn kiện học thuyết xã hội nhấn mạnh nhiều tới quyền bính trong xã hội. Nhưng từ công đồng Vaticano II có sự chuyển hướng : cần phải nhìn nhận cho các công dân sự tự do đến mức tối đa ; sự tự do chỉ bị hạn chế khi công ích đòi hỏi (Tuyên ngôn tự do tín ngưỡng 7c; Hiến chế GS 75c). Sau khi bức tường Bá linh sụp đổ, đức Gioan Phaolô II đã viết trong thông điệp *Centesimus Annus* số 25b như sau : Tự do là một yêu sách của phẩm giá con người; những chế độ hạn chế quyền tự do nhân danh một thứ trật tự mà chính họ áp đặt thì sớm muộn gì không những sẽ sụp đổ mà còn lôi cuốn theo sự băng hoại của xã hội nữa. Tuy nhiên, chúng ta cũng không thể bỏ qua sự kiện lịch sử là chủ nghĩa cộng sản đã bành trướng trong quá khứ khi mà tại các nước mệnh danh là tự do đã làm biến dạng ý nghĩa của từ ngữ này: hoặc là tự do chỉ nằm trong tay một thiểu số còn đa số thì làm nô lệ; hoặc là tự do đồng nghĩa với phóng túng lãng loạn không còn đếm xỉa gì đến chân lý, công bằng và yêu thương (CA 46). Như chúng ta đã biết, sự tôn trọng tự do được phát biểu cụ thể qua sự bảo vệ nhân quyền.

B. Con người cần tới xã hội để

(Xem tiếp trang 80)

Đêm Thắp Sáng Niềm Tin

Cuộc Biểu Tình Lên Án

TRUNG CỘNG XÂM LƯỢC & VIỆT CỘNG BÁN NƯỚC

Nhằm tố cáo hành động xâm lăng cướp đất, cướp biển của Trung Cộng với sự tiếp tay bán nước của Đảng CSVN, đồng bào Hải ngoại khắp nơi đã đồng loạt tổ chức các cuộc biểu tình trong ngày 14 tháng 9, ngày Cộng Sản Việt Nam ký Công Hàm (*) công nhận bản đồ hình lưỡi bò của Trung Cộng bán đứng quần đảo Hoàng Sa và Trường Sa cho Trung Cộng, và biểu dương tinh Đoàn Kết chống ngoại xâm, bảo vệ sự toàn vẹn Giang Sơn gấm vóc mà cha ông đã dày công dựng nước và giữ nước. Đây cũng là dịp để đồng bào Hải ngoại gửi thông điệp hỗ trợ và đoàn kết với phong trào đấu tranh trong nước chống bạo quyền phương Bắc và bọn tay sai cường quyền Việt Cộng Hèn với Giặc, Ác với Dân.

Tại Miền Nam California trên sáu chục Hội Đoàn đã phối hợp với đài truyền hình SBTN & SET và Trung tâm Asia tổ chức một cuộc biểu tình quy mô tại Tượng Đài Chiến Sĩ Việt – Mỹ và Đêm Thắp Sáng Niềm Tin từ 6 đến 9 giờ chiều ngày 14 tháng 9 năm 2011. Mặc dù là ngày

làm việc, thứ tư trong tuần, nhưng số Đồng Hương tham dự rất đông đảo, ước khoảng năm ngàn người đã hiện diện trên ba tiếng, từ đầu đến cuối buổi sinh hoạt. Cuộc biểu tình mà Ban Tổ Chức nói mới chỉ là khởi đầu, đã được trực tiếp truyền hình trên các đài truyền hình SBTN, SET và các đài địa phương. Trong số quan khách hiện diện chúng tôi thấy có mặt đông đủ các vị lãnh đạo Tinh Thần các Tôn Giáo, các vị Dân cử Việt – Mỹ. Các vị lãnh đạo Tinh Thần các Tôn Giáo, về phía Công Giáo có Lm. Nguyễn Thái, đã lần lượt dâng lời cầu nguyện cho Quê Hương sớm sạch bóng bọn tay sai bán nước VC và sự Vẹn Toàn Lãnh Thổ. Phần văn nghệ rất phong phú và đầy ý nghĩa do các ca sĩ Trung Tâm Asia, Ban Tủ Ca Xuân Diễm, Ban Hợp Ca Ngàn Khơi đảm trách đã lôi cuốn Đồng Hương tham dự say sưa thưởng thức xen kẽ những tiếng hô vang dội như trút cả uất hận lên bọn bá quyền xâm lược Trung Cộng và bọn tay sai bán nước Việt Cộng. Đêm Thắp Sáng Niềm Tin bùng lên khi hàng ngàn ngọn nến điện lung linh đã hòa nhập với hương trầm và những ngọn nến thiêng được các vị lãnh đạo Tinh Thần các Tôn Giáo thắp trên Bàn Thờ Tổ Quốc. Tất cả đã hi vọng, nguyện cầu cho Giang Sơn được vẹn toàn. Tất cả cùng cầu nguyện và hỗ trợ cho các nhà đấu tranh trong nước đang bị đàn áp, tù đày, khủng bố. Giới Truyền Thông đã góp phần tích cực cho thành quả cuộc biểu tình.

Ban Tổ Chức đã phổ biến cho truyền thông, báo chí Bản Lên Tiếng để chuyển tải đến độc giả:

Bản Lên Tiếng **Biểu Tình Phản Đối** **Trung Cộng Xâm Lăng Việt** **Nam, Việt Cộng Bán Nước** **và Tranh Đấu Cho Nhân** **Quyền Việt Nam**

Trung Cộng đã xâm chiếm quần đảo Hoàng Sa và Trường Sa của Việt Nam và lấn đất biên giới phía Bắc của Việt Nam với sự đồng ý của nhà cầm quyền cộng sản Việt Nam, qua công hàm bán nước do Phạm Văn Đồng ký ngày 14 tháng 9 năm 1958 và những hiệp định biên giới năm 1999 và 2000. Hành động này là hành động bán nước và bất hợp pháp vì nhà cầm quyền Việt Nam, thực chất không thể đại diện cho toàn dân tộc Việt Nam. Hành động xâm lăng một cách ngang ngược này của Trung cộng là hành động thiếu văn hóa trong xã hội văn minh hương trầm ngày nay. Đó là hành động cá lớn nuốt cá bé.

(Xem tiếp trang 84)

DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

Giáo Huấn Xã Hội Công Giáo

THỨC ĐẨY NGƯỜI TÍN HỮU CANH TÂN ĐỜI SỐNG VÀ XÃ HỘI

Nguyễn Đình Thao

Nhiều người tham dự khóa tìm hiểu cơ bản giáo huấn xã hội Công giáo xác tín rằng giáo huấn này sẽ thúc đẩy người Công giáo Việt Nam canh tân đời sống cá nhân và dần dần xây dựng một xã hội nhân bản và liên đới cho đất nước.

70 học viên tham gia khóa học do các tu sĩ Dòng Chúa Cứu Thế ở Sài-gòn và một nhóm giáo dân tổ chức vào bốn buổi chiều Chúa nhật tại hội trường Giê-ra-đô, nhà thờ Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp, vừa kết thúc hôm 21-8.

Các học viên tìm hiểu sơ lược về lịch sử hình thành giáo huấn và 4 nguyên tắc gồm phẩm giá con người, công ích, bổ trợ và liên đới. Cha Lê Quang Uy, linh hướng các nhóm bảo vệ sự sống, chủ tọa một buổi và kể nhiều câu chuyện thương tâm về thực trạng phá thai tại Việt Nam, với gần 3 triệu ca mỗi năm.

Trong một lá thư cảm ơn nhóm tổ chức, chị Tê-rê-xa Đặng Tuyết Hoa viết rằng “đây là một lớp học rất bổ ích cho chúng tôi” bởi vì giáo huấn hướng dẫn họ cách ứng xử nhân bản hơn.

Chị tin rằng những chỉ dẫn và kiến thức của giáo huấn xã hội sẽ là “kim chỉ nam” cho người giáo dân dần dần thâm nhập trong các hoạt động xã hội.

Trong buổi học kết thúc, một học viên phát biểu: “Tôi rất hạnh phúc khi được học hỏi giáo huấn xã hội Công giáo”. Ông nói thêm: “Học thuyết xã hội Công giáo cổ võ việc xây dựng một xã hội đặt nền tảng

trên con người” và cung cấp những chỉ dẫn cụ thể giúp người Công giáo biết cách hành động để góp phần đẩy lùi nhiều vấn đề tiêu cực trong xã hội.

Anh Đình Vương, một người viết sách, nói rằng người Công giáo sẽ góp phần đổi mới xã hội nếu mỗi người biết xây dựng cuộc sống và mối tương quan thâm nhuần giáo

Các học viên đang trả lời các câu hỏi

huấn của Giáo hội trong đời sống cá nhân, gia đình và môi trường kinh doanh.

Tại một cuộc họp giữa giới tiểu thương và chính quyền, anh nói rằng các hộ kinh doanh Công giáo nơi anh ở cũng thuê nhiều lao động trẻ em dưới 16 tuổi và bóc lột sức lực các em, và sau đó nhiều người Công giáo quen biết đã “nhìn tôi bằng nửa con mắt”.

Linh mục Vinh Sơn Phạm Trung Thành nói rằng nếu người Công giáo đào sâu giáo huấn này thì họ sẽ tìm thấy con đường xây dựng xã hội công bằng, dân chủ, tôn trọng sự sống và phát huy các quyền con

người.

Trong bài giảng thánh lễ đồng tế bế mạc khóa học, ngài quả quyết: “Chỉ có những lương tâm được thấm nhuần Lời Chúa và giáo huấn xã hội của Giáo hội mới có đủ sức mạnh đi tới hành động phục vụ sự thật toàn vẹn của con người”.

Cha Thành, được bầu làm Giám tỉnh Dòng Chúa Cứu Thế nhiệm kỳ hai, còn nhấn mạnh thêm việc học hỏi, phổ biến và thực hành giáo huấn xã hội này không chỉ sinh ích cho xã hội và Giáo hội Việt Nam mà còn tạo ra “một bước nhảy hoàn vũ” để đưa cả nhân loại tiến tới một nền nhân bản toàn diện và liên đới.

Ngài kêu gọi các bác sĩ, thầy cô, doanh nhân Công giáo và hội đồng mục vụ giáo xứ – những người có tầm ảnh hưởng trên nhiều người – ra sức học hỏi giáo huấn này để áp dụng vào môi trường làm việc của họ.

Chẳng hạn, ngài nói, thầy cô Công giáo thâm nhuần giáo huấn của Giáo hội sẽ tạo ra biết bao ảnh hưởng tốt lành cho các học trò của mình khi hàng ngày dạy dỗ các em trong suốt một năm, điều mà chỉ có họ mới có cơ hội làm được.

Theo ban tổ chức, số người đăng ký tham gia lớp học đông và không giảm vào buổi học cuối là một “sự thành công” vì môn học này rất “khó nuốt”.

Các học viên được học trong phòng có máy lạnh. Họ còn được

(Xem tiếp trang 80)

TÔI CÁM ƠN

— Lm. Phan Khắc Từ —

Lê Thiên

Tuy biết Nữ Vương Công Lý rất thận trọng khi công bố bức thư với chữ ký hẳn hoi của Lm Phan Khắc Từ (PKT) gửi cho ĐHY Phạm Minh Mẫn ngày 16/6/2011, người viết bài này vẫn đợi chờ đến hôm nay, ngày 21/8/2011, mới dám lăm bàn tới bức thư ấy, vì ngại... thư giả. Nhưng sau một thời gian không thấy PKT phản ứng, bên cạnh đó một số tài liệu khác liên quan tới ông Từ được công bố, chúng tôi tin bức thư của Lm Phan Khắc Từ là đáng tin cậy.

Riêng người viết có lời cảm ơn Lm PKT về bức thư trên. Nhờ nó, người viết có cơ hội làm sáng tỏ một số vấn đề liên quan đến PKT mà mọi người Công giáo cùng quan tâm. Và cũng nhờ bức thư của PKT mà người Công giáo Việt Nam thấu hiểu tâm can của ông Từ do chính ông tự họa. Bức thư đó giải đáp mọi thắc mắc về tư cách và con người thật của PKT mà truyền thông đã nói tới song nhiều người còn bán tín bán nghi.

Qua bức thư của ông, PKT tự lột mặt nạ, để lộ nguyên hình là một cán bộ CS đội lốt tu hành, vừa lên giọng tác oai vừa “nhiệt tình” tuyên truyền cho chế độ cộng sản!

Bức thư ngày 16/6/2011 phải chăng là bản tự khai thành khẩn của ông PKT? Nó cho thấy ông hẳn học đến mức nào với những người mà ông cho là thủ phạm đánh mất ghế Chánh xứ của ông nơi mà ông đã bám rễ từ hơn 40 năm qua.

Phan Khắc Từ với ĐHY Phạm Minh Mẫn và “tập thể” Cộng sự viên của ngài

Trong thư gửi ĐHY, ông

khoe ông “*đã thể hiện tinh thần vâng phục tuyệt đối đối với vị chủ chăn.*” PKT tự cho mình đứng về phía Giáo Hội, trung thành với Giáo Hội. Nhưng PKT ít khi bỏ lỡ cơ hội tự tâng bốc mình và phe cánh, chê bai Giáo Hội một cách ranh ma.

Cụ thể, nhân đọc điều văn tiền biệt đồng chí “LMQD” Trương Bá Cần trong lễ an táng ông này ngày 13/7/2009, PKT nổ: “**Anh em chúng tôi đã lẫn xả vào với công nhân, không phải ngây thơ không biết rằng mình đang cụng đầu vào đá... Giáo hội vẫn quen đứng trên, đứng ngoài, xông xáo lắm là đứng giữa. Nhưng chúng tôi đã đứng hẳn về một bên.**” Bên nào nếu không phải là phía bên CSVN, một đảng tự nhận mình là đảng của giai cấp CÔNG NHÂN?

Trong thư gửi ĐHY Phạm Minh Mẫn, PKT dùng những ngôn từ ông có thể dùng để tâng bốc ĐHY, như: “*là mục tử của gia đình giáo phận vừa có phẩm trật vừa có tình yêu thương của người Cha Chung trong gia đình giáo phận,*” “*là người cha, người lãnh đạo cao nhất.*”

Nhưng bên cạnh những lời ton hót hoa mỹ ấy, PKT không quên xỏ xiên: “*Con đã trình bày... nhiều lần, nhưng xem ra CÁC VỊ Ở TRÊN [ai đây?] không nghe con mà hình như RẤT DỄ DÀNG TIN THEO BỌN NGƯỜI...kích bác chống..., đã kích... lôi kéo Giáo Hội...*”

Phải chăng PKT khéo léo trách cứ ĐHY Phạm Minh Mẫn không biết dùng người và nhiệt mắng các Lm cộng sự của ngài là “tập thể” cá mè một lứa xu thời, hùa về phe “bọn chống phá”, “*lôi kéo Giáo hội trở thành một thành trì chống cộng ngay trong lòng chế độ cộng sản.*” Một công hai việc: vừa khéo léo cao rao chế độ cộng sản, PKT vừa ngầm đe Giáo quyền coi chừng đang “*trong lòng chế độ cộng sản,*” hãy cảnh giác chớ có nghe theo thể lực thù địch mà biến mình “*trở thành một thành trì chống cộng.*” PKT chắc chắn rất được lòng quan thầy cộng sản của ông.

PKT công cụ tuyên truyền của CS

PKT chẳng biết là ông đã từng ở trong lòng Giáo Hội, được Giáo Hội cuu mang, nuôi dưỡng để phụng sự Giáo Hội ra sao? Nhưng rồi ai đã lợi dụng Giáo Hội, lợi dụng nhà thờ, lợi dụng chiếc áo thâm chùng để biến “**Nhà thờ Vườn Xoài trở thành nơi chế tạo bom xăng phục vụ**” cộng sản nằm vùng gây hỗn loạn làm xáo trộn sinh hoạt của người dân và cắt đi sinh mạng của nhiều người?

Lời xác quyết PKT “dùng nhà thờ làm nơi chế tạo bom” không hề là một lời bịa đặt, gán ghép, vu khống vu vơ. Đó chính là lời tiết lộ của Phạm Cường, tác giả bài viết “**Những vị linh mục cứu vãn**” trên báo Công an CSVN ngày 25/4/2007, sau đó các báo chí phe cộng như Thanh Niên, Tiền Phong, Việt Báo, VietnamNet... xúm nhau sao chép để quảng bá thành tích nằm vùng gây ác của PKT. Bài báo này là bản tuyên dương công trạng 2 lm nằm vùng Phan Khắc Từ và

Nguyễn Thế Toàn: Một người – PKT “*dùng nhà thờ Vườn Xoài để chế tạo bom xăng;*” một người – Nguyễn Thế Toàn “*dùng trường dạy nghề ở Bà Quẹo, Sài Gòn để may cờ Cộng sản cho ngày nổi dậy cuối tháng 4/1975.*”

Hồi Tháng Giêng 2010 xảy ra vụ CSVN triệt hạ Thánh Giá Đồng Chiêm và đánh đập, bắt bớ, gây đổ máu nhiều linh mục và giáo dân một cách tàn nhẫn độc ác, PKT trong tư cách Phó Chủ Tịch kiêm Tổng Thư Ký Ủy ban Đoàn Kết, kiêm Tổng Biên tập báo CG và DT đã xuyên tạc cuộc đấu tranh chống bạo quyền CSVN, gọi đó là “*hành vi lợi dụng tôn giáo để chống dân tộc, chống chế độ.*”

Đầu năm 2011, khi vận động kiểm ghe Quốc hội CSVN, Phan Khắc Từ lại phô trương ý tưởng ấy, lấy nó làm cương lĩnh ứng cử: “*Đánh tan những hành vi lợi dụng tôn giáo để chống dân tộc, chống chế độ.*” Phải chăng PKT cố tình đồng hóa dân tộc với chế độ để kết tội người Công giáo đồng thời cũng lập công dâng lên đảng hầu được đảng chiếu cố “*cơ cấu*” vào Quốc hội! Nhưng thiên bất dung gian! PKT bị gạt ra ngoài danh sách những “*Nghị gặt*” trong cái gọi là “*Quốc Hội Bù Nhìn*” của CSVN.!

PKT từ nhiệm chánh xứ

Điều khôi hài là từ đầu năm 2011, khi đang hăng hái vận động vào QHCS, có lẽ tin chắc mình sẽ là đại biểu sáng giá của Quốc Hội CSVN, ngày 21/3/2011 PKT đã hớn hờ đệ đơn “*xin từ nhiệm chánh xứ Vườn Xoài.*” Đơn của PKT được ĐHY Giáo phận chấp thuận ngày 28/3/2011!

Tuổi của Từ đã quá thất tuần!

Nghi chánh xứ Vườn Xoài cũng đúng thôi! Giá không có sở nào khác thì về vườn vui thú điền viên cũng là hợp tình hợp lý! PKT cần gì phải lo lắng thắc mắc: “*Nghĩ Chánh xứ Vườn Xoài, phải đi khỏi Vườn Xoài. Nhưng đi đâu đây?*” Chưa hết! PKT còn trách móc: “*Rõ ràng con bị xua đuổi và trở thành nạn nhân của một tập thể chỉ biết sợ hãi*” (Có lẽ Từ muốn nói một tập thể chỉ biết gây sợ hãi!).

PKT từ nhiệm chớ có ai xua đuổi ông đâu! Ông tự mâu thuẫn với chính ông rồi nặng lời mắng trách người khác! Thái độ đó không phù hợp với tư cách của một con người, nói chi phẩm chất của một linh mục! Hơn nữa, chưa từ nhiệm, chưa đi khỏi Vườn Xoài, ông đã đặt ra hết phương án này tới phương án khác, thì ai giải quyết bước kế tiếp cho ông được?

Thì ra, do rút QH, vì trót lỡ từ nhiệm Chánh xứ, ông tiếc rL cái lãnh địa đầy sữa và mật ong mà ông đã từng đứng đầu hơn 40 năm qua.

PKT kể lể với ĐHY Phạm Minh Mẫn: “*Trước dư luận ác ý rằng cả Đức Giáo Hoàng cũng không thể đẩy con ra khỏi giáo xứ Vườn Xoài... con đã từ nhiệm chánh xứ Vườn Xoài... chứng minh cho thế lực kia thấy rằng con không ghe gớm như họ đã nghĩ và đã nói về con.*”

Lời phân trần của ông càng **chứng minh ông ghe gớm thật như người ta đã nghĩ và đã nói về ông.** Quả thật, từ sau 30/4/1975 đổ ai đây được ông Từ ra khỏi giáo xứ Vườn Xoài... trừ khi chính PKT **tự ý từ nhiệm!** Nhưng éo le thay! PKT lại xin từ nhiệm có điều kiện. Điều kiện ấy rõ lắm: PKT

hoặc “*ra Quốc hội*” hoặc “*nghỉ giáo xứ*” (nguyên văn lời ông Từ trong thư gửi ĐHY Mẫn). Bây giờ không “*ra Quốc hội*” được, PKT đâu chịu “*nghỉ giáo xứ*”.

PKT bảo vệ ai?

PKT phân bua rằng ông **tự nguyện từ chức** trước hết là để “*bảo vệ Đức Hồng Y*” sau là để “*chứng minh mình không ghe gớm*” thì hà cớ gì ông trách móc Hội đồng Tư vấn của Giáo phận? Hà cớ gì ông cứ lẩn la ở lại Vườn Xoài, thậm chí đấng cay trách móc Bề trên sợ ông “*gần Vườn Xoài quá*” đến nỗi “*chỉ còn lệnh con [PKT] phải đi khỏi Vườn Xoài!*”

PKT có tấm lòng thương yêu ĐHY, “*bảo vệ Đức Hồng Y,*” sao không bảo vệ ngài đến nơi đến chốn? Lại cứ nằm vạ ở Vườn Xoài, thì chẳng những ông không bảo vệ mà còn gây khó cho Chủ chăn, tạo bầu khí phân hóa trong Giáo phận. Như vậy là bất trung, bất nghĩa chứ đâu phải yêu thương!

Đấng Bản quyền có “*lệnh cho ông Từ đi khỏi Vườn Xoài*” thì đó cũng là việc làm đúng đắn vừa đáp ứng nguyện vọng của PKT vừa giúp Giáo phận khỏi nhưc đầu với ông! Đã thôi chức thì rời nhiệm sở là việc đương nhiên, có gì mà la lối om sòm? Hay là việc xin từ nhiệm của ông chỉ là một màn kịch vừa có tính cách trình diễn vừa thách thức Giáo quyền, không ngờ, ông mất chức thật, nên không kèm chế được sự giận dữ điên cuồng...

PKT có biết ông sẽ gây khó khăn cho người kế nhiệm ông nếu ông cứ nấn ná ở Vườn Xoài? Hiện tượng “*kỳ đà cản mũi*” mằm mống của bao nhiêu chia rẽ trong nhiều giáo xứ ở Việt Nam nào lạ lắm gì với ông đâu?

Làm sao người kế nhiệm ông Từ có thể thông dong hành xử trách nhiệm mục vụ của mình khi bóng hình của người tiền nhiệm đầy quyền lực cứ sờ sờ ở cửa nhà thờ với mục đích chứng tỏ ta đây còn được giáo dân mến chuộng, trọng vọng! Hay ông Từ ngụ ý rằng ta còn ở đây đây... ai làm gì ta, ai qua mặt ta!

Sự thật có một thời giáo dân Vườn Xoài quá hãi sợ cái ông linh mục cs nằm vùng này, Họ mời ông đi chỗ khác để làm “chính chị, chính em” tiếp tay cộng sản.

Ta hãy nghe lời kể của chính tác giả (CS) bài **“Những linh mục cứu vạt”** sau đây: *“Cuối năm 1970, trở lại Sài Gòn, linh mục Từ hăng hái nhập cuộc với các phong trào đấu tranh đô thị. Nhà thờ Vườn Xoài trở thành nơi chế tạo bom xăng...”* Rồi tác giả ấy ghi lại lời tâm sự não nuột của PKT: **“Một số giáo dân mang tư tưởng cũ, quá khích yêu cầu tôi phải ra khỏi Vườn Xoài. Từ đó, tôi lại càng có thời gian biểu tình, đình công với công nhân nhiều hơn.”**

Nghĩa là PKT đã bị giáo dân đuổi ra khỏi giáo xứ Vườn Xoài. Nhưng công lao chế bom của PKT không nhỏ, làm sao CS quên ơn ông. Sau Tháng Tư 1975, mọi cơ sở tôn giáo đều do CS quản lý. Việc ông Từ trở lại ngụ trị Vườn Xoài và ngụ trị một thời gian dài gần nửa thế kỷ âu cũng là điều dễ hiểu.

PKT lờ đi chuyện tài sản của người dâng cúng

Một khía cạnh khác tồn tại trong các giáo xứ Việt Nam hiện nay đó là vấn đề tài chánh. Chuyện đi hay ở của một linh mục chánh xứ nếu có rắc rối thì phần nhiều cũng là do

đụng chạm tới tài chánh. Biết đâu tài chánh là con ma níu chân PKT ở lại Vườn Xoài, từ đó ông Từ nổi cơn thịnh nộ khi biết mình phải lia xa Vườn Xoài... tâm trạng ngổn ngang, với... 250 lượng vàng!

Điều lạ là khi Vườn Xoài “lùm xùm” vụ 250 lượng vàng và tin ấy rò rỉ ra bên ngoài khiến thiên hạ thắc mắc, PKT chẳng hề có một lời một chữ trong thư của ông, trong khi chuyện vợ con của ông “xưa như trái đất biết rồi khổ lắm nói mãi” thì Từ lại lôi ra hùng hổ hăm he hậm hực! Với tư cách nhân chứng, Cha Chân Tín có gửi thư ngỏ thách thức ông Từ thưa kiện ngài! Cha Chân Tín đã 91 tuổi, ngài vẫn còn sống đó để sẵn sàng hầu tòa nếu ông Từ kiện Cha.

Thật ra, ông PKT đã đệ đơn lên Công an CSVN từ 23/11/2010 cơ! (Cuối thư PKT gửi ĐHY Mẫn ngày 16/6/2011 có ghi chú: Gửi kèm văn thư [đã] gửi bộ công an ngày 23/11/2010!).

Dù PKT không đề cập đến vụ 250 lượng vàng trong thư của ông, người viết cũng xin nêu lên mấy ý về chuyện tài sản hiến tặng Giáo xứ mà báo điện tử nuvuongcongly đã nêu ra.

Căn cứ vào tài liệu do Nữ Vương Công Lý trưng dẫn ngày 19/8/2011, chúng ta biết: “Trong lá thư gửi gia đình cụ bà Bùi Thị Tú ngày 13/6/2004, ông Phan Khắc Từ đã nói rõ: **“Để tạo sự ổn định và mở rộng hoạt động của giáo xứ, tôi cần hợp thức hóa căn nhà cụ đã hiến cho giáo xứ, tôi cần tờ giấy khai tử của cụ...”**

Điều 1299, triệ 1 của Giáo Luật định rằng: *“Người nào theo luật tự nhiên và luật Giáo Hội có khả năng tự do định đoạt về tài sản [của mình], thì có thể để lại tài sản cho một thiện ý...”*

Bà Bùi Thị Tú đã để lại tài sản của mình với thiện ý là dâng cúng cho giáo xứ. Do đó, tài sản nói trên dù là từ nhà đất đổi ra vàng hay tiền gì thì cũng vẫn là tài sản hiến tặng có nêu đích danh đối tượng thụ hưởng là GIÁO XỨ chứ không biểu tặng hay ban phát cho bất cứ cá nhân hay đoàn thể nào khác, kể cả đoàn thể từ thiện.

Tiếp theo điều 1299 nêu trên, **Điều 1300** Giáo Luật chỉ rõ: *“Một khi đã lãnh nhận thì phải thi hành hết sức chu đáo các ý muốn của người giáo hữu đã tặng dữ hay để lại tài sản làm thiện ý... kể cả về cách quản trị và tiêu dùng tài sản...”* Luật đạo đó! Còn theo luật đời, tội chiếm dụng tài sản của người khác ngoài ý muốn của người ấy... là tội sang đoạt, tội ăn cướp!

PKT có kéo phe, kết bè không?

Ông Từ tự thú “bức xúc của con” bắt đầu từ đó – từ hai “phương án” chọn chỗ của PKT bị bác! Lời tự thú ấy hàm ý cho thấy tuy ông PKT đã từ nhiệm chánh xứ Vườn Xoài rồi nhưng vẫn còn tiếc rẻ nó và tiếc rẻ cả “phương án” chánh xứ lựa chọn khác đã bị bác! Không biết ông “bức xúc” hay căm tức vì bị “búng gốc” khỏi Vườn Xoài? Ông kéo cả giáo dân Vườn Xoài về phe mình khi ông ghép “bà con giáo dân Vườn Xoài” cùng “bức xúc” với ông! Ở đây chứng tỏ một lần nữa PKT...**“ghê gớm”** thật! Cái tâm lý “bám rễ” xem ra nguy hiểm ghê! Nhất là đối với loại linh mục biến chất vì tình, tiền và quyền lực.

Trường hợp PKT có thể là bài học lớn cho mọi Giáo phận trong

(Xem tiếp trang 114)

DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

Viết Từ CANADA

Mặc Giao

TẠI SAO HOA KỲ KHÔNG ĐƯA VIỆT NAM TRỞ LẠI DANH SÁCH CÁC NƯỚC ĐÁNG QUAN TÂM VỀ TỰ DO TÔN GIÁO?

Ngày 13-9-2011, Văn Phòng Dân Chủ, Nhân Quyền và Lao Động của Bộ Ngoại Giao Hoa Kỳ công bố phúc trình thường niên cho năm 2010 về tự do tôn giáo quốc tế (International Religious Freedom Report). Phúc trình này được gửi lên quốc hội Mỹ và công bố cho dư luận. Phần nói về tự do tôn giáo tại VN dài 20 trang. Trước khi phúc trình được phổ biến, nhiều tổ chức nhân quyền quốc tế và chính khách Mỹ đã khuyến cáo và kêu gọi Bộ Ngoại Giao Hoa Kỳ đưa VN trở lại danh sách những quốc gia đáng quan tâm về tự do tôn giáo (countries of Particular Concern, gọi tắt là CPC). Việt Nam đã có tên trong danh sách này từ năm 2004, nhưng được rút ra năm 2009, ngay trước khi Tổng Thống George W. Bush đến Hà Nội dự hội nghị thượng đỉnh APEC. Có tên trong danh sách vi phạm tự do tôn giáo có thể bị quốc hội Hoa Kỳ áp dụng một số biện pháp chế tài, nhưng quan trọng nhất là mất mặt với thế giới, bị kết án vi phạm nhân quyền. Đối với những nước cộng sản và độc tài “mặt trời chói sáng” như Trung Cộng, Bắc Hàn, Miến Điện (đều nằm trong danh sách), việc có tên trong danh sách hay không chẳng làm họ thay đổi cách cai trị. Riêng VN cộng sản thì hơi “rét” nếu thấy tên mình trên bảng đen này. Lý do: họ muốn ve vãn Mỹ và cần một lý lịch sạch

để làm ăn buôn bán với thế giới văn minh, để được Mỹ và các nước khác yểm trợ khi bị đàn anh phương bắc ăn hiếp, nhất là để bịt miệng những người chống đối chế độ ở trong và ngoài nước. Vì vậy cộng sản VN rất hân hoan và vô vàn tri ân “Ngài” nữ Ngoại Trưởng Hillary Clinton đã không đưa VN trở lại danh sách đáng tui hổ này. Tại sao Hoa Kỳ lại hành động như vậy? VN cộng sản đã hết đàn áp tôn giáo rồi chăng? Hay Hoa Kỳ có hậu ý gì khác?

Thật ra bản báo cáo không tẩy trắng cho Hà Nội về tội vi phạm tự do tôn giáo. Ngay phần đầu của bản báo cáo đã tóm tắt những vi phạm và được trình bày chi tiết ở những phần sau:

“Không có sự thay đổi tình trạng tôn trọng tự do tôn giáo về phía chính phủ trong thời gian quan sát của bản báo cáo này. Mặc dù có những tiến bộ, những vấn đề quan trọng vẫn tồn tại, đặc biệt tại cấp tỉnh và làng xã. Những vấn đề đó gồm việc ngâm lâu hoặc không chấp nhận ghi danh cho một số cộng đoàn tôn giáo, bao gồm Giáo Hội Phật Giáo Hòa Hảo chính truyền, Giáo Hội Phật Giáo và những cộng đoàn Tin Lành ở miền Bắc và cao nguyên Tây Bắc. Có những báo cáo về việc đối xử hung bạo đối với những người bị bắt trong vụ giáo xứ Cồn Dầu phản đối việc đóng cửa

ngôi địa của họ. Nhiều nhóm Tin Lành cho biết họ bị bạo hành khi tổ chức lễ Giáng Sinh” (Trích dịch bản Báo Cáo).

Những tiêu chuẩn vi phạm tự do tôn giáo mà Bộ Ngoại Giao Hoa Kỳ dựa vào để cứu xét gồm:

- 1/ Sách nhiễu, ngược đãi, bạo hành, giam cầm vì lý do tôn giáo,
- 2/ Kỳ thị tôn giáo
- 3/ Cấm đoán các tôn giáo không được nhà nước chấp thuận cho hành đạo

Dựa trên những tiêu chuẩn này, chế độ cộng sản VN phạm đủ mọi thứ tội liên quan đến tự do tôn giáo. Có nhiều vi phạm đã được kể trong bản phúc trình:

Phá lễ Vu Lan của Phật tử Đà Nẵng, ngăn chặn tín đồ Phật Giáo Hòa Hảo tham dự các đại lễ, đánh đập, bắt bớ các giáo sĩ và giáo dân tại Tam Tòa, Đồng Chiêm, Cồn Dầu, hành hung các Mục sư Nguyễn Hồng Quang, Nguyễn Công Chính và nhiều mục sư khác trên vùng cao, bắt giam Lm Nguyễn Văn Lý và quản thúc Lm Phan Văn Lợi...

Những công dân theo Thiên Chúa giáo bị kỳ thị trong việc thăng chức hay trao trách nhiệm chỉ huy tại các cơ quan công quyền. Trên mọi giấy tờ tùy thân chính thức đều ghi rõ tôn giáo của người mang, hoặc ghi không theo đạo nào.

Giáo Hội Phật Giáo VN Thống Nhất, Giáo Hội Phật Giáo Hòa Hảo chính truyền, nhiều cộng đoàn Tin Lành không được phép hoạt động vì không được nhà nước công nhận.

Đó là những vi phạm đã được bản báo cáo ghi nhận trên giấy trắng mực đen. Còn nhiều thứ vi phạm khác mà bản báo cáo hoặc quên sót hoặc cố tình không nói tới, như:

Cô lập hoàn toàn Hòa Thượng Thích Quảng Độ, lãnh tụ tinh thần tối cao của Giáo Hội Phật Giáo VN Thống Nhất, khiến không ai, ngoài những người thân tín, có thể tiếp xúc. Quấy phá và cấm đoán Giám

Mục Hoàng Đức Oanh của giáo phận Kontum đi thăm viếng và cử hành thánh lễ cho giáo dân ở các vùng xa, vùng sâu. Bất tín đồ Công Giáo ở miền cao ký giấy bỏ đạo đã in sẵn.

Can thiệp thô bạo vào việc Tòa Thánh Vatican bổ nhiệm các tân giám mục, cũng như làm áp lực trong việc thay đổi các chức vụ cao cấp trong giáo quyền (vụ thay thế TGM Ngô Quang Kiệt bằng TGM Nguyễn Văn Nhơn ở Hà Nội).

Can thiệp vào việc huấn luyện các linh mục tương lai: kiểm soát lý lịch chủng sinh, kiểm soát thành phần giảng huấn, can thiệp vào học trình: bắt dạy về chủ thuyết cộng sản, thành tích đảng cộng sản, và mới đây về an ninh quốc phòng với thí điểm đại chủng viện Cần Thơ.

Chiếm đất, chiếm cơ sở các tôn giáo, kể cả những nơi đang được sử dụng vào việc công ích.

Vậy mà bản báo cáo còn khen cộng sản VN đã có những tiến bộ:

“Một số tiến triển trong việc tôn trọng tự do tôn giáo đã được tiếp tục thực hiện trong giai đoạn liên quan tới bản phúc trình này. Trong nhiều địa hạt, Phật Giáo, Công Giáo, Tin Lành, Hòa Hảo và Cao Đài được báo cáo đã gia tăng hoạt động và việc hành đạo... Những thay đổi trước hết là kết quả của việc áp dụng liên tục những tu chính về khung pháp lý liên quan tới các luật lệ về tôn giáo ban hành trong các năm 2004 và 2005, cũng như thái độ tích cực hơn của chính phủ đối với các nhóm Tin Lành. Trong giai đoạn của bản phúc trình, chính phủ đã cho phép những cuộc tụ tập tôn giáo rất đông người, như những buổi lễ thường niên của Công Giáo tại thánh địa La Vang. Số người tham dự các lễ mừng Giáng Sinh và Phục Sinh trên toàn quốc đã vượt quá những con số của năm trước. Những buổi mừng lễ Vesak đông người dự đã diễn ra tại Hà Nội, TP Hồ Chí Minh và nhiều đô thị khác”, ... “Vào tháng 9, nhà cầm

quyền cho phép trên 100,000 tín hữu Cao Đài tụ tập tại đền thánh Cao Đài Tây Ninh nhân dịp Giáo Chủ mở đại yến thường niên mừng Mẫu Thượng Ngàn và chín Tiên Nữ của động Diêu Trì” (Trích dịch bản Báo Cáo).

Phần khen trên có thể tóm lại trong hai điều: Khen cộng sản VN đã rộng tay với Tin Lành, công nhận nhiều cộng đoàn Tin Lành và cho phép hoạt động. Khen cộng sản VN đã cho phép các tôn giáo tổ chức những cuộc lễ lớn, có đông người tham dự. Lời khen đầu là một sự khuyến khích cộng sản lỏng tay hơn nữa với Tin Lành ở VN. Tin Lành là đạo có đa số người theo tại Hoa Kỳ. Muốn xây dựng ảnh hưởng tôn giáo tại VN, Hoa Kỳ chỉ có thể mở rộng tầm hoạt động của Tin Lành, không thể xâm nhập các tôn giáo khác. Lời khen thứ hai là đề cao thành tích của cộng sản trong việc cho phép tổ chức các đại lễ của các tôn giáo với hàng chục, hàng trăm ngàn tín đồ tham dự. Báo cáo còn quên kể những đại lễ vô cùng “hoành tráng” của Giáo Hội Công Giáo VN nhân dịp Năm Thánh kỷ niệm 350 thành lập hàng giáo phẩm. Những đại lễ khai mạc ở Sở Kiện và bế mạc ở La Vang phải được góp phần trong lời khen này và chắc chắn cũng là một trong những lý do để Hoa Kỳ không đưa VN vào danh sách những quốc gia đáng quan tâm về tự do tôn giáo. Ai dám nói đó là những biến cố hoàn toàn tôn giáo, không có tác dụng chính trị?

Mặc dù có những mâu thuẫn ngay trong bản Báo Cáo, mặc dù cộng sản VN đã vi phạm tất cả những tiêu chuẩn tôn trọng tự do tôn giáo được đề ra, Bộ Ngoại Giao Hoa Kỳ cố tìm những hình thức bề ngoài để khen và coi đó như lý do để không đưa VN trở lại danh sách những nước vi phạm. Tại sao Hoa Kỳ làm thế? Thưa, từ 2009, Hoa Kỳ đã khởi động tiến trình kéo cộng sản VN ra khỏi quỹ đạo Trung Cộng. Hoa Kỳ biết rõ cộng sản VN đã quá lệ thuộc Trung

Cộng và một phần trong số lãnh đạo cao cấp ở Hà Nội cũng muốn tìm cách thoát bớt áp lực của Trung Cộng. Muốn vậy phải dựa vào Mỹ. Mỹ phải ủng hộ thành phần này, giúp họ tạo ảnh hưởng càng ngày càng lớn hơn. Cách giúp tốt nhất là nhẹ lời tố cáo, là ve vuốt kèm theo những hứa hẹn cộng tác kinh tế và quân sự. Việc này Mỹ đã và đang làm, nhất là khi Biển Đông nổi sóng để trở thành một vấn đề quốc tế nóng bỏng. Ve vuốt có nghĩa là tạm quên những tội lỗi, đề cao những thành tích dù rất mỏng, đưa kẹo bánh ra như. Như vậy làm sao Mỹ có thể đưa VN cộng sản vào danh sách những quốc gia cần phải quan tâm về tự do tôn giáo? Tuy nhiên, Mỹ là bậc thầy trong kỹ thuật vừa xoa vừa đánh, vừa cho ăn cà rốt vừa đưa cây gậy ra dọa. Bản báo cáo cho biết từ Ngoại Trưởng Hillary Clinton đến các đại sứ đều đặt vấn đề nhân quyền mỗi khi gặp các lãnh đạo VN. Hoa Kỳ nói thẳng nhân quyền là một trong những trở ngại lớn nhất trong mối bang giao Việt Mỹ. Mỗi năm Mỹ Việt đều có một hội nghị kiểm điểm và thảo luận về nhân quyền. Các nhân viên của Tòa Đại Sứ Mỹ tại Hà Nội và Tòa Tổng Lãnh Sự Mỹ ở Sài Gòn đều thường xuyên gặp gỡ các giới chức công quyền và các nhà lãnh đạo các tôn giáo để ghi nhận và đề nghị những việc liên quan tới tự do tôn giáo. Như vậy ta thấy bản báo cáo thường niên của Bộ Ngoại Giao Hoa Kỳ không thể hoàn toàn trung thực như Quốc Hội Hoa Kỳ và mọi người mong muốn. Nó được thiết lập với ý định tốt, nhưng từ từ đã biến thành một công cụ chính trị để vừa làm áp lực vừa vỗ về chiêu dụ các đối tác, thích ứng với chính sách giai đoạn hay dài hạn của Hoa Kỳ. Điều này dạy ta phải trông cậy vào chính mình trước. Người khác chỉ có thể giúp ta khi quyền lợi của ta và của họ trùng nhau.

LŨ GIANG NGUYỄN CẦN LEO THANG ĐÁNH PHÁ NHỮNG NGƯỜI CHỐNG CỘNG

Ông Nguyễn Cần, bút hiệu Lũ Giang và Tú Gàn, là một cây viết gây nhiều dấu hỏi trong làng văn trận bút ở hải ngoại. Trước 1975, tôi chỉ nghe loáng thoáng về một thẩm phán Nguyễn Cần nào đó ở Gia Định, đã từng tu học ở tiểu chủng viện Huế rồi ra ngang. Đến năm 2000, nhân dịp có mặt tại Little Saigon, đúng lúc Cha Nguyễn Văn Lý phát động cuộc đấu tranh “*Tự Do Tôn Giáo hay là chết*”, tôi được rủ đến dự một phiên họp tại văn phòng của Luật sư Phở với những anh em quan tâm tới sự việc này và muốn tìm những biện pháp ủng hộ cuộc đấu tranh của Cha Lý. Phiên họp có khoảng 20 người và lần đầu tiên tôi được gặp ông Nguyễn Cần trong số những người tham dự. Trong phiên họp, ông Nguyễn Cần nói rất ít và không phát biểu một ý kiến nào có thể gây tranh cãi. Tôi tưởng ông đồng ý với anh em có mặt về những hành động ủng hộ Cha Lý như đã đề ra. Tôi đã lầm. Sau buổi họp, trong khi anh em tổ chức những cuộc hội thảo, những buổi cầu nguyện, viết những bài báo, vận động các đoàn thể ra tuyên ngôn để cùng với Cha Lý tại Nguyệt Biểu đấu tranh cho tự do tôn giáo, thì ông Nguyễn Cần tung ra những bài tố cáo Cha Lý có vợ con, là một linh mục thuộc thành phần bất hảo mà tòa Tổng Giám Mục Huế không muốn bênh vực khi Cha Lý đang bị cộng sản quản chế tại họ đạo nhỏ bé Nguyệt Biểu. Đọc những bài này, tôi có cảm tưởng bị xối nước lạnh. Và từ đó tôi có những hoài nghi rất lớn mỗi khi đọc cho biết hay nghe về ông Nguyễn Cần.

Mấy năm sau, ông Nguyễn Cần tung ra phóng ảnh một thư viết tay nói là của Cha Lý đang trong tù với nội dung ăn năn hối cải về những

hành động đòi tự do tôn giáo và chống đối nhà cầm quyền cộng sản, đồng thời ca tụng Hồ Chí Minh và chế độ cộng sản hết lời. Ông Nguyễn Cần còn viết thêm lời bình luận mạt sát Cha Lý, cho rằng chuyện này đương nhiên phải xảy ra vì bản chất của Cha Lý là bất nhất, hèn yếu và...khật khùng. Lần này tôi thấy ông đã đi quá trớn, đập người ngựa xuống bùn đen, phán đoán một tu sĩ giống như ông là bố nuôi và là “cha linh hồn” của “tập tu” Nguyễn Văn Lý. Vì vậy tôi cảm thấy không thể im lặng nên đã viết một bài phản bác những luận điệu và thái độ của ông Nguyễn Cần. Tôi cho rằng trong khi còn phải kiểm chứng một cách khoa học xem lá thư nói là của Cha Lý có thực sự do Cha Lý viết hay do cộng sản giả mạo để tự đề cao và gây rối loạn hàng ngũ đấu tranh đòi tự do tôn giáo, chúng ta không nên bình luận theo chiều hướng có lợi cho cộng sản và mạt sát Cha Lý. Giả dụ bức thư này quả thực do Cha Lý viết, chúng ta cũng phải tìm hiểu xem Cha Lý viết tự nguyện hay viết dưới áp lực và đe dọa. Theo luật thông thường, mọi lời khai dưới sự đe dọa đều được coi như vô giá trị. Hơn nữa, trước khi đi tù, Cha Lý đã công khai nói với thân nhân và dư luận đại ý: “*Xin đừng tin bất cứ lời khai báo hay nhận tội nào mà tôi nói hay viết khi tôi bị cầm tù*”. Ông Nguyễn Cần không có phản biện nào về bài viết của tôi, dù bài viết này đã được phổ biến rộng rãi.

Đến khi tôi viết một bài phê bình cuộc bầu cử quốc hội cộng sản, cho đó là một cuộc bầu cử phường tuồng và những đại biểu quốc hội chỉ là những tay sai của đảng cộng sản, ông Nguyễn Cần mượn cơ hội viết vài hàng chỉ trích vu vơ mang tính

cách trả thù trên web của ông, đại ý: ai phê bình quốc hội cộng sản thì còn được, ông Mạc Giao mà cũng dám phê bình à? Hồi xưa các ông là gì của chế độ Thiệu? Nói thẳng ra là ông muốn chửi chúng tôi là những dân biểu “gia nô” thời Đệ II Cộng Hòa. Danh từ “gia nô” thường được cộng sản và những người đối lập cực đoan dùng để nhục mạ những người cộng tác hăng hái với chế độ VNCH. Chúng tôi không động lòng vì lời xách mé thiếu đẳng cấp này. Trong sinh hoạt chính trị có dân chủ và tự do thì phải có phe cầm quyền và phe đối lập. Mọi người được tự do sắp hàng và tranh cãi nhưng không được quyền nhục mạ người khác. Đang phải chiến đấu một mất một còn với cộng sản mà không cộng tác với chính quyền chống cộng thì cộng tác với ai? Chẳng lẽ với bọn xôi thịt hay với cộng sản như những dân biểu hai mang nằm vùng Lý Quý Chung, Hồ Ngọc Nhuận, Ngô Công Đức...? Chẳng lẽ đi chống một tổng thống do dân bầu để đưa một người không ai bầu lên làm tổng thống để ông ấy đầu hàng cộng sản trong 48 giờ? Vì vậy chúng tôi chẳng có mặc cảm gì khi cộng tác với Tổng Thống Nguyễn Văn Thiệu. Một người bạn của tôi đã nói một câu chí lý: “*Làm “gia nô” cho quốc gia còn hơn làm “gia cầm” cho cộng sản*”. Tôi có nhắn nhe cho ông Nguyễn Cần là nếu ông ấy muốn tranh luận với tôi thì hãy ra mặt viết bài đàng hoàng, không nên nấp trong xó ném đá như vậy.

Bỗng thời gian gần đây, ông Nguyễn Cần lại mở chiến dịch tấn công Linh mục Phan Văn Lợi và Linh mục Nguyễn Văn Khải. Ai cũng biết Lm Phan Văn Lợi bị quản thúc tại gia vì đã tích cực ủng hộ Lm Lý trong công cuộc đấu tranh cho tự do tôn giáo, dân chủ và nhân quyền,

(Xem tiếp trang 81)

NHỮNG NỖ ĐƯỜNG

Việt Nam

Phạm Minh Tâm (Úc Châu)

Ông bà mình xưa hay nói “con giun xéo lắm cũng quăn”. Cũng vậy, thời nay người ta hay dùng chữ “bức xúc” để nói đến một cái tình trạng hay tâm trạng nào đó mà bị giồn nén, căng thẳng đến cực điểm là chỉ chờ bung

ra. Đó là tình-trạng hiện nay của xã-hội Việt-Nam đang bị nạn ngoại xâm đe dọa trước mắt; đó là tâm-trạng của trên tám chục triệu người Việt-Nam đang sống trong nỗi sợ bị mất nước, bị vong-thân khi nhìn rõ mòn một chính-quyền cộng-sản Tàu càng ngày càng lấn lướt, càng lộng hành với Việt-Nam.

Vì vậy mà từ Bắc chí Nam mới có những cuộc biểu tình.

Có điều, biểu tình là gì mà nhà cầm quyền đương-nhiệm Việt-Nam lại cấm đoán và thẳng tay đàn-áp; vạn nhất đó lại là những cuộc biểu tình chống Trung cộng xâm-lãng, chống ngoại-bang ngang ngược. Điều này khiến cho người dân hoang-mang và dư-luận quốc-tế đặt dấu hỏi. Vì theo nguyên-lý bất biến xưa nay của bất kỳ một chính-quyền nào cũng đều phải có tinh-thần bảo toàn lãnh-thổ và bảo-vệ quốc-gia

dân-tộc. Bởi vì, không một người lãnh-đạo quốc-gia nào thực sự yêu nước, thương dân mà lại mong cái ách ngoại-bang tròng vào cổ mình và dân mình cả.

Theo nguyên gốc, ý nghĩa của hai chữ biểu tình chỉ là những cuộc tụ họp của dân chúng, bất kể là bao nhiêu người, muốn cùng nhau biểu-thị ản tình và ý-nguyện chung. Nếu họp nhau rồi cùng diễn-hành trên các ngã đường với những nguyên-vọng được viết lên thành biểu-ngữ hay cùng nhau hô vang những lời lẽ gọi là khẩu-hiệu thì đó là biểu tình tuần hành;

còn chỉ đứng tại một nơi thì là biểu tình tại chỗ; nhưng đã là muốn tỏ bày một nguyên-vọng chung thì thường khi người ta lại muốn cùng nhau đi trên một lộ-trình nào đó, vừa là để cho nhiều người, nhiều nơi ghi nhận ý-nguyện của mình, vừa là cho thêm khí-thế.

Tuy nhiên, biểu tình không phải là phương-pháp chỉ dành cho người dân muốn biểu tỏ nguyên-vọng và lại càng không phải là hành-vi muốn phá rối trị-an hay gì gì khác nên đối với những nước dân-chủ thì thường chính-quyền không bao giờ sợ biểu tình hay đàn-áp biểu tình cả. Ngoài ra, cũng lắm khi và nhiều cách, tại nhiều quốc-gia trên thế-giới, chính nhà cầm quyền khi cần cũng tổ-chức cho dân chúng, cho một số đoàn ngũ nào đó biểu tình để phô-trương thanh-thế hay biểu-

duyệt lực-lượng... Ý nghĩa của hai chữ biểu tình là thế. Và cho dù là dân tỏ bày nguyện-vọng hay chính-phủ biểu-duyệt lực lượng và phô-trương quyền lực thì cũng là một trong những phương cách chính đáng để nếu là dân biểu tình thì chính-quyền cũng biết được ý-nguyện của họ, còn nếu là chính-quyền biểu-duyệt lực-lượng thì để toàn dân và thế-giới nhận ra được ý lực của chính-quyền đó mà lên tinh-thần hay “bắt” được quan-điểm nào đó.

Vì vậy mà đối với các nước đang vận-hành guồng máy chính-trị theo mô hình một xã-hội dân-sự thì họ công-nhận biểu tình là quyền của người dân, ngay khi việc biểu tình có mang cả mục-đích đòi hỏi hoặc phản đối một vài điều nào đó trong chính-sách của chính-phủ nếu như quyền lợi của tuyệt đại đa số dân chúng bị vi-phạm.

Gần đây, kể từ khi nhà cầm quyền Bắc kinh tăng thêm sức ép với Việt-Nam về lãnh-hải thì người Việt-Nam, từ bá tánh bình-dân đến trí-thức, sĩ-phu và các nhà tu hành đã vô cùng quan-ngại về nguy-cơ đất nước sắp bị tái-diễn một thời-đại Bắc thuộc kiểu mới. Vì vậy nên họ lo âu, họ bị bức xúc và họ không biết làm sao hơn ngoài việc cùng nhau biểu tình; cùng

nhau tỏ bày những trăn-trở cho mọi giới đồng-bào cảnh-giác như một thái-độ sẵn sàng đoàn kết sau lưng những người lãnh-đạo để chuẩn-bị chống ngoại xâm khi cần. Thế thì tại sao họ lại bị cấm cản, đàn-áp?

Trái qua bao kinh-nghiệm còn

DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

rành-rành trong lịch-sử, không một người Việt-Nam nào có quyền quên đi những khoảng quá-khứ dài đằng-dằng hằng ngàn năm sống dưới ách đô-hộ của người Tàu, một kẻ thù truyền-kiếp của Việt-Nam. Một kẻ thù tham-lam, tàn ác mà bất kỳ triều

của nhà Thanh... Đây là di-sản tiền nhân để lại cho chúng ta, là những bài học chống ngoại xâm đáng kiêu-hãnh.

Tuy nhiên, bên cạnh niềm kiêu-hãnh đó lại cũng còn những bài học cần đọc kỹ hơn và suy cho thấu hơn.

Đó là nỗi bất-hạnh của dân-tộc vì có những con dân phản quốc cầu vinh như đám hoàng tộc nhà Trần là Trần Di Ái, Trần Ích Tắc, Trần Tú Viên và phe nhóm đã vì tham-vọng và cái bả vinh-hoa mà cam tâm hàng giặc. Trần Di Ái thì lãnh nhiệm-vụ đi sứ rồi núp bóng tướng giặc là Sài Thung vì muốn về

làm An-nam Quốc- vương; còn Trần Ích Tắc, Trần Tú Viên thì vội-vã theo hàng Thoát Hoan để về Tàu chịu núp bóng Hốt Tất Liệt. Rồi sau này đến Lê Chiêu Thống cũng chỉ vì muốn củng-cố địa-vị mà làm cái việc ông bà mình gọi là rước voi về giày mò khi đi cầu cứu ngoại nhân để cho nhà Thanh có cơ kéo binh sang chiếm nước ta.

Nếu nói rằng chuyện lịch-sử về những thời gian xâm-lãng và đô-hộ từ quá-khứ xa xưa chỉ là lịch-sử nên người thời nay không cảm-nghiệm được, thì cũng có một bài học mới đây còn chưa khô mục. Đó là cuộc chiến-tranh khốc liệt tại biên giới Hoa Việt xảy ra vào năm 1979 với câu nói xác xược của Đặng Tiểu Bình là để "dạy cho Việt-Nam một bài học" ngay khi hai nhà nước cộng sản vẫn còn xem nặng tình nghĩa "như môi với răng". Thiết tưởng chỉ cần nhiều đó cũng đã đủ để chúng ta nhìn ra dã tâm của tập đoàn đế-quốc này; đủ để nhìn ra cái gì gọi là "chủ nghĩa bá quyền, chủ nghĩa "chauvin nước lớn"; nhìn ra cái thể cheo-leo của đất nước hiện nay khi chúng ta

đã mất hải đảo Hoàng-sa, Trường-sa tức là mất quyền kiểm-so-quan, suối Phi-Khanh, thác Bản Giốc; đã bị kẻ súng ngay cạnh sườn ở Tây-nguyên với một miền đất rộng lớn bị khoanh vùng để khai thác bauxite... Như vậy đã là quá đủ, là quá dư lẽ cho toàn dân nhìn ra rồi. Vì vậy mới có những cuộc biểu tình ở Hà nội, ở Sài-gòn như là tín-hiệu, là di-sản của tổ tiên về truyền-thống chống ngoại xâm đang hoạt-động trong tâm-hồn những người con cháu Việt-Nam.

Nhìn hình ảnh những người dân đi biểu tình, người ta nhớ đến câu hát mở đầu bài "Những nẻo đường Việt-Nam" của nhạc sĩ Thanh Bình mà người viết đã mượn làm tựa đề cho bài này. "Những nẻo đường Việt-Nam suốt từ Cà-mâu thẳng tới Nam-quan..." mà giờ đây nghe như bị nghẹn vì đường đến Nam-quan đã tắc nghẽn. Và từ trong nỗi ngậm-ngùi này thì chắc chắn chúng ta cần nghĩ đến nhiệm-vụ phải nối thẳng lại cái chiều dài từ ải Nam-quan đến mũi Cà-mâu bằng chính chúng ta. Lời ca Diên-hồng đã vang lên "Toàn dân nghe chắng ...son-hà nguy biến..." Đây là lời vọng nước non và đã có những người nghe được, nhìn ra được; là những người đang

đại vua chúa hay tập-đoàn lãnh-đạo nào của họ thì cũng thường-xuyên lăm-le nhòm ngó đất nước Việt-Nam mình.

George Santayana, một triết-gia Mỹ có câu nói để đời là "Những ai không học được gì từ lịch-sử thì thế nào cũng bị nguy cơ thảm họa tái diễn" (Those who do not learn from history are doomed to repeat it). Người Việt chúng ta có quá nhiều bài học với cái nước lân bang phương Bắc này. Từ những giai-đoạn bị đô-hộ đến những trang lịch-sử oai hùng chống lại cái thế-lực đô-hộ đó. Thế mà hình như vẫn còn nhiều người chưa học và vì lý do gì đó mà không muốn học.

Vào những thế-kỷ đầu của giai-đoạn lập quốc và chưa phát-triển của dân-tộc Việt-Nam ta nhưng mà khi người Tàu ý mạnh hiệp yếu sang xâm lấn bao phen thì có bấy nhiêu anh-hùng, liệt-nữ khảng-khái đứng lên kháng cự như Hai Bà Trưng đui thái-thú Tô Định; Bà Triệu chống lại thế-lực của Lục Dận; Ngô Quyền xua quân Nam Hán; Lý Thường Kiệt thắng quân nhà Tống; Hưng Đạo Vương đại phá quân Nguyên; Lê Lợi bình-định giặc Minh và vua Tây sơn Nguyễn Huệ phá tan mộng xâm lấn

mạnh dạn cất lên tiếng nói vừa hùng-tráng, vừa bi-thương "Quyết tử cho Tổ Quốc quyết sinh".

Trong cuộc biểu tình ngày 14/8 vừa qua, bên cạnh những khuôn mặt đáng kể như nhà văn Nguyễn Ngọc, nhà văn Vũ Ngọc Tiên, giáo-

sur Nguyễn Huệ Chi, tiến sĩ Nguyễn Quang A, Nguyễn Hồng Kiên, luật-sư Nguyễn Thị Dương Hà, người ta còn đọc được các khẩu hiệu **“Không sợ sự đe dọa của kẻ ác, chỉ sợ sự thờ ơ vô cảm của người lương thiện”** và **“Tổ quốc lâm nguy xin đừng vô cảm”**...trên tay người tham dự. Hai chữ **“vô cảm”** ở đây cùng một lúc phải hiểu là lời nhắc gửi thiết-tha, lời trách móc thống-thiết mà cũng còn có chút khinh thị đến bất kỳ ai chưa chối bỏ nguồn cội mình trong ý nghĩa cao đẹp thoát thai từ huyền- sử một bọc trăm trứng để Việt-Nam là một quốc-gia duy nhất trên thế-giới có được hai chữ **“đồng-bào”** vì cùng chung một bọc sinh ra.

Hai chữ **“vô cảm”** này hôm nay cũng nhắc nhớ đến lời hịch khi xưa, cũng vì thấy trước cảnh quốc phá gia vong mà nhiều người vẫn thờ ơ nên Đức Trần Hưng Đạo đã phải **“bức xúc”** mà than rằng: ... *“nay các người trông thấy chủ nhục mà không biết lo, trông thấy quốc sỉ mà không biết thẹn...hoặc lấy việc đánh bạc làm tiêu khiển, hoặc vui thú về vườn ruộng, hoặc nghĩ về lợi riêng mà quên việc nước...Bờ có sao? Bờ giặc Nguyên cùng ta là kẻ thù không đội trời chung, thế mà các người cứ điềm nhiên không nghĩ đến việc báo thù...khác nào như quay ngọn giáo mà đi theo kẻ thù...”* (Hưng Đạo Vương - Bài hịch tướng sĩ). Hai chữ **“vô cảm”** nặng như thế đấy và đau như thế đấy.

Còn nữa, khi một trăm trứng từ chung một bọc chui ra làm người Việt-Nam thì chưa có giáo-thuyết này, chủ-nghĩa nọ mà chỉ có cái đạo làm người, cái lý làm con dân đất mẹ Việt-Nam. Cho nên Phật-tử thì cũng là người Việt, giáo dân thì cũng là dân

Nam...Cho nên nước mất thì chùa tan, thì nhà thờ đổ là chuyện chẳng lẽ các đại-đức, thượng-toạ, hoà- thượng không nghĩ ra; các thầy, các cha, các giám-mục chưa suy đến?

Riêng với hai chữ Công-giáo thì ...vào năm 1987, một Thượng-hội- đồng giám-mục họp tại Rô-ma để thảo-luận về ơn gọi và sứ-mạng của người giáo dân trong Giáo-hội và giữa trần-thế. Những kết-luận của Thượng-hội-đồng đã được Đức Thánh Cha Gio-an Phao-lô II nhấn mạnh lại trong Tông-huấn Christi Fideles Laici: *“Việc khám phá và thực hiện ơn gọi và sứ mệnh của mình đòi hỏi người giáo dân phải được đào tạo để sống sự hợp nhất khi vừa là phần tử của Giáo-hội, vừa là công dân của xã-hội trần thế. Sự hợp nhất đó nằm ngay trong bản tính của họ. Trong cuộc đời họ không thể có hai cách sống song song. Một bên là cuộc sống ta gọi là “siêu nhiên” với những giá trị và đòi hỏi của nó; còn bên kia là cuộc sống “trần tục”, nghĩa là cuộc sống của gia đình, nghề nghiệp, tương quan xã-hội, dân thân chính-trị, sinh hoạt văn hóa. Nhánh nho ghép vào cây nho Chúa Ki tô mang lại hoa trái trong mọi lãnh vực sinh hoạt của đời sống”* (59). Như vậy, hiển nhiên không phải là Giáo-hội cấm cản người giáo dân thi hành trách-vụ ngôn-sứ của mình ngay giữa dòng đời, ngay chính từ trong từng sinh hoạt của xã-hội mà người giáo dân là một phần-tử trong đó. Lại cũng không phải là Giáo-hội không đặt rõ hướng đi mà là tất cả chúng ta đã thiếu sót vô cùng trong chức năng của mình khi chỉ **“theo đạo”** mà không **“sống đạo”**; chỉ giảng đạo mà không hành đạo thì có khác gì tự đặt mình xa lìa với đường hướng của

Giáo-hội và lẫn trốn sứ-mạng tông-đồ của mình.

Chẳng hạn như khi một giáo-sĩ, linh-mục hay tu-sĩ đặt bút ký tên vào một kháng thư chống đàn-áp, bắt-công và bạo-lực hoặc đến tham dự một buổi cầu nguyện cho tự-do và dân-chủ của đất nước cùng với đồng-bào mình và các tôn-giáo bạn mà nói là phạm luật Giáo-hội cấm làm chính-trị để từ chối, để làm kẻ vắng mặt, thì tại sao chính Đức đương kim Giáo-hoàng lại khẳng định *“Giáo-hội phải nói lên cái xấu và cái nguy của thời đại; phải nhắc nhở lương tâm những kẻ có quyền, cả những người trí thức và cả những kẻ thờ ơ, hẹp hời trước những nỗi thống khổ của thời đại..Lời Chúa trong Kinh Thánh và những lời của các giáo phụ như vang lên trong đầu tôi, kết án nặng nề những mục tử nào làm chó câm để tránh bị phiền toái và vì thế để cho nọc độc lan tràn. Im lặng không phải là bổn phận hàng đầu của người công dân và riêng tôi, tôi kinh sợ cảnh một giám mục chỉ biết an phận, chỉ lo làm sao để tránh phiền phức và lấp liếm xung đột* (Muối cho đời, trang 85). Những lời này hôm nay đang đồng nghĩa với nhóm chữ **sự thờ ơ vô cảm của người lương thiện** trong biểu ngữ ở trên.

Tóm lại, những nẻo đường Việt-Nam hôm nay lại đang tràn đầy chông gai, đầy khổ nạn nếu một ngày gần đây phải oằn lên dưới sức giầy xéo của những bước chân xâm lược. Khi đó thì những lời ca *“Đoàn quân Việt-Nam đi, chung lòng cứu quốc. Bước chân dồn vang trên đường gập ghềnh xa..”* và *“Này công dân ơi quốc-gia đến ngày giải phóng...”* liệu có còn ý nghĩa và còn kịp nữa hay không?

Phạm Minh Tâm ■

Tích cực tham dự chiến dịch mỗi Độc Giả giới thiệu thêm Độc Giả mới.

Nhân Sĩ Trí Thức Khởi Kiến — TRUYỀN THÔNG HÀ NỘI —

Gia Minh, biên tập viên RFA

Một số nhân sĩ, trí thức Việt Nam vừa đệ đơn khởi kiện Đài phát thanh và Truyền hình Hà Nội vi phạm Luật Báo chí và Luật dân sự của Việt Nam vì đã phát sóng truyền hình có nội dung vu khống, xuyên tạc, xúc phạm những người biểu tình phản đối Trung Quốc gây hấn.

Vu khống, xuyên tạc

Đơn Khởi kiện đề ngày 5 tháng 9 do 10 vị nhân sĩ trí thức ký tên trong đó có nhà văn Nguyễn Ngọc, giáo sư Nguyễn Huệ Chi, tiến sĩ Nguyễn Văn Khải, tiến sĩ Nguyễn Xuân Diện, nhà phê bình văn học Phạm Xuân Nguyên...

Nguyên nhân việc phải đi đến kiện cáo một cơ quan truyền thông Nhà nước như Đài phát thanh Truyền hình Hà Nội là vì đơn vị này vào những ngày 21 và 22 tháng 8 vừa qua cho phát sóng chương trình với nội dung bị cho là vu khống, xúc phạm đến những người tham gia biểu tình chống Trung Quốc gây hấn. Theo những người trong cuộc thì việc phát sóng đó của Đài Phát thanh và Truyền hình Hà Nội đã vi phạm một số điều khoản trong Luật Báo chí và Luật Dân sự của Việt Nam.

Vào ngày 26 tháng 8, một số người liên quan đã gửi thư yêu cầu Đài Phát thanh và Truyền hình Hà Nội xin lỗi và cải chính về những điểm được nói đã vu cáo, xúc phạm những người biểu tình khi gọi họ là ‘phản động’. Đến ngày 31 tháng 8, tổng giám đốc Đài Phát thanh và Truyền hình Hà Nội, ông Trần Gia

Thái có thư trả lời phản hồi thư yêu cầu vừa nói; tuy nhiên cơ quan này không xin lỗi và cải chính theo như yêu cầu. Vì lý do đó những người liên quan phải làm đơn khởi kiện đề ngày 5 tháng 9 vừa qua.

Một trong những người ký tên trong đơn khởi kiện có tiến sĩ Nguyễn Văn Khải, người thường được biết đến với tên ‘ông già ozone’ về những công trình khoa học nghiên cứu nước ozone của ông, cho biết ông phản đối những nội dung được phát sóng trên chương trình của Đài Phát thanh và Truyền hình Hà Nội cho rằng bản thân ông cũng như những người như nhà văn Nguyễn Ngọc là những người ‘phản động’:

“Ngày 14 tôi rất bận việc, tôi chỉ đi qua phố Lý Thường Kiệt. Khi qua đó nhiều người gọi tôi và tôi đến chào bác Nguyễn Ngọc. Tôi là phen đàn em được gặp một người như bác Nguyễn Ngọc rất vinh hạnh. Trên ảnh tôi thấy ảnh cười rất đẹp. Thế nhưng người ta gán cho là biểu tình, mà biểu tình thì đã sao!”

Tôi từng gặp nhiều như dân ở Đà Nẵng- phố Hoàng Sa, ở Nha Trang phố Trường Sa, tôi thấy họ rất khổ. Đến ngày 19 tháng 8, một thuyền ở Quảng Trị lại bị bắt.”

Trước đó vào ngày 8 tháng 8, một tàu khác của ngư dân Việt Nam bị tàu Nhà nước Trung Quốc bắt. Tàu công quyền bắt mà lại buộc nộp tiền theo lối đường chui; tức kiểu xã hội đen chứ không được như Philippines, sau khi bắt họ mời đại sứ quán đến, đưa ra tòa bắt phạt tiền hoặc tha bổng. Kiểu bắt của Trung Quốc là kiểu ăn cắp, ăn cướp nên tôi

Source blog Nguyen Xuan Dien

Các ông Nguyễn Đăng Quang, TS Nguyễn Văn Khải “Ô-zôn”, TS Nguyễn Quang A, TS Nguyễn Xuân Diện, Nguyễn Tiến Nam đến gặp TGD Đài PTTH Hà Nội, vào 15h30' ngày 30 tháng 8 năm 2011, tại trụ sở Đài.

không thể để ai bắn giết, cướp phá bà con ngư dân Việt Nam.

Tôi không thể ngồi yên ở Hà Nội trước cảnh bà con khổ như thế. Khi ở Bờ Hồ người ta hát ‘Dậy mà đi’, “Lên đảng” thì tôi hát ‘Chắc tay lưới, chắc tay súng’, “Bám biểu quê hương”, “Lướt sóng ra khơi”. Đây là những bài ca cách mạng mà Đảng đã dạy tôi; vậy tại sao gọi tôi là ‘phản động’. Chính vì thế nên tôi kiện.

Xúc phạm nhân dân

Ông Lê Dũng, một kỹ sư tại Hà Nội và cũng là một blogger ký tên trong đơn khởi kiện nói lên nguyên nhân phải kiện HTV1:

“Trước chúng tôi có yêu cầu cải chính. Nếu họ xin lỗi thì chúng tôi cũng thôi không kiện nữa; thế nhưng họ vẫn bảo vệ những điều mà họ đã làm.”

Các nguyên đơn khởi kiện có một số đề nghị gồm có yêu cầu tòa án xem xét giải quyết gồm việc xác định HTV1 đã có nội dung vu khống, xuyên tạc, xúc phạm nghiêm trọng đến những người biểu tình phản đối Trung Quốc gây hấn, trong đó có những người khởi kiện; bồi

thường thiệt hại cho các nguyên đơn và những người biểu tình khác, Đài truyền hình Hà Nội phải cho đăng phát biểu của những người biểu tình, đăng lời cải chính, xin lỗi vì đã cho phát những nội dung vu khống xuyên tạc, xúc phạm những nguyên đơn và những người biểu tình; cũng như xin lỗi cụ thể nhà văn Nguyễn Ngọc, giáo sư Nguyễn Huệ Chi và tiến sĩ Nguyễn Văn Khải và những người biểu tình khác về việc đăng hình ảnh của họ mà không xin phép trước....

Bản thân tiến sĩ Nguyễn Văn Khải tỏ ý cương quyết phải theo theo vụ kiện vừa nói đến cùng chứ không thể để chìm xuống như những vụ lâu nay tại Việt Nam:

“Vấn đề thủ tục hành chính về kiện cáo ở Việt Nam rất dài. Ngay như tôi là lính chiến trường 17 năm. Vào ngày 17 tháng 3 năm 2009 người ta mời tôi ra phường để viết giấy lĩnh

tiền ‘xương máu’ chiến đấu trong Nam 17 năm. Người ta hành hạ tôi, tuy nhiên đến nay tôi vẫn chưa nhận được 650 ngàn đồng một tháng đó. Trì trệ như thế vụ kiện sẽ kéo dài; dù kéo dài hay không tôi không cho phép gọi bác Nguyễn Ngọc là ‘phản động’, gọi tôi là ‘phản động’.”

Blogger Lê Dũng cho biết tại Việt Nam chuyện kiện các cơ quan chức năng, nhất là những cơ quan truyền thông Nhà Nước, lâu nay không nhiều; thế nhưng cần phải tiến hành theo luật để những tình trạng vi phạm pháp luật không kéo dài nữa:

“Chúng tôi cũng không muốn mất thời gian, bỏ công sức ra đi kiện cáo như thế sẽ ảnh hưởng nhiều đến công việc đang làm. Tuy nhiên nếu không làm thì không được; nếu mình không lên tiếng, người ta tiếp tục làm sai như thế thì sẽ ảnh hưởng, nhất là những nhân sĩ- trí thức, các

bác rất lớn tuổi có vị trí trong xã hội mà để người ta vu cáo như thế là không chấp nhận được đâu.”

Những cuộc biểu tình chống Trung Quốc gây hấn diễn ra hồi ngày 5 tháng 6 vừa qua kéo dài đến ngày 21 tháng 8 được 11 chủ nhật. Mặc dù có những bất bớ, trở ngại nhưng những người biểu tình cho rằng họ muốn ủng hộ Nhà Nước bày tỏ lòng yêu nước của người dân trong tình hình căng thẳng hiện nay ở Biển Đông.

Thế rồi các cơ quan chức năng, trong đó có truyền thông Nhà Nước như HTV1 vào cuộc và cho rằng những người biểu tình chống Trung Quốc gây hấn bị những thế lực xấu xúi giục, họ là những kẻ ‘phản động’. Điều đó khiến những người yêu nước chân chính phải lên tiếng phản đối và nay kiện đòi phải thực thi đúng luật pháp Việt Nam. ■

SÁCH MỚI

Ban tu thư của Nguyệt san Diễn Đàn Giáo Dân trân trọng thông báo cùng quý độc giả:

Chúng tôi vừa gửi qua Đài Loan để in hai tác phẩm quý sau đây:

1.- **TÂM SỰ NƯỚC NON II** (Ngô Đình Diệm, Hồ Chí Minh và cuộc Chiến Quốc Cộng), tác phẩm mới nhất của nhà biên khảo Minh Võ Sánh dày 440 trang, bìa cứng in offset 4 màu, ấn phí 25 Mỹ kim

2.- **MỘT THỜI ĐỂ NHỚ** (Những Sự Thật về Cố TT Ngô Đình Diệm và Nền Đệ Nhất Cộng Hòa Việt Nam) tác phẩm đặc ý nhất của nhà văn Nguyễn Văn Lục, tác giả Hai Mươi Năm Miền Nam 1954-1975 do tủ sách Tiếng Quê Hương ấn hành năm 2010.

Sách dày 500 trang, bìa cứng in offset 4 màu, ấn phí 25 Mỹ Kim

Cả hai tác phẩm này sẽ đồng thời được giới thiệu với độc giả nhân Lễ Giỗ thứ 48 của Tổng Thống Ngô Đình Diệm, người đã có công khai sáng nền Cộng Hòa Việt Nam

Xin xem thêm chi tiết trang 101

Sau Những Đợt Cầu Nguyện Ở Thái Hà CHÚNG TA ĐÃ VƯỢT QUA NỖ SỢ

Thanh Phong

*Nguyên Văn Bài Nói Chuyện Của Lm Phêrô Nguyễn Văn Khải,
Dòng Chúa Cứu Thế Thái Hà tại Trung Tâm Công Giáo, Chúa nhật 21-8-2011)*

SANTA ANA. Hơn 600 đồng hương, không phân biệt tôn giáo đã đến Trung Tâm Công Giáo Việt Nam tại Santa Ana vào chiều Chủ Nhật 21.8.2011 để nghe Linh Mục Phêrô Nguyễn Văn Khải, nguyên phát ngôn viên Dòng Chúa Cứu Thế Thái Hà, Hà Nội nói chuyện về hiện tình tôn giáo tại Việt Nam, đặc biệt tại Thái Hà thuộc Tổng Giáo Phận Hà Nội. Đức Cha Mai Thanh Lương, GM phụ tá giáo phận Orange cùng nhiều nhân sĩ, trí thức trong cộng đồng cũng hiện diện trong dịp này.

Sau nghi thức chào quốc kỳ VNCH, Hoa Kỳ và giây phút thỉnh lạng, mặc niệm, Linh mục Nguyễn Văn Khải trong bộ áo Dòng quen thuộc của các tu sĩ Dòng Chúa Cứu Thế, bước lên đứng trước mặt mọi người và nói bằng giọng khô khan: “Đúng như lời ông MC vừa nói, cho đến bây giờ con vẫn là nông dân, con làm nông nghiệp, con ở nông thôn. Cả nhà đây, thiên hạ nói con thế nào thì con không biết, nhưng con là nông dân nên con ăn nói như nông dân, thấy sao nói vậy. Và con cũng không phải là nhà tư tưởng hay nhà tranh đấu gì, không phải nhà tư tưởng sâu xa, cũng chẳng phải là nhà tranh. Con là bạn của người nghèo! Cũng như thế bao nhiêu anh em tu sĩ Dòng Chúa Cứu Thế khác, chúng con là bạn của người nghèo, và chúng con theo chân người cha đi trước thì bây giờ chúng con là những người trẻ, cũng lại theo gót cha như vậy. Và như thế cha Vũ Ngọc Bích, là em bà nội con, là linh mục duy

nhất của Dòng Chúa Cứu Thế sống sót ở miền Bắc sau năm 1954, ngài nhận con vào tu và ngài thường nói đạ: “Tôi đã nhận chiếc cày từ tay cha tôi, tôi hân hoan đi vào mảnh vườn thế giới, nên dù sỏi đá cằn khô thì anh em ta cũng cứ phải vui vẻ nai lưng ra mà cày”.

Thế thì hôm nay con đến đây, con xin thưa với cả nhà là con nói trong tư cách là người con, người cháu, người em. Cả nhà đây toàn là những bậc đáng kính, con nhìn xuống thấy toàn các vị đáng tuổi ông bà, bố mẹ, cô dì, chú, bác hết cả, cho nên những điều con nói ở đây chỉ như những người con, người cháu trình bày trước các bậc tiền bối về suy nghĩ cũng như về công việc của đồng bào mình ở Việt Nam, cũng như những công việc của chúng con đây thôi, chứ không có gì là lớn lao, trọng đại.

Lúc nãy con đến cửa đây, con thấy hai bên có hai bảng kẻ vẽ các khẩu hiệu trông rất khí thế. Con thấy mấy xe Jeep cắm cờ, trông rất là “hoành tráng”, cứ như là đội quân “sắp hàng vào trận”. Và con thấy cái cảnh này bây giờ được đặt ở Hà Nội mới phải. Con thấy ở Hà Nội không có không khí tự do như ở đây và bởi nhiều lẽ khác không tiện nói. Nhưng không phải vì như thế mà người dân Hà Nội, nhất là người nghèo, nhất là các tín hữu Công Giáo Hà Nội, lòng yêu nước lại kém đồng bào mình ở

đây.

Không! Trong dịp đến nói chuyện hôm kia ở báo NV, con đến nơi thấy có bốn năm cụ già với 4 năm cây cờ Cộng Hòa rất đẹp, thấy các khẩu hiệu kẻ vẽ rằng: “Đã đảo những người xỉ nhục cờ Cộng Hòa” (cờ vàng). Rồi một khẩu hiệu khác là: “Linh mục Nguyễn Văn Khải nên ở Việt Nam. Ủng hộ LM. Nguyễn Văn Lý”. Con thấy vui. Con nói với thánh giả hôm ấy rằng, nếu con có thời gian, con sẽ ra nói chuyện với mấy người ấy, và nếu con có quyền, con sẽ ra mời mấy cụ ông, cụ bà vào trong này chúng ta cùng trò chuyện với nhau, vì con thấy rằng cái ý hướng tốt đẹp của các cụ ấy cũng “giống con”. Giống cái thứ nhất là con cũng thấy lá cờ vàng này là đáng kính, đáng yêu. Chưa biết nó thế nào, nhưng con nghĩ là thời gian càng trôi đi thì lá cờ này càng biểu tượng cho lòng yêu nước của người Việt. Bởi vì con thấy chính phủ VNCH là một quốc gia, là thành viên của Liên Hiệp Quốc, được thế giới công nhận, đang khi ấy, lúc trước 1975, con là công dân của chính phủ Việt Nam Dân Chủ Cộng Hòa, là quốc gia không được Liên Hiệp Quốc công nhận. Xét về mặt pháp lý quốc tế thì VNCH hồi ấy có chính nghĩa hơn. Lá cờ đỏ sao vàng mà con là công dân, con thấy nhục, nhục lắm! Vì nó là cờ bán nước, vì bán Trường Sa, bán Hoàng Sa, bán Thác Bản Dốc, bán Hữu Nghị Quan, bán những vùng mà con đã đi đến tận nơi, con đã thấy, đất thì bị lấn thế nào và người Việt mình

lại nằm trong phần đất bị Trung quốc chiếm mất. Con đến tận nơi, và thấy rằng, bây giờ thời gian trôi đi, Trung quốc càng ngày càng thể hiện cái sự thống trị của họ trên đất nước Việt Nam một cách trắng trợn hơn. Đang khi ấy, cái lòng yêu nước là một tình cảm thiêng liêng tốt đẹp tự nhiên của con người cũng không được phép bày tỏ. Hễ ai bày tỏ lòng yêu nước thì bị chụp mũ là chống nhà cầm quyền và bị bắt bớ, tù đày. Cho nên, thấy vậy, con mới thấy lá cờ Vàng này mới là biểu tượng cho lòng yêu nước, con thấy sao cháu nói vậy. Con thấy mình nên tự hào về điều đấy. Bởi vậy cho nên cách đây gần hai tháng, lần đầu tiên ở nhà thờ Kỳ Đồng và Thái Hà, cầu nguyện cho các nạn nhân của họa ngoại xâm, cho các nạn nhân của công lý hòa bình, cho các ngư dân bị Trung quốc bắt, giết thì ở các màn ảnh rộng trong ngoài nhà thờ Kỳ Đồng chiếu cảnh Hải quân VNCH đánh trả quân Trung quốc, chiếu cảnh cờ Vàng của VNCH bay phát phới. Và như con đã nói hôm trước, con trông vào đây (Cờ Vàng) là con hình dung ra trước mắt một dải non song gấm vóc màu vàng. Ba miền Bắc, Trung, Nam thống nhất trên một dải đất, rất ý nghĩa. Trông vào lá cờ đấy thấy cái gì đó sang trọng, màu vàng là màu sang trọng, biểu hiện cho vương quyền, là màu của nhà vua (không biết con có nhớ đúng không)?

Đại khái vậy. Nhưng cái đề tài chính hôm nay, TV có loan tin, báo có viết, đài có nói rồi nên con không thể nói khác được. Đó là vấn đề “**Vi phạm tự do tôn giáo ở Việt Nam**”.

Rất buồn, ở trong nước con cũng nghe, ra ngoài nước cũng nghe, có rất nhiều người nói: Việt Nam bây giờ có tự do tôn giáo rồi. Người Việt Nam nói, người ngoại quốc nói. Bằng chứng là bây giờ ở Việt Nam đi nhà thờ tự do, bằng chứng là bây giờ xây dựng nhà

thờ, thánh thất tự do, bằng chứng là người đến nhà thờ đầy tất cả, và bằng chứng là các linh mục, tu sĩ, các hòa thượng, thượng tọa đi ra đi vào Việt Nam tự nhiên như không vậy.

Họ lấy bằng cứ đó để khẳng định VN có tự do tôn giáo! Nhưng **theo con là người sống ở VN thì con thấy, đấy là đối trá. Việt Nam thực sự không có tự do tôn giáo, mà trên thực tế tự do tôn giáo đã và đang bị vi phạm nghiêm trọng.**

Nói là tự do đi lễ, đi nhà thờ? Thưa, không! Trên giấy tờ thôi. Thực tế chỉ ở vùng Công giáo đông người và các thành thị. Nhưng ngay cả ở thành thị như Thái Hà, thì giáo dân đến Thái Hà đi lễ, đi hành hương luôn luôn bị chặn. Cho đến bây giờ xe vẫn luôn bị chặn như thường. Không phải chỉ chặn xe giáo dân, xe linh mục cũng bị chặn, Giám mục cũng bị chặn. Đức Cha Nguyễn Văn Sang về Thái Hà hành hương bị công an chặn ngay ở lối vào thành phố ngon lành vậy! Cho nên đâu có tự do. Còn năm ngoái, vụ Đồng Chiêm xảy ra, bao nhiêu ngàn người vào hành hương đều bị nhà nước chặn tất, mà chặn một cách bẩn thỉu, làm khổ cả dân lành, tức là đem xe đất, đá đổ ngay giữa đường rồi chặn đầu, chặn đuôi khiến người trong làng, xe pháo không đi lại được. Họ đổ cả hai đầu. Chưa kể chỗ đó có cây cầu, công an chặn đấy. Không phải một chốt đó mà đứng đầy hai bên đường, hễ ai đi vào là tấn công. Đấy! đâu có tự do đâu. Còn con đây, con đi tới các vùng ở Tây Nguyên cũng như ở Sơn La, Điện Biên, con biết, nhiều người đi lễ họ không cho ra khỏi làng. Nhiều người đi đến nhà dân tụ họp cầu nguyện là họ bắt phạt. Còn linh mục, mục sư đến đó là bắt ngay. Cho nên nhiều mục sư nói chuyện với con là toàn phải lợi dụng ngày lễ, Tết, cán bộ “mải mê ăn nhậu” thì mới vào được. Thứ hai là vào lúc đêm

tối. Tối vào, sáng ra, mà vào không báo trước. Con có bằng chứng chứ không phải nói không. Như thế có tự do không? Còn nữa, là bảo tự do xây nhà thờ? Không! Nhà thờ chỗ con cách đây 10 năm, xin phép sửa lại, nâng cao lên một tí không cho nâng. Ở Tổng Giáo phận Hà Nội có nhà thờ giáo xứ Báo Long do cha Phạm Minh Triệu trông coi. Ngài về đó hai năm nay, ngài bảo: “Cha Khải ơi, con về đây còn có cái nhà thờ này xin phép 15 năm rồi mà không cho xây. Bây giờ không cần phép nữa, ta cứ xây thôi, chết thì chết, thế là xây. Họ đâu có cho đâu. Còn bây giờ bảo xây dựng một tu viện mới thì càng khó, không có tự do đâu.

Cha bạn con là cha coi giáo xứ Cẩm Sơn ở Phủ Lý, Hà Nam, lễ Giáng Sinh vừa rồi, ngài gọi điện thoại cho con bảo: “Bác Khải ơi, công an Huyện, công an Tỉnh cứ liên tục vào đây kêu em đưa chương trình thánh lễ và chương trình dịp lễ Giáng Sinh để cho họ duyệt! Em bảo: “Mấy cái bố này vớ vẩn, các bố không có đạo, tại sao đòi duyệt chương trình lễ của tôi?” Đấy. Họ thò cái bàn tay lông lá rồi can thiệp vào sinh hoạt thuần túy tôn giáo ở cái mức tinh vi nhất làm cho các tôn giáo bị tha hóa, đó là can thiệp vào việc đào tạo, việc phong chức, phong phẩm trong các tôn giáo. Không có phép nhà nước không được vào chủng viện. Không có phép nhà nước không được truyền chức. Không có phép nhà nước không được truyền chuyển từ xứ nọ qua xứ kia. Không có phép nhà nước không được nhận chức Giám Mục. Tòa Thánh muốn bổ nhiệm ai làm Giám Mục, thì trước đó phải được chính phủ đồng ý đã. Vậy là, thực tế ông nhà nước nắm cả quyền bổ nhiệm, phong chức Giám Mục của mình rồi. Đấy, Công Giáo đang bị như vậy. Cho nên Đức Cha Nguyễn Thái Hợp nói: “Đã đến lúc phải xem lại tiến trình bổ nhiệm giám mục ở Việt Nam”.

Không bình đẳng về xã hội. Ví

dụ người Tin Lành, người Công giáo về mặt xã hội, là bị phân biệt đối xử rất rõ, bị coi là công dân hạng hai. Phật giáo Hòa Hảo cũng thế thôi! Bắt đầu vào năm học, bao giờ cũng có thủ tục khai báo là thuộc tôn giáo nào để nhà trường cũng như các cơ quan, đoàn thể có chính sách dò xét và kèm chế người Công giáo, Tin Lành. Dù có giỏi thế nào đi chăng nữa, dù có đạo đức thế nào chăng nữa vẫn bị đối xử phân biệt. Mặt khác, ở mỗi giáo xứ, Dòng Tu, tòa Tổng Giám mục đều có con dấu, nhưng các cơ quan, đoàn thể nhà nước không công nhận. Ví dụ ở Hà Nội, con không thể đọc sách ở bất cứ Thư viện nào, không nhận được tiền gửi qua Bưu điện, vì sao vậy? Thủ tục nhận tiền của Bưu điện là có Chứng Minh Nhân Dân, có hộ khẩu lại có ông Chủ tịch Phường chứng nhận vào cái giấy của Bưu Điện gửi kèm là đương sự đang ở địa chỉ này rõ ràng. **Thế mà ở Saigon trang mạng của hội đồng giám mục Việt Nam gửi cho con mấy trăm ngàn tiền nhuận bút . Con cầm giấy báo ra phường xin chứng nhận,** họ nói ông là tu chui, ở chui, không có hộ khẩu, chúng tôi đâu có biết ông đâu mà chứng nhận? Cho nên con không lấy được tiền. Rồi khi đọc sách ở Thư viện, vào Thư viện xin làm thẻ đọc sách, thì phải có giấy giới thiệu của cơ quan chủ quản, mà cơ quan chủ quản của con là Dòng Chúa Cứu Thế mang giấy của Bè Trên ký ra, thấy cái dấu của nhà đạo, có thánh giá. Không nhận! Xin thi bằng lái xe cũng thế. Thế là khỏi đọc sách, khỏi thi bằng lái xe, khỏi làm gì hết!

Họ đòi giấy tờ của cơ quan chủ quản, đến khi đưa ra họ không nhận thì biết làm gì bây giờ? Có người hỏi: Tại sao cha Khải lại “liều” như thế? Con nói thẳng với chính quyền: “Tôi nói thật với các ông, tôi không sợ! Tôi chẳng có gì để mất hết cả! Con cũng nói nhiều lần với công an Hà

Nội: “Tôi đây, đi tu hai mươi mấy năm nay, xin hộ khẩu các ông không cho nhập, tôi muốn vào tu viện, nhà nước cũng không cho. Tôi muốn ra khỏi Dòng Tu cũng không được vì bây giờ tôi đã khẩn trọn đời bèn đỗ trong Dòng rồi. Vào không được mà ra cũng không xong! Vì tội tu chui, chịu chức chui mà lại là tu sĩ Dòng Chúa Cứu Thế. Vì tội đã là giáo sĩ rồi và mãi mãi là giáo sĩ! Không xuống làm dân thường được nữa! Đấy, lên không lên được, xuống không xuống được, ra không ra được, vào không vào được, cứ lơ lửng giữa Giời thì còn gì để mất? Cho nên bây giờ cứ việc đúng tôi làm thôi. Vì tôi là nạn nhân, tôi thấy bao nhiêu người khác là nạn nhân, cho nên “đồng thân, đồng phận”, chúng tôi giúp nhau, thế thôi! Chết cũng chơi! Còn nhà cầm quyền cứ nhấn tin, nhấn vào điện thoại di động con là đe bắt, rồi nhấn tin qua các luật sư và cán bộ để nói lại cho con là sắp bắt ông đến nơi rồi. Con nói thẳng với công an thành phố Hà Nội, chính quyền Hà Nội:

“Tôi nói thật với các ông nhà, báo, đài của các ông toàn xuyên tạc, chụp mũ, nói láo, mà nói láo một cách trắng trợn, trơ trẽn, không biết liêm sỉ là gì! Chụp cho tôi đủ thứ mũ. Tôi không muốn phải đội những cái mũ bần thủ ấy của các ông. Mà các ông đe bắt tôi à?” Tôi nói các ông hay, tất cả chúng tôi đều làm việc tốt hết, tốt cho dân tộc, tốt cho đất nước, tốt cho con người. Mà vì cái tốt ấy mà chúng tôi phải chịu bắt bớ, tù đày, chết chóc, Không sao! Các ông tưởng không có chúng tôi đây, nhà thờ Thái Hà chết? Không! Ngày xưa lúc các ông còn đang mạnh ở thập niên 1950-1980, các ông tìm cách bóp nát Thái Hà thế nào! Mấy Thầy ở Thái Hà chết, mấy cha ở Thái Hà bị tù, bao nhiêu dân Thái Hà bị tù, chỉ sống

sót một linh mục già yếu, mắt mù, thế mà các ông thấy, bây giờ giáo xứ Thái Hà chúng tôi vẫn sống, và sống khỏe nhất thành phố này, nếu không muốn nói là khỏe nhất nước này. Rồi các ông xem, tôi nói cho các ông biết là tôn giáo phát triển theo qui luật rất mâu nhiệm. Càng bị đánh đập, càng bị bách hại lại càng phát triển. Càng chết lại càng sống, cho nên tôi có đi tù cũng không sao hết, tôi có chết cũng không sao. Thế hệ trước cha anh chúng tôi đã chết cho chúng tôi được sống thì bây giờ tôi phải chết cho tương lai con em chúng tôi được sống. “

Con nói thẳng với họ thế này: **“tôi nghe các ông đe bắt tôi. Xin mời các ông cứ việc bắt tôi. Tôi rất hân hạnh nếu được bắt chung với giáo dân, và tôi nói cho các ông điều này nữa:**

“Quân gian ác chết vì tội ác, kẻ giết người lành, án phạt vào thân”.

Kinh Thánh nói như vậy và tôi tin như vậy. (hình như là ngày 14.9.2008, con nói một lần nữa như thế rồi là các Thầy đi cùng có ghi âm và có đưa lên mạng cái phần này).

Các cha nhà con không sợ chết đâu! Các cha trẻ hơn con nhiều, mới chịu chức linh mục, có người trẻ hơn con cả chục tuổi ở Thái Hà. Thiên hạ đe bắt các cha Thái Hà và trừng trị trong đó có con, thế là các anh em trẻ bảo: “Anh Khải ơi, xin anh đừng có xuống sân gặp giáo dân, xin anh đừng ra nhà thờ làm lễ, xin anh ở trên phòng làm lễ nơi nhà nguyện để dân không thấy họ mới thương, họ mới bức xúc, còn chuyện còn lại để chúng em!” Thế là mấy cha trẻ đó ra ghi một tờ giấy để trên bàn thờ, cha nào ra làm lễ cũng đọc: **“Thưa cộng đoàn, mấy hôm nay đài, báo, TV nhà nước lại bắt đầu tấn công**

(Xem tiếp trang 104)

NÓI VỚI BẠN TRẺ VỀ

– “Hàng Giáo Phẩm Việt Nam & Chế Độ Cộng Sản” –

Lm. Chân Tín

Giáo hội phải hoàn thành sứ mạng Ngôn sứ, là sứ mạng ưu tiên mà Chúa Giêsu đã trao phó cho Giáo hội, để bảo vệ đức tin, bảo vệ Giáo hội, bảo vệ đất nước và con người: “Anh em đừng sợ người ta...Điều Thầy nói với anh em lúc đêm hôm, thì hãy nói ra giữa ban ngày; và điều anh em nghe rỉ tai, thì hãy lên mái nhà rao giảng. Anh em đừng sợ những kẻ chỉ giết được thân xác, mà không giết được linh hồn... Anh em đừng sợ” (Mt 10, 26-31).

Viết về hàng Giáo phẩm Việt Nam và chế độ cộng sản, là một vấn đề hết sức tế nhị. Nhưng tôi vẫn muốn trình bày cho các bạn trẻ những đường hướng khác nhau theo từng thời kỳ lịch sử.

1. Thư chung của các Giám mục Đông Dương 9/11/1951

Bốn năm trước khi cộng sản chiếm Bắc Việt (1954), các Giám mục Đông Dương (gồm Việt Nam, Lào và Cambốt) họp tại Hà Nội từ ngày 5-9/11/1951, dưới sự chủ tọa của Đức Khâm sứ Tòa thánh John Dooley và đã ra một Thư chung về “Hiểm họa Cộng sản”.

Các ngài rất thẳng thắn, không úp mở công bố cho Giáo hội Đông Dương, đặc biệt Giáo hội Việt Nam, biết rõ lý thuyết cộng sản và chế độ cộng sản. Với tất cả lòng thành và trách nhiệm, các ngài đã cho giáo dân biết cộng sản nguy hiểm thế nào đối với đức tin Công giáo.

Trước hết, về bốn phạm yêu quê hương đất nước, các Giám mục Đông Dương xác định rõ:

“Xúc động trước sự hàm hồ tràn lan trong suy tư, chúng tôi thấy cần nói rõ về ý niệm ái quốc. Ái quốc, yêu nước là yêu quê hương, yêu quê

cha đất tổ. Vậy, quê hương chính là gia đình mở rộng. Cả hai là đối tượng của đức hiếu. Vì thế, chúng ta chỉ có thể khích lệ và vun trồng như mọi nhân đức Kitô giáo khác. Ý niệm quê hương, không làm người Kitô hữu khai trừ quê hương của các dân tộc khác, nhưng cũng phải yêu thương, vì tất cả chúng ta đều là con cái Chúa.”

Sau khi xác định ý niệm ái quốc, các Giám mục đề cập đến nạn cộng sản vô thần duy vật. Theo các ngài, việc phải nói rõ cho cộng đồng dân Chúa biết về chế độ cộng sản thuộc về trách nhiệm mục tử của các ngài:

“Vì tinh thần trách nhiệm quan trọng trước Thiên Chúa; vì mối tình thiết tha yêu quý anh em, chúng tôi thấy mình có nhiệm vụ quan hệ phải loan báo cho anh em biết đề phòng nạn cộng sản vô thần duy vật, một nguy cơ trầm trọng nhất của thời

nay. Chủ nghĩa Cộng sản bác bỏ Thiên Chúa, bác bỏ mọi tôn giáo, bác bỏ thuyết linh hồn hằng sống, bác bỏ tất cả quyền của nhân vị và gia đình. Chủ nghĩa Cộng sản xung khắc tuyệt đối với Công giáo, đến nỗi Đức Thánh cha đã tuyên bố rằng: ‘không bao giờ có thể vừa

theo cộng sản vừa theo Công giáo và người Công giáo nào ra nhập đảng cộng sản thì lập tức bị khai trừ ngay khỏi Giáo hội.’ Chẳng những không được nhập đảng cộng sản, mà lại anh em không thể cộng tác dưới bất kỳ hình thức nào có thể giúp họ nắm chính quyền. Nỗi nguy cơ cộng sản rất trầm trọng, tai họa do cộng sản gây ra rất ghê gớm, đến nỗi chúng

tôi còn có bốn phạm báo cho anh em biết để đề phòng những mưu mô và mách khéo xảo quyệt cộng sản dám dùng để đạt tới mục đích... Trong các nước bị cộng sản chi phối, lập tức diễn ra những cảnh tượng ghê gớm: tịch thu tài sản và khủng bố hàng vạn người Công giáo. Giáo hội phải sống trong cơn hãi hùng triền miên, để rồi phải chết rũ tù hay là phải đổ máu công khai để giữ gìn niềm trung tín với đức tin Công giáo”.

Đọc lại những lời trên và so

sánh với những gì đã xây đến với Giáo hội Công giáo tại miền Bắc từ năm 1954, và những gì xảy ra trong Nam từ 1975 tới nay, có cảm tưởng các Giám mục đã ký vào Thư chung 1951 là những tiên tri thấy trước những đau khổ mà Giáo hội Việt Nam phải chịu dưới thời cộng sản và các ngài đang tả lại cách trung thực những đau đớn mà Giáo hội Công giáo phải chịu suốt bao năm qua.

Các ngài thật can đảm và sáng suốt nói lên bản chất của Cộng sản để giúp giáo dân đối phó với các cuộc bách hại của cộng sản Việt Nam trên mọi miền đất nước, đặc biệt tại miền Bắc. Có người cho rằng các ngài đã quá cứng rắn. Nhưng thực ra, những gì các ngài đã cảnh báo trong Thư chung 1951, đã thực sự xảy ra cho Giáo hội Công giáo Việt Nam. Tạ ơn Chúa đã cho Giáo hội những nhà lãnh đạo sáng suốt, đã thấy trước những nguy hiểm, những bách hại mà chỉ không đầy 3 năm sau cả Giáo hội Miền bắc phải gánh chịu những bách hại của chế độ cộng sản vô thần.

Phần kết của Thư chung là lời các Giám mục kêu gọi các linh mục *“hãy dạy cho dân chúng biết học thuyết xã hội Công giáo, nhất là phải nhấn mạnh vào hai nhân đức nền tảng là công bình và bác ái...”*

2. Sau 30/4/1975, Giám mục Việt Nam đổi hướng: “đối thoại và hợp tác”

Có thể nói rằng, bằng lương tâm và trách nhiệm, với năng quyền được ban cho, các giám mục Việt Nam trước 1954, đã không ngại ngần khẳng định lập trường triệt để bất hợp tác với cộng sản, bởi người tín hữu Chúa Kitô không thể làm tôi hai chủ, nhất là không thể vừa phục vụ chế độ cộng sản vô thần, vừa phục vụ Thiên Chúa.

Tại Miền bắc, những lời minh

định công khai bất hợp tác với cộng sản của các Giám mục Đông Dương đã được các giám mục triệt để áp dụng, nhờ đó mà Giáo hội Miền bắc đã phần nào đứng vững trước những bách hại khốc liệt của nhà cầm quyền cộng sản và tồn tại được cho tới ngày hôm nay.

Tuy nhiên, sau 30/4/1975, cả nước rơi vào tay cộng sản. Trước tình hình chính trị mới mẻ này, Giáo hội thấy không còn cách nào khác là phải sống chung lâu dài với cộng sản. Do đó, hàng giám mục Việt Nam nghĩ tới việc chuyển hướng để tồn tại và chủ trương của Công đồng Vatican II: “đối thoại và hợp tác” đã

được các ngài lựa chọn làm hướng đi cho Giáo hội.

Một sự kiện đặc biệt được cần nhắc đến ở đây, đó là khóa họp thường niên các giám mục Miền nam từ 15-20/12/1975, qui tụ không chỉ các giám mục mà còn mở rộng cho nhiều thành phần dân Chúa cùng tham dự để cố vấn cho các giám mục, trong đó có các chuyên viên, các linh mục, tu sĩ, giáo dân. Những người tham dự được chia thành ba tiểu ban, nghiên cứu về các vấn đề phải giải quyết như: tương quan với chính quyền, các vấn đề thuộc nội bộ Giáo hội và các vấn đề liên quan tới các sinh hoạt tôn giáo.

Đây có lẽ là lần đầu tiên và duy nhất giáo dân được tham gia một kỳ Hội nghị của Hội đồng Giám mục

và được tham gia cách tích cực như những người cố vấn cho hàng Giám mục trong công tác quản trị Giáo hội. Sự kiện này, lúc đó, đã được đánh giá là “ấn tượng”, như lời linh mục Vũ Khởi Phụng đã viết trong Nguyệt san Đứng Dậy (số 76, tháng 12/1975): *“Các giới Công giáo đã tỏ ra rất hài lòng về việc Hội đồng Giám mục đã mở cửa đón các thành phần khác nhau của Giáo hội tới tham dự. Đây là lần đầu tiên mà một phiên họp của Hội đồng Giám mục tạo ra một ấn tượng tốt về sự tham gia tích cực của cộng đồng Kitô giáo tụ họp chung quanh các vị giám mục; với bầu không khí cởi mở, đồng tâm, tuy rằng quan điểm của từng cá nhân có thể không hoàn toàn trùng hợp”*. Lần đầu tiên nhưng cũng là lần cuối. Không biết vì lý do gì mà kể từ đó tới nay, Hội đồng Giám mục đóng kín cửa, không còn có sự tham gia của cộng đoàn Dân Chúa?

Sau khi hai miền Nam – Bắc thống nhất (15/11/1975), năm 1976, các giám mục đã ra một Thư chung xác nhận sự khác biệt căn bản giữa cộng sản và Giáo hội: *“Giữa đức tin Kitô giáo và chủ nghĩa Mác – Lê có xung khắc về cơ bản, điều này ai cũng nhận”*.

Tuy nhiên, ngay lập tức, các ngài lại nghĩ ngay tới việc đối thoại và cộng tác với cộng sản: *“Dù khác biệt, thì không vì thế mà không có đối thoại và cộng tác chân thành giữa những ai cùng phục vụ con người trong sứ mạng cá nhân và xã hội”*.

Vấn đề là chế độ cộng sản có thiện chí phục vụ con người và thiện ích hay không? Đối thoại và cộng tác chân thành với những người thiện chí phục vụ con người, cộng

(Xem tiếp trang 84)

Giáo Hội Kiểu VN

Nguyễn Văn Lục, gửi tặng anh Lữ Giang

Một người bạn thân trong giới truyền thông đã gửi cho tôi bài báo của ký giả Ba Lan, Jacek Dziejzina, dài 16 trang, đăng trong tờ “Khách Chủ Nhật” sau chuyến sang VN kéo dài gần một tháng. Bài báo được đăng cách đây hơn một năm, nhưng như thể các điều nhà báo trình bày còn “nguyên vẹn như thể chuyện xảy ra mới đây”.

“Khách Chủ Nhật” là tờ tuần báo Thiên Chúa giáo Poland *Gość Niedzielny*; “Giáo hội kiểu Việt Nam” là một phụ san đặc biệt của tờ *Gość Niedzielny*. “Bên Việt”, Câu lạc bộ văn hoá & xã hội Ba Lan, đã dịch phụ san chuyên đề Giáo hội Việt Nam tựa “Giáo hội kiểu Việt Nam” và đăng tại <http://www.benviet.org/trong-tam:phu-san-dacbiet> – DCVOnline.

Nhiều điều được trình bày trong bài báo của ký giả Ba Lan làm tôi thú vị và cảm hứng. Vì thế tôi xin dùng lại tựa đề của ông: *Giáo Hội kiểu Việt Nam*.

Vâng, quả thực có một Giáo Hội kiểu Việt Nam, không giống bất cứ giáo hội nào trên thế giới. Đó là Giáo Hội hàm trú thời xưa và nói theo danh từ bây giờ là một Giáo Hội Chui. Thật ra trong một xã hội ít người mà nhiều ma, không cách gì người ta có được cuộc sống bình thường. Sống là người tử tế là điều không dễ gì.

Trong một xã hội toàn trị tuyền những ma cả, không phải ma cả rông, mà là người biến thành ma, có đủ tay chân. Người ta giống như những con lươn, con trạch, sống chui, sống lủi để tồn tại, sống “bên lề pháp luật”.

Nói đúng ra, có một thứ luật pháp của nhà cầm quyền và có một luật lệ bất thành văn của người dân.

Vì thế nảy sinh ra rất nhiều hiện tượng chui: buôn bán chui, giấy tờ chui, bằng cấp chui, làm chui, ngay cả Đi chui và Học chui, Tu chui.

Khi về VN cũng trên dưới 10 năm trước, đến thăm dòng Chúa Cứu Thế ở đường Kỳ Đồng, tôi vừa ngạc nhiên, vừa thích thú như một

Phụ san Giáo hội kiểu Việt Nam Nguồn ảnh: benviet.org

khám phá vì cái gì ở đây cũng chui cả. Linh mục CĐT dẫn tôi đi coi nhà sách ĐMHCG - vẫn kè như xưa - ngoài tranh ảnh tượng Chúa, tràng hạt bày công khai. Điều mà nhà nước cấm là các sản phẩm in ẩn. Tôi nhận thấy khá nhiều sách mới in mà đáng lý ra không được phép in. Đọc các tài liệu chính thức của Tổng Giáo phận Sài Gòn, TGM Nguyễn Văn Bình năm lần bảy lượt làm đơn xin phép in cái này, cái nọ, như in một Bản tin địa phận. Họ hứa rồi không cho và cứ thế kéo dài cả 10 năm trời đến khi TGM chết cũng chưa nhận được giấy phép.

Tôi tò mò hỏi linh mục CĐT,

mấy cái này có giấy phép để in không? Dĩ nhiên là không. Không mà vẫn cứ in, in thì phải bày bán công khai. Người ta biết hết chứ, nhưng cứ để yên cho làm. Cấm thì cấm đó là lệnh trên. Nhưng để cho in, xuất bản là chuyện khác.

Nhà dòng, cũng theo linh mục CĐT, có gần 100 tu sinh. Ban ngày, ai về nhà đó. Đi làm, ngay cả đi làm thuê, làm mướn để kiếm sống. Ban đêm tụ lại sinh hoạt, cầu nguyện, học hỏi. Phường khóm chắc cũng biết chứ. Vấn đề là để yên hay không để yên. Vấn đề là ngoại giao, có thể là phải quấy một chút. Muốn khó thì thật khó, mà muốn dễ cũng thật là dễ.

Nói chung, lúc nào người dân cũng ở trong hoàn cảnh phạm luật, bất hợp pháp. Vì thế được gọi là chui. Đi bất cứ đâu Hà Nội, Sài Gòn, Hải Phòng, vịnh Hạ Long, xuống Cần Thơ, quay ngược ra Vũng tàu, lộn ra Nha Trang, lên Đà Lạt. Đi xe lửa, đi xe đò, ngủ khách sạn, đi thuyền, đi đò. Ăn uống, mua bán, giải trí, ngồi quán cà phê, chạy xe trên đường phố qua ngã tư đèn đỏ, hay chạy ngược chiều... ngay một người bán hàng rong bán hàng vô tội vạ, buôn bán lớn, buôn bán nhỏ. Chỗ nào cũng vi phạm pháp luật, việc làm nào dù lớn hay nhỏ cũng phạm pháp cả.

Vì thế bất cứ cái gì cũng bất hợp pháp. Ngay cả cái hợp pháp cũng có thể biến thành bất hợp pháp. Nhưng cách nào cũng có thể mua được luật pháp hoặc qua mặt luật pháp. Giáo hội công giáo Việt Nam qua từng thời kỳ, từng giáo phận, từng giáo xứ, từng giám mục, từng linh mục mỗi ngày phải đối phó, phải suy nghĩ tìm giải pháp “nát óc” cho những vấn đề chính ra là bình thường.

Ở Việt Nam cái gì cũng là vấn đề cả, ngay cả cái không có vấn đề.

Anh phóng viên Ba Lan muốn

đi thăm một người muốn gặp, cũng phải nghĩ “nát óc” để làm sao qua mặt được công an chìm.

Vậy mà vẫn không qua nổi, câu chuyện sau đây của anh kể lại hay quá, tôi không thể không trích dẫn.

Hoặc chồng, hoặc nhà nước

“Em hoàn toàn tin tưởng vào Đảng – Hiền, cô sinh viên Hà Nội nhanh chuyện và hồ hởi nói chuyện chính trị. Chúng tôi ngồi trên chiếc ghế bên hồ Hoàn Kiếm ngay giữa thủ đô, địa điểm ưa thích của các bộ ảnh cưới và các bài tập tai-chi buổi sáng. Hiền bỗng đứng xuất hiện không rõ từ đâu và hỏi có thể ngồi cùng hay không.

Em nghĩ rằng sẽ tốt hơn cho đất nước cũng như cho sự ổn định của nó nếu chỉ có một đảng cầm quyền mà thôi – cô nói hình như rất thật. Cô học lịch sử và muốn sau này làm giáo viên. Nhà nước bỏ tiền đào tạo các thầy cô giáo và sĩ quan công an tương lai nên Hiền không phải ưu tư chuyện kinh tế. Kết thúc đại học, cô cũng không phải lo sẽ không có tiền để sống. Giáo viên tại Việt Nam đang có giá. Rất lạ rằng giáo viên giảng dạy ở nông thôn kiếm nhiều tiền hơn là thành thị: khoảng 8 triệu đồng Việt Nam, tức là trên dưới 400 đô-la một tháng. Giáo viên ở thành thị chỉ kiếm được nửa khoản tiền đó. Hiền nói rằng chính quyền muốn bằng cách đó khuyến khích giáo viên đi dạy ở vùng xa. Còn giáo viên thành thị đảng nào cũng có nhiều cơ hội kiếm thêm bằng nghề khác.

Còn anh, anh làm nghề gì? – Hiền hỏi. Tôi trả lời trống lảng.

Thế anh có phải công tác khi di chuyển thế này hay không? – tôi cảm giác hình như cô bé thù mị này đang tự bộc lộ mình là ai sau mỗi câu hỏi. Và hình như cô ta càng lúc càng mất tự tin khi tôi là người cầm trịch câu chuyện.

Thế nếu cô phải chọn giữa trung thành với nhà nước và trung thành với chồng thì sao? – Tôi hỏi và thấy cô nở nụ cười hoảng sợ và kín kẽ liếc mắt sang bên.

Em sẽ chọn nhà nước – cô nói với giọng điềm tĩnh.

Thế nếu nhà nước luận tội oan cho chồng của cô, bỏ anh ấy vào tù vì bất đồng quan điểm thì sao? – rõ là tôi đang tra tấn cô sinh viên. Cô không còn trả lời như máy tự động nữa.

Có lẽ em sẽ chọn nhà nước – hình như mặt tôi lúc đó trông bi thảm lắm thế nên cô sinh viên lại nói, Nhưng nếu em tin chồng, em sẽ thỉnh cầu

Ký giả Jacek Dziejdzina (1979 -)
ngồi bên trái trong một cuộc thảo luận
Nguồn ảnh: Michał Wojutyński

nhà nước thả tự do cho chồng.

Tôi xin lỗi cô sinh viên để lánh sang một bên nhắc điện thoại. Trong lúc nói chuyện, tôi thoáng thấy Hiền không còn giữ ý gì mà nháo nhác nhìn sang một hướng như thể đang tìm ai đó dù trước đó cô nói rằng không chờ ai cả.”

Đó mới là cuộc sống thực- cuộc sống với nhiều mưu mô gian trá, rình mò trong chế độ công an trị.

Vai trò giáo hội - Hay là vai trò giáo hội kiểu Việt Nam

Giáo Hội VN là giáo hội đặc biệt và duy nhất trên thế giới này. Nó tồn tại được là do sự ứng xử khôn ngoan

- nhưng cương quyết - đối đầu và tương nhượng.

Vai trò sống còn của giáo hội tùy thuộc vào người chủ chiên rất nhiều. Chủ chiên đạo hạnh, chủ chiên khôn ngoan, chủ chiên càng trải qua nhiều thử thách gian nan như phải chui thì càng có dấu hiệu giáo hội nói chung được nhờ. Và vì thế, những cái chính thức, cái công khai được nhìn nhận, cái hợp thức hóa trong một xã hội ma như thế lại đáng ngờ vực. Tệ hơn nữa là dấu hiệu suy thoái, nhu nhược, luôn cúi đầu lạy với cái xấu.

Cái Desperate plight of Catholics in Viet Nam mà người ta muốn nói tới ở đây là tình trạng một hàng giáo phẩm bị lũng đoạn đưa đến một cái nhìn không mấy lạc quan về Giáo Hội VN chính thống!

Điều mà những người quan tâm đến Giáo Hội lo ngại, chính là tổ chức Giáo hội thông qua những Hội đồng, những cơ chế, những chức danh, những người lãnh đạo chứ không phải mấy linh mục chui.

Chui là điều không tránh được và là điều bình thường và là sức mạnh tinh thần của giáo hội hầm trú.

Nỗi lo đến tuyệt vọng nằm ở chỗ khác chứ không phải ở chỗ ấy. Người ta càng chúi mũi dùi vào mấy linh mục Chui thì đó là mục tiêu giá, đánh giá. Bởi vì những con người ấy, nó tượng trưng cho Giáo Hội Kiểu Việt Nam.

Đòi hỏi hợp pháp hóa một linh mục chui trong những tình thế bất khả kháng là một đòi hỏi trẻ con và ngớ ngẩn của một tình trạng lão hóa không khôi phục!

Xin trích dẫn bài của ký giả Ba Lan.

30 năm để thụ phong linh mục

“Cảnh vận hành trên đường phố Hà Nội phải được cho vào Danh sách Di sản Thế giới UNESCO. Kể

NHÀ HÀNG

Restaurant

\$1.99

Chuyên Về

- 1. CƠM GÀ CHIÊN 1/2 CON SPECIAL \$3.95**
1/2 Cornish Game hen with Fried Rice
- 2. CƠM TẤM BÌ SƯỜN TRỨNG CHIÊN \$3.50**
Broken Rice with BBQ Pork & Egg
- 3. CƠM BÒ STEAK TRỨNG CHIÊN \$3.50**
Steam Rice with Beef Steak & Egg
- 4. CƠM TÔM KHO TÀU \$3.50**
Large Prawn with Rice
- 5. HỦ TIẾU NAM VANG + BÁNH MÌ + XÍ MẠI \$3.50**
Rice Noodle Soup
- 6. MÌ NAM VANG + BÁNH MÌ + XÍ MẠI \$3.50**
Egg Nood Soup
- 7. PHỞ ĐẶC BIỆT \$2.75**

7971 Westminster Blvd.
Westminster, CA 92683
(714) 893 - 8364 or
(714) 8 YÊU ĐỜI

12035 Garden Grove Blvd.
Garden Grove, CA 92843
(714) 636 - 3426 or
(714) NÊN ĐI ĂN

3709 Westbank Expressway
Suite 1 B
 Harvey, LA 70058

Bác Sĩ VŨ THỂ TRUYỀN

Pediatrics & Adolescent Care

GIỜ LÀM VIỆC:
 Thứ Hai - Thứ Sáu: 9AM - 6PM
 Thứ Bảy: 9AM - 3PM
 Chủ Nhật: NGHỈ

(504) 348-2310
(504) 348-2324
 Exchange: (504) 457-2911

DONG NAI PHARMACY Dược Sĩ TRẦN ĐỨC HIẾU Dược Sĩ TRẦN LỮU THỊ ÁI

CÔNG TY CUNG CẤP DƯỢC PHẨM VÀ DỤNG CỤ Y KHOA

9081 Bolsa Ave., Suite 108, Westminster, California
 (gần tiệm Hòa Bình Food To Go, trong khu Guaranty Bank of California)

Tel: (714) 379-5072 Fax: (714) 379-5074

BÁN VÀ CHO THUÊ CÁC DỤNG CỤ Y KHOA:

- XE LĂN - NẠNG CHỐNG - NẠNG TẬP ĐI (Walker)
- GIƯỜNG BỆNH VIỆN VÀ CÁC ĐỒ DÙNG PHỤ THUỘC (Hospital Bed & Accessories)
- DỤNG CỤ AN TOÀN TRONG PHÒNG TẮM (Bathroom Safety Products)
- CÁC LOẠI MÁY ĐO ĐƯỜNG TRONG MÁU (Blood Glucose Monitor)
- MÁY ĐO HUYẾT ÁP (Blood Pressure Monitor)

CUNG CẤP ĐẦY ĐỦ:

- CÁC LOẠI DƯỢC PHẨM BÁN THEO TOA (Prescription Drugs) HAY BÁN TỰ DO (OTC Drugs)
- CÁC LOẠI SẢN PHẨM NUÔI DƯỠNG BỆNH NHÂN QUÁ ỚNG CHUYỂN VÀO RUỘT
- HAY CHUYỂN VÀO MÁU (Enteral & Parenteral Nutrition Products)
- CÁC VẬT DỤNG DÀNH CHO BỆNH NHÂN TIỂU TIỆN BẤT THƯỜNG (Incontinence Products)
- CÁC VẬT DỤNG DÀNH CHO BỆNH NHÂN GIẢI PHẪU LỖ THÔNG QUÁ THÀNH BỤNG (Ostomy Products, TÚI DẪN LỖ THÔNG ĐẠI TRÀNG (Colostomy Products).

SẢN PHẨM TỐT - ÂN CẦN - TẬN TÂM - NHANH CHÓNG

GIỜ MỞ CỬA: Thứ Hai - Thứ Sáu: 10AM - 6PM Thứ Bảy: 10AM - 3PM

NHẬN:

MEDICAL - MEDICAL - CÁC
 LOẠI BẢO HIỂM - AETNA -
 ALTARX - BLUE CROSS -
 BLUE SHIELD - CARE MARK
 - CIGNA - COMPLETE - DI-
 VERSIFIED - EXPRESS
 SCRIPTS - FOUNDATION -
 GEHA - HEALTHNET - MET
 LIFE - PACIFICARE - PAID -
 PCS - PCN - PERFORM - PER-
 CARE - RESTAT - RX NET -
 SCRIPCARD - TRAVELER -
 VALUE RX

cả ở những vùng Cận Đông, tôi cũng chưa bao giờ chứng kiến sự hỗn loạn trong phương cách vận hành tương tự như trên đường phố Việt Nam mà không gây tai nạn. Trong chuỗi xe gắn máy bất tận có khi có xe chờ tú tưng cao hai mét hoặc mang con lợn in bị trói đập chân tứ phía, hoặc đèo theo dân du lịch thêm ấn tượng. Tất cả di chuyển theo phương cách giản đơn: tài xế không cần nghĩ có đi được hay không, mà chỉ quan tâm có cần đi hay không. Điều đó lý giải vì sao các ông tài lái xe máy ngược dòng đường một chiều hoặc len lỏi trên vỉa hè giữa các quán ăn di động với đồng ghé nhựa.

Trên một trong những ngã đường đông đúc nhất, ngay cạnh trung tâm của khu phố cổ là thánh đường Giuse xây từ hồi Việt Nam còn là thuộc địa Pháp. Đang giữa tuần nhưng cứ một lúc lại nghe tiếng cọt kẹt của ghé gỗ khi có người rời điện thờ hoặc vừa an tọa. Phần lớn đều là người trẻ. Chủ quản thánh địa, linh mục Antoni nói: chỉ riêng tại giáo phận này đã có tới 100 người tuổi trưởng thành nhập đạo mỗi năm còn riêng tại Hà Nội thì 300 mỗi năm. Vị linh mục ngạc nhiên bởi khuôn mặt ngỡ ngàng của tôi. Người dân tới đây rồi nghe được lời Chúa từ ngoài qua loa phóng thanh hoặc vào bên trong dự bài đọc, thấy hàng xóm láng giềng mình là dân công giáo và thế là người ta cũng muốn được là một thành viên trong cộng đồng công giáo – linh mục giải thích với tôi vì sao con số người nhập đạo lại lớn vậy. Trên toàn Việt Nam, khoảng 40 ngàn người tuổi trưởng thành nhập đạo làm con của Chúa mỗi năm – những người có liên hệ với Giáo hội Việt Nam cho biết.

Tại Hà Nội, nhà dòng được chia làm hai khu bởi số người muốn học quá đông. Một khu có tới 168 chủng sinh học, một khu 150. Không thiếu

người muốn thụ phong linh mục nhưng nhà nước hạn chế số chủng sinh được chúng tôi nhận vào nhà dòng – linh mục Antoni giải thích. Tuy vậy, có những học viên nhà dòng tại Hà Nội xuất thân từ các tỉnh khác không có nhà dòng, hoặc số lượng chủng sinh bị hạn chế khiến họ không thể nhập học để sau đó làm linh mục. Kể từ năm 1954, khi người cộng sản nắm quyền tại Bắc Việt và đuổi người Pháp đi, tới tận năm 1989 không một nhà dòng nào được hoạt động hợp pháp. Đôi khi có các hoạt động của một số đơn vị đơn lẻ với hạn chế nhập học, 6 năm

Trang bìa tuần báo *Gość Niedzielny* ra ngày 16 tháng 5 năm 2010.
 Nguồn: benviet.org

mới có một học viên được nhập. Các vị linh mục tương lai phải học tập trong bí mật, như một trong những giám mục chúng tôi được gặp ở miền Bắc. Chúng tôi hẹn gặp lúc tối muộn, linh mục nhắc chúng tôi đừng để lộ tên ông.

Dẫu sao người ta vẫn biết các anh đang ở chỗ tôi – vị linh mục nói một cách điềm tĩnh.

Các linh mục liên tục bị theo dõi, họ biết chúng tôi làm gì, đi đâu, gặp ai – linh mục liệt kê.

Nhưng tôi chẳng sợ – linh mục nói tiếp.

Bởi riêng tôi đã phải chờ 30 năm để được thụ phong linh mục – ông nói với ánh mắt của một chiến sĩ dày dặn kinh nghiệm. Ông nhập chủng viện năm 1958 nhưng chỉ một năm sau đó phải rời về nhà riêng. Như vậy vẫn chưa là gì so với hầu hết bạn bè ông từng bị đẩy vào trại tập trung chỉ bởi bày tỏ ý nguyện muốn nhập học nhà dòng. Vị giám mục này tới tận những năm 90 mới được thụ phong linh mục. Ngày nay, nhà dòng được phép mở cửa nhưng lại bị gây phiền bởi các hạn chế giá tạo: từ 7 tới 10 học viên mỗi năm tùy giáo phận. Thế nên các linh mục tương lai vẫn phải tu luyện bí mật hoặc tu luyện ở nước ngoài rồi thụ phong linh mục ở nước ngoài”.

Chia sẻ với những kinh nghiệm đắt giá ấy của giáo hội Hàm Trú trong những tình huống mà khi viết những dòng này, giáo hội VN vẫn ở trong tình trạng báo động đỏ.

Đặt vấn đề chính thống hay chính đáng với một linh mục chui đang ở trong tình thế tranh đấu và đối đầu hoặc bôi nhọ một linh mục đã từng vào tù ra tù nhiều lần-hầu như phân nửa cuộc đời- hoặc có những lời lẽ biếm thị với một linh mục trẻ đáng tuổi con cháu có bề dày tranh đấu bất khả nghi- đối với tôi là một điều xúc phạm không tha thứ được.

Vì thế, tôi không muốn tranh luận hoặc biện bạch hơn thua từng câu từng chữ với bất cứ ai “đi ngược dòng” hoặc không đồng chính kiến. Tôi không muốn đi vào vào những chốn không cần thiết. Hãy để cho sự việc tự nó giải bày.

Về trường hợp linh mục Khải, xin ghi lại những dòng của nhà báo Ba Lan khi gặp ông ở xứ Thái Hà:

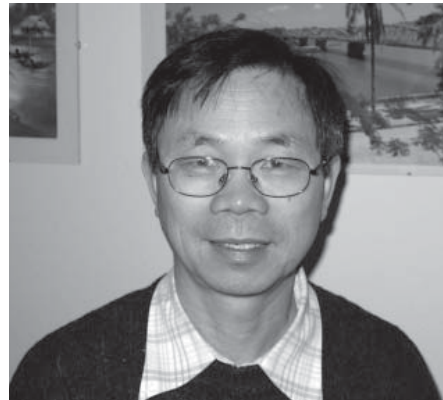
Giáo xứ của “những kẻ phản

(Xem tiếp trang 106)

Câu Chuyện Từ Nước Đức

Phạm Hồng-Lam

Công lí - Sự thật: Bảng chỉ đường cho GHVN hôm nay và tương lai.

Gần hai ngàn năm qua, người ta không ngừng đề cao: Kitô giáo là đạo của yêu thương bác ái. Yêu thương, bác ái được chuẩn nhận là căn cước của Kitô giáo. Nó trở thành yếu tố sống còn hay tàn lụi của Đạo. Có người còn cho rằng, sở dĩ Kitô giáo ngày nay đặc biệt ở Âu châu hết tương lai, là vì Đạo không còn thể hiện được tình yêu thương nữa. Đạo được nhận diện qua những chuỗi lạm dụng tình dục trẻ em kinh hoàng, những cảm đoán không tìm đối với các trường hợp tái hôn, những tính toán tiền bạc và quyền lực có khi thất đức trong hàng giáo phẩm... Tóm lại, Đạo được/bị đồng hoá với yêu thương. Và vì thất bại yêu thương, nên Đạo suy tàn!

Bạn có đồng ý với lập luận đó không?

Có lẽ bạn không đồng ý lắm. Vì theo bạn, Kitô giáo không phải chỉ yêu thương, bác ái mà thôi; và Kitô giáo đâu có bao giờ thất bại trong chuyện yêu thương!

Này nhé, chúng tôi còn có một đức Chúa nhân ái và đại lượng, tỏ hiện qua đức Kitô. Người đang dang tay chờ đón mọi người. Dù nghèo hèn, nạn nhân của bất công bạo hành, mỗi người chúng tôi cuối cùng rồi cũng có một chỗ xứng đáng bên tả bên hữu Người.

Và nữa, Kitô giáo chúng tôi từ sơ thời cho tới ngày nay vẫn luôn

thể hiện được bản sắc yêu thương của mình. Hãy xem đạo chúng tôi trong thời sơ khai, vào những thế kỉ đầu. Các cộng đoàn nhỏ bé sống có tình có nghĩa, bất kể lương giáo. Để đáp ứng nhu cầu bác ái yêu thương càng ngày càng mở rộng đối với những người cô quả, yếu đau, nghèo khó, chúng tôi đã lập ra một phẩm trật riêng để chuyên lo việc bác ái: Phó tế (Diakon). Giới quan quyền và dân ngoại thời đó đã vô cùng ngỡ ngàng gọi Kitô giáo chúng tôi là đạo yêu thương. Và rồi hàng hàng lớp lớp các cộng đồng, các sắc tộc đã vào Đạo. Chỉ qua mấy thế kỉ, Kitô giáo nhờ thế đã trở thành một tôn giáo hoàn vũ.

Rồi khi Đạo chúng tôi tới nước Đại Việt xa xôi ở cõi đông vào thế kỉ 16, chúng tôi cũng được quan quyền và dân ở đây trở mắt lạ lùng bảo nhau: Ô, đạo của những kẻ yêu nhau! Là vì những tín hữu ban đầu, tuy đều thuộc thành phần rách rưới nghèo khó, cư xử với nhau như bát nước đầy, biết nhường cháo sẻ cơm, giúp đỡ nhau trong đau ốm hoạn nạn, không chỉ trong vòng đồng đạo mà thôi. Những kẻ liệt dân ngoại được họ thăm viếng; những xác chết dân ngoại được họ chôn cất... Hàng ngàn, hàng vạn dân ngoại đã đua nhau vào Đạo; có ngày linh mục Đắc-lộ dòng Tên đã phải rửa tội cho hàng ngàn người.

Và rồi mới đây thế giới cúi đầu

khâm phục nhìn về một nữ tu nhỏ bé, Mẹ Têrêxa ở Calcutta Ấn-độ. Mẹ và các chị em nhà dòng ngày ngày chia nhau đi lượm những xác người, những bệnh nhân dở sống dở chết bên đường đưa về chôn cất, chăm sóc; họ đến các bệnh viện xin, nhặt những trẻ sơ sinh bị bỏ rơi về nuôi nấng...

Đấy, Kitô giáo chúng tôi xưa nay nào có thiếu gương yêu thương, đặc biệt những tấm gương xưa nay vẫn âm thầm trong các bệnh xá, trường học, viện dưỡng lão...

Vâng, đó là quan điểm của bạn.

Còn tôi, tôi không tán đồng sự đồng hoá giữa Đạo với yêu thương. Đơn giản là vì chủ trương yêu thương của Kitô giáo là thứ đáng ngờ, và sự đề cao yêu thương có lẽ là một nhầm lẫn vừa vô tình vừa cố ý trong lịch sử phát triển của Kitô giáo.

Trước hết, hãy xem Kitô giáo quan niệm thế nào về tình yêu. „\“Hãy yêu thương tha nhân như chính mình“. Khẩu hiệu này nghe ra mê hoặc: Yêu người khác như mình yêu mình. Nhưng đây là một giới răn, trong thực tế, hầu như bất khả thi và rất nguy hiểm. Bất khả thi, vì làm sao có thể yêu một người khác như mình yêu mình được! Bạn đã thấy ai thực hành được, xin nói cho tôi nghe. Rất nguy hiểm: nếu lấy “yêu mình“ làm tiêu chuẩn cho tình yêu, thì thế giới hôm nay có tới 6,7 tỉ tiêu chuẩn lận, chỉ riêng tín hữu

công giáo cũng đã trên 1,2 tỉ lỗi yêu thương. Là vì mỗi người yêu mình một cách khác nhau. Chẳng hạn, có bà mẹ (như “Tiger mother“ Amy Chua) yêu con thì dùng kỉ luật sắt; có người cha yêu con thả cho con ngồi trước truyền hình xem suốt ngày, để bố yên thân làm chuyện khác. Ông thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng yêu mình cách khác với nạn nhân của ông là luật gia Cù Huy Hà Vũ; lão Nguyễn Trường Tô yêu mình khác với các cháu nữ học sinh của lão; mấy ông “thương phế bình“ đến hành hung ông luật sư Triển yêu mình có nghĩa là yêu 2 triệu bạc tiền Hồ để sống qua ngày do đảng Việt cộng thuê. v.v. Yêu mình như vậy thì yêu người như thế nào? “Yêu mình“ do đó không thể là tiêu chuẩn của tình yêu. Dù vẫn còn ở cấp độ con người, có thể nói, còn ở cấp độ Eros, loại tình yêu “như yêu mình“ vẫn là thứ hầu như không thể thực hiện được. Có lẽ cũng vì nhìn thấy được cái nguy hiểm đó, nên Giáo hội lại có một khẩu hiệu khác “Yêu người như Chúa đã yêu mình“. Một tình yêu dám hiến cả mạng sống cho người mình yêu. Một tình yêu vượt chiều kích con người (Eros) để vươn lên chiều kích cao cả, thiên linh (Agape). Trước đây, con người là tiêu chuẩn, nay đức Kitô là tiêu chuẩn. Khẩu hiệu này lại càng mê hoặc, chỉ còn một tiêu chuẩn duy nhất là đức Kitô, như vậy thực tế hơn, nhưng lại quá xa vời, ảo tưởng. Thế giới này có mấy ai thực hành được như mẹ Têrêxa, hoàn toàn quên mình cho tha nhân?

Như vậy, hai khẩu hiệu tình yêu chung quy chỉ là những tiếng gọi... của rừng thẳm. Một lí tưởng diệu vợi. Chúng xa thực tế, bất khả thi có thể nói cho 99,90% (có ít quá không!) loài người. Nhưng mà, dĩ nhiên, cũng cần có sự hiện diện của chúng như là một lời mời gọi lí tưởng, để

con người cố gắng vươn lên.

Điểm thứ hai, dân ngoại trước đây trong Đế quốc Rôma và trong thế kỉ 16,17 ở Đại Việt đua nhau vào Đạo là vì tình yêu hay vì một thứ gì khác? Phải công nhận có yếu tố tình yêu. Người ta cảm kích trước những tấm lòng vô vị lợi, trước lối sống tình nghĩa của nhiều “kẻ có đạo“. “Đạo tình yêu!“ hay “Đạo của những kẻ yêu nhau!“ những lời thốt ra ngỡ ngàng của dân ngoại xưa nói lên điều đó. Nhiều nghiên cứu ở Âu châu cũng đưa ra kết luận, chính Caritas (bác ái, yêu thương) đưa đến sự lớn mạnh của Kitô giáo. Mới đây, giáo chủ Biển-đức 16 cũng đã có một thông điệp riêng (Deus caritas est) để cổ võ cho Caritas. Nhưng có thật như thế không? Theo tôi, trong thời kì đầu, khi cuộc sống xã hội còn sơ khai (nghĩa là xã hội chưa phát triển), khi nội bộ Giáo hội chưa bị đè nặng bởi cơ cấu tổ chức, khi các cộng đoàn công dân chưa đụng chạm với quyền lực xã hội nhiều, lúc đó Caritas có thể đóng vai trò điều hoà cuộc sống. Đó là giai đoạn mà các cộng đoàn Kitô lẫn không Kitô còn sống gần như trong tình trạng tự cung tự cầu. Nhưng, khi Đạo đã lớn mạnh bùng ra trong một xã hội đã phát triển tạo ra nhiều vấn đề xã hội, chính trị, kinh tế..., Kitô giáo không thể không gặp đụng chạm và mâu thuẫn với các định chế quyền lực đương thời. Đến đây, tình yêu không thể và không còn là nền tảng điều hoà cuộc sống nữa. Có thể tình yêu vẫn còn là một điểm đang nói của Đạo, nhưng nó không còn là trọng điểm của Đạo nữa. Kitô giáo giờ đây được nhìn và công nhận bởi một yếu tố quyền rũ khác: Yêu sách công lí.

Dân ngoại vào Đạo không chỉ vì tình yêu. Mà quan trọng hơn, vì họ nhận ra nơi Đạo có một lối thoát công bằng cho đời họ. Họ nhận ra

một Thiên Chúa có thưởng có phạt. Có tình yêu lẫn công lí. Một tội hậu có lí có tình. Cái nghèo đói, bị áp bức, nô lệ của đời tôi sẽ được đền bù. Cái gian ác, giàu có cách bất công của đời này sẽ không thoát khỏi toà án công lí tội hậu. Thêm nữa, Kitô hữu nhận ra con người có một giá trị. Nó là hình ảnh của Thiên Chúa, nên nó có một phẩm giá phải được kính trọng, không được áp bức. Nên nhớ, hầu hết Kitô hữu cổ thời trong Đế quốc Rôma hay ở Đại Việt đều thuộc hàng tiện dân mạt rệp (nô lệ, làm thuê, vô sản). Họ nhìn thấy cơ may đổi đời nơi Đạo. Nghĩa là họ nhận ra có một nền công lí khác với trật tự công lí đương thời. Vì tin vào phẩm giá cao cả của con người và tin thế nào rồi cũng có công lí cho mình, nên người theo Chúa sống trong hi vọng. Niềm tin đó khiến họ mạnh dạn khai phá, sẵn sàng chống lại cái trật tự sai trái của trần thế và đấu tranh cho nền công lí đích thực. Theo tôi, đây là lí do quyết định cốt nghĩa cho sự lớn mạnh lạ lùng của đạo Chúa trong những thế kỉ đầu. Chính việc nhận ra nền công lí mới và sự sẵn sàng bất hợp tác cũng như chống lại những bất công đương thời của người theo Chúa đã là lực cuốn hút của Đạo. Đây là yếu tố cốt nghĩa cho sự lớn mạnh cũng như số phận khắc nghiệt của Kitô hữu mọi thời.

Một câu hỏi luôn làm tôi thắc mắc và có lẽ đây cũng là bản khoăn của nhiều người: Tại sao thời nào ở đâu Kitô giáo cũng bị khinh thị và áp bức? Không những ở Đế quốc Rôma hay tại Đại Việt, mà cả mọi nơi trên thế giới, xưa cũng như nay, Kitô giáo luôn bị các quyền lực xã hội tìm cách bách hại. Không lẽ vì chủ trương khuyến khích người ta yêu thương nhau mà Kitô giáo triền miên bị bách hại! Chỉ có một trả lời duy nhất: Là vì Kitô giáo tôn trọng phẩm giá con người, nên không

những không toa rập với, mà còn chống lại trật tự bất công trên mọi lĩnh vực, mọi thời mọi nơi.

Bản sắc yêu công lí chống bất công của Kitô giáo này đã bị thần quyền và thế quyền làm thui chột cùng với sự lớn mạnh của đạo Chúa. Sau khi Kitô giáo trở thành tôn giáo hoàn vũ và đồng hoá với thế quyền, bản sắc kia đã bị liên minh thần quyền và thế quyền đẩy ra rìa. Làm sao chống bất công hay đòi công lí được nữa, khi thần quyền với thế quyền là một: Giám mục là lãnh chúa; vua quan chỉ là kẻ thừa hành của giáo quyền. Lịch sử thời trung cổ tại Âu châu cho thấy tiền trình vong thân của đạo Chúa như thế nào. Tôi tin rằng, vì muốn dập tắt tinh thần đòi công lí cho nhân phẩm, Giáo hội thời đó đã vô tình hay cố ý đề cao Caritas. Yêu thương bác ái cũng có nghĩa là khuyến khích tín hữu chấp nhận, chịu đựng, vâng lời, nhắm mắt phục tùng quyền bính. Mà dù có đề cao Caritas đến mức nào đi nữa, thì bản chất đòi hỏi công lí, đòi hỏi kính trọng con người là hình ảnh Thiên Chúa nơi Kitô giáo vẫn tiềm tàng, chực mọi thời cơ để bung dậy. Cũng may, hai biến cố Cải cách và Ánh sáng (thế kỉ 17, 18) đã góp phần giúp Kitô hữu phản tỉnh, bỏ bớt thái độ nhắm mắt phục tùng quyền bính, nhận thức trở lại thực tế cuộc sống và trở về lại với con đường đấu tranh cho công lí và sự thật vốn là căn bản nơi Đạo mình.

Những suy tư và nhận định trên đây đưa tôi đến nhận thức: Bản chất đòi hỏi công lí – sự thật mới là yếu tố quyết định cho sự lớn mạnh, cho mức khả tín và cho tương lai của Kitô giáo mọi thời, chứ không phải tình yêu, bác ái. (Tại sao công lí luôn song hành với sự thật? Là vì muốn có công lí thì trước hết phải tìm ra

sự thật. Không dựa trên sự thật, sẽ chẳng bao giờ có được công lí. Công lí là hệ quả Sự thật. Thiếu sự thật, công lí trở thành bất công).

Tình yêu, bác ái là luxus, là “ăn ngon mặc đẹp”. Công lí - sự thật là “ăn no mặc ấm”. Nhân loại với cuộc sống cạnh tranh trong thế giới toàn cầu hoá ngày nay đang kêu gào được ăn no mặc ấm. Họ không cần ăn ngon mặc đẹp. Giáo chủ Phaolô VI viết trong tông thư *Phát Triển Các Dân Tộc* của ngài, chưa bao giờ tiếng kêu trầm thống vì bất công được nhân loại gióng lên vang vọng như hôm nay. “Dem yêu thương vào

nơi oán thù”. Đoạn đường giữa yêu thương và oán thù phải có cây cầu công lí - sự thật. Không có cầu này, yêu thương chỉ là chủ bại đầu hàng, hận thù sẽ được khuyến khích. Năm 1996, sau khi lãnh giải Nobel hoà bình ở Thụy-điển, giám mục Filipe Ximenes Belo có một buổi thuyết trình tại đại học Augsburg, Đức. Giám mục Belo đã cùng với thủ lãnh kháng chiến Đông Timor, José Ramos Horta, đấu tranh đưa Đông Timor trở lại độc lập thoát khỏi sự chiếm đóng và đàn áp của Indonesia. 183.000 Kitô hữu tại đây đã bị quân đội Indonesia và tín đồ hồi giáo tại Đông Timor thảm sát. Lúc này, giám mục Ximenes đang đứng đầu một tổ chức gọi là Ủy ban hoà giải quốc gia, có nhiệm vụ điều tra và tìm cách

hoà giải giữa nạn nhân và thủ phạm tội ác. Một sinh viên nêu lên câu hỏi cho giám mục Ximenes: Nếu như mục tiêu cuối cùng là thứ tha, là tạo hoà giải giữa đôi bên, thì cần gì phải lập ra một Ủy ban quá tốn kém như thế? Giám mục Ximenes trả lời: Muốn thứ tha, trước hết phải tìm ra sự thật, không chấp nhận sự thật thì không có tha thứ.

Tôi vẫn còn nhớ cái hình ảnh minh hoạ của lão tướng 90 tuổi đời Huỳnh Văn Lang đưa ra trong những ngày họp mặt Dân Chúa ở California tháng sáu vừa qua. Cụ nói: Nếu mai đây, khi hàng trăm ngàn hay hàng triệu sinh linh chết tức tưởi trên đường vượt biên vượt biển sống lại và ra trước toà phán xét, thì thử hỏi, họ sẽ kêu đòi điều gì? Và thân nhân của họ sẽ kêu đòi điều gì? Tôi chắc chắn với quý vị là họ sẽ đòi hỏi công lí, chứ chẳng ai đòi tình yêu cả! Tình yêu trong trường hợp này vô nghĩa. Có thể có tình yêu trong công lí, nghĩa là tình yêu như một thứ gia vị để nêm công lí, chứ một mình tình yêu chẳng thành món gì cả.

Vì thế, đừng nên lái nhải chuyện yêu thương trước những đối khổ, bất công và tội ác. Chủ nhật vừa qua (11.09.11), thánh lễ có ba bài đọc nói lên cùng một quan điểm. Hai bài đọc đầu đòi hỏi Kitô hữu phải dẫn thân cho công lí – sự thật: Ai thấy kẻ khác phạm tội hay trên đàng phạm tội, phải mạnh dạn can gián họ; thánh Phaolô còn chỉ cách: nếu một mình nói không được, thì kéo thêm vài ba người nữa đi cùng, nếu vẫn không được thì tìm cách đem vấn đề ra trước cộng đoàn. Bài Tin Mừng càng thấm thía: Ông chủ (Thiên Chúa) đã hi sinh công lí, lấy tình thương để tha cho anh đầy tớ

(Xem tiếp trang 62)

Lm. Phan Khắc Từ

— ĐÃ CHUYỂN CÔNG TÁC RA HÀ NỘI —

Nữ Vương Công Lý

Theo thông tin Nữ Vương Công Lý nhận được, linh mục Phan Khắc Từ đã tới Hà Nội, cư ngụ tại 34 Ngô Quyền là văn phòng của Ủy Ban Đoàn kết Công giáo. Chuyển đi đến Hà Nội này của ông, chưa rõ là định cư lâu dài hay chỉ là một chuyến “công tác” phục vụ nhiệm vụ của đảng giao phó?

Hóa trang – nghề chính của vị linh mục quốc doanh

Tối 8/9/2011, tại Công Viên Cầu Giấy – Trần Thái Tông – Hà Nội linh mục Phan Khắc Từ đã đọc lời khai mạc “Lễ hội hóa trang – Đêm huyền thoại”.

Đúng là “đảng ta” khéo chọn người có tay nghề, với 43 năm mặc áo linh mục để phục vụ cho đảng cộng sản vô thần, thử hỏi có diễn viên, nghệ nhân hóa trang nào giỏi bằng vị linh mục này hay không? Vì thế, việc ông khai mạc “Lễ hội hóa trang” ở Công viên Cầu Giấy được đánh giá là sự lựa chọn xuất sắc của đảng cộng sản, biết nhìn người có nghề nghiệp.

Chỉ có điều là với 43 năm ông hóa thân thành linh mục, Giáo hội Công giáo Việt Nam đã căn rắng chịu đựng ông, nhưng nếu ông cho rằng đó là “Đêm huyền thoại” như cái lễ hội ông đến khai mạc, thì ông đã nhầm.

Kết cục của một con người đã 43 năm mang áo linh mục của ông đến giờ này, chắc chẳng huyền thoại chút nào, mà chỉ là một hắc thoại sẽ được ghi vào lịch sử của Giáo hội.

Một linh mục bị tẩy chay

Một linh mục không có chỗ đứng trong lòng giáo dân, không có một ai dám cư mang trừ đảng cộng sản. Đó là kết thúc tất yếu của những người “ăn cơm nhà Cha, thờ ma cộng sản” như linh mục Phan

Khắc Từ.

Không nơi nào muốn chứa chấp một người mang áo tu hành đầy tai tiếng nhằm hoạt động chính trị nô dịch cho chế độ cộng sản đánh phá Giáo hội Công giáo Việt Nam. Tình trạng đó đã dẫn vị linh mục này đến trạng thái hoảng hốt và bới luôn những thứ của riêng mình ra trước

Cán bộ Phan Khắc Từ

thiên hạ. Bà con được dịp bịt mũi khi thấy ông đã gửi đơn lên Bộ Công an để đề nghị trừng trị những người đã lôi ông ra ánh sáng.

Tuy lá đơn dọa dẫm đó chẳng làm ai sợ, nhưng trong bức thư gửi tới Tòa TGM Sài Gòn, ông đã thẳng thắn chỉ trích “một tập thể chỉ biết sợ hãi” mà ông cho rằng ông là nạn nhân. (Lời Lm Phan Khắc Từ trong thư gửi ĐHY Phạm Minh Mẫn). Chắc ông muốn nói rằng cả tập thể TGP Sài Gòn lẽ ra đã tống cổ ông đi khỏi Vườn Xoài và lột chiếc áo linh mục từ lâu thì ông chắc đã biết sám hối không đến mức độ này. Nhưng

người ta sợ thế lực của ông đã được đảng bảo kê và vì là “một tập thể chỉ biết sợ hãi”, nên đã để ông tác oai tác quái mấy chục năm nay gây bao tang thương cho Giáo hội bằng tấm gương mù gương xấu, bằng những việc mà giáo dân không bao giờ dám nghĩ đến.

Nhưng dựa vào thế đảng có súng, ông đã làm tất cả để phụng sự đảng độc tài.

Trong ván bài chính trị đảng muốn ông đóng vai ‘đại biểu quốc hội’ nhưng phải là với chức vụ chánh xứ Vườn Xoài, có như vậy thì vai trò con rối mới có tác dụng. Ông những tưởng với sự bảo kê của đảng như bao năm nay dù là Hồng Y hay bất cứ ai, thì cái ghế Vườn Xoài của ông vẫn không thể lung lay.

Nào ngờ, sự tính toán nào cũng có sai số, ông ra khỏi cái ghế Vườn Xoài thì lập tức, trong màn diễn ‘bầu cử’ ông trượt, dù đảng đã đưa ông đến nơi xa xôi chỗ ông ở, hi vọng rằng giáo dân ở đó chỉ nhìn cái chức Linh mục mà bầu cho ông. Nhưng không.

Kể từ khi trượt môn thi vào Quốc hội, cuộc đời ông kể như đã được định đoạt bởi đảng ta.

Đến khi ‘không nơi ẩn nấp’ sau khi rời khỏi chức chánh xứ Vườn Xoài mà ông đã cố công bám trụ mấy chục năm, ông đã tính dinh tề ra Hà Nội đến trú sở của Ủy Ban đoàn kết Công giáo để thực hiện cho

trót công việc được giao là một công cụ của đảng cộng sản.

Và với bản chất cộng sản, trước khi rời khỏi Giáo xứ Vườn Xoài, ông còn không quên vợ vét nốt 250 cây vàng là tài sản của Giáo xứ để không vinh thân được thì phì gia.

Kế hoạch ra Hà Nội của ông là

Đến khai mạc Lễ hội Hóa trang - Dạy nghề?

phương án cuối cùng khi biết không thể bám trụ được ở những giáo xứ Miền Nam mà giáo dân không lạ gì ông nữa.

Giáo phận Hà Nội sẽ đón tiếp linh mục Từ ra sao?

Mấy hôm trước, nghe tin ông được bầu làm Phó chủ tịch hội khuyết tật gì đó, người dân Hà Nội đã thán khen nhà nước, đảng cộng sản đã hiểu rất rõ bản chất cán bộ của mình. Giáo dân Hà Nội đồn nhau rằng, có lẽ trong đất nước này, người khuyết tật nặng nhất, có lẽ không ai chiếm vị trí của ông. Ông bị khuyết tật về các bộ phận nghe, nhìn, nghĩ và nhất là khuyết tật về liêm sỉ và lương tâm.

Giáo dân chỉ phân vân là với vai trò linh mục trước hàng ngàn giáo dân tinh thông, sáng mắt nhanh tay, ông còn tham những được 250 cây vàng, vậy các trẻ em khuyết tật, liệu những đồng tiền người ta dành cho các cháu, có đến được tay các cháu không?

Tối nay, 8/9/2011, giáo dân Hà

Nội nháo nhác gọi điện thoại cho nhau loan báo tin dữ là Lm Từ đã ra Hà Nội. Nhiều giáo dân đã đến ngay chỗ ông khai mạc “Lễ hội Hóa trang” nhận ra ông và theo ông về đến tận nơi ông ở, thì ra ông về 34 Ngô Quyền như người ta đã dự báo.

Và người ta đang hỏi nhau về vấn đề họ quan tâm là nếu ông ra Hà Nội thật, thì TGM Phê rô Nguyễn Văn Nhơn sẽ chấp nhận ông vào Linh mục đoàn Hà Nội như thế nào và ông sẽ dâng lễ ở đâu? Cho ai? Hay hàng ngày ông dâng lễ cho mấy ông cán bộ ngoại đạo trong Mặt trận và Ủy ban Đoàn kết công giáo?

Để có thể nghĩ đến việc TGM Nhơn chấp nhận ông, chiếu theo Giáo luật:

Điều 269: Giám Mục giáo phận chỉ nên tiến hành việc nhập tịch của một giáo sĩ khi:

1. *nhu cầu hoặc ích lợi của Giáo Hội địa phương của ngài đòi hỏi, và tuân hành các luật lệ liên quan tới việc chu cấp xứng hợp cho giáo sĩ.*

2. *chắc chắn có văn kiện hợp lệ cho phép xuất tịch, và hơn nữa, đã được Giám Mục giáo phận cho xuất tịch cung cấp những tin cần thiết, cách bí mật nếu thấy là cần, về đời sống, tư cách và học lực của giáo sĩ;*

3. *giáo sĩ đã tuyên bố, bằng giấy tờ, cho Giám Mục giáo phận rằng mình muốn hiến thân phục vụ Giáo Hội địa phương mới, đúng như luật định.*

Như vậy, với trường hợp này, nếu TGM Nhơn chấp nhận, thì có phải vì “nhu cầu lợi ích của Giáo hội địa phương” là Hà Nội chưa có được linh mục cán bộ Ủy ban Đoàn kết nào nên nhập ông Từ

về dẫn đầu phong trào? Còn nữa, nếu về Hà Nội, linh mục Từ sẽ “muốn hiến thân phục vụ Giáo hội địa phương” ra sao? Sài Gòn còn có Vườn Xoài, có 250 cây vàng, còn Hà Nội thì lấy đâu ra những xứ ngoan hiền và lăm tiền như vậy cho ông ở?

Điều 285: (1) *Các giáo sĩ nên xa tránh tất cả những gì không xứng hợp với bậc mình, theo như những qui định của luật địa phương.*

(2) *Giáo sĩ nên tránh tất cả những gì, cho dù không xấu xa, nhưng xa lạ không thích hợp với bậc giáo sĩ.*

(3) *Cấm các giáo sĩ đảm nhận những chức vụ công quyền có kèm theo việc hành sử quyền bính dân sự.*

(4) *Nếu không được phép của Bản Quyền riêng, giáo sĩ không được nhận làm Quản Lý những tài sản thuộc các giáo dân hoặc những chức vụ trần thế kèm theo nghĩa vụ phải kế toán sổ sách; cũng không được làm bảo chứng cho dù dựa vào tài sản riêng của mình nếu không tham khảo ý kiến của Bản Quyền riêng; phải tránh không nên cam kết những khế ước bảo lãnh trả một món*

Xe biển xanh chờ cán bộ Phan Khắc Từ về chỗ ở

nợ mà không định rõ căn nguyên.

Điều không thể vẫn có thể

Với điều luật 285 trên đây, hẳn TGM Phê rô Nguyễn Văn Nhơn có giới cách nào, thông tuệ đến đâu

cũng khó giải thích được với giáo dân Hà Nội về trường hợp nếu nhận linh mục Phan Khắc Từ.

Cũng có thể xảy ra trường hợp này, là TGM Phê rô Nguyễn Văn Nhon sẽ bắt chấp như đã từng bắt

quanh nếu đánh hơi thấy việc gặp là để khiêu nại, để giải quyết vấn đề nào đó thuộc trách nhiệm của ngài.

Một tu sĩ bị lạm dụng tình dục và bị chèn ép bắt chấp lương tâm, đã tìm đến TGM Nhon theo đúng thẩm quyền, nhưng ngài đã trốn quanh và không cho gặp mặt, dù nữ tu này đã phải kiên trì ngồi đợi ở TGM không chỉ một lần mà nhiều lần, không chỉ một ngày mà nhiều ngày.

Một linh mục vốn là người thân tín của TGM Nhon đã lộng hành đến mức tự ý chuyển nhượng đất đai của Giáo xứ, bị người dân phản đối không thực hiện được thì sinh ra tư thù. Thậm chí đến khi giáo dân trong xứ

Hang ổ của tổ chức chống phá Giáo hội Công giáo

chấp những vấn đề lớn hơn để đưa ông Từ về Hà Nội cho có bạn có bầu và vừa lòng cấp trên?

Xét những hiện tượng gần đây về cách hành động của Tòa TGM Hà Nội từ ngày TGM Nhon về ngôi lên chiếc ghế Tổng Giám mục thì điều này không phải không có cơ sở.

Với vẻ mặt hờ hờ, tươi cười và nhanh nhẹn khi không chỉ đi thăm chính quyền Hà Nội, Mặt trận Tổ Quốc, mà TGM Nguyễn Văn Nhon còn ôm hoa đến cả Ban Dân vận Trung ương Đảng Cộng sản để chúc mừng.

Nhưng với giáo dân, từ ngày về Hà Nội với cương vị Tổng Giám mục, Chủ tịch Hội Đồng giám mục Việt Nam, TGM Phê rô Nguyễn Văn Nhon dùng con bài im lặng và... trốn. Hầu hết những người mà TGM Nhon chưa có sự yên tâm để gặp gỡ thì khó có cơ hội để được gặp ngài.

Tất cả giáo sĩ, tu sĩ, giáo dân có nhu cầu được gặp TGM Hà Nội Nguyễn Văn Nhon, Chủ tịch HĐGMVN đều phải qua năm bảy lần cửa kiểm soát, hẹn giờ. Nhưng hầu như đều bị TGM Nhon trốn

lâm chung được mang thẳng từ bệnh viện về đến nhà xứ để lo các phép cuối cùng. Nhưng linh mục nhất định không chịu xúc dầu với lý do phải để điều tra xem nó như thế nào. Đến phút cuối cùng khi bị giáo dân phản đối quyết liệt mới miễn cưỡng làm phép xúc dầu và bệnh nhân chết ngay sau đó.

Vậy nhưng khi giáo dân đến Tòa Tổng Giám mục, thì TGM Nhon nhất định không gặp mặt.

Gần đây, để giải quyết vấn đề giáo dân căng băng rôn, Tòa TGM Hà Nội đã tổ chức cho những “giáo dân” được chọn lựa, những người này sẵn sàng tấn công bằng vũ lực dưới sự điều khiển

của một người tên là Doanh, kết hợp với công an để trấn áp những giáo dân mà họ không ưa. Những giáo dân đến đi lễ ở nhà thờ Lớn không may gặp phải bọn này nếu không vừa ý, thì ăn no đòn còn bị Tòa TGM cho người gọi công an bắt vào đồn.

Một trong số những người đã tấn công giáo dân ngay trong khu vực tòa Tổng Giám mục Hà Nội và được Tòa TGM Hà Nội trọng dụng khi cần thiết xử lý những người Tòa TGM không thích, mới đây đã lộ nguyên hình là tay chân của công an Hoàn Kiếm trong vai trò đi đánh đập, dọa dẫm bắt người biểu tình yêu nước.

Đến đây, chắc không thể nói gì hơn là từ ngày TGM Phê rô Nguyễn Văn Nhon về Hà Nội, ở Tổng Giáo phận có nhiều sự lạ xảy ra. Sự lạ nhất, đó là điều khiển Tòa TGM Hà Nội theo mô hình nhà nước cộng sản và theo cách của một cán bộ cộng sản thường làm. Cũng là một thái độ “đồng lõa với giặc, hung hãn với dân” đúng như bản chất nhà cầm quyền Cộng sản VN hiện nay.

Vi vậy, việc Linh mục Phan Khắc Từ có thể ra Hà Nội được sự chấp thuận của TGM Phê rô Nguyễn Văn Nhon là điều cũng có thể xảy ra.

Hãy chờ xem con rối này của đảng sẽ được cất vào đâu và ai là đồng minh.

TGM Nguyễn Văn Nhon tới thăm Ban Dân vận Trung ương Đảng Cộng sản Việt Nam

8/9/2011

Nữ Vương Công Lý ■

ĐỌC VÀ CỔ ĐỘNG
NGUYỆT SAN
DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

Vài Suy Nghĩ Rời Về

Thư Ngỏ Của Nhóm Trí Thức Hải Ngoại GỬI NHÀ NƯỚC CSVN

Trần Phong Vũ

Đôi lời thưa trước:

Lá Thư Ngỏ của một nhóm trí thức hải ngoại gửi giới lãnh đạo trong nước hiện đang được phổ biến rộng rãi ở trong cũng như ngoài nước qua các mạng lưới điện toán. Mấy ngày gần đây, cá nhân chúng tôi cũng nhận được một bản trong hộp thư.

Nhiều ý kiến thuận nghịch đã được tung ra tạo nên một cuộc tranh luận khá sôi nổi giữa các công dân mạng. Người ta vừa được đọc bằng mắt trên các trang web, vừa được nghe những lời tán thưởng, hoặc bài bác trên các “Rooms” của hệ thống Paltalk, một dạng thái truyền thông hiện đại, khá phổ biến trong tập thể người Việt hải ngoại mấy năm gần đây.

Qua Email và điện thoại, khá nhiều bằng hữu tỏ ý muốn tôi bày tỏ quan điểm về Thư Ngỏ này. Nhưng tôi đã từ chối. Không phải vì tôi không có ý kiến riêng. Nhưng xét thấy đây là một vấn đề hệ trọng, không thể trả lời “Yes” hay “No” qua mấy câu trao đổi trên điện thoại hoặc ít giờ ngồi ngủi trên điện thư. Thêm nữa, nhìn vào danh tính 34 vị trí thức khoa bảng, trong số có những khuôn mặt đáng kính như Giáo sư Vũ Quốc Thúc, nhà giáo, nhà văn Doãn Quốc Sĩ, tôi ngại sẽ bị coi là khiếm lễ nếu câu trả lời quá giản lược dễ gây hiểu lầm!

Đây là lý do thúc đẩy tôi viết bài này. Nếu không nói hết thì ít nhất cũng bày tỏ được phần nào những suy nghĩ chân thật và thành khẩn của tôi trong tinh thần tương kính và xây dựng.

I.- Nội dung Thư Ngỏ:

Sau khi bày tỏ thái độ “ủng hộ bản ‘Tuyên cáo’ ngày 25 tháng 6, 2011 của 95 nhân sĩ, trí thức, tố cáo và lên án nhà cầm quyền Trung Quốc liên tục gây hấn, xâm phạm chủ quyền và toàn vẹn lãnh thổ của Việt Nam” và “hưởng ứng bản ‘Kiến nghị’ ngày 10 tháng 7, 2011 của 20 nhân sĩ, trí thức, kêu gọi Quốc hội và Bộ Chính trị công khai hoá thực trạng quan hệ Việt-Trung, ...”, các vị ký tên trong Thư Ngỏ tóm tắt một số những nhận định bổ túc, gồm những vấn đề sau đây: * **Hiểm họa ngoại bang.** * **Sức mạnh dân tộc.** * **Vị thế chính quyền.** * **Những việc cần làm**

Trong “Những việc cần làm”, Thư Ngỏ nêu lên 4 điểm: 1- **Đối với Trung Quốc.** 2- **Đối với ASEAN và các nước khác.** 3. **Đối với nhân dân trong nước.** 4. **Đối với cộng đồng người Việt Nam ở nước ngoài.**

II.- Đối tượng Thư Ngỏ:

Thư Ngỏ được gửi tới “các nhà lãnh đạo Việt Nam” trong đó bao

gồm”\

Chủ tịch nước Cộng hòa Xã hội Chủ nghĩa Việt Nam

Chủ tịch Quốc hội nước Cộng hòa Xã hội Chủ nghĩa Việt Nam

Chánh án Tòa án Nhân dân Tối cao nước Cộng hòa Xã hội Chủ nghĩa Việt Nam

Thủ tướng và Chính phủ nước Cộng hòa Xã hội Chủ nghĩa Việt Nam

Tổng Bí thư và Bộ Chính trị Đảng Cộng sản Việt Nam

III.- Vài suy nghĩ của người viết

Trước hết về nội dung, chúng tôi đồng thuận một số quan điểm của các thức giả được trình bày trong Thư Ngỏ. Từ sự đồng tình ủng hộ bản ‘Tuyên cáo’ ngày 25-6-2011 của 25 nhân sĩ, trí thức trong nước, tố cáo và lên án nhà cầm quyền Trung Quốc liên tục gây hấn, xâm phạm chủ quyền và toàn vẹn lãnh thổ của Việt Nam”... “hưởng ứng bản ‘Kiến nghị’ ngày 10 tháng 7, 2011 của 20 nhân sĩ, trí thức, kêu gọi Quốc hội và Bộ Chính trị công khai hoá thực

trạng quan hệ Việt-Trung, ...” ...tôi nhận định về hiểm họa Trung Cộng từng được báo Sự Thật công khai xác nhận ý đồ xâm lược của Bắc kinh qua câu: “Việt Nam là một đối tượng quan trọng cần khuất phục và thôn tính”. Những phân tích về sức mạnh dân tộc trong đó bao gồm tiềm năng và triển vọng của khối 3 triệu người Việt hải ngoại và những lời phê phán về sự “lúng túng, mâu thuẫn” trong chính sách đối nội, đối ngoại của giới cầm quyền trong nước dẫn tới hệ quả tai hại là “hiển nhiên làm suy yếu sức mạnh dân tộc”... cũng phản ánh được phần nào quan điểm chung của tập thể tị nạn, trong đó có cá nhân người viết những giòng này.

Đi sâu vào khía cạnh ngôn từ, cung cách đạo đạt ý kiến, quan điểm trong “Những việc cần làm” gói ghém vào bốn chủ điểm: “Đối với Trung Quốc”; “Đối với Asean và các nước khác”; “Đối với nhân dân trong nước”; “Đối với cộng đồng người Việt Nam ở nước ngoài”, nhất là khi đọc lại địa chỉ để nhận ra đối

15471 BROOKHURST ST. WESTMINSTER, CA 92683

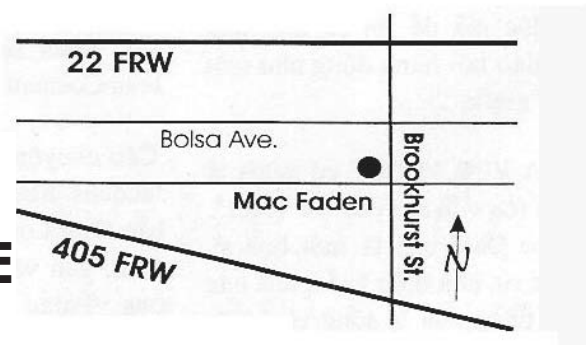
Tel. (714) 531-9800 Fax: (714) 531-9700

**THỰC PHẨM TƯƠI, NGON
BẢO ĐẢM CHẤT LƯỢNG
PHỤC VỤ AN CẦN**

**THUẬN ĐƯỜNG ĐI
NHIỀU CHỖ ĐẬU XE**

BAN GIÁM ĐỐC SAIGON CITY MARKETPLACE KÍNH MỜI

PHỞ TÀU BAY L.T.T.

Chính gốc Phở Tàu Bay Lý Thái Tổ - Sài Gòn

Nữ Chủ Nhân Phở Tàu Bay Lý Thái Tổ Saigon
và Nghĩa Tử Phở Tàu Bay Santa Ana, Cali

LẦN ĐẦU TIÊN XUẤT HIỆN
TẠI HẢI NGOẠI ĐỂ PHỤC VỤ
KHÁCH SÀNH ĂN PHỞ

**Đặc Biệt: Bánh Cuốn
Tráng Ngay Tại chỗ**

**MUỐN ĂN MỘT TÔ PHỞ ĐÚNG GU
CHÍNH GỐC XIN MỜI GHÉ ĐẾN
PHỞ TÀU BAY L.T.T**

Tel: (714) 531-6634

*Ông Bà Thế Thơm Kính Mời
(Nghĩa Tử Tàu Bay và Ái Nữ Tàu Thủy)*

PHỞ TÀU BAY L.T.T.
3610 W. First St. Suite C
Santa Ana, Ca 92703
Tel: (714) 531-6634

	Harzard		
Harbor	First	Jackson	Fairview
	McFadden		

GIỜ MỞ CỬA
Thứ Hai - Thứ Bảy: 8AM - 9PM
Chủ Nhật: 8AM - 4PM

tượng Thư Ngô, quả thật chúng tôi không khỏi bần tâm.

Về đối tượng Thư Ngô:

Phía trên tiêu đề Thư Ngô ghi: THƯ NGŨ GỬI CÁC NHÀ LÃNH ĐẠO VIỆT NAM. Sau đó liệt kê chức danh của hầu hết những thành phần chóp bu của chế độ như Chủ tịch nước, Chủ tịch Quốc Hội, Chánh án Tòa án Nhân dân Tối cao, Thủ tướng chính phủ đi kèm với danh xưng “*nước Cộng hoà Xã hội Chủ nghĩa Việt Nam*”.

Đáng chú ý hơn cả là đối tượng sau chót được Thư Ngô gửi tới: *Tổng Bí thư và Bộ Chính trị Đảng Cộng sản Việt Nam*

Đọc qua những trao đổi của công luận, nhất là các nhân sĩ, trí thức trên các điện thư, các diễn đàn Paltalk cũng như những lời tâm sự qua điện thoại liên quan tới Thư Ngô, tôi thấy nhiều ý kiến tỏ ra hết sức bất bình, nếu không muốn nói là bất mãn –bất mãn đến độ phải thốt ra những lời lẽ được coi là nặng nề! Theo nhận định của riêng chúng tôi, điều bất bình lớn và quan trọng nhất của công luận đối với Thư Ngô là sự lựa chọn đối tượng.

Có hai căn do biểu thị cho sự bất bình này:

1.- Phân đông, nếu không là tất cả 34 nhân sĩ, trí thức minh danh ký tên trong Thư Ngô đều là những người “tị nạn chính trị”. Cũng như hơn 3 triệu đồng bào, kẻ trước người sau quý vị đã phải bỏ nước ra đi tìm tự do vì không thể sống dưới chế độ cộng sản. (Trường hợp có vị nào không thuộc thành phần tị nạn chính trị xin minh danh cho biết để người viết có lời xin lỗi). Như thế câu hỏi do công luận đặt ra là quý vị đã đứng trên cơ sở, vị trí nào để gửi thư cho những tay đầu sỏ trong đảng và nhà nước CSVN? Phải chăng đây là một cách của những người sớm quên căn cước “tị nạn chính trị” của mình để

công khai nhìn nhận tính chính đáng của một thứ nhà nước đang bị toàn dân coi là “bè lũ cướp ngày”?!)

2.- Căn do thứ hai được gói vào những câu hỏi: * thực chất cái gọi là “*Cộng hoà Xã hội Chủ nghĩa Việt Nam*” sau hơn 36 năm thử nghiệm trên toàn đất nước là gì? * Cung cách li lợm, ngao mạn (Hà Sĩ Phu Nguyễn Xuân Tụ gọi là thói “*Kiêu ngạo cộng sản*”) mà chế độ này đối xử với các nhân sĩ trí thức trong nước ra sao? * Số phận của những loại “Kiến Nghị”, “Thỉnh nguyện Thư”, “Thư Ngô” kể cả những “Góp Ý Xây Dựng” trong những kỳ bầu cử Quốc hội, Đại hội Đảng như thế nào? Câu trả lời xét thấy không cần nhắc lại vì mọi người đều đã biết.

Quả thật, dù nể nang, e ngại đụng chạm, hoặc vì muốn tránh né, cá nhân chúng tôi không thể không chia sẻ những bất bình này.

Là một tín hữu Công giáo, từ lâu chúng tôi không ngần ngại lên tiếng phê phán chủ trương gọi là “hợp tác”, “đối thoại” với chế độ của một vài vị trong hàng Giáo phẩm của chúng tôi ở trong nước. Chúng tôi quen gọi chủ trương “hợp tác”, “đối thoại” ấy là kiểu “hợp tác”, “đối thoại”, một chiêu! bất cân xứng!

TỬi sao gọi là “Hợp tác một chiều, bất cân xứng”? Vì chỉ có một bên, -mà vì thiện chí, vì tình bác ái-, lẫn xả vào xin hợp tác với kẻ có quyền, có thể dễ mong xoa dịu phần nào những vết thương lở loét trong xã hội, trong khi bên kia (nói rỗng là đảng và nhà nước CSVN) chỉ biết lợi dụng để trốn trách nhiệm, để tiếp tục làm “kẻ cướp ngày” mà hệ quả là ngày càng làm cho vết thương xã hội thối rữa thêm. Chỉ cần nhìn vào lãnh vực giáo dục, vốn là lãnh vực GHCG có thẩm quyền nhất, thế mà cho đến nay khi nhân loại đã bước qua thập niên đầu của thiên niên thứ ba, các nhà giáo dục chân chính của

Giáo hội Công giáo Việt nam “thời cộng sản” mới chỉ chính thức mon men tới cấp mẫu giáo!!! Thế thì đâu là kết quả của chủ trương “hợp tác”?

Còn “đối thoại”? “Đối thoại” với ai? Người ta có muốn nghe hay không mà “đối thoại”?

Cho nên, tôi không thể không cảm thông với một thức giả nào đó trong nước đã mệnh danh những cuộc “đối thoại” giữa cá nhân hoặc nhóm này nhóm khác với các ông trong đảng và nhà nước “*Cộng hoà Xã hội Chủ nghĩa Việt Nam*” hiện nay là những cuộc “đối thoại với những người điếc”!

Cũng với tư cách một tín hữu đang trực tiếp làm công tác truyền thông, văn hóa Công giáo Việt Nam ở hải ngoại, chúng tôi xin chia sẻ thêm với quý độc giả rằng: chúng tôi đã có quá nhiều kinh nghiệm đau đớn xuyên qua những thiện chí và nỗ lực để “đối thoại” với đảng và nhà nước CSVN.

Xin nhớ lại những lời đối thoại thẳng thắn đầy tinh thần xây dựng của Đức cha Ngô Quang Kiệt, nguyên TGM Hà Nội cách đây vài năm và những hệ quả khốc hại xảy đến cho ngài, nói chung cho GHCGVN hiện nay ra sao, quý độc giả sẽ hiểu được điều tôi muốn gửi gắm.

Trong thư, 34 trí thức có đề cập bản ‘Tuyên cáo’ ngày 25 tháng 6, 2011 của 95 nhân sĩ, trí thức và bản ‘Kiến nghị’ ngày 10 tháng 7, 2011 của 20 nhân sĩ trí thức khác. Quý vị cũng nhắc tới danh xưng của “Viện Nghiên cứu Phát triển IDS” do TS Nguyễn Quang A đứng đầu. Hơn ai hết, hẳn các tác giả Thư Ngô cũng đã rõ về số phận của những thứ gọi là “tuyên cáo”, “Kiến nghị” và “Viện Nghiên cứu Phát triển IDS” ra sao rồi!

Người viết những giòng này cũng chưa quên cuộc “đi đêm”

giữa thứ trưởng ngoại giao CSVN Hồ Xuân Sơn với các đồng nhiệm Trung cộng của ông ta ngày 25-6-11. Khi về nước, trong khi HXS và bộ Ngoại giao im tiếng thì chính TTX Trung cộng công khai cho biết về những cam kết “nhục nhĩ” của Hà Nội với Bắc Kinh, không ngoài ý đồ dẫn sâu vào con đường bán nước! Và trí thức trong nước đã tức thời phản ứng. Ngày 02-7-2011, 18 vị trong số có những khuôn mặt quen thuộc như TS Nguyễn Quang A, GS Nguyễn Huệ Chi, cựu tướng Lê Trọng Vĩnh v.v... đã viết một Kiến nghị (lại Kiến nghị!) đòi Bộ Ngoại Giao phải bạch hóa chuyến đi đêm của Hồ Xuân Sơn. Kết quả của thiện chí này đã bị Bộ Ngoại Giao cư xử “đẹp” ra sao, mời độc giả tìm đọc bài viết của GS Nguyễn Huệ Chi tựa đề “Chúng Tôi Đi Gặp Bộ Ngoại Giao” trên các trang mạng hoặc trên các báo Việt ngữ trong cộng đồng Việt tị nạn ở hải ngoại, gần đây. Riêng nguyệt san Diễn Đàn Giáo Dân, bài viết của GS Chi đã được đăng tải trên số 117 phát hành tháng 8-2011 trang 37. Hơn ai hết, chắc chắn 34 vị trí thức ký tên trong Thư Ngỏ đã rõ.

Vài mẫu chuyện thời sự

Những thực chứng rất thời sự đang diễn ra từng ngày từng giờ ngay lúc này trên đất nước cũng là những bằng cứ cụ thể cho người viết những giòng này cảm thông với tâm trạng bất bình của công luận trong cộng đồng người Việt ở hải ngoại khi đọc Thư Ngỏ của một nhóm trí thức Việt Nam hải ngoại gửi các lãnh đạo CSVN.

Mẫu chuyện thứ nhất:

Sáng Th□ Năm 31-8-2011, tôi đọc được trên mạng basamnews on 31.08.2011 lá Thư Ngỏ của nhà văn Nguyễn Ngọc với nội dung nguyên văn như sau:

Thư của Nhà văn Nguyễn Ngọc

gửi Bí thư Hà Nội Phạm Quang Nghị

Posted by basamnews on 31.08.2011

Đây là bức thư của tôi gửi ông Phạm Quang Nghị, Bí thư Thành ủy Hà Nội, chiều 25-8-2011.

Định là thư ngỏ, nhưng tôi chưa công bố ngay, mà gửi trước cho vài người bạn qua email để tham khảo ý kiến.

Không biết qua đường nào, ông Phạm Quang Nghị đã biết được thư này và tối 25-8 đã đến nhà tôi, trong khi tôi đi vắng. Sáng 26-8 ông ấy đã gọi điện thoại cho tôi, nói rằng có thể Đài Phát thanh-Truyền hình Hà Nội “đã non nớt” trong khi phát phóng sự (về những người biểu tình).

Từ đó đến nay, tôi chưa công bố bức thư này để chờ xem Đài PT-TH Hà Nội trả lời ra sao về việc làm sai trái của họ.

Nay đã có trả lời phui tay và vô liêm sỉ của ông Trần Gia Thái, tôi quyết định đưa bức thư ra trước công luận.

Nguyễn Ngọc

Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam

*Độc lập – Tự do – Hạnh phúc
Ngày 25-8-2011*

Kính gửi ông Phạm Quang Nghị,

Bí thư Thành ủy Đảng Cộng Sản Việt Nam thành phố Hà Nội,

Tôi viết thư này cho ông vì ông là Bí thư Thành ủy Đảng Cộng sản Việt Nam của thành phố Hà Nội, là người lãnh đạo cao nhất của thành phố này, đương nhiên chịu trách nhiệm về mọi hoạt động của các tổ chức và cơ quan dưới quyền lãnh đạo của ông, không chỉ là tổ chức Đảng mà cả tổ chức và cơ quan chính quyền theo cơ chế ở nước ta

hiện nay.

Tối ngày 22 tháng 8 năm 2011, đài phát thanh và truyền hình Hà Nội, trong chương trình thời sự hằng ngày của mình từ 18 giờ 30 đến 19 giờ, đã cho phát một phóng sự về những cuộc biểu tình và những người biểu tình ở Hà Nội trong thời gian vừa qua, mà chính ông Nguyễn Đức Nhanh, Giám đốc Công an thành phố, đã trình trọng tuyên bố trong một cuộc họp báo trước đó là biểu tình yêu nước chống Trung Quốc gây hấn, đe dọa nghiêm trọng nền độc lập của Tổ quốc Việt Nam. Vậy mà đến tối 22 tháng 8, đài phát thanh và truyền hình Hà Nội đã quay ngược hoàn toàn, coi các cuộc biểu tình và những người biểu tình ấy là phản động, và trong khi nói như vậy đã đồng thời đưa rõ hình ảnh ba người là giáo sư Nguyễn Huệ Chi, tiến sĩ Nguyễn Văn Khải và tôi.

Thưa ông,

Tôi năm nay đã 80 tuổi. Cho đến nay, trong suốt cuộc đời 80 năm qua của tôi, chưa có ai dám vu khống và xúc phạm tôi nặng nề như đài phát thanh và truyền hình Hà Nội, một cơ quan đặt dưới dưới sự lãnh đạo của Thành ủy Hà Nội, đứng đầu là ông. Ở nước ta, như chắc chắn ông biết, gọi một người là phản động cũng tức là kết tội người ấy là một tên phản quốc. Đối với tôi, đây là một sự lăng nhục cực kỳ nghiêm trọng, nhất quyết không thể tha thứ.

Đài này còn sử dụng một thủ đoạn ti tiện mà tôi nghĩ ở tuổi ông hẳn có thể ông cũng từng được biết, vào thời cải cách ruộng đất và Nhân văn Giai phẩm, dùng những người không được bất cứ ai cử ra nhưng lại được coi là đại biểu của “quần chúng nhân dân” lớn tiếng vu khống và chửi bới chúng tôi trên một phương tiện truyền thông chính thức của Đảng bộ và Chính quyền

(Xem tiếp trang 116)

“Yêu Cầu Chấm Dứt Yêu Nước”

Và Gậy Ông Đập Lưng Ông TRONG CON BÀI “TỰ PHÁT”

Song Hà

Xưa nay, chưa có thể lực cướp nước và bán nước nào đe dọa được, nhận chìm được tinh thần yêu nước của nhân dân Việt Nam.

Sau 10 lần tuần hành vì lòng yêu nước, đa số những người tham gia là các trí thức, công nhân, nông dân... thanh niên và những công dân yêu nước tại địa bàn Hà Nội tịnh không có báo chí nhà nước nào thông báo cho bà con cô bác xa gần biết lòng yêu nước của họ.

Lòng yêu nước của họ không được đánh giá cao bằng cô ca sĩ hồ chỗ kín, ông bố hiếp con gái, người cha chém cả gia đình vì rượu hoặc tên cướp giết người phan thây.

Bỗng nhiên hôm nay báo chí lẽ phải đảng tin: “Hà Nội yêu cầu chấm dứt biểu tình tự phát”.

Bản “Thông báo” này không chữ ký, không nơi gửi, không chủ ngữ, vị ngữ...

Nói chung, bản “Thông báo” đó có lẽ là bài tập làm văn theo mẫu văn bản của một em bé học lớp 4 thì đúng hơn. Nhưng với trình độ này, thì em bé này chưa đủ điểm trung bình. Còn với văn bản nhà nước, thì văn bản này chẳng có giá trị pháp luật nào.

Thế mới hiểu con dấu “củ khoai” mang tên UBNDTPHN có giá trị đến đâu.

Có phải chính nhà cầm quyền Hà Nội đã lúng túng đến mức, không có cá nhân nào giờ đầu chịu chửi nên không ai dám ký vào văn bản bán nước này?

Mở đầu bài báo khẳng định:

“Trong các chủ nhật từ đầu tháng 6 đến tháng 8, tại Hà Nội liên tiếp

diễn ra các cuộc tụ tập, biểu tình, tuần hành tự phát phản đối Trung Quốc xâm phạm chủ quyền biển, đảo của Việt Nam. Các hoạt động này chủ yếu xuất phát từ tinh thần yêu nước và tâm lý bức xúc của nhân dân”.

À, thế ra là có chuyện đó mà đến nay dân mới biết. Hà Nội xa hơn Bắc Kinh sao mà những việc ở Bắc Kinh thì báo chí VN đưa nhanh thế? Còn việc ngay giữa Hồ Gươm, thì báo chí câm tịt? Có phải vì đó là những việc yêu nước nên báo chí không dám nói

đến, còn nếu như việc bán nước, thì báo chí tung hô ngay? Và việc yêu nước này “do tâm lý bức xúc của nhân dân”, chứ nhà nước chẳng có bức xúc chút nào. Thằng Tàu nó có đánh ngư dân đến chết, đập ngư dân nát xương, bắt giữ đòi tiền chuộc, cắt cáp khoan thăm dò dầu khí hoặc vào ngay cửa biển nhà mình đánh bắt, thì nhà nước vẫn cứ cười tươi và “nêu cao 16 chữ vàng”.

Rồi ngay tiếp sau đó là:

“Những ngày gần đây, các thế lực chống đối trong và ngoài nước đã và đang kêu gọi, kích động, hướng dẫn quần chúng biểu tình, tuần hành gây mất an ninh trật tự ở thủ đô”.

À, thì ra đã rõ hơn, là những cuộc biểu tình tuần hành này là do dân “tự phát” nhằm “phản đối Trung Quốc vì lòng yêu nước” nhưng lại do “các thế

lực chống đối trong và ngoài nước kêu gọi, kích động quần chúng”.

Như vậy, bản tin này khẳng định rõ ràng là việc yêu nước, chống Trung Quốc xâm lược là do nhân dân “tự phát” và đáp ứng lời kêu gọi và kích động của “các thế lực chống đối trong và ngoài nước” chứ “nhà nước của dân, do dân, vì dân” không hề kêu gọi và kích động nhân dân yêu nước đâu nhé... (Thực ra, cũng vì nếu đảng, nhà nước có kêu gọi mà không có tiền cho đám quần chúng tự phát của đảng, thì chẳng có ma nào tham gia).

Thế thì đảng cộng sản, nhà nước sinh ra để làm gì nếu không dám kêu gọi lòng yêu nước mà để các thế lực chống đối làm việc đó?

Hay đảng cộng sản và nhà nước này sinh ra chỉ để đàn áp nhân dân mà thôi?

Còn nhớ, khi Mỹ đưa quân vào Iraq, một đám người tập trung tề chỉnh trước Đại sứ quán Mỹ để biểu tình phản đối với bao nhiêu khẩu hiệu mà không hề bị đàn áp, đe dọa. Như thế cuộc biểu tình của đám này nhất định không phải là quần chúng và nhất định không tự phát chút nào vì do Đoàn Thanh niên cộng sản khởi xướng? Nói cho ngay, dù Đoàn Thanh niên được coi là cánh tay đắc lực (không còn là cánh tay phải nữa vì đảng nghiệm ra là có thằng thuận tay trái) mà không có lệnh đảng, thì mọc thêm bảy cái đầu cũng không dám ho he, nói chi biểu tình.

Những cuộc biểu tình đó không hề

“gây ảnh hưởng xấu đến trật tự xã hội, hình ảnh thủ đô – Thành phố Vì hòa bình; tiếm ẩn các yếu tố gây

mất ổn định chính trị; tác động tiêu cực tới việc thực hiện đường lối, quan hệ ngoại giao của Đảng, Nhà nước”.

Sở dĩ không gây ảnh hưởng xấu là vì đường lối, quan hệ ngoại giao của đảng, Nhà nước là với Mỹ thì cứ biểu tình, dù đảng và nhà nước đang hàng ngày ngửa tay nhận tiền của Mỹ, con cháu các lãnh đạo đảng, nhà nước đang gửi sang Mỹ để học. Nhưng vì Mỹ dám đánh đồng chí Saddam Husein của đảng, cùng nòi tộc tài với nhau.

Nếu mai đây, anh bạn vàng Bắc Triều Tiên có bị đe dọa bởi Mỹ, Pháp, Anh, Nga hay bất cứ thằng nào, thì nhân dân cứ tha hồ mà tự phát biểu tình, vì đó “vừa là đồng chí, vừa là anh em” (Sic).

Còn với Tàu Cộng, thì nhân dân không được tự phát, để còn có cơ hội cho Tàu Cộng lấy nốt phần còn lại của Việt Nam mà đưa tất cả lên Chủ nghĩa xã hội như Chủ tịch Quốc hội Nguyễn Sinh Hùng mới phát biểu chẳng?

Ngẫm thấy hay, cái tự phát của nhà nước sử dụng bây giờ lại được nhân dân dùng để biểu thị lòng yêu nước thật đã làm đảng và nhà nước choáng váng.

Cha ông nói rằng “Chơi dao, ắt hẳn sẽ có ngày đứt tay, chơi với lửa, sẽ chết vì lửa”. Câu nói đó quả là tiền nhân đã trông xa nghĩ rộng.

Còn nhớ, hồi Thái Hà, Tòa Khâm sứ bị đám nghiện, côn đồ bao vây cả đêm 21/9/2008 kêu gào giết người... thì chiều ngày 22/9/2008 UBND TP Hà Nội đã mở một cuộc họp báo và “cái máy nói” Lê Dũng – Lưỡi gổ từ Bộ Ngoại giao giải thích sự cố này với công luận rằng “đây chỉ là hành động tự phát của một số đông người dân”. Trong khi cảnh sát, công an đây rầy đứng bảo vệ cho đám tự phát đó. Sau đó chúng được hoan hô và phát tiền.

Rồi khi các giáo dân, linh mục bị đánh toi bởi ở Tam Tòa vẫn là con bài “quần chúng tự phát” nên nhà nước vô can, dù đám công an dày đặc đứng bảo vệ đám tự phát đó.

Giờ đây, cũng những người dân tự phát thật sự, nhưng đảng đã đàn áp dữ dội, đập vào mặt, bắt về đồn, khủng bố từng cá nhân... và cuối cùng muối mặt công nhận là “*biểu tình yêu nước*” nhưng “*do các thế lực chống đối kêu gọi và kích động*”.

Con bài “**quần chúng tự phát**” của đảng từng dùng nay hoàn toàn có tác dụng ngược lại với ý đảng.

Thế mới hiểu là ngay cả “tự phát” cũng phải do đảng lãnh đạo thì mới được. Nếu nhân dân chúng mày cứ tự động “tự phát” thì liệu hồn, không đập mặt cũng bị khủng bố.

Thông điệp “đảng ta” đưa ra cho toàn dân là “**Hãy cầm tất cả lại, cho Tàu nó lấy cho xong cái Trường Sa nốt đi, để bọn tao còn sang Bắc Kinh nhận ấn kiếm và vương trượng**”.

Về những cuộc biểu tình gần đây của nhân dân Hà Nội chống bành trướng Trung Quốc, cái máy nói có lưỡi bằng gỗ Phương Nga đã cho rằng do đám Việt Tân đã tổ chức xúi giục. Thế rồi khi nhìn rõ các cuộc biểu tình chống Trung Quốc bao gồm đông đảo bà con từ nông dân, sinh viên, trí thức... ùn ùn đổ về Hồ Gươm, nhân dân mới tá hỏa tam tinh là sao đám Việt Tân nó lăm người thế, ngay giữa Hà Nội mà có đến hàng trăm, thậm chí hàng ngàn tên Việt Tân? Trong đó có cả những em nhỏ quảng khăn đỏ đến trường cũng đã kịp tham gia Việt Tân để đi biểu tình chống Trung Quốc? Hàng ngàn tên Việt Tân nào đó được nhà nước phong thần thành khủng bố mà lại biểu tình yêu nước.

Rồi chính Tướng Nguyễn Đức Nhanh, giám đốc công an Hà Nội công khai xác nhận là “*các cuộc biểu tình phản đối Trung Quốc ở Hà Nội thời gian qua là mang tính chất yêu nước*”.

Thế rồi, nhà cầm quyền “Hà Nội yêu cầu chấm dứt biểu tình tự phát” của nhân dân vì lòng yêu nước, nghĩa là yêu cầu chấm dứt yêu nước, vì yêu nước đã

“*gây ảnh hưởng xấu đến trật tự xã hội, hình ảnh thủ đô – Thành phố*

Vì hòa bình; tiềm ẩn các yếu tố gây mất ổn định chính trị; tác động tiêu cực tới việc thực hiện đường lối, quan hệ ngoại giao của Đảng, Nhà nước”.

Nói như vậy cũng có nghĩa là đảng, nhà nước xác định rõ rằng “*yếu tố ổn định chính trị*” của đảng, nhà nước ta không nằm trên tinh thần yêu nước mà ngược lại, chỉ có thể “*ổn định chính trị*” bằng cách bán nước cho ngoại bang?

Nghĩa là đường lối, quan hệ ngoại giao của Đảng, Nhà nước là không có chuyện yêu nước, chỉ là 16 chữ vàng và 4 tốt, mặc kệ lãnh thổ thiêng liêng của Tổ Quốc bị mất đi bởi Chủ nghĩa Đại Hán xâm lược, kẻ thù truyền kiếp của dân tộc đang gặm nhấm từng ngày, từng giờ, mặc kệ người dân bị bắt bớ, bắn giết, đánh đập và cầm cách trên biển của mình.

Thế mới biết, đảng và nhà nước đang phục vụ cho ai.

Đọc qua bản yêu cầu, UBNDTP Hà Nội chỉ nói “*Yêu cầu*” nhưng không rõ đó là đối tượng nào được yêu cầu? vậy thì đảng, nhà nước định yêu cầu đối tượng nào không được yêu nước đây?

Đảng muốn nói với ai khi câu văn không có chủ ngữ, vị ngữ? Hay cái đám “*cậu đánh máy*” ở UBND TP Hà Nội không đủ trình độ để viết một câu văn đầy đủ? Hay trình độ chính quyền và đảng ta chỉ có đến vậy khi dùng một câu trống không? Nếu đám trẻ con mà dám nói thế, y rằng bị người lớn cho là vô giáo dục, không biết ăn nói thưa gửi cho đến nơi đến chốn, huống gì đây là UBNDTPHN – nơi tập hợp đám đầy tớ nhân dân?

Cùng với thông báo này là lời đe dọa:

“*các lực lượng chức năng được Hà Nội cho phép áp dụng các “biện pháp cần thiết” đối với những người “có tình không chấp hành, tụ tập đông người trái pháp luật, gây rối trật tự, chống người thi hành công vụ*”.

Cũng cùng với việc ban hành bản Thông báo nói trên, Hà Nội còn đưa

(Xem tiếp trang 65)

Chuyện Dài Kinh Tế, Tài Chánh VN Thời Cộng Sản

Hà Nội: Đưa “Thần Kinh Tế” VẪN BIỆT TÂM

Trần Nguyên Thao

Việt Nam ngày càng bị bó hẹp về giải pháp trong nỗ lực bình ổn kinh tế vĩ mô. Vòng xoáy bão giá điên đảo đang hoành hành dữ dội. lạm phát tiếp tục tột tể, gần 24% so với một năm trước. Đầu tháng 10, lương tối thiểu sẽ tăng lần thứ ba trong vòng 9 tháng, động thái này cũng sẽ đẩy lạm phát thêm cao hơn trong các tháng kế tiếp. Hanoi đang bận tâm xăm xoi rất kỹ vào 1000 tấn vàng đang nằm rải rác trong túi người dân. Nội dung nghị định dành độc quyền buôn bán vàng miếng trong tay nhà nước được sửa chữa nhiều lần, đến nay đã trên 6 tháng, vẫn còn đang “lúng túng” chưa thể “trình làng”. Hệ thống ngân hàng VN đang có quá nhiều rủi ro, yếu kém và nợ xấu. . . làm cho công ty Moody khuyến cáo, không nên đầu tư vào VN trong lúc này.

Chín tháng, lương tăng 3 lần
Từ đầu tháng 10, mức lương tối thiểu cho người lao động ngoài khu

vực nhà nước sẽ tăng trong khoảng 48% đến 69%, tùy vùng. Sau đợt tăng lương này, mức lương tối thiểu tại các công ty nước ngoài và công ty trong nước sẽ ngang nhau. Chín tháng trước, lương tối thiểu đã được tăng trong khoảng 10% đến 16% cho người lao động trong các doanh nghiệp có vốn đầu tư nước ngoài, và 14% đến 38% tại các công ty trong nước. Hồi tháng Năm, lương tối thiểu của mọi người làm trong khu vực nhà nước đã được tăng khoảng 14%.

Việc tăng lương liên tục để đuổi theo vật giá được tờ Financial Times mô tả “*Việt Nam ngày càng bị bó hẹp về giải pháp trong nỗ lực bình ổn kinh tế vĩ mô, với vòng xoáy vật giá và lạm phát tiếp tục tột tể*”.

Giá sinh hoạt tăng quá nhanh, Hanoi cảm thấy có ít sự lựa chọn ngoài việc phải tăng mức lương tối thiểu.

Nhiều công nhân nhà máy tại các khu công nghiệp nở rộ quanh Hà Nội và Saigon có thu nhập hơn mức lương tối thiểu mới hàng tháng là 2 triệu đồng (95 Đôla); trong khi nhiều người lao động khác cũng trong hai

khu vực này không kiếm ra nổi một việc làm có mức lương tối thiểu.

Trong nền kinh tế thị trường

theo định hướng xã hội chủ nghĩa, có rất nhiều khe hở cho bọn “mánh mung”, và có rất nhiều lối thoát cho trung gian, hoặc “đối tượng đầu cơ và làm giá” như kiểu Hanoi thường ưa gọi, thì lại là cơ hội tốt cho có thêm gian thương, trục lợi. Các giới này sẽ có thêm dịp lợi dụng việc tăng lương tối thiểu để tăng giá hàng hóa và dịch vụ của họ.

Bốn “Nhất”, một “bất trị”

Lương tăng chỉ là giải pháp “giật vạt, vá vai”, vì sẽ đẩy vật giá lên mức cao mới và góp phần làm tăng lạm phát. Việt Nam hiện độc quyền tiếp tục chiếm giữ “ngôi vị” lạm phát cao nhất Đông Nam Á. Trong tháng 9, lạm phát tại Việt Nam đã lên gần 24 % so với cùng kỳ năm ngoái.

Về mặt lý thuyết, lạm phát là sự

tăng lên theo thời gian của mức giá chung trong nền kinh tế. Lạm phát cũng được hiểu là sự mất giá trị thị trường hay giảm sức mua của đồng tiền. Thí dụ, nếu tháng mười năm ngoái, người dân trả 100,000 đồng cho 1 ký thịt heo, thì đến tháng mười năm nay, người dân phải trả 124,000 đồng. Nghĩa là, sau một năm, vẫn một ký thịt heo, nhưng người dân phải trả thêm 24,000 đồng (hay 24 %) so với năm trước. Đây chỉ là một thí dụ đơn giản về lạm phát và đồng tiền mất giá trị. Nhưng về nguồn gốc sâu xa, vì sao mà mức giá trong tiêu dùng lại cứ tiếp tục tăng mà không dừng lại, hoặc không giảm đi, là câu hỏi mà nhiều người dân đang đặt ra cho giới cầm quyền từng ngoa ngôn là “những đỉnh cao trí tuệ”. Tình trạng đồng tiền mất giá, lạm phát không ngừng gia tăng chỉ có người lao động là luôn phải sống trong âu lo, bất ổn.

Tiến sĩ Lê Đăng Doanh, nguyên Viện trưởng Viện quản lý Kinh tế Trung Ương thì đổ hết lỗi cho cơ chế hiện hành, ông nói: “*Lạm phát trước hết là sản phẩm của chính sách tài khóa và chính sách tiền tệ, bởi vì so với các nước trong khu vực thì lạm phát của Việt*

Nam cao nhất, cung tín dụng, cung tiền của Việt Nam cũng là cao nhất, và bội chi ngân sách của Việt Nam cũng là cao nhất.” Nhiều chuyên gia kinh tế còn nhận định là nạn ăn cướp của công, tham nhũng siêu đẳng đã đến mức “bất trị” tại VN cũng góp

phần không nhỏ vào tình trạng kinh tế bi đát như hiện tại, nhưng ông Lê Đăng Doanh đã bỏ qua yếu tố này.

Ngân hàng Thế giới và Quỹ Tiền tệ Quốc tế đã liên tục khuyến cáo Hanoi phải tiếp tục tự do hóa nền kinh tế hơn nữa nếu muốn không chế lạm phát về lâu dài. Nhưng Hanoi đang theo đuổi đường lối bơm một nửa tài nguyên quốc gia vào nuôi cơ chế đảng trong các công ty quốc doanh, nếu không thì đảng viên lấy đâu mà tham nhũng. Đây chính là cái đuôi “xã hội chủ nghĩa” trong nền kinh tế bán chỉ huy – là yếu tố dẫn đến gia tăng lạm phát. Vì vậy Hanoi phải dựa vào các biện pháp hành chính như kiểm soát giá c□, tăng lương, hạn chế nhập khẩu cũng như dùng những cách làm khác có từ hệ thống quản lý tập trung theo lối cũ. Một sự thật rõ ràng là cách giải quyết kiểu “Đông che, Hè mở” như Hanoi đang làm không th□ đương đầu nổi với thực trạng kinh tế vĩ mô bất ổn đang tiếp diễn tại Việt Nam.

Hanoi toan tính gì về 1000 tấn vàng ?

Giá vàng miếng tại VN lên xuống rất bất thường, những ngày đầu tháng 9, vàng lên từ 47 đến 48 triệu một lượng, cao hơn thị trường thế giới đến 1.3 triệu mỗi lượng, giữa tháng 9 có lúc lại hạ xuống 46 triệu. Giá cao mới này càng làm cho đảng mafia VC nhòm ngó kỹ hơn vào 1000 tấn vàng đang nằm trong tay dân chúng. Trị giá ước lượng 1000 tấn vàng cũng gần 50 tỷ Mỹ Kim. Hanoi cáo giác gian thương đầu cơ đã làm cho thị trường vàng bất ổn. Nhưng còn tình trạng nhập khẩu vàng lậu mỗi năm trung bình 20 đến 40 tấn, có năm đến 60 tấn, như lời ông Nguyễn văn Bình, Thống Đốc Ngân Hàng Nhà Nước nói. Chắc chắn số vàng nhập lậu trong quy mô lớn như vậy phải có thể lực cầm quyền chủ trương đằng sau. Điều này lại không thấy ông Bình nói tới.

Trên nguyên tắc nhập lậu bất cứ loại hàng hóa gì cũng dẫn tới “chảy máu ngoại tệ” và dẫn đến nhiều tiêu cực ảnh hưởng tới cán cân thanh toán quốc tế.

Các chuyên gia kinh tế thiên về thị trường tự do phát biểu, vàng tự nó không phải là một tội lỗi hay kẻ tội đồ để mà căm ghét rồi trừng phạt nó. Nguyên nhân người dân phải trữ vàng là vì thiếu niềm tin vào sự ổn định của đồng tiền. Việc trữ vàng và dùng vàng để mua bất động sản, xe cộ, đất đai hay các tài sản quý mới phát sinh từ những năm gần đây khi mà lạm phát quá cao. Cho nên việc người dân trữ vàng là một trong những biện pháp để họ tự bảo vệ trước viễn ảnh đồng tiền trong nước sẽ còn tuột dốc không ngừng.

Về việc người dân có vàng và

hiện nay trên cả nước đã có khoảng 10.000 cửa hàng vàng được cấp phép và đang kinh doanh, việc người ta có vàng khi cần thiết muốn bán muốn mua, đó là một nhu cầu mà nếu cấm đoán chỉ làm cho hoạt động có nhu cầu này sẽ đưa vào bóng tối và làm cho tình hình sẽ phức tạp hơn. Bởi một khi có nhu cầu tồn tại trong xã hội thì việc cấm đoán sẽ không chấm dứt nhu cầu đó mà chỉ đẩy nhu cầu đó vào nền kinh tế bóng tối, nền kinh tế ngầm mà thôi.

Rủi ro của ngân hàng tại Việt Nam

Những rủi ro hay yếu kém trong hệ thống ngân hàng thương mại VN đã được đề cập nhiều, nhưng chưa bao giờ lại trở nên cấp bách như hiện nay vì hệ thống tài chính Việt Nam vẫn lấy ngân hàng thương mại làm trung tâm, trong đó tín dụng ngân hàng đóng vai trò chủ chốt trong việc cung cấp vốn cho sự vận hành của cả nền kinh tế. Những rủi ro nội tại của ngân hàng thương mại từ khâu cấp vốn, thanh khoản hay nợ xấu sẽ khiến cho dòng tiền vốn chảy trong nền kinh tế gặp trở ngại và cả một nền kinh tế sẽ bị tác động theo.

Tháng trước, trên diễn đàn này, chúng tôi đã trình bày, nợ xấu trong các ngân hàng VN hiện rất cao mà

hậu quả có thể đưa đến bạo loạn trong xã hội. Riêng hãng đánh giá tín nhiệm Moody thì cảnh báo tài

(Xem tiếp trang 108)

Bác Sĩ Nha Khoa **NGUYỄN MẠNH HÙNG, DDS**

- Cựu Giảng Viên Đại Học Nha Khoa, University of Southern California.
- Tốt Nghiệp Thủ Khoa Đại Học Nha Khoa USC.
- Giải Thưởng Nha Khoa USC, International Program Award.
- Trám răng, lấy gân máu.
- Răng giả đủ loại.
- Điều trị bệnh nướu răng.
- Nhổ răng, giải phẫu nha khoa.
- Nha khoa trẻ em.
- Nha khoa phòng ngừa.
- Nha khoa thẩm mỹ:
  - Tẩy răng và Cosmetic Bond.
  - Tái tạo toàn hàm.

- Hội Viên Omicron Kappa Zeta Chapter (Hội các Nha Sĩ ưu tú Hoa Kỳ)
- Tốt Nghiệp Thủ Khoa Đại Học Nha Khoa Sài Gòn
- Cựu nội trú khu Giải Phẫu Hàm Mặt, Đại Học Nha Khoa Sài Gòn.

Với sự cộng tác của:

Bác Sĩ Nha Khoa **NGHIÊM THỊ ĐẠT, D.D.S.**

- » Tốt nghiệp Đại Học Nha Khoa USC.
- » Hội viên Omicron Kappa Upsilon.
- » Tốt nghiệp Thủ Khoa Đại Học Nha Khoa Sài Gòn.

Edinger	Brookhurst
Margo	■
Mc Fadden	

Xin gọi lấy hẹn: **10AM - 7PM**
Monday through Saturday
714-839-3891

NHẬN MEDICAL & BẢO HIỂM

15671 Brookhurst St., Westminster, CA 92683

Licensed & Bonded

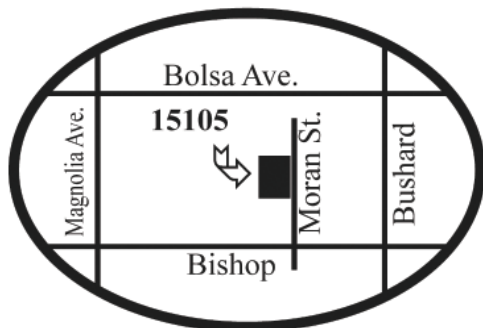
VŨ QUANG
SERVICE MANAGER

WINDOW TINTING

State Lic. #753157

Car Alarm - Gold Plating - 24K
Interior Dashtrim
Commercial - Residential - Auto
We guarantee All Our Work

Tel: (714) 895-6639
(714) 458-3418

15105 Moran St.
Westminster, CA 92683

PHÒNG MẠCH BÁC SĨ CHÂM CỨU ĐÔNG Y DƯỢC PHÒNG

9041 Trask Ave, Ste B., Garden Grove, CA 92844 - Tel. (714) 636-8166

Chuyên trị: Các Bệnh Nội Ngoại thương bằng châm cứu và các bệnh kết hợp phương pháp Đông Tây

Bác Sĩ THƯỢNG HẢI, Ph. D., C.A., O.M.D

- Tốt nghiệp Bác Sĩ Chuyên Khoa Đông Y Châm Cứu Hoa Kỳ.
- Hội viên hội Cổ Vấn Đông Y Châm Cứu Hoa Kỳ.
- Giám Khảo Hội Đồng Châm Cứu tiểu bang California

- Nguyên Y Sư Đông Y Châm Cứu Trung Tâm Y Tế Phật Giáo
- Nguyên Cố Vấn Đông Y các bệnh viện Quảng Đông, Triều Châu, Sùng Chính, Phước Kiến.

Thượng Hải Bá Bổ Ngũ Tạng Thần Dược (\$30)

Được bào chế bằng tinh chất sữa ong chúa phối hợp với các dược phẩm quý Đông y như Nhân sâm, Yến, Quế, Hà thủ ô và các dược phẩm thượng hạng, giúp cho cơ thể chống lại bệnh tật, bổ ích cho bệnh đau nhức bắp thịt, gân cốt, đau khớp xương, phong thấp, thận suy, già trước tuổi, tóc bạc sớm, ăn không ngon, mất ngủ. Điều hòa rối loạn cơ thể, kinh mạch do hoàn cảnh đời sống và căng thẳng thần kinh. Gia tăng sức khỏe cho các quý vị vì hoàn cảnh công việc làm việc quá sức, mất gan, bổ phổi, trị thần kinh suy nhược, bồi bổ ngũ tạng, ngũ tạng.

Bổ Thận Tinh (Bảo Đảm 100% - \$25)

Bổ thận tinh Maletonix lần đầu tiên được bào chế bằng Bách Hoa Lộ phối hợp với các dược thảo thượng hạng bằng các phương pháp trích tinh cô đặc, tăng cường sinh lực cho nam giới, tăng cường sức khỏe cho thanh niên, giúp cơ thể trẻ trung, khỏe mạnh, yêu đời, chữa trị thận khí suy yếu, dương sự kém, tâm thận bất giao, di mộng tinh yếu sinh lý, xuất tinh sớm, hạ bộ suy nhược, phòng sự yếu kém hay tiểu đêm, tiểu vặt, nước tiểu vẫn đục, thêm tinh ích tủy rắn chắc gân xương, tai mắt thông minh, bổ tinh tráng dương làm cho khỏe mạnh, uống lâu thân thể nhẹ nhàng.

**NHẬN
GỬI THUỐC ĐI KHẮP
NƠI**

**DƯỢC PHÒNG CÓ ĐẦY ĐỦ CÁC LOẠI THUỐC ĐÔNG Y
DƯỢC THẢO PHỐI HỢP HẢO HẠNG. BÀO CHẾ BẰNG
PHƯƠNG PHÁP CÔ ĐẶC GIA TRUYỀN**

**NHẬN
MASTERCARD
VISA**

MILE SQUARE DENTISTRY

15972 EUCLID ST. STE. F, FOUNTAIN VALLEY, CA 92708
(714) 839-7660

GIỜ MỞ CỬA: Thứ Hai - Thứ Sáu: 10am - 7pm
Thứ Bảy: 10am - 4pm

Bác Sĩ Nha Khoa

CHRISTOPHER KHIEM NGUYEN, D.D.S.

Nha Khoa Tổng Quát và đặc biệt về thẩm mỹ (Porcelain Veneers, Bonding, Bleaching)

JENNI HA NGUYEN, D.D.S.

- Chữa trị các bệnh về răng và nướu
- Làm răng giả các loại
- Nha Khoa phòng ngừa cho người lớn và trẻ em
- Tiểu giải phẫu
- Săn sóc trẻ em để ngừa sâu răng và mọc răng lệch lạc
- Chữa trị theo kỹ thuật tân tiến hiện đại và phương pháp sát trùng tối đa để tránh bệnh truyền nhiễm

**TẬN TÂM - CHU ĐÁO - NHẸ NHÀNG
MÁY MÓC VÀ DỤNG CỤ TỐI TÂN**

**NHẬN MEDICAL VÀ BẢO HIỂM
GIÁ ĐẶC BIỆT CHO QUÝ VỊ
KHÔNG CÓ BẢO HIỂM**

Lá “Bài Tẩy” Của

“Ông LM Họ Phan”

BỊ LẬT NGỬA!

Nữ Vương Công Lý

Hai lá thư trao đổi giữa Phan Khắc Từ và thân nhân Cụ Bà Bùi Thị Tú về ngôi nhà ở số 359/39 Lê Văn Sỹ đã cho công luận thấy rõ bộ mặt thật của “Ông Linh Mục Quốc Đoàn” này.

Nữ Vương Công Lý vừa nhận được lá thư linh mục Phan Khắc Từ gửi gia đình Cụ bà Bùi Thị Tú, đề ngày 13/6/2004 và lá thư các con của Cụ Bùi Thị Tú gửi cha Nguyễn Văn Võ, đề ngày 25/6/2011.

Trong lá thư gửi gia đình cụ bà Bùi Thị Tú, linh mục Phan Khắc Từ đã nói rõ:

“Để tạo sự ổn định và mở rộng hoạt động của giáo xứ, tôi cần hợp thức hóa căn nhà cụ đã hiến cho giáo xứ, tôi cần tờ giấy khai tử của cụ...”

Điều này hoàn toàn khớp với những gì các con của Cụ Bùi Thị Tú xác minh trong lá thư gửi cha Nguyễn Văn Võ ngày 25/6 vừa qua: “Ý nguyện của mẹ chúng con là dâng tặng căn nhà địa chỉ nói trên (căn nhà số 359/39, Lê Văn Sỹ, quận III, TPHCM) cho giáo xứ Vườn Xoài, chứ không cho bất cứ cá nhân hay tổ chức nào, bất cứ dưới hình thức nào kể cả vay mượn.”

Vậy là đã rõ, căn nhà 359/39 đã được bán có giá trị 250 cây vàng là của giáo xứ Vườn Xoài. Không ai có quyền chiếm đoạt. Việc linh mục Phan Khắc Từ lấy quyền chánh xứ chiếm đoạt khối tài sản này là một việc làm phi pháp.

Chúng tôi thiết nghĩ, vụ việc đã rõ như ban ngày. Vấn đề là Tòa Tổng Giám mục Sài Gòn sẽ xử lý vấn đề

GIÁO XỨ
CÁC THÁNH TỬ ĐẠO
VIỆT NAM
413 Lê Văn Sỹ - P.12 - Q.3 - TP.HCM
ĐT : 8467616 - 9318297

13/6/2004

Kính gửi anh chị Bức thánh Tổng.
Chắc Anh chị vẫn khỏe mạnh.
Thưa cha Anna Maria Tú qua đời ngày
15 tháng. Tôi và gia đình xin vâng như lời cầu
nguyện của cụ mời thánh lễ vì cụ là
âm nhân lớn của giáo xứ.
Thưa Anh chị, để tạo sự ổn định và
mở rộng hoạt động của giáo xứ, tôi cần
hợp thức hóa căn nhà cụ đã hiến cho
giáo xứ, tôi cần tờ giấy khai tử của cụ.
Vâng xin Anh chị gửi cho tôi tờ giấy đó.
Tôi xin cảm ơn Anh chị. Chúc Anh chị
mãi khỏe, nhiều ơn Chúa; các thánh
đạt. Cho tôi gửi lời thăm 2 em.

Kim
ph. phan khắc từ

này như thế nào để lấy lại tài sản cho
Giáo hội đã bị linh mục Phan Khắc
Từ chiếm đoạt cách bất hợp pháp?

Kính gửi: Cha Phêrô Nguyễn Văn Võ
Quản Nhiệm Giáo Xứ Vườn Xoài

Kính Thưa Cha,

Chúng con đồng ký tên dưới đây, là các con của cụ bà Anna Maria Bùi Thị Tú, là người đã dâng tặng căn nhà 359/39 Lê Văn Sĩ Quận 3 TP HCM.

Xin xác minh rằng: Ý nguyện của mẹ chúng con là dâng tặng căn nhà địa chỉ nói trên cho Giáo Xứ Vườn Xoài, chứ không cho 1 cá nhân hay 1 tổ chức nào, bất cứ dưới hình thức nào, kể cả vay mượn.

Một lần nữa, chúng con xin minh xác ý nguyện của mẹ chúng con, để cha là người kế nhiệm biết rõ, và xin cha vui lòng cho đọc thư này trong các thánh lễ để giáo dân được rõ. Chúng con hết lòng cảm ơn cha. Nếu có điều gì cha muốn biết, xin cha vui lòng liên lạc với chúng con.

Soeur Bùi Thị Ngà: (281) 894-7756

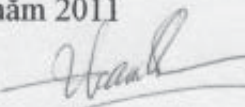
Soeur Bùi Thị Kim Anh: (323) 268-0465, cell (323) 637-3347

Nguyện xin Thiên Chúa, Mẹ Maria ban cho cha được dồi dào sức khoẻ, và luôn gìn giữ, hướng dẫn cha trong suốt cuộc đời Thánh hiến

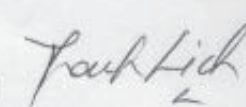
Kính chào cha.

San Jose ngày 25 tháng 6 năm 2011

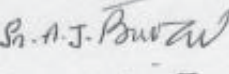
Bùi Thành Công (San Jose)

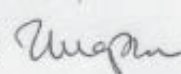
Bùi Thanh Lịch (San Diego)

Sr. Bùi Thị Ngà (Texas)

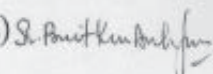
Bùi Thị Thiệp (San Jose)

Bùi Thanh Tùng (San Jose)

Sr. Bùi Thị Kim Anh (Los Angeles)

Đồng kính gửi:

- Tòa Tổng Giám Mục TP HCM
"để kính tường và xử lý"
- Trung Tâm Mục Vụ Tổng Giáo Phận
"để kính tường"
- Hội Đồng Mục Vụ Giáo Xứ Vườn Xoài
"để tường"
- Ban Biên Tập Nữ Vương Công Lý

19/8/2011

Nữ Vương Công Lý ■

Ủy Ban Đoàn Kết Công Giáo: TẬP ĐOÀN CỦA ÂM MƯU VÀ TỘI ÁC

Lm. Chân Tín

LTS Thời gian qua, Nữ Vương Công Lý đã có một số thông tin về cái gọi là Ủy Ban đoàn kết Công giáo.

Nhiều bài viết, tư liệu và chứng cứ đã vạch rõ Ủy ban này ra đời, được nuôi nấng với nhiệm vụ tiêu diệt bằng được Giáo hội Công giáo qua hình thức tinh vi là thiết lập một Giáo hội Công giáo tự trị – tam tự – kiểu Trung Quốc.

Nhiều tác giả, nhân chứng đã nói lên bản chất của cái gọi là Ủy ban này, hoàn toàn nhằm chống lại Công giáo, như lời Đức TGM Giuse Ngô Quang Kiệt đã xác nhận: “Đó là công giáo nhân hiệu”. Tiếc thay, đến hiện nay nhiều Giáo phận, nhiều nơi vẫn còn dung túng cho các linh mục, giáo sĩ, giáo dân tham gia tổ chức này.

Để quý vị độc giả hiểu rõ hơn những tội ác, những âm mưu và những hành động mà cái Ủy ban này gây ra cho Giáo hội, từ nay, Nữ Vương Công Lý xin giới thiệu loạt bài của Linh mục Chân Tín, một linh mục đã trọng tuổi, một con người đứng vững, hiên ngang trước mọi thế lực đe dọa, sẵn sàng lấy cả mạng sống mình chứng minh cho sự thật.

Qua loạt bài này, chúng ta sẽ thấy hiện rõ nét bộ mặt của cái Ủy ban mang tên mỹ miều “Đoàn kết Công giáo” hiện nay.

Nữ Vương Công Lý đồng thời cũng xin các độc giả, các tác giả có những hiểu biết, chứng cứ và tài liệu của Ủy ban này lên tiếng để mọi người dân hiểu được bản chất của tổ chức này, không thể để trò lập lờ đánh lận con đen trong thời đại thông tin hiện nay.

I.- Các lãnh tụ tương lai của Ủy ban Đoàn kết: Hồ hào trực xuất Đức Khâm sứ Tòa thánh và Đức cha Thuận

Ít ngày sau 30/4/1975, các lãnh tụ tương lai của Ủy ban Đoàn kết, gồm có linh mục Trương

Bá Cần, Huỳnh Công Minh, Vương Đình Bích, Phan Khắc Từ đã hô hào trực xuất Đức Khâm sứ Tòa thánh Henri Lemaître và phân đôi việc Tòa thánh bổ nhiệm Đức cha Nguyễn Văn Thuận làm Tổng giám mục phó Tổng giáo phận Sài Gòn.

Nguyễn Anton (Công giáo Miền nam sau 1975) đã viết về các vị ấy: “Nhảy qua tường, đột nhập vào Tòa Khâm sứ, dùng búa đập phá ổ khóa ngoài cổng, trèo lên mái nhà căng biểu ngữ và hạ lá cờ Tòa thánh. Bọn chúng hò hét: *Đả đảo! Đả đảo! Henri Lemaître về nước, cút cút đi, cút đi. Họ xô đẩy đức Khâm sứ, linh mục phụ tá người Balan và linh mục Bí thư người Việt từ trong khuôn viên Tòa Khâm sứ ra đường Hai Bà Trưng, rồi đóng*

Từ Nhân Bang: Các “lmqd” Minh, Cần, Từ, Bích

sập cửa lại” (trang 219). Các vị ấy tấn công Tòa Khâm sứ Tòa thánh vào ngày 14/5/1975 – tức là chỉ hai tuần sau khi cộng sản cướp chính quyền.

Cũng chính các vị lãnh tụ tương lai của Ủy ban Đoàn kết này đã hô hào loại trừ Đức cha Fx. Nguyễn Văn Thuận, Tổng Giám mục phó Tổng Giáo phận Sài Gòn. Ngày 25/4/1975, 5 ngày trước khi tướng Dương Văn Minh tuyên bố đầu hàng, Đức cha Fx. Nguyễn Văn Thuận – Giám mục Nha Trang, được Đức Giáo hoàng Phaolo VI bổ nhiệm làm Tổng Giám mục phó Tổng Giáo phận Sài Gòn với quyền kế vị. Ngày 12/5/1975, Đức Tổng giám mục Phaolo Nguyễn Văn Bình cho phổ biến thông cáo về việc bổ nhiệm trên. Nhóm các linh mục lãnh tụ tương lai của Ủy ban Đoàn kết

đã bao vây Đức Tổng Giám mục Phaolo Nguyễn Văn Bình và Đức cha Fx. Nguyễn Văn Thuận. Họ yêu cầu Đức cha Thuận rút lui khỏi chức vụ.

Trong vấn đề này, Đức cha Phaolo Nguyễn Văn Bình

đã tỏ ra khá cứng rắn. Ngày 7/6/1975, Đức cha Nguyễn Văn Bình đã viết một lá thư xác nhận: “*Việc Tòa thánh bổ nhiệm Đức cha Fx. Nguyễn Văn Thuận làm Giám mục phó Tổng Giáo phận Sài Gòn với quyền kế vị là một việc hợp với nhu cầu mục vụ của địa phận Sài Gòn. Đây không phải là một việc áp đặt như một số người đã hiểu lầm. Nhiều Giám mục đã được tham khảo ý kiến, dĩ nhiên trong đó có tôi. Chính tôi đã đồng ý hoàn toàn việc bổ nhiệm này. Kêu gọi quý cha, quý tu sĩ nam nữ và giáo dân sẵn sàng tuân phục hoàn toàn quyết định của Tòa thánh La mã.*”

Qua ngày 8/6/1975, đức cha Nguyễn Văn Bình còn gửi cho chính quyền Cộng sản một kháng thư: “*Mấy*

tổ chức mệnh danh Công giáo chỉ là một thiểu số không đáng kể trong hàng ngũ Công giáo, không thể nào đại diện cho đông đảo giáo dân Công giáo. Những tội danh gán buộc cho Đức Khâm sứ Henri Lemaître và Đức tổng Giám mục Fx. Nguyễn Văn Thuận hoàn toàn thất thiệt”.

HY Fx. Nguyễn Văn Thuận,
TGM Phó Sài Gòn

Tiếp đó, Đức Tổng Phaolô Nguyễn Văn Bình, “khẩn thiết yêu cầu” chính phủ cách mạng cho nghiêm lệnh:

1. Triệt để thi hành Sắc lệnh Tự do Tín ngưỡng mà Chủ tịch HCM đã ban bố tại Hà Nội ngày 14/5/1955 cũng như chính sách 10 điểm mà Chính phủ Cách mạng lâm thời Cộng hòa Miền nam Việt Nam đã tuyên bố ngày 14-5-1969, hầu gây tin tưởng và phấn khởi của toàn dân đối với Chính phủ.

2. Chấm dứt các chiến dịch tuyên truyền, bôi nhọ các chức sắc Giáo hội Công giáo Việt Nam.

3. Chặn đứng ngay chiến dịch vận động phi pháp, đòi trục xuất Đức Tổng Giám mục Nguyễn Văn Thuận, vì việc trục xuất phi pháp này vi phạm trầm trọng Sắc lệnh Tự do Tín ngưỡng và chính sách 10 điểm của Chính phủ, sẽ gây nguy hại cực kỳ lớn lao không lường được về đối nội cũng như đối ngoại cho quốc gia và dân tộc.

Ta thấy Đức Tổng giám mục Phaolô Nguyễn Văn Bình lúc này rất cứng cáp và can đảm, nhưng kể từ khi

có 4 ông cố vấn của Ủy ban Đoàn kết, ngài đã yếu đi, không cứng rắn và can đảm như trước. Vào cuối đời, Đức cha Nguyễn Văn Bình đã tâm sự: “Ngài sợ” và khi gần chết vẫn còn sợ cộng sản.

Hai tháng sau, ngày 15/8/1975, bất chấp kháng thư của Đức cha Bình, cộng sản đã bắt Đức cha Nguyễn Văn Thuận, câu lưu ngài tại Cây Vông, thuộc tỉnh Khánh Hòa và sau cùng đày ngài ra Bắc cầm tù 13 năm, trong đó có 9 năm biệt giam.

Các linh mục kia đã lập công, nên đã được chọn làm lãnh tụ cho Ủy ban Đoàn kết, tay sai của Đảng cộng sản Việt Nam.

Ủy ban Đoàn kết xuyên tạc Thư chung 1980 của HĐGM Việt Nam

Ngày 1/5/1980, Hội đồng Giám mục Việt Nam có gửi một Thư chung cho toàn thể linh mục, tu sĩ và giáo dân Việt Nam.

Đây là Đại hội đầu tiên của toàn thể các Giám mục Việt Nam thống nhất. Sau khi Hội đồng Giám mục Việt Nam cho dân Chúa biết về một tuần làm việc của Hội đồng Giám mục tại Hà Nội, ý nghĩa của việc viếng mộ hai thánh Tông đồ ở Roma và việc tham dự Thượng Hội đồng Giám mục Thế giới, Hội đồng Giám mục Việt Nam đã đưa ra một đường hướng mục vụ với chủ đề: “**Giáo hội đồng hành với Dân tộc**”, và kêu gọi người Công giáo: “**Sống Phúc âm giữa lòng Dân tộc**”. Dân tộc mà Hội đồng Giám mục và toàn thể nhân dân Việt Nam đang bị đảng Cộng sản đầy đọa, áp bức, bóc lột, mất hết tự do. Người Công giáo phải đồng hành với nhân dân Việt Nam, chia sẻ nỗi đau khổ, mất mát về tinh thần cũng như vật chất, quyết đấu tranh cho con người, chống lại một chế độ vô nhân đạo, chống lại thiểu số đảng viên cộng sản phê phỡn sống trên xương máu của người dân.

Về giá trị của Thư chung năm 1980, cha Nguyễn Ngọc Tinh, OFM, viết: “Chỉ cần nhìn các trích dẫn, chúng ta dễ dàng nhận ra nền tảng của Văn kiện, đó là Lời Chúa, là Giáo

huấn của Công đồng Vaticano II, Giáo huấn của hai vị Giáo hoàng Phaolô VI và Gioan Phaolô II. Điều cần lưu ý là Văn kiện đã được sự đóng góp của nhiều chuyên viên trong các lãnh vực: Thần học, Kinh thánh, Xã hội... Nhưng điều hiển nhiên hơn cả, là khi đọc thư mục vụ 1980, ta có cảm tưởng đang hít thở không khí trong lành, lạc quan như của Hiến chế “Vui mừng và Hy vọng” của Công đồng Vatican II. Thư chung 1980 của Hội đồng Giám mục Việt Nam chính là cẩm nang, là văn kiện định hướng cho các tín hữu Công giáo Việt Nam đầu thập niên 80 của thế kỷ trước. Và như đã nói trên, chính vì Văn kiện dựa trên Lời Chúa cũng như Giáo huấn của Công đồng Vaticano II và các Giáo hoàng, nên không có lý do gì để hoài nghi về nội dung. Và cũng chính vì vậy, mà ta cũng có thể nói: Thư chung 1980 không chỉ có giá trị vào thời điểm được viết ra và công bố, nhưng còn có giá trị cho bất cứ giai đoạn nào, bất cứ hoàn cảnh nào” (Nguyễn Ngọc Tinh, Thấp một Ngọn nến cho Thái Hà, 2010, trg. 146-147).

Cố TGM Phaolô Ng. V. Bình

Thế nhưng, Ủy ban Đoàn kết đã xuyên tạc ý nghĩa tốt đẹp của Thư chung 1980 của hàng Giáo phẩm Việt Nam. Linh mục Võ Thành Trinh, chủ tịch Ủy ban Đoàn kết và các linh mục khác của Ủy ban, mà dân chúng gọi là

“quốc doanh” đã lợi dụng lời kêu gọi đó để vận động, tuyên truyền cho nhà nước cộng sản.

Linh mục Võ Thành Trinh nói: “Yêu nước phải gắn liền với Chủ nghĩa Xã hội” Ông còn kêu gọi Ủy ban Đoàn kết phải cấp bách hoạt động cho Chủ nghĩa Xã hội, Chủ nghĩa cộng sản: “Chúng ta càng ngày càng làm cho đồng đảo đồng bào Công giáo thấy rõ: yêu nước là vinh quang, yêu nước bây giờ là xây dựng Chủ nghĩa Xã hội, không còn con đường nào khác”.

Kể từ đó, Thư chung 1980 bị Ủy ban Đoàn kết khai thác theo hướng tuyên truyền có lợi cho cộng sản.

Trong bài Báo cáo Tổng kết của Ủy ban Đoàn kết tại Đại hội “những người Công giáo Việt Nam yêu Tổ quốc yêu đồng bào” năm 2003, linh mục Phan Khắc Từ đã nói: “Đường hướng sống phúc âm giữa lòng dân tộc được Hội đồng Giám mục Việt Nam đề ra từ năm 1980, đã tác động thúc đẩy phong trào yêu nước trong đồng bào công giáo phát triển mạnh mẽ. Lời dạy

của các vị chủ chăn Công giáo Việt Nam cũng chính là sự nhìn nhận những hoạt động thường xuyên của phong trào và Ủy ban Đoàn kết Công giáo Việt Nam”.

Cùng với Ủy ban Đoàn kết, đảng cộng sản cũng khai thác Thư chung 1980. Ông Phạm Thế Duyệt, Chủ tịch UBMT Tổ quốc Việt Nam, trong bài phát biểu tại đại hội nói trên, sau khi ca ngợi hàng loạt “thánh tích” của Ủy ban Đoàn kết, đã nói: “Thành tích đó khẳng định tính đúng đắn của đường hướng mà Hội đồng Giám mục Việt Nam đã lựa chọn, thể hiện trong Thư chung 1980 là sống Phúc âm giữa lòng dân tộc”.

Thành tích của Ủy ban Đoàn kết trong việc xuyên tạc ý nghĩa của Thư chung 1980 đã có những kết quả bi đát. Cha Nguyễn Ngọc Tinh đã từng

đặt vấn đề về câu khẩu hiệu này và ngài cũng đã trả lời:

“Trong suốt năm 2007, khi phong trào dân oan đi đòi công lý rộ lên từ Bắc chí Nam, từ nông thôn tới thành thị, Giáo hội Công giáo làm thình. Khi nổi lên vụ khai thác boxit, các nhà trí thức công khai bày tỏ ý kiến, yêu cầu nhà nước ngưng triển khai dự án, Giáo hội Công giáo làm thình. Khi những người mạnh dạn tố cáo tham nhũng, khi các nhà đấu tranh cho tự do dân chủ lần lượt theo nhau vào tù, Giáo hội Công giáo làm thình. Khi người dân bày tỏ lòng yêu

Một hội nghị của cái gọi là “Ủy ban đoàn kết công giáo”

nước cùng xuống đường tuần hành biểu tình chống Trung quốc chiếm hai đảo Hoàng Sa và Trường Sa, nhiều học sinh, sinh viên và dân thường bị bắt, bị bỏ tù, Giáo hội Công giáo làm thình. Thế thì câu hỏi đặt ra là, trong những hoàn cảnh bức thiết đến như vậy, trong khi những cá nhân bất chấp bao phiền toái cho bản thân, bất chấp hiểm nguy cho tính mạng, dám can đảm đi đòi công lý, dám hiên ngang tỏ bày lập trường, mạnh mẽ nói lên lòng yêu nước, một niềm gắn bó với tiền đồ dân tộc, thì những người Công giáo, bắt đầu từ những vị lãnh đạo xem như chẳng có chi liên quan tới mình, để mình pahir bận tâm. Trong hoàn cảnh đó, làm sao có thể chứng minh cho mọi người rằng Giáo hội Công giáo Việt Nam chúng ta đang sống Phúc âm giữa lòng dân tộc, đang đồng

hành với dân tộc hôm nay? “(Id trg. 152-153)

Tình trạng bi đát này là thành tích của Ủy ban Đoàn kết đáng được đáng ca ngợi.

II.- Ủy ban Đoàn kết: nô lệ Đảng Cộng sản 10 năm

Ngày 25/4/1985, Ủy ban Đoàn kết mừng 10 năm phục vụ đảng cộng sản trong tư cách nô bộc. Một bản báo cáo đã được đọc trong Đại hội năm đó.

Trước hết, Ủy ban Đoàn kết đã hết lời ca ngợi đảng “đã làm mọi cách, tạo mọi điều kiện có thể trong 10 năm qua, để người Công giáo thành phố HCM được chan hòa vào đời sống chung của đồng bào”.

Có thật vậy không? Chúng ta biết rằng, chỉ mới ba năm sau khi cướp chính quyền ở Miền Nam, chính quyền cộng sản đã ngay lập tức triển khai chính sách triệt hạ Giáo hội Công giáo, bằng cách tàn phá các Trung tâm Đào tạo Tu sĩ và Linh mục. Đêm 25/1/1978, cộng sản đã ra quân tấn công hàng loạt các tu viện của các Hội dòng tại Thủ Đức: Học viện Dòng Chúa Cứu Thế, Dòng Đaminh,

Dòng Don Bosco, Dòng Xito, Dòng Lasalle. Cộng sản tịch thu nhà cửa, tài sản, đuổi các tu sĩ ra khỏi tu viện của họ, qui chụp các tội danh một cách vô căn cứ: nào là có khí giới chống cách mạng (Vụ cha Tiến Lộc, Dòng Chúa Cứu Thế, để trên tủ một súng lục cong nòng mà các em để từ nhật được ngoài ruộng, bị gán cho tội tàng trữ vũ khí chống cách mạng, sau đó bị kết án 6 năm tù), nào là có giấy tuyên truyền chống cách mạng...

Ủy ban Đoàn kết lại còn khoe công của mình trong việc tuyên truyền Chủ nghĩa Xã hội. Bản báo cáo viết: “Có người nói tôi yêu nước, nhưng tôi không yêu Chủ nghĩa Xã hội. Đó là nói theo sự tự do chủ quan của cá nhân. Còn nói yêu nước theo nghĩa thực tâm đi với dân tộc, tiến lên với

(Xem tiếp trang 108)

DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

Nói Với Các Bạn Trẻ Về “ỦY BAN ĐOÀN KẾT YÊU NƯỚC”

Lm Chân Tín

Sau khi tôi gửi lá thư ngỏ cho anh Phan Khắc Từ của “Ủy ban Đoàn kết Yêu nước”, một bạn trẻ đã hỏi tôi về các vấn đề thời sự tôn giáo và chính trị trong chế độ cộng sản. Tôi thấy các bạn trẻ sinh sau 30/4/1975 chỉ biết những gì cộng sản nhồi sọ, ngay trên phương diện lịch sử, nên không nắm được sự thật. Đó là điều đáng tiếc. Vì thế, tôi thấy mình có trách nhiệm phải nói cho các bạn để các bạn biết rõ sự thật.

Câu hỏi đầu tiên người bạn trẻ đặt ra là “Ủy ban Đoàn kết” của ông Phan Khắc Từ?

Ủy ban Đoàn kết Yêu nước là một tổ chức chính trị của đảng để hoạt động trong Giáo hội Công giáo Việt Nam, phá Giáo hội và tuyên truyền Chủ nghĩa vô thần duy vật, độc tài đảng trị.

Sau khi chiếm Miền bắc 1954 và loại bỏ tất cả các đảng phái khác, đảng Cộng sản Việt Nam đã lập ra cái gọi là “Ủy ban Liên lạc những người Công giáo yêu Tổ quốc yêu hòa bình” để làm tay sai cho đảng Cộng sản Việt Nam. Đức cố giám mục Phụ tá Tổng giáo phận Hà Nội – đức cha Lê Đắc Trọng, đã viết về ủy ban yêu nước này ngoài Bắc và Ủy ban Đoàn kết trong Nam sau 1975. Ngài viết:

“Các ủy ban đó, tôi cho rằng chỉ là bước đầu để đi tới việc lập Giáo hội tự trị. Giáo hội khổ nhiều vì nhóm đó trong nhiều năm vì đó là công cụ để phá đạo, bách hại đạo, giống kiểu Julien l’Apostat: lấy đạo chống đạo, lấy người có đạo đập

người có đạo, lấy con cái chống cha mẹ... Người Công giáo chịu bao khốn khổ, tù đầy cũng là do nhóm này... Nó sắp tàn, nếu không phục hồi, nếu không có Miền nam đến tiếp sức và phục hồi nó dưới nhãn hiệu mới: “Ủy ban Đoàn kết”. Ủy ban này có lãnh đạo trí thức (linh mục, bằng cấp) tìm được đất mầu mỡ ở Miền Nam và sống mạnh nhờ vào việc thay đổi chiến thuật” (Đức cha Lê Đắc Trọng, Hồi ký Toàn tập, phần II, trang 260-261 do nguyệt san

Điển Đàn Giáo Dân ở nam California ấn hành cuối năm 2009).

Đối với Ủy ban Đoàn kết, các giám mục không nhất trí thái độ phải có. Ở ngoài Bắc, các giám mục (kể cả Đức cố TGM/TGP Huế Nguyễn Kim Điền) dứt khoát tẩy chay. Ở trong Nam, có những giám mục lừng kừng hoặc im lặng coi như chấp nhận.

Riêng Đức Tổng giám mục Nguyễn Văn Bình, vì gặp nhiều khó khăn với Đảng Cộng sản, nên đã dựa vào Ủy ban Đoàn kết để làm vài việc nhỏ nhỏ, như ngài nói trong cuộc trả

lời phỏng vấn của tờ Il Regno Dell Attualita ngày 15/4/1990:

“Ủy ban này do Chính phủ thành lập. Vấn đề là luôn luôn có những khó khăn, tại vì Ủy ban rất dễ can thiệp vào các công việc thuộc thẩm quyền của giám mục. Về điểm này, chúng tôi luôn luôn kháng nghị trước chính quyền. Cũng phải biết rằng chính quyền cũng không đếm xỉa đến những cơ cấu của Giáo hội. Thành ra, người ta dựa vào Ủy ban Đoàn kết để giải quyết một số vấn đề. Chẳng hạn, nếu tôi muốn tập hợp tín hữu mà xin phép Nhà nước không cho. Nhưng nếu tôi nhân danh Ủy ban để triệu tập tín hữu, Nhà nước sẽ dễ dàng cho phép. Thành ra, vì lợi ích của Giáo hội, đôi khi chúng tôi bị buộc phải dùng Ủy ban. Dĩ nhiên, tôi biết sự bó buộc cũng không bình thường, tuy có những khó khăn. Riêng tôi, tôi không chống lại Ủy ban Đoàn kết.”

Vì lợi ích nhỏ mà Đức Tổng Bình đã tạo cho Ủy ban Đoàn kết thế thượng phong, đè trên đầu, trên cổ giám mục và qua đó Nhà nước càng lấn tới, thành ra Giáo hội lại quy lụy Ủy ban Đoàn kết coi như người lãnh đạo Giáo hội chứ không phải các giám mục. Chính trong tinh thần đó mà một số linh mục của Tổng giáo phận Sài Gòn đã vào Ủy ban Đoàn kết để cầu an, để được hưởng những sự dễ dãi. Và có lẽ, “để được dễ dãi”, đó cũng là lý do khiến Hội đồng Giám mục Việt Nam hôm nay đang im lặng trước bao bất công của

**VĂN PHÒNG
CHO VAY TIỀN
VÀ MUA BÁN
BẤT ĐỘNG SẢN**

10246 Westminster Ave.
Garden Grove, CA 92843
(714) 636-9880

TRẦN QUANG VINH
RES: (714) 530-8703

- Purchase & Refinance
- 15 năm & 30 năm
- First T.D. & Second T.D.
- Fixed, Adjustable, GPM, Buy Down Rate
- Residential, Commercial, Apartment & Land Loan
- Có chương trình cho thân chủ bị trở ngại về Credit

TRẦN QUANG HÙNG
(714) 636-9880

TOBIA CASKET

www.tobiacaskets.com

CÁC DỊCH VỤ NHÀ QUÀN - QUAN TÀI - MỘ BIA

13951 Newland St.
Westminster, CA 92683

1-877-44-TOBIA
714-894-3723

THIÊM NGUYỄN
License No. OG94331

Là người Công Giáo nên có tinh thần phục vụ của người Công Giáo

- Trên 12 năm phục vụ về tang chế
- Lo từ A đến Z các dịch vụ nhà quàn (có thể thăm viếng tại một số nhà thờ hoặc cơ sở Công Giáo)
- Có showroom lớn, bán trực tiếp các mặt hàng đẹp về hậu sự với giá sỉ (wholesale):
quan tài, mộ bia, kim tĩnh, tiểu đưng cốt, quần áo tang, hoa tang, v.v.
- Văn phòng luôn có nhiều phần mộ đã được mua trước cần sang lại với giá hạ từ 30% đến 60%.
Cemetery Broker #CBB1163

IN FOCUS

TRUNG TÂM NHÃN KHOA & KÍNH THUỐC OPTOMETRY

15972 Euclid St., Suite G. Fountain Valley, CA 92708

(góc EUCLID & EDINGER, trong khu Emerald Bay Restaurant và BBQ Buffet Shopping Center)

Tel: **(714) 531-7626**

Nữ Bác Sĩ **TRẦN THỊ THANH HOÀI**

Nữ Bác Sĩ **TRẦN THỊ THANH HÀ**
Tốt Nghiệp Bác Sĩ Nhãn Khoa tại Southern California College of Optometry

Nhãn Khoa Tổng Quát

- Khám mắt tận tâm. Đo độ chính xác.
- Truy tầm các chứng bệnh về mắt như:
- Mắt lòa, mắt cườm, áp suất cao, mắt yếu, kém...
- Văn phòng trang bị máy móc tối tân.
- Có license cho toa thuốc chữa bệnh.

Kính

- Rất nhiều gọng kính thời trang nổi tiếng của Pháp, Ý, Mỹ & Nhật.
- Đủ loại tròng kính mỏng, nhẹ, không lằn và đổi màu.

SPECIAL: \$79
Exam, Frame & Lenses
Frames from
30% - 50% OFF

OPEN:
Mon-Fri: 10AM - 6PM
Sat: 10AM - 5 PM
Sun: 10AM - 3 PM

Nhận:
Medi-Cal, Cal-Optima, Bảo Hiểm
và Credit Card
Có giá đặc biệt cho quý vị H.O. và
trả tiền mặt.

PHÒNG NHÃN KHOA

CRYSTAL VISION OPTOMETRY

Bác Sĩ **NGUYỄN ANH LINH, O.D.**

CHUYÊN MÔN:

- ✓ Khám mắt kỹ lưỡng và chẩn bệnh chính xác
- ✓ Cung cấp gọng kính thời trang: Nhật, Ý, Pháp, Úc...
- ✓ Có đủ loại contact lenses.
- ✓ Cắt kính tại chỗ (tròng mỏng và nhẹ, 2 tròng không lằn)

16125 Harbor Blvd.
Fountain Valley, Ca 92708
(Trong khu chợ Smart &
Final và Dairy Queen,
chỗ đậu xe thoải mái)

TEL: (714) 531-9900
FAX: (714) 531-0236

GIỜ LÀM VIỆC:
Thứ Hai tới Thứ Sáu: 10AM - 6PM
Thứ Bảy: 10AM - 4 PM

NHẬN MEDICAL, BẢO HIỂM, VISA, MASTER CARD

chế độ Cộng sản.

Trong thời đầu Ủy ban Đoàn kết mới được thành lập, cũng có những vị giám mục mạnh mẽ lên án Ủy ban Đoàn kết. Trước hết có Đức cha Nguyễn Kim Điền, Tổng giám mục Tổng giáo phận Huế. Ngài đã nói thẳng, nói thật với Đảng Cộng sản Việt Nam, đấu tranh cho tự do tôn giáo. Ngay từ ngày cộng sản cướp chính quyền ở Miền Nam, ngài đã viết một lá thư gửi cho Dân Chúa với những lời lẽ mạnh mẽ sau đây:

“Tù ngục và chết chóc, chủ chăn của anh em hôm nay sẵn sàng và vui lòng đón nhận như phần thưởng Chúa ban sau 25 năm làm giám mục và 22 năm được phục vụ giáo phận Huế”

Cuối cùng, ngài đã anh dũng hy sinh cho công lý và hòa bình, để bệnh vực người nghèo, người cô thế, bệnh vực tôn giáo, bệnh vực Giáo hội Công giáo. Ngài đã bị đầu độc và đã chết như một vị tử đạo ngày 8/6/1988. Nữ y tá, theo lệnh cấp trên, chích thuốc độc giết ngài đã phải thú nhận là được lệnh giết ngài.

Một vị giám mục khác là Đức cha Nguyễn Huy Mai, giám mục Ban Mê Thuột. Ngài cấm thành lập Ủy ban Đoàn kết trong giáo phận

ngài. Do đó, ngài bị Nhà nước cộng sản làm khó dễ không cho ngài ra khỏi Tòa Giám mục để thăm viếng và ban bí tích thêm sức trong các họ đạo.

Mới đây, Đức Tổng giám mục Hà Nội – Giuse Ngô Quang Kiệt, trước đã tẩy chay Ủy ban Đoàn kết, nay đã can đảm đứng về phía người nghèo, người bị bóc lột, bị áp bức. Ngài đã nói thẳng vào mặt chính quyền Cộng sản Hà Nội: *“Tôn giáo*

là quyền chứ không phải là ân huệ xin cho”. Do đó, Công sản Hà Nội đã quyết định đẩy ngài khỏi Tổng giáo phận Hà Nội và cuối cùng, không biết Hội đồng Giám mục Việt Nam, vì sợ Cộng sản, đã đồng ý với đảng thế nào, đã báo cáo thế nào với Vatican, để Đức Tổng Kiệt buộc phải từ chức Tổng Giám mục Hà Nội.

Trước một tổ chức chính trị của Đảng Cộng sản phá đạo, trước những lộng hành của Ủy ban Đoàn kết trong

28 năm qua (1983-2011), Hội đồng Giám mục Việt Nam không có quyền ủng hộ. Tòa thánh qua lá thư của Hồng y Angelo Sodano gửi đức cố Giám mục Nguyễn Minh Nhật, Chủ tịch Hội đồng Giám mục Việt Nam (25/5/1992) đã nhắc lại nguyên tắc: *cấm giáo sĩ tham gia tổ chức chính trị của một đảng phái*. Ở Việt Nam, lại là một đảng phái chủ trương vô thần duy vật, thì thật là mâu thuẫn khi các linh mục tham gia vào Ủy ban Đoàn kết.

Đây là lúc, tuy đã quá muộn, Hội đồng Giám mục Việt Nam cần phải ra lệnh cho các linh mục rút ra khỏi Ủy ban Đoàn kết để làm tròn sứ mạng phục vụ mọi thành phần, mọi tôn giáo trong đất nước. Đảng khác, như tôi đã có thư gửi Hội đồng Giám mục Việt Nam ngày 19/11/2010, *“đã tới lúc*

Hội đồng Giám mục phải thẳng thắn và can đảm nhìn vào sự thật thực tế, để nghiêm túc vạch trần những lộng hành của Ủy ban Đoàn kết trong 28 năm làm tay sai cho Cộng sản phá hoại Giáo hội, cản trở việc rao giảng Tin mừng của Chúa Giêsu cho mọi người.”

Tôi sẽ trở lại với những lộng hành của Ủy ban Đoàn kết.

Lm. Chân Tín

Sài Gòn, ngày 19/8/2011 ■

Từ nước Đức

(Tiếp theo trang 39)

nợ mười ngàn nén vàng, vì người này lạy lục van xin. Nhưng khi biết được anh này đối xử bất lương với người đồng nghiệp nợ mình chỉ có 100 đồng tiền Hồ, ông chủ rất cuộc đã phải vút yêu thương quay về với công lí. Đó, thiếu công lí, tình yêu nhiều khi chẳng giải quyết được gì.

Trước đây, giáo chủ Gioan Phaolô II hô to **“nhân quyền, nhân phẩm”** (vì con người là hình ảnh

của Chúa). Tám biển chỉ đường này, như ta biết, đã đưa Giáo hội và nhân loại về đâu. Ngày nay, tám bảng chỉ đường của giáo chủ Biển-đức 16 là **“công lí - sự thật”**, mà ngài đã quảng diễn súc tích trong thông điệp xã hội *Caritas in veritate* của ngài. Dấu chỉ thời đại là đây: **Nhân quyền, Công lí, Sự thật**. Ánh sáng của Giáo hội là đó. Hành trang của kitô hữu cũng là đó. Hiểu như vậy, mới nhận ra được í nghĩa đúng đắn và sáng ngời của những tám biển như **“Sự thật được toả sáng”**, **“Đem chân lí vào chốn lồi**

lồi”, **“Công lí – sự thật sẽ thắng”** ở Thái Hà, ở Vinh và các nơi khác.

Đây mới là những tám bảng chỉ đường đích thực cho Giáo hội Việt Nam hôm nay và tương lai.

Augsburg, 13.09.2011. ■

**ĐỌC VÀ CỔ ĐỘNG
NGUYỆT SAN
DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN**

LM Nguyễn Văn Khải Viếng Thăm HT Thích Viên Lý Tại Chùa Điều Ngự

** LM Nguyễn Văn Khải chuyển lời cảm ơn của Dòng CCT Thái Hà tới HT Thích Viên Lý
* Hai vị bày tỏ mối ưu tư về hiểm họa mất nước & hiện tình tự do tôn giáo tại quê nhà*

Westminster (Binh Sa)- - Lúc 1 giờ trưa Thứ Năm 25 tháng 8 năm 2011, tại Chùa Điều Ngự, Linh Mục Phê Rô Nguyễn Văn Khải đi cùng với Nhà Văn Trần Phong Vũ, Bác Sĩ Nguyễn Văn Quát đã đến thăm Hòa Thượng Thích Viên Lý Tổng Thư ký Văn Phòng II Viện Hóa Đạo GHPGVNTN/HN tại Hoa Kỳ, Viện Chủ Chùa Diệu Pháp và Chùa Điều Ngự nơi đặt trụ sở Văn Phòng II Viện Hóa Đạo GHPGVNTN/HN tại Hoa Kỳ

Hiện diện trong buổi gặp gỡ ngoài Hòa Thượng Thích Viên Lý còn có Giáo Sư Lưu Trung Khảo, Bình Luận Gia Lý Đại Nguyên. Được biết Linh Mục Phê Rô Nguyễn Văn Khải, nguyên phát ngôn viên Dòng Chúa Cứu thế tại GX Thái Hà từng tham dự các cuộc đấu tranh ôn hòa đòi tự do tôn giáo, tự do công lý của đồng bào bị thế cô trước sự bách hại của nhà cầm quyền cộng sản hiện nay.

Mở đầu buổi trà đàm thân mật, Hòa Thượng Thích Viên Lý cảm ơn Linh Mục Phê Rô Nguyễn Văn Khải mặc dù rất bận rộn trong chuyến thăm Little Sài Gòn nhưng Linh mục cũng đã dành thời gian đến thăm Chùa Điều Ngự. Tiếp lời, Linh mục Phê Rô Nguyễn Văn Khải cho biết mục đích đến thăm là để cảm ơn Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất trong thời gian qua đã

hết lòng yểm trợ cho cuộc tranh đấu ôn hòa bằng lời cầu nguyện của giáo dân Thái Hà. Được biết vào lúc tình hình Thái Hà đang sôi động Hòa Thượng Thích Quảng Độ Xử Lý Viện Tăng Thống kiêm Viện Trưởng Viện Hóa Đạo GHPGVNTN đã gửi một phái đoàn tới viếng thăm và trao tặng các linh mục và giáo dân Thái Hà một số tiền để yểm trợ cho công cuộc đấu tranh.

GS L.T. Khảo, BS Ng.V. Quát, LM. Ng.V. Khải, Nhà Văn T.P. Vũ, HT Thích Viên Lý, và Bình Luận Gia Lý Đại Nguyên

Mặc dù số tiền đó phong trào đấu tranh không nhận để tránh sự xuyên tạc, vu khống của nhà cầm quyền cộng sản, nhưng cử chỉ đó đã làm cho tinh thần cuộc đấu tranh không cô đơn trước bạo quyền cộng sản. Để nói lên lời biết ơn đó nên Linh Mục đến trước thăm sau gởi lời cảm ơn chân thành đến Văn Phòng II Viện Hóa Đạo và đồng hương Phật tử Hải Ngoại.

Sau đó hai vị đã trao đổi với

nhau về tình hình trong nước trước hiểm họa xâm lăng của Trung Cộng, tinh thần của đồng bào trong cũng như ngoài nước trước công cuộc đấu tranh chung hiện nay, nhất là tự do tôn giáo, tự do dân chủ, nhân quyền và sự toàn vẹn lãnh thổ, lãnh hải hiện nay. Linh Mục cũng cho biết về những thủ đoạn mà nhà cầm quyền cộng sản Việt nam đang áp dụng đối với các tôn giáo

. Một số ý kiến đóng góp của Giáo Sư Lưu Trung Khảo, Nhà Văn Trần Phong Vũ đã làm nổi bật một số vấn đề liên quan đến những âm mưu của cộng sản đối với các tôn giáo.

Trả lời phóng viên Việt Báo, Linh Mục Phê Rô Nguyễn Văn Khải cho biết sau khi tu nghiệp xong Linh Mục sẽ trở về Việt Nam để tiếp tục con đường đấu tranh cho tự do và công lý, việc thời gian để trở

lại còn tùy thuộc vào quyết định của Bề Trên nhà Dòng.

Buổi gặp gỡ diễn ra trong không khí thân mật, đoàn kết để cùng quyết tâm đấu tranh cho một quê hương Việt Nam tươi sáng hơn. ■

**ĐỌC VÀ CỔ ĐỘNG
NGUYỆT SAN
DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN**

Tọa Đàm Công Lý & Hòa Bình Trên Biển Đông

— Bị Nhà Nước Ngăn Cấm & Những Câu Hỏi Đặt Ra —

Nữ Vương Công Lý

Công lý và hòa bình trên Biển Đông, đề tài được nhiều người dân yêu nước Việt Nam chú ý ngay từ khi có thông báo về việc tổ chức Hội thảo tại Câu lạc bộ Phaolo Nguyễn Văn Bình.

Thế nhưng, cuộc hội đàm đã bị buộc hủy bỏ bởi yêu cầu của “Ban Tôn giáo Chính phủ, Ban tôn giáo và dân tộc TP Hồ Chí Minh” theo Thông báo của Câu lạc bộ Nguyễn Văn Bình do Đức Giám mục Phaolo Nguyễn Thái Hợp, chủ tịch UBCL-HB của HĐGMVN làm chủ nhiệm.

Vì sao một cuộc hội đàm về chủ quyền đất nước lại bị hủy bỏ, mà việc hủy bỏ đó lại đến từ Ban Tôn giáo Chính phủ và Ban Tôn giáo, dân tộc TPHCM? Các cơ quan này có phải là cơ quan thi hành pháp luật, và việc tổ chức Tọa đàm này có vi phạm pháp luật?

Tại sao vậy? Có phải chủ quyền biển đảo Việt Nam không còn là vấn đề cần thiết, không còn là việc cần bàn? Hay việc đó lại đã có đảng và nhà nước lo, mọi công dân, tổ chức công dân không được phép nghĩ đến và chẳng ai khiến lo thay nhà nước?

Câu trả lời là không phải thế. Cái Ban Tôn giáo Chính phủ, ban Tôn giáo, dân tộc TPHCM cũng chỉ là đoàn thể mà thôi, những yêu cầu của họ không có giá trị pháp lý nào hết.

Điều làm người ta chú ý là Câu lạc bộ Nguyễn Văn Bình tổ chức buổi tọa đàm về chủ quyền biển đảo lần này là lần thứ 2, lần thứ nhất đã gặp nhiều khó khăn, nhưng rồi cũng đã tiến hành được. Lần này thì nhất định không.

Phải chăng, đây là phép thử của nhà cầm quyền Cộng sản đối với Chủ tịch Ủy Ban Công Lý – Hòa Bình của HĐGMVN?

Gần đây, ngay tại GP Vinh, một giáo phận có truyền thống mạnh mẽ do ĐGM Phaolo Nguyễn Thái Hợp quản trị một thời gian, đã xảy ra nhiều vụ việc liên quan đến Công lý

– Hòa bình. Một số thanh niên Công giáo bị công an bắt bắt chấp pháp luật, trắng trợn theo kiểu khủng bố, một số cơ sở đất đai của giáo hội đã bị nhà cầm quyền các tỉnh Nghệ An, Hà Tĩnh, Quảng Bình cướp đoạt bất chấp lương tâm và luật pháp... Tuy vậy, chưa thấy Ủy ban Công lý - Hòa Bình lên tiếng và ngay cả Ban Công Lý – Hòa Bình của GP Vinh

cũng đã và đang im lặng.

Một giáo dân GP Vinh, anh Anton khi được hỏi về cuộc tọa đàm này đã nói rằng:

“Công lý – Hòa bình trên Biển Đông là cần thiết. Nhưng theo tôi thì trước khi nói đến Công lý – Hòa bình trên Biển Đông, cần nói đến những điều gần hơn là Công lý – Hòa bình ngay trên mảnh đất mình đang sống, ngay nơi mình đang có trách nhiệm hơn bất cứ chỗ nào và hơn ai hết”.

Công lý – Hòa bình là ước nguyện của mọi người dân Việt Nam, song đó cũng là món hàng xa xỉ trong nhà nước Cộng sản mà không phải

ai cũng có thể mua được. Muốn có Công lý – Hòa bình, trước hết cần phải có hệ thống luật pháp nghiêm minh, nhà nước phải nghiêm túc và làm gương cho việc thực hiện pháp luật. Vì vậy, cái gọi là Ban tôn giáo Chính phủ và Ban Tôn giáo, dân tộc TPHCM không thể và không đủ khả năng để áp lực hủy bỏ một cuộc tọa đàm chính nghĩa vì đất nước, vì dân tộc.

Thế nhưng, thực tế thì cuộc tọa đàm đã bị hủy bỏ. Đó có phải là kết quả của sự nể nang, sợ hãi... hay là sự nhượng bộ tạm thời? Nếu là sự nhượng bộ tạm thời, vậy sự nhượng bộ này sẽ đến khi nào chấm dứt? Làm sao có được công lý và hòa bình, khi những việc vi phạm luật pháp ngang nhiên như vậy vẫn phải chấp nhận.

Cũng có người lý giải rằng: Việc Câu lạc bộ Phaolo Nguyễn Văn Bình nhượng bộ là điều không có gì ngạc nhiên, khi mà ban phục vụ, điều hành và những người thân tín của ĐGM Phaolo Nguyễn Thái Hợp trong Câu lạc bộ này là những cán bộ Cộng sản gộc mang danh công giáo nằm trong Ủy ban Đoàn kết Công giáo, trong tờ Công giáo và Dân tộc như Vương Đình Chử, Nguyễn Đình Đầu... và một kênh thông tin có giá trị của ĐGM Nguyễn Thái Hợp là từ Công an.

Những câu hỏi đó và những lời lý giải đó, cần có thời gian để kiểm chứng.

Nhưng có một điều cũng cần nhớ rằng, “ngày nay người ta cần những “chứng nhân hơn là thầy dạy” (ĐGH. Phaolô VI).

Thư mời và Thông báo của Câu lạc bộ Phaolô Nguyễn Văn Bình theo Blog Nguyễn Xuân Diện:

Câu lạc bộ Phaolô Nguyễn Văn Bình và Nhà Xuất bản Tri Thức.

THƯ MỜI

TỌA ĐÀM “CÔNG LÝ VÀ HÒA BÌNH TRÊN BIỂN ĐÔNG”

Kính gửi : TS Nguyễn Xuân Diện

Trong thời gian gần đây, tình hình trên Biển Đông đang gia tăng chiều hướng nguy cơ, gây nhiều bức xúc trong dư luận nhân dân Việt Nam, trong khu vực và cả trên thế giới.

Để góp phần tiếp tục khẳng định chủ quyền của Việt Nam trên Biển Đông và nhất là nhằm xây dựng và triển khai tinh thần tôn trọng sự thật và truyền thống hiếu hòa của Dân tộc Việt Nam, Câu lạc bộ Phaolô Nguyễn Văn Bình phối hợp cùng Nhà Xuất bản Tri Thức tổ chức Tọa

đàm “CÔNG LÝ VÀ HÒA BÌNH TRÊN BIỂN ĐÔNG”, do các nhà nghiên cứu về Biển Đông trình bày.

Cuộc tọa đàm Biển Đông và Hải đảo Việt Nam

Chúng tôi trân trọng kính mời TS Nguyễn Xuân Diện đến tham dự Tọa đàm này được tổ chức vào ngày 17-9-2011, từ 8 giờ 00, tại 43 Nguyễn Thông, Quận 3, TP.HCM.

Rất hân hạnh được đón tiếp.

Thành phố Hồ Chí Minh, ngày 28-08-2011

Tm Ban Tổ chức

.Giám mục Phaolô Nguyễn Thái Hợp

Chủ nhiệm CLB Phaolô Nguyễn

Văn Bình

*

Câu lạc bộ Phaolô Nguyễn Văn Bình

THÔNG BÁO

Kính thưa Quý Diễn giả, Quý Khách mời, Quý Thành viên Câu lạc bộ và thân hữu,

Do yêu cầu của Ban Tôn giáo Chính phủ và Ban Dân tộc và Tôn giáo Thành phố Hồ Chí Minh, cuộc Tọa đàm “Công lý và Hòa bình trên Biển Đông”, dự trù tổ chức ngày 17/9, phải bị hủy bỏ.

Chúng tôi lấy làm tiếc một cơ hội góp phần khẳng định chủ quyền Việt Nam trên Biển Đông đã phải bị bỏ qua nhưng chúng tôi tin rằng mọi người Việt Nam yêu nước sẽ tiếp tục hành động để Công lý và Hòa bình được thể hiện trên Biển Đông.

Chúng tôi hy vọng sẽ có thể công bố toàn bộ nội dung cuộc Tọa đàm này để Quý Vị được tường.

Thành phố Hồ Chí Minh, ngày 15-9-2011

Câu lạc bộ Phaolô Nguyễn Văn Bình

Nữ Vương Công Lý ■

Yêu cầu chấm dứt...

(Tiếp theo trang 49)

hình ảnh tướng Nhanh và một người vốn nổi tiếng độc ác có hỗn danh là “Hải sù” lên mặt báo nhằm đe dọa nhân dân. Ai mà chẳng biết Nguyễn Đức Nhanh, Giám đốc Công an Hà Nội, người nổi tiếng trong các vụ đàn áp tôn giáo, dẫm đạp lên tâm linh và tín ngưỡng, có lẽ mãi sau này dù khi đã chết đi, ông Nhanh này cũng sẽ khó có cơ hội chuộc lại các lỗi lầm của mình với thần linh. Còn “Hải sù”, nghe nói hiện là Trưởng phòng điều tra hình sự HN. Người thông thạo tin nói rằng tên công an này nhiều người đã rõ, những vụ án đánh chết dân, công an lộng hành, bắt bớ, tra khảo giam cầm...

đều qua tay hãn đạo diễn. Những hành động và dã tâm của hãn đến nỗi cô vợ hãn đã phát điên khi sống chung và chứng kiến những việc làm tàn khốc của hãn. Chính vì thế hãn được “đảng ta” nâng cấp, được tín nhiệm.

“Hải sù” kẻ đạo diễn cố tình gây tai nạn trong vụ giáo dân đi dự đám tang ông Tùng bị công an HN đánh gãy cổ chết

Như vậy là đã rõ, nếu có đi biểu tình, đảng và nhà nước ta sẵn sàng dành cho cái tội “gây rối trật tự công cộng” và “chống người thi hành công vụ”, một tội muôn năm cũ đảng và nhà nước vẫn lập lờ để bắt những ai mà đảng không thích.

Những lời đe dọa đó có tác dụng đến đâu, cần phải xem thực tế mới

biết cách lập lờ đánh lộn con đen của đảng và nhà nước.

Còn với nhân dân nếu thể hiện lòng yêu nước bằng biểu tình mà bị bắt, có thể đảng sẽ nhốt cả hàng triệu con người trong nhà giam và dần dần nhốt cả dân tộc Việt Nam trong đó. Bởi lẽ dân tộc này luôn nòng nọc yêu nước và không khuất phục trước bất cứ thế lực nào làm hại đến lãnh thổ thiêng liêng của Tổ Quốc đe dọa

Xưa nay, chưa có thế lực cướp nước và bán nước nào đe dọa được, nhận chìm được tinh thần yêu nước của nhân dân Việt Nam.

17/8/2011

Song Hà ■

TÔI ĐI DỰ PHIÊN TÒA PHÚC THẨM CÙ HUY HÀ VŨ

Nguyễn Hữu Vinh

LTS.- Trong một trương hợp hi hữu, trước hết có thể là may mắn được gặp Ls Dương Hà để bà nhường tám giáp phép dành cho người con trai, và cũng có thể được sự mặc nhiên dung dưỡng của một hoặc nhiều người “phản tình” trong hàng ngũ CA/CS cơ động có nhiệm vụ kiểm soát những người vào dự khán phiên tòa, mà nhà báo JB. Nguyễn Hữu Vinh đã có mặt trong vụ xử phúc thẩm TS Cù Huy Hà Vũ hôm 02-8-2011 vừa qua tại Hà Nội. Và nhờ thế chúng ta có được bản tường trình chi tiết phơi bày bộ mặt thật man rợ của phiên tòa lịch sử này. Mời độc giả theo dõi phần kết thúc bản tường trình dài của tác giả Nguyễn Hữu Vinh từ Hà Nội gửi ra.

(Tiếp theo)

Ôi, Việt Nam xứ sở lạ lùng

Hôm qua, khi đang định ngồi viết tiếp những phần cuối, thì một người bạn gửi cho đoạn video của VTV là đoạn “phóng sự” về phiên tòa Cù Huy Hà Vũ vừa qua (*Tôi không có thói quen xem VTV từ mấy năm nay*). Xem đoạn video đó, tôi thấy cũng bình thường dù nhiều người hết sức bức xúc.

Ở đất nước Việt Nam xã hội chủ nghĩa tươi đẹp của chúng ta, biết đến bao nhiêu việc lạ lùng hàng ngày hàng giờ vẫn xảy ra đầy thối. Chỉ riêng việc người dân quan tâm nhưng mù tịt những điều gì đã xảy ra trong phiên tòa công khai, cũng đã nói lên sự kỳ lạ của luật pháp và xã hội Việt Nam.

Việc VTV làm phóng sự, đưa những điều bịa đặt là chuyện cũng không lạ gì dù đó là một Đài Truyền hình Quốc gia. Nhớ lại các vụ Khâm sứ, Thái Hà, VTV là kẻ xung kích đi đầu trong việc cắt xén, bóp méo những sự kiện ở đó. Tôi còn nhớ rõ VTV đã đưa một văn bản của nhà nước giao đất trái phép của Giáo xứ Thái Hà, quay lại đưa lên TV để gán cho rằng linh mục Bích (đã chết) trước đã giao đất đó cho nhà nước hoặc chuyện hóa trang giáo gian, thành giáo dân để ca ngợi việc cướp

đất nhà thờ biến thành vườn hoa. Hoặc ngay cả việc cắt xén lời TGM Giuse Ngô Quang Kiệt để đánh đòn hội đồng một cách đê tiện, nhục nhã mà trước đó chưa đầy 24 tiếng đồng hồ, Thông tấn xã Việt Nam còn đưa tin ca ngợi buổi gặp gỡ của ngài với UBND TP Hà Nội.

Điều người ta kiêng kỵ nhất là đụng chạm đến người chết, nhưng ở đây vu cáo cho người chết những chuyện bịa đặt mất nhân tâm mà họ chẳng từ, thì chuyện một người vô danh tiêu tốt nào đó có bịa ra lời ông Cù Huy Cận cũng chẳng có gì là lạ.

Những điều đó không lạ, thì chuyện hôm nay VTV có đưa thêm gì nữa, cũng bình thường. Ở xứ ta, cái không bình thường đã trở thành bình thường là vậy.

Riêng tôi, tôi chỉ nghĩ rằng nếu con người còn chút lương tâm tối thiểu, liệu họ có khi nào nghĩ rằng những việc họ đang làm sẽ được nhận những hậu quả khủng khiếp của quy luật “Nhân – Quả” hay không? Có khi nào họ nghĩ rằng con cái họ sẽ lãnh nhận được những “kết quả tốt đẹp” của những công việc họ làm hôm nay?

Trong suốt phiên tòa phúc thẩm Cù Huy Hà Vũ, điều mà HĐXX cảm thấy là “tội” lớn nhất, đó là bài viết yêu cầu xóa bỏ điều 4 Hiến pháp

quy định sự lãnh đạo độc quyền của ĐCSVN mà theo Cù Huy Hà Vũ thì điều đó không chính danh, không đúng vì Hiến pháp cũng đã quy định là chỉ có Quốc hội mới là cơ quan quyền lực cao nhất.

Một bài viết khác cũng được nhắc đi nhắc lại nhiều lần trong phiên tòa nhưng không được đọc toàn văn và bị cáo cũng không có tài liệu trong tay mà chỉ được nghe Cáo trạng, được nghe VKS hoặc Tòa nhắc cho mà thôi là bài “*Tam quyền nhất lập, đồng lòng hại dân*”.

Mà Cáo trạng với bản án thì đã bị các luật sư vạch rõ là phát hiện có ít nhất 12 điểm bị cắt xén, thêm bớt, sửa nội dung nhằm ghép tội CHHV.

Viết đến đây, tôi chợt nhớ câu thơ của ai đó: “*Ôi Việt Nam, xứ sở lạ lùng*”.

Trái với các thông tin về vụ xử án này là không có báo chí, phóng viên báo nào được chụp hình đưa tin trong phòng xử. Tôi thấy ngược lại, trong phòng xử án đầy các loại máy quay phim, chụp hình... chĩa vào từng người dự tòa. Đặc biệt có nhiều người mang thẻ ghi rõ Phóng viên hẳn hoi.

Như vậy, việc không có nhiều tấm hình của phiên tòa được đưa lên báo chí, chỉ có thể là vì không có những tấm hình họ ưng ý muốn

đưa mà thôi. Trong cả quá trình xử án, Cù Huy Hà Vũ không một lần tỏ ra lúng túng, sợ hãi hoặc mất tư thế, ngược lại anh luôn bình thản, nhẹ nhàng dù tay được tháo còng hay vẫn bị còng.

Phải chăng, tư thế này của bị cáo đã làm nhiều người lúng túng và sợ hãi?

Phần tranh luận tại phiên tòa 1h43 phút, Cù Huy Hà Vũ được dẫn giải vào tòa.

Theo tiến trình của vụ xử, bây giờ là đến phần tranh tụng.

Chủ tọa phiên tòa nói rằng: Theo luật, phần tranh tụng sẽ không hạn chế thời gian tranh tụng của các Ls, tuy nhiên đề nghị các Ls không trình bày lại những điều mà Ls trước đã nói. Đề nghị các Ls không trình bày về thủ tục tranh tụng.

Một người ngồi bên tôi nói nhỏ: Mỗi luật sư có một cách tranh tụng khác nhau, tất cả vụ án chỉ có mấy vấn đề mà thôi vậy không nhắc lại các vấn đề mà Ls trước đã nói, thì tranh tụng cái gì nhỉ?

Cù Huy Hà Vũ: Tôi có một yêu cầu, chỉ có một câu thôi. Ngay lập tức chủ tọa hô: “Ngồi xuống”.

Khi đó, chiếc Micro nơi Cù Huy Hà Vũ không làm việc, anh yêu cầu HĐXX điều chỉnh để anh có Micro sẵn khi cần sử dụng.

Chủ tọa: Khi nào đến phần bị cáo trình bày thì sẽ có micro.

Mở đầu phần tranh tụng, Ls Trần Quốc Thuận đề nghị Chủ tọa không cắt ngang bài bào chữa của ông.

Chủ tọa: Nếu Ls trình bày ngoài vấn đề thì Tòa sẽ cắt.

Luật sư Trần Quốc Thuận có bản bào chữa dài hơn vài chục trang, ông đọc rõ ràng mạch lạc những vấn đề của vụ án cách chi tiết và cụ thể

với các nội dung như sau:

- Kiến nghị gửi HĐXX các tài liệu để HĐXX biết.

- Hiện tại ngành tư pháp đang cải cách hành chính, vì vậy phiên tòa này sẽ là biểu hiện của việc có cải cách hành chính không, ở mức độ nào...

- Gửi đến Tòa danh sách các cá nhân ký tên đòi trả tự do cho Cù Huy Hà Vũ.

- Gửi bản photocopy các văn bản mà cơ quan điều tra đã dùng kết tội ông Cù Huy Hà Vũ khi thu được từ nhà ông là 24 Điện Biên Phủ.

- Văn bản nêu 12 điểm mà cáo

Đồng bào lũ lượt đi dự khán phiên tòa “công khai”

trạng đã thêm bớt, sửa đổi sai với hồ sơ vụ án.

- Bản Kiến nghị xây dựng đất nước...

Phần tranh tụng, Ls Trần Quốc Thuận phát biểu một số nội dung như sau:

- Bản án sơ thẩm đã vi phạm Luật Tố tụng hình sự.

- Cơ quan điều tra tố tụng đã có nhiều dấu hiệu vi phạm Bộ luật TTHS của nước CHXHCNVN.

- Việc Tòa không mời các nhân chứng theo các điều luật như điều 54... là Đài VOA, RFA, Trâm Oanh, ông Nguyễn Minh Triết... là sai pháp luật.

- Việc không công bố toàn văn

10 tài liệu dùng để kết tội thân chủ mà chỉ cất xén theo ý của tòa và cơ quan điều tra là điều không thể chấp nhận được theo luật pháp hiện hành. Tòa đã tự cho mình quyền không công bố tài liệu.

- Cáo trạng đã sửa chữa, thêm bớt... mặc dù đã có ý kiến vẫn không được trả lời.

- Các bài viết trên mạng của ông Cù Huy Hà Vũ đã từ lâu, nhưng đã không được ai nhắc nhở.

- Các nhận định của Tòa án Nhân dân TPHN không khách quan. Nội dung nhận định không có điểm nào khác với cáo trạng (Kể cả các chỗ sai). Chứng tỏ Tòa chỉ nói theo, vi phạm về sự độc lập trong xét xử của Tòa án.

- Việc không công bố toàn văn các bài viết để xem xét, phân tích nguyên nhân và hành vi có phạm tội hay không mà chỉ trích dẫn nhằm kết tội là trái quy định của một phiên tòa.

- Hai bài viết về Đường sắt cao tốc và về Đảng cầm quyền

ông Vũ viết chưa xong cũng được đưa ra luận tội. Không ai đi làm cái việc truy tố cái bào thai.

- Những bài trả lời phỏng vấn theo điểm C điều 88 Bộ luật Hình sự: Không có dấu hiệu nào của ông Vũ có mục đích, động cơ, hành vi, ý chí nhằm chống nhà nước CHXHCNVN. Đây là dấu hiệu bắt buộc phải có khi truy tố.

Trong khi ông Vũ không công nhận việc chống lại đảng, nhà nước và luôn luôn tự hào với truyền thống gia đình mình.

-Câu nói: “Chỉ có những ai mang hận thù với dân tộc mới có những hành vi....” không rõ tòa đã nói đến ai?

JOSEPH H. NGUYEN, MD., INC. & ASSOCIATES

652 South Sunset Ave., West Covina, CA 91790
(626) 962-6547

JOSEPH HUNG NGUYEN, M.D.
Family Practice & Laboratory Medicine

SON THAI NGUYEN, M.D.
Internal Medicine

KINH NGHIỆM, TẬN TỤY, UY TÍN VÀ KÍN ĐÁO
Bác sĩ cho CIS (Sở Di Trú): Giấy tờ Y Khoa nhập tịch,
miễn thi hoặc thi bằng tiếng Việt, thẻ xanh...

- ❖ Chúng tôi phục vụ cộng đồng Việt Nam hơn 20 năm qua.
Bệnh người lớn và con nít, nội và ngoại thương.
- ❖ Cung cấp và chỉ dẫn những dịch vụ y khoa tân tiến nhất
của nền y khoa Hoa Kỳ hiện đại

Giờ Mở Cửa:
Mon - Fri: 9:00am - 6:00pm
Saturday: 9:00am - 1:00pm
Sunday: CLOSED

Bác sĩ DAVID PHẠM NAM HUÂN, M.D.
CHUYÊN MÔN BỆNH SUYỄN VÀ PHỔI

Bác sĩ HENRY NGUYỄN HUY, M.D.

10900 Warner Ave., Suite 101B, Fountain Valley, CA 92708

(714) 887-0400

Tốt nghiệp chuyên khoa tại:

- University of Colorado Health Science Center
  - Nation Jewish Medical & Research Center (Denver)
- (Xếp hạng nhất toàn quốc về bệnh phổi)

Chuyên trị:

*Suyễn • Các bệnh về hô hấp • Sưng cuống phổi • Lao phổi
Ho ung thư phổi • Khó ngủ, mất ngủ, ngáy • Khó thở • Ngộp thở khi ngủ*

Có máy đo hơi thở

Giờ làm việc: Thứ Hai, Ba, Năm, Sáu : Từ 09:30 sáng đến 5 giờ chiều
Thứ Bảy : Từ 09:30 sáng đến 1:00 chiều

XIN VUI LÒNG LẤY HẸN

Your Financial Bridge®

Headquartered in Southern California
With Over 130 Branch Locations
to Serve Your Financial Needs

PERSONAL BANKING

Checking Account
Savings Account
CDs
Home Loans
Home Equity Lines of Credit
Auto Loans
Free Online Banking

INTERNATIONAL BANKING

Import & Export Finance
Letters of Credit
Online Letters of Credit Services
US Ex-Im Bank Programs
Correspondent Banking
International Check Collections
Foreign Exchange Services
Domestic and International Wire Transfer

COMMERCIAL BANKING

Business Checking
Treasury Management Services
Commercial Lending
Commercial Real Estate Lending
Construction Loans
Apartment Loans
SBA Loans

Hãy Chọn Một Ngân Hàng Tốt Nhất
*Thuận Tiện * Nhiều Quyền Lợi
Có Nhân Viên Việt Nam Phục Vụ Ân Cần,
Hướng Dẫn Mọi Chi Tiết Từng Tận Rõ Ràng

9032 Bolsa Ave
Westminster, CA 92683
Giám Đốc Chi Nhánh: Yến Thị Vũ

9731 Bolsa Ave
Westminster, CA 92683
Giám Đốc Chi Nhánh: Cindy Ho

EAST WEST BANK

Your Financial Bridge®

www.eastwestbank.com

- VOA, RFA là đài từ Hoa Kỳ, mà VN hiện đang đàm phán để liên kết chiến lược.

- Không thể coi bài viết “Bom hạt nhân nổ giữa Ba Đình của Đặng Thanh Ty là tàng trữ.

- Nếu nói rằng làm ra các bài phỏng vấn, thì phải là các đài FRA, VOA... chứ không phải là Cù Huy Hà Vũ. Tại sao Tòa không có một câu nào nói đến các đài như RFA, VOA...

- Bồ đề của ông Cù Huy Hà Vũ là Cù Huy Cận, Huân chương Sao vàng, gia đình có truyền thống...

Chủ tọa: Yêu cầu Luật sư không nói về những vấn đề liên quan đến vụ án.

Luật sư tiếp tục nói đến nhân thân Cù Huy Hà Vũ.

Chủ tọa nhắc tiếp: Đề nghị Ls không nói lại.

Ls tiếp tục phân trình bày về gia đình.

Chủ tọa: Đề nghị Ls không nói về gia đình.

Dường như, trong phiên tòa này, mỗi khi nhắc đến nhân thân và truyền thống gia đình Cù Huy Hà Vũ là một điều gây sự khó chịu cho HĐXX thì phải, họ chặn ngay bằng câu: “không nói lại, không liên quan đến vụ án”... và những câu tương tự để ngăn chặn mọi người tại phiên tòa được nghe. Điều này làm tôi khác ngạc nhiên lúc đầu, có phải truyền thống gia đình của Cù Huy Hà Vũ khi được nói lên, hẳn đã làm ngạc nhiên và giật mình nhiều người đang nắm giữ cán cân quyền lực khiến họ cảm thấy xấu hổ khi đưa xét xử một người con trong một gia đình có công khai quốc như ông Cù Huy Cận? Hay là chính ngay yếu tố đó đã bác bỏ lời buộc tội Cù Huy Hà Vũ đã chống nhà nước CHXHCNVN vì không đưa ra được lý do nào khả dĩ?

Thế nhưng, nhân thân Cù Huy

Hà Vũ theo nhóm phóng viên VTV sau đó thì được chiếu cho cả nước, cả thế giới biết? Những chuyện đòi tự, có hoặc không, bịa đặt hoặc có thật... được VTV đưa lên màn hình rất có chủ ý và ác ý.

Luật sư: Khi nói đến bố mẹ, vợ con mà không cho nói thì chắc phải nói về gia tộc Cù Huy Hà Vũ...

Nhưng, mỗi khi nói đến vấn đề đó, thì Chủ tọa lại yêu cầu “không nói đến những điều không liên quan vụ án” và cảnh cáo luật sư để ngăn chặn.

Luật sư Trần Quốc Thuận tiếp tục bài bào chữa với các nội dung như sau:

- Cách nói của Vũ làm người khác khó chịu, đó là do tính chất vùng miền, chứ không phải là sự vi phạm pháp luật.

- Điều 69 Hiến pháp quy định: Công dân có quyền tự do ngôn luận... Nhưng đến nay, 19 năm sau vẫn không có Luật như Luật Lập hội, biểu tình...

- Công ước Quốc tế về các quyền dân sự và chính trị năm 1960 mà VN là thành viên đã thừa nhận các điều khoản về quyền tự do ngôn luận của mỗi cá nhân. Cù Huy Hà Vũ khi trả lời phỏng vấn báo chí, chính là thực hiện các quyền nêu trên được pháp luật bảo vệ.

- Sau khi nghiên cứu hồ sơ vụ án, tôi cũng đồng tình rằng Cù Huy Hà Vũ đã không vi phạm như bản án đã tuyên.

- Nếu coi Vũ là người xuyên tạc qua những bài viết của mình khi đề cập các vấn đề xã hội VN hôm nay, thì bộ phim chiếu trên VTV mới đây còn nêu rõ hơn rất nhiều... Tuy rằng phim là hư cấu, thế nhưng khi VTV1 phỏng vấn, nhiều người đã khẳng định những tệ nạn như trong phim nêu là có thật.

Chủ tọa: Yêu cầu Ls không phát biểu những vấn đề không liên quan.

Ls Trần Quốc Thuận đã phải cắt đi rất nhiều trong bài bào chữa của mình. Đến mức ông phải nói rằng: “*nếu tại Tòa mà Chủ tọa không cho tôi nói, e rằng tôi phải phát biểu ở nơi khác mà quyền tự do của tôi không bị hạn chế*”.

Ls: Kết luận, Cù Huy Hà Vũ không có tội, yêu cầu tòa trả tự do ngay tại tòa cho Cù Huy Hà Vũ.

Câu cuối cùng của bản bào chữa này, Ls Trần Quốc Thuận đề nghị: “*Tôi đề nghị HĐXX ban hành một bản án đúng quy định của pháp luật*”.

Trong quá trình các Luật sư, Đại diện VKS thẩm vấn hoặc các Ls bào chữa cho mình, Cù Huy Hà Vũ luôn quay lại phía người đang nói. Điều này được Tòa nhắc nhở rằng bị cáo phải quay lên phía trên nơi Chủ tọa. Nhưng Cù Huy Hà Vũ đã phản ứng rằng: Khi người ta thẩm vấn hoặc nói với tôi, tôi quay về phía họ để nghe chăm chú, rõ ràng hơn, đó là phép lịch sự tối thiểu. Vì thế ông vẫn tiếp tục quay lại phía Luật sư và sau đó Tòa đã không nhắc về chuyện đó nữa.

Ls Trần Quốc Thuận dứt lời, Cù Huy Hà Vũ “*Cảm ơn Luật sư*”.

Bản bào chữa của Ls Trần Quốc Thuận mở đầu cho phần tranh tụng khá dài và gay gắt, Chủ tọa phiên tòa đã cắt, bỏ và liên tục thúc giục, cảnh cáo Ls nên đã gây sự căng thẳng ngay từ đầu cuộc tranh tụng.

Sau khi Ls Trần Quốc Thuận ngồi xuống với đề nghị HĐXX ban hành một bản án đúng quy định pháp luật. Một đề nghị đơn giản nhưng là cả một ước mơ cho phiên tòa.

Phản tranh tụng tiếp theo là của Ls Vương Thị Thanh, thuộc Đoàn Ls Hà Nội.

Rút kinh nghiệm phần tranh tụng của Ls Trần Quốc Thuận, ngay từ trước khi đọc bản bào chữa, Ls

(*Xem tiếp trang 103*)

DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

Tám Nhà Tranh Đấu VN Được Trao Giải NHÂN QUYỀN HELLMAN/HAMMETT

Gia Minh, ban tập viên RFA

HRW vinh danh 8 nhà bất đồng chính kiến Việt Nam, trong đó có Cù Huy Hà Vũ

Những ngôi bút can đảm

Trong một buổi lễ diễn ra tại Bangkok Thái Lan hôm 14-9 vừa qua, trên tổng số 47 người từ 24 quốc gia trên thế giới được trao giải Hellman- Hammett của Human Rights Watch năm 2011 có 8 người Việt Nam. Đó là các nhân vật được nhiều người biết đến về các hoạt động đòi hỏi tự do, nhân quyền trong nước: tiến sỹ luật Cù Huy Hà Vũ, người đấu tranh cho dân oan bà Hồ thị Bích Khương, luật sư Lê Trần Luật, cựu tù nhân Nguyễn Bắc Truyền, nhà văn Nguyễn Xuân Nghĩa, luật gia Phan Thanh Hải, blogger Tạ Phong Tần, và cựu đảng viên Vi Đức Hồi.

Trong số tám người vừa nói hiện chỉ có hai người đang ở bên ngoài nhà tù mà thôi; sáu người còn lại hoặc đang phải thụ án tù hay đang bị bắt giam mà chưa được xét xử. Cụ thể tiến sỹ luật Cù Huy Hà Vũ, nhà văn Nguyễn Xuân Nghĩa, ông Vi Đức Hồi đang thụ án tù về tội tuyên truyền chống nhà nước CHXHCNVN. Bà Hồ thị Bích Khương bị bắt lại hồi ngày 15 tháng giêng năm nay ở Nghệ An mà không có lý do cụ thể nào, hiện đang bị giam giữ. Luật gia Phan Thanh Hải bị bắt hồi ngày 18 tháng 10 năm ngoái với cáo buộc tiến hành tuyên truyền chống nhà nước. Blogger Tạ Phong Tần bị bắt đi hồi ngày 5 tháng 9 vừa qua.

Nhân dịp công bố giải thưởng

năm nay tại cuộc họp báo tổ chức ở Câu Lạc bộ báo chí Thái Lan tại thủ đô Bangkok, ông Phil Robertson, phó giám đốc phụ trách khu vực Châu Á của Human Rights Watch, cho biết việc chọn những người được trao giải do một ủy ban độc lập xét duyệt căn cứ vào hồ sơ nộp cho các ứng viên.

Một trong tám người Việt Nam nhận được giải Hellman- Hammett năm nay, ông Nguyễn Bắc Truyền cựu tù nhân chính trị được trả tự do hồi tháng năm năm ngoái và nay

AFP photo

CA áp giải TS CH Hà Vũ ra toà hôm 4-4-11.

đang trong giai đoạn

quản chế thử thách, cho biết cảm tưởng khi được trao giải Hellman- Hammett năm nay: “Đây là một vinh dự cho bản thân tôi cũng như cho tất cả nhữ ng tù nhân lương tâm”.

Vì những người được trao giải Hellman- Hammett là những người dám công khai lên tiếng chỉ trích nhà cầm quyền về những chính sách đàn áp, bắt bớ, giam tù những tiếng nói vì tự do, dân chủ, nhân quyền trong nước nên khả năng khi nhận giải họ có thể bị thêm khó khăn từ phía chính quyền. Đây là lý do vì sao không thể có một đại diện nào

trong số tám người Việt Nam được trao giải năm nay có mặt tại cuộc họp báo vinh danh và trao giải cho những người được chọn ở khu vực Đông Nam Á. Ông Phil Robertson nói về điều đó.

Quyền bày tỏ ý kiến

Trong khi đó thì bản thân ông Nguyễn Bắc Truyền, một trong tám người được trao giải năm nay bày tỏ ý kiến về quan ngại vừa nói của Human Rights Watch:

“Đối với nhà nước cộng sản Việt Nam hay cơ quan an ninh việc họ tiếp xúc với tôi là chuyện bình thường rồi. Tôi nghĩ không có gì khó khăn thêm cho tôi. Việc đi tù mà mình vượt qua được rồi thì không có gì làm cho mình sợ hãi hơn nữa.”

Ông Nguyễn Bắc Truyền cũng nói đến tác động của giải thưởng Hellman/Hammett trao cho một số người cầm bút trong nước như ông:

“Có hai vấn đề: khi trong nước có nhiều người được giải tôi có nỗi buồn vì điều đó chứng tỏ sự vi phạm nhân quyền của nhà nước cộng sản Việt Nam đang diễn ra hết sức trầm trọng, nên Human Rights Watch phải quan tâm đặc biệt với Việt Nam. Điều vui là không phải ai cũng có nhận thức đúng đắn về những người như chúng tôi; nhất là những người đang làm việc cho Nhà nước Việt Nam đều nhìn chúng tôi như ‘chống đối’ họ; trong khi đó những việc chúng tôi làm đều phù hợp luật pháp nhà nước cộng sản Việt Nam, cũng như các tuyên ngôn nhân quyền quốc tế và công ước về các quyền dân sự và chính trị.”

Thông cáo báo chí của Human

Rights Watch nêu rõ tám người cầm bút Việt Nam được trao giải Hellman/Hammett năm nay tất cả đều chứng kiến những bài viết và hoạt động của họ bị chính quyền đàn áp với nỗ lực hạn chế quyền tự do ngôn luận, kiểm soát truyền thông

TS Cù Huy Hà Vũ, Ôô Nguyễn Bắc Truyển, Vi Đức Hồi, Phan Thanh Hải

độc lập và giới hạn việc tiếp cận mở và sử dụng Internet.

Tạ Phong Tần, nhà văn Nguyễn Xuân Nghĩa RFA

Xin nhắc lại, giải thưởng Hellman/Hammett của Human Rights Watch là giải thưởng hằng năm dành cho những người cầm bút trở nên mục tiêu của tình trạng bất bớ chính trị hoặc vi phạm nhân quyền. Tên gọi của giải thưởng được đặt theo danh tính của kịch tác gia Hoa Kỳ Lillian Hellman và người bạn đồng hành trong đời của bà là tiểu thuyết gia Dashiell Hammett. Cả hai đều bị các ủy ban quốc hội Hoa Kỳ chất vấn về chính kiến trong các cuộc điều tra chống cộng hội thập niên 50 thế kỷ trước. Vào năm 1989, theo ước nguyện Helman, Human Rights Watch lập giải thưởng nhằm giúp cho những nhà văn trở nên đối tượng bách hại của nhà cầm quyền vì bày tỏ những

quan điểm trái với đường lối của nhà nước, phê phán các quan chức chính phủ và những hành xử của họ, hoặc viết về những chủ đề mà chính quyền không muốn đụng đến. Trong hơn 22 năm qua, hơn 700 người cầm bút của 92 quốc gia trên thế giới đã được trao giải thưởng Hellman/Hammett.

Chính quyền mạnh tay hơn, và người dân cũng can đảm hơn

Nhân dịp này, Đài Á Châu Tự do có cuộc nói chuyện với ông Shawn Crispin, đại diện khu vực Đông Nam Á của Ủy ban Bảo vệ Nhà báo- CPJ, và ông Phil Robertson, phó giám đốc phụ trách Châu Á- Thái Bình Dương của Human Rights Watch.

Trước hết hai ông trả lời câu hỏi qua sự việc có đến 8 người Việt trên tổng số 47 người được trao giải năm nay, liệu như thế có phải chính quyền Việt Nam

mạnh tay hơn trong việc đàn áp tiếng nói đối lập và người dân trong nước đã can đảm hơn chăng.

Bóp nghẹt tự do ngôn luận

Phil Robertson: Đúng là chính quyền Việt Nam đang tăng cường đàn áp đối với những người chỉ vì dám bày tỏ những ý kiến của họ, cũng như thực thi những quyền của họ theo Công ước Quốc tế về các quyền dân sự và chính trị mà chính quyền Việt Nam đã phê chuẩn. Tôi cũng muốn làm rõ về qui trình tiến cử những người được trao giải Hellman- Hammett: trước hết yêu cầu nộp hồ sơ tham dự xét chọn cho giải thưởng. Rõ ràng tại Việt Nam có những người biết rõ về giải thưởng này nên họ đã hướng

ra và tiến cử những nhà đấu tranh nổi bật tại Việt Nam cho giải thưởng đó.

Shawn Crispin: Ông Phil Robertson đã nói rõ về giải thưởng này hôm nay rồi; tuy nhiên từ góc độ của CPJ, chúng tôi đặc biệt quan ngại về sự gia tăng sách nhiễu đối với những người đấu tranh chính trị, những blogger tại Việt Nam. Chính quyền Việt Nam đã có những biện pháp càn quét đối với họ... Chúng tôi đặc biệt quan ngại về mức độ đàn áp thông qua một nghị định ban hành hồi tháng giêng năm nay và có hiệu lực thi hành vào tháng hai. Chính giới blog đã giúp đưa ra những thông tin mà người ta không thể có được từ truyền thông chính thống do nhà nước kiểm soát. Tuy nhiên trong những tháng gần đây các blogger thuộc diện đó là đối tượng của chính phủ, chính quyền rất tích cực trong việc sách nhiễu các blogger.

Xét chung trong toàn khu vực Đông Nam Á, chúng tôi thấy Việt

LS Lê Trần Luật, bà Hồ thị Bích Khương, blogger

Nam hiện là nơi tệ hại cho giới blogger so với các nơi khác trong khu vực.

Gia Minh: *Nếu đặt thang điểm 10, thì theo hai ông Việt Nam được xếp hạng mấy về tình hình tự do ngôn luận, phát biểu ý kiến?*

Shawn Crispin: Trong khu vực Đông Nam Á, Miến Điện là nơi tệ hại nhất cho các phóng viên và blogger, Việt Nam ở vị trí ngay sát Miến Điện. Bất cứ lần nào đến đó tôi cũng hết sức ngạc nhiên về ‘văn hóa sợ hãi’ ở đó: người dân ngại không muốn gặp người ‘ngoại’ do sợ chính quyền trả thù. Như tôi có đề cập là vài năm về trước, chúng tôi muốn thực hiện điều nghiên tại Việt Nam. Blogger mà chúng tôi muốn nói chuyện là một người hầu như đi hàng đầu trong phong trào đưa tin một cách ‘tự do’ về các vấn đề của Việt Nam nhưng vì sợ đàn áp, rồi phải trốn và sống trong sợ hãi. Tôi có đến Đại sứ quán Hoa Kỳ tại Việt Nam, những người ở đó cũng rất ngạc nhiên về chuyện người được hẹn lịch làm việc vào lúc đó đã phải trốn. Xin lưu ý một năm rưỡi sau, tình hình không tiến triển chút nào mà càng tồi tệ hơn với việc nhiều blogger bị giam tù.

Hiện chúng tôi vô cùng quan ngại về tình trạng của ông Điều Cày tiếp tục bị giam giữ với những cáo buộc không rõ ràng. Có thông tin nói ông này bị thương trong nhà tù.

Phil Robertson: Tôi có thể nói Việt Nam là một trong những quốc gia tồi tệ tại khu vực Đông Nam Á xét về mặt hạn chế quyền tự do bày tỏ ý kiến. Như Shawn vừa đề cập đến thì vấn đề của những blogger trên mạng, hay nói chung là công dân làm báo tìm hiểu về những vấn đề như tham nhũng, chuyện vi phạm nhân quyền, các vấn đề về đất đai như chiếm dụng đất... Tất cả các vấn đề đó đều xuất hiện trên các trang blog. Chính quyền Việt Nam cương quyết muốn dẹp những trang blog như thế.

Hiện chúng tôi vô cùng quan ngại về tình trạng của ông Điều Cày tiếp tục bị giam giữ với những cáo buộc không rõ ràng. Có thông tin nói ông này bị thương trong nhà tù. Chúng tôi cố gắng xác minh thông tin mà chỉ căn cứ vào báo miệng cho gia đình ông Điều cày như thế.

Cho nên một lần nữa tôi có thể nói tình hình tại Việt Nam rất nghiêm trọng; và đáng nói nữa là Việt Nam lại học theo bài học ‘xấu’ từ người anh em ‘lớn’ ở Bắc Kinh như biện pháp kiểm soát Internet... được nhập từ Trung Quốc sang cho Việt Nam và những chính quyền đàn áp

Ô Phil Robertson, phó GD và Ô Shawn Crispin,

khác trong khu vực. Nạn nhân chịu đựng những chính sách đó là người dân muốn thực thi các quyền tự do bày tỏ chính kiến một cách ôn hòa.

Nhìn thẳng vào sự thật

Gia Minh: *Tất cả những hành động đàn áp, bắt bớ, cảm đoán như vừa nêu đều đã được nêu ra với chính quyền Hà Nội; nhưng rồi tất cả những điều đó đều bị chính quyền Việt Nam bác bỏ?*

Shawn Crispin: Có một ‘văn hóa chối bỏ’. Họ làm âm lên cáo buộc ‘chống nhà nước’ đối với những nhà đấu tranh, blogger, các nhà báo lên tiếng vì lẽ phải. Theo các chuẩn mực quốc tế, thì những cáo buộc như thế là không đúng; đơn cử như

các blogger nói lên vấn đề khai thác gây ô nhiễm môi trường, rồi chuyện tham nhũng... cũng bị cho là ‘chống lại Nhà nước’. Trong thực tế những người đó nêu lên những vấn đề vì quyền lợi của người dân chứ không phải vì quyền lợi của nhà cầm quyền, của đảng cộng sản cầm quyền.

Phil Robertson: Tôi xin bổ sung thêm là chuyện chối bỏ không hề có nghĩa gì. Bản thân chúng tôi có những nghiên cứu kỹ lưỡng, kiểm tra mọi việc trước khi công khai ra. Ngay cả khi những vụ việc đã được nêu ra với những chứng từ đầy đủ, chính quyền Việt Nam vẫn chối bỏ.

Việc bác bỏ không mang lại cho họ thêm chút uy tín nào. Chuyện người phát ngôn bộ ngoại giao Việt Nam bác bỏ những điều được đưa ra với những bằng chứng hiển nhiên đã trở nên ‘trò cười’ cho mọi người. Người phát ngôn Bộ Ngoại giao Việt Nam vừa được thăng chức thứ trưởng bị cộng đồng mạng cười ví như ‘con vẹt’. Thật không may là chính quyền Việt Nam vẫn không nhận ra điều đó, theo góc độ cần phải tham gia, giải quyết các vụ việc như thế thông qua thảo luận thực tế xảy ra thế nào. Những chuyện vi phạm ở địa phương, các cấp chính quyền thành phố, tỉnh cho đóng blog hay theo dõi các nhà báo... khiến cho chính quyền Việt Nam trông không tốt đẹp gì.

Gia Minh: *Hai ông đánh giá thế nào về hữu hiệu các công việc liên quan mà CPJ và Human Rights Watch đạt được vừa qua?*

Shawn Crispin: Chúng tôi đưa ra những tiếng kêu gọi, giúp mọi người chú ý đến các vấn đề đang xảy ra tại Việt Nam, gióng lên tiếng trống báo hiệu, chúng tôi tiến hành những điều nghiên và chúng tôi công

(Xem tiếp trang 91)

LS Nguyễn Văn Đài

Viết Về Bạn Tù

TRƯƠNG VĂN SƯƠNG

LS Nguyễn Văn Đài

Ông Sương luôn đòi xóa Điều 4 Hiến Pháp

Vào lúc 10.20 sáng ngày 12 tháng 9 năm 2011, trái tim tù nhân chính trị lâu đời nhất thế giới đã ngừng đập tại bệnh viện tỉnh Hà Nam. Tù nhân chính trị Trương Văn Sương thọ 68 tuổi, có tất cả hơn 33 năm trong tù.

Các tù nhân khiêng quan tài ông Trương Văn Sương đến nơi chôn ở chân núi Ba Sao. Con trai ông, Trương Tấn Tài ôm bát nhang và đi ảnh đi đầu. (Hình: Gia đình cung cấp)

Ông ra đi không chỉ để sự thương tiếc trong lòng những người thân trong gia đình mà còn để sự thương tiếc trong những người có cùng niềm tin vào Chúa Jesus, những bạn bè, đặc biệt là những tù nhân chính trị và thường phạm ở trại giam Nam Hà.

Tôi được đưa đến nhà tù Nam Hà vào ngày 4 tháng 1 năm 2008, khi đó những người tù chính trị ở đây đã kể tôi nghe rất nhiều về chú Sương, họ nói những gì mà tù chính trị ở đây được đối đãi tử tế hơn tù thường phạm là nhờ một phần những đấu tranh trước đây của chú Sương.

Trước đây khi nhà bếp mỗi lần nấu cơm không tốt, rau bần, hay tiêu chuẩn ăn bị cắt xén, chú Sương thường mang tất cả đồ ăn đó ra nhà văn hóa trại, và yêu cầu ban giám thị tới nhận lại.

Hàng tháng khi viết bản kiểm điểm cá nhân, chú Sương luôn viết vào đó là yêu cầu xóa bỏ Điều 4 Hiến

Pháp, và đưa ra những kiến nghị dân chủ hóa đất nước. Chú Sương cũng còn là tù nhân chính trị bị kỷ luật và bị giam cùm không chỉ nhiều nhất ở nhà tù Nam Hà mà có lẽ nhiều nhất thế giới.

Mỗi lần kỷ luật chú Sương,

Các tù nhân khiêng quan tài ông Trương Văn Sương đến nơi chôn ở chân núi Ba Sao. Con trai ông, Trương Tấn Tài ôm bát nhang và đi ảnh đi đầu. (Hình: Gia đình cung cấp)

công an nhà tù phải huy động những người to khỏe, người thì bịt mồm, người thì khóa tay, sau đó họ mới áp giải được chú Sương xuống khu kỷ luật.

Khi nghe những câu chuyện về chú Sương, tôi mong ước có dịp được gặp chú một lần. Tháng 10 năm 2008, tôi được họ chuyển sang buồng giam số 6, nơi chú Sương bị giam trước đây. Tất cả những tù

nhân ở đây mỗi khi nhắc đến chú Sương, họ đều tỏ ra rất kính trọng chú. Tại nơi biệt giam, chú có nghe về tôi, và thỉnh thoảng chú có gửi cho tôi một chút rau tươi mà chú tự trồng được tại đó. Sau nhiều năm bị biệt giam, vào tháng 9 năm 2009, chú được đưa trở lại buồng giam số 6 chung với tôi và từ đó tôi và chú cùng ăn chung với nhau cho đến khi chú được đưa đi cấp cứu và sau đó được về gia đình chữa bệnh.

Chú kể cho tôi nghe những câu chuyện về những năm tháng tù đầy gian khổ trong các nhà tù ở phía Nam, sau đó chú bị chuyển ra nhà tù Thanh Hóa và cuối cùng là nhà tù Nam Hà.

Trong những năm bị cải tạo ở miền Nam, chú và những người tù ở đó đã phải kéo cày thay trâu trong nhiều năm, cơm ăn không đủ no. Những người tù bị kỷ luật thì cơm bị trộn chung với muối với tỷ lệ 70/30, không cho nước uống. Nhiều người không chịu nổi đã phải tự sát trong buồng giam.

“Hàng tháng khi viết bản kiểm điểm cá nhân, chú Sương luôn viết vào đó là yêu cầu xóa bỏ Điều 4 Hiến Pháp, và đưa ra những kiến nghị dân chủ hóa đất nước. Chú Sương cũng còn là tù nhân chính trị bị kỷ luật và bị giam cùm không chỉ nhiều nhất ở nhà tù Nam Hà mà có lẽ nhiều nhất thế giới.”

Chú Sương có mong ước được gặp lại các con, các cháu trước khi qua đời, nhưng chú cũng có nguyện ước được chết trong nhà tù. Thượng Đế có lẽ đã hiểu thấu lòng chú, Ngài đã cho chú được thỏa ước nguyện.

Tháng 7 năm 2010, chú bị ốm nặng, phải đi cấp cứu ở bệnh viện tỉnh Hà Nam, do bệnh viện không có khả năng chạy chữa, nên Bộ Công An và nhà tù Nam Hà đã cho chú được về gia đình chữa bệnh một năm. Chú đã được thỏa ước nguyện

gặp lại các con, các cháu và những người bà con thân thích. Nhưng có lẽ điều may mắn nhất cuộc đời của chú là khi chú tới Hội Thánh Tin Lành Mennonite của Mục Sư Nguyễn Hồng Quang, chú Sương đã được gặp Chúa Jesus. Chú và con trai Trương Tấn Tài đã đặt niềm tin nơi Chúa, họ đã được cứu rỗi và được hưởng những phước hạnh mà Chúa ban cho. Những người Việt yêu nước ở hải ngoại đã quyên góp giúp chú Sương mua được mảnh đất và xây được một căn nhà nhỏ. Những tưởng chú Trương Văn Sương sẽ được vui về tuổi già với con cháu cho đến khi về với Chúa. Nhưng ngày 15 tháng

8 năm 2011, Bộ Công An và nhà tù Nam Hà đã đưa chú trở lại nhà tù.

Ước nguyện được qua đời trong nhà tù của chú đã được thỏa nguyện, 10 giờ 20 phút ngày 12 tháng 9 năm 2011, trái tim của người anh hùng đã ngừng đập. Đức Chúa Trời đã đưa linh hồn chú Trương Văn Sương về Thiên đàng vinh hiển, ở nơi đó chú không còn phải chịu cảnh ngục tù, không bị những kẻ gian ác rình rập, không phải chịu những cơn đau tim, những lần khó thở. Nhưng phần thân xác của chú hiện vẫn bị giam cầm tại nghĩa trang của nhà tù Nam Hà, phải ba năm sau các con của chú mới có thể đưa xương cốt của chú

trở lại quê nhà.

Chú Trương Văn Sương đã để lại một tấm gương sáng cho những người đấu tranh dân chủ ngày hôm nay, đó là sự kiên cường, bất khuất, không lùi bước, không đầu hàng trước cái ác, trước những bất công.

Chú hy sinh cả cuộc đời để tranh đấu cho tự do, nhân quyền.

Chúng tôi, những thế hệ con cháu của chú sẽ tiếp tục tranh đấu để đất nước và nhân dân sớm được hưởng tự do, dân chủ. Để những ước mong của chú và những người đã ngã xuống vì tự do, dân chủ sẽ không bao giờ uổng công vô ích. ■

PHÂN ƯU

Nguyệt San Diễn Đàn Giao Dân vừa được anh Phạm Hồng Lam báo tin:

Cụ Bà MARIA PHAN THỊ NGUYỄN

Thân Mẫu anh PHAN ĐỨC THÔNG Augsburg (Đức quốc)

(Đại diện Nguyệt San Diễn Đàn Giáo Dân tại Âu Châu)

vừa được Thiên Chúa gọi ra khỏi thế gian lúc 20 giờ ngày 20-9-2011

hưởng thọ 86 tuổi

Trong niềm tin nơi Ôn Phục Sinh của Đấng Cứu Thế, cùng với anh chị Phan Đức Thông, các cháu và tang quyến, chúng tôi thành khẩn nguyện cầu Thiên Chúa sớm đưa linh hồn Cụ Bà Maria về hưởng phúc Thiên Đường

Trên phương diện con người, chúng tôi xin được chia sẻ cùng anh chị Phan Đức Thông niềm tiếc thương của tang quyến trước sự mất mát lớn lao này.

THÀNH KÍNH PHÂN ƯU

**Nhóm Chủ Trương, Ban Biên Tập, Ban Trị Sự, Ban Đại Diện
khắp các Châu Lục, cùng các thân hữu
*Nguyệt San DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN***

"...There are top class hotels around the world that don't do such great job as Seafood World in Westminster."

ĐỆ NHẤT NHÀ HÀNG TIỆC CƯỚI

SEAFOOD WORLD

15351 BROOKHURST, WESTMINSTER, CA 92683

Nhà hàng được Thống đốc Tiểu Bang California, Các hội đoàn Việt Mỹ, Các cơ quan truyền thông, báo chí nhiệt liệt Khen ngợi.

Báo chí Việt Ngữ tặng cho Danh hiệu:

ĐỆ NHẤT NHÀ HÀNG TIỆC CƯỚI

Được các trường đại học UCI, Marriotte Hotel mời cộng tác Catering.

Nhận đặt tiệc cưới tại Marriotte Hotel Anaheim

*SEAFOOD DINH SẠM
KHÔNG NGẬY MỠ.
CƠM PHẦN NGON MIỆNG
GIÁ BÌNH DÂN*

Nơi lý tưởng để tổ chức Tiệc Cưới

(714) 775-8828 + 1-888-TIEC CUOI + FAX: 775-2317

Quỹ Từ Nhân LƯƠNG TÂM

Mặc Lâm

Quỹ Từ Nhân Lương Tâm là một trong các nỗ lực của người Việt tại Úc nhằm giúp đỡ những tù nhân chính trị trong nước để họ và gia đình vượt qua những khó khăn tạm thời trong đời sống.

(Đài RFA phỏng vấn LS Nguyễn Văn Đài)

Hơn 10.000 tù nhân đã được ân xá vào dịp Quốc khánh, trong đó chỉ có 2 tù chính trị. Ảnh chụp hôm 30/8/2011. Mặc Lâm phỏng vấn luật sư Nguyễn Văn Đài, một trong những thành viên của Quỹ để biết thêm chi tiết.

Quỹ của lòng nhân ái

Mặc Lâm: *Thưa luật sư chúng tôi vừa được thông tin về Quỹ Từ Nhân Lương tâm mà luật sư là một thành viên, xin ông cho biết Quỹ được thành lập như thế nào và các hoạt động của nó là gì?*

LS Nguyễn Văn Đài: Vâng. Quỹ Từ nhân Lương tâm này ở Úc và tôi thường xuyên liên hệ với anh Phùng Mai là một thành viên của Quỹ. Quỹ này thường xuyên giúp đỡ những người đang bị giam giữ trong nhà tù Việt Nam, hay những người sau khi kết thúc án trở về với gia đình mà gặp khó khăn thì Quỹ luôn luôn có sự trợ giúp cho tất cả những người như vậy.

Mặc Lâm: *Xin ông cho biết là ngân khoản để hoạt động của Quỹ lấy từ đâu? Từ các tổ chức NGO hay từ sự vận động kiều bào sống ở nước ngoài?*

LS Nguyễn Văn Đài: Quỹ Từ nhân Lương tâm hoàn toàn dựa trên sự đóng góp của kiều bào Việt Nam ở Úc là chủ yếu. Ngoài ra họ có kêu

gọi một số kiều bào ở Mỹ hay Âu châu nữa chứ không có một tổ chức NGO nào tài trợ cho Quỹ này.

Mặc Lâm: *Xin ông cho biết sự phân phối những trợ giúp của Quỹ đối với thân nhân người tù nhân lương tâm như thế nào?*

LS Nguyễn Văn Đài: Những thành viên của Quỹ thông qua các mối quan hệ trong nước để nhận thông tin những gia đình gặp khó khăn thì những người trong nước sẽ giúp cho Quỹ để biết được hoàn cảnh cụ thể từng người một. Từ khi tôi trở về thì tôi đã hợp tác với Quỹ để giúp anh em ở Tây Nguyên đang bị giam giữ trong nhà tù Nam Hà cũng như giúp đỡ cho gia đình của họ. Một số tù nhân là người Thượng khi họ trở về gia đình mà gặp khó khăn, ốm đau hay bệnh tật thì đều được Quỹ Từ nhân Lương tâm giúp đỡ.

Giá trị tinh thần rất lớn

Mặc Lâm: *Theo chúng tôi được biết thì nhà nước rất quan tâm đến những hoạt động như thế này do đó nhiều người thắc mắc làm cách nào quà tặng tới tay những người tù nhân lương tâm mà không bị nhà nước phát hiện?*

LS Nguyễn Văn Đài: Đây là điều bí mật anh ạ, vì nếu trả lời công khai thì sẽ gây khó khăn cho những trường hợp về sau, những người mà

AFP photo

Quỹ Từ nhân Lương tâm muốn giúp cho nên tôi không thể công khai phương cách giúp đỡ cho họ được. Hiện nay chính quyền rất quan tâm và theo dõi rất là chặt chẽ về việc đó cho nên rất nhiều người bạn của tôi ở Tây Nguyên bị cơ quan an ninh gọi lên thường xuyên để hỏi về việc này cho nên rất khó khăn anh ạ.

Mặc Lâm: *Riêng cá nhân của luật sư là một người tranh đấu rất nổi tiếng trong nước khi ông yểm trợ cho hoạt động này thì có bị khó khăn từ nhà nước hay không?*

LS Nguyễn Văn Đài: Là một luật sư tôi hiểu pháp luật nên tôi hoàn toàn không e ngại vì đây chỉ là vấn đề nhân đạo thôi, nhà nước không thể can thiệp vào việc này được. Chúng tôi giúp đỡ những người đang bị giam giữ trong tù, hay những người mới vừa ra tù với hoàn cảnh khó khăn. Ngoài vấn đề nhân đạo bình thường của xã hội thì chúng tôi là người Thiên Chúa thì phải cho người đói được ăn, do đó cho nên chúng tôi giúp cho họ vượt qua khó khăn trong cuộc sống và an ủi khích lệ thân nhân những người đang bị giam giữ. Đó là khía cạnh hết sức nhân đạo chứ chúng tôi không có mục đích chính trị nào khác, ngoài vấn đề nhân đạo ra.

Mặc Lâm: *Theo những thông*

(Xem tiếp trang 79)

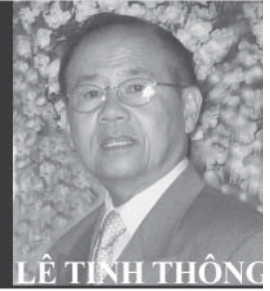

LÊ THIÊN

SÔNG ĐẠO GIỮA ĐỜI:

NIJOLE SADNAITE

Nữ tu CG can trường trước bạo quyền

LÊ TINH THÔNG

Chúng tôi đang thu gom tài liệu để viết về một nữ tu Công Giáo người Lithuania kiên dũng chống lại chế độ ca trị hà khắc của chế độ Cộng sản do Stalin cầm đầu gây tang tóc trên khắp 14 nước chư hầu trong cái gọi là Liên Bang Xô Viết trước khi chế độ CS sụp đổ năm 1991.

May thay! Vào trang mạng điện tử Dòng Khuyết Tâm Đức Mẹ thuộc Giáo Phận Nha Trang, chúng tôi được đọc một câu chuyện cảm động về vị nữ tu can trường này. Đó là nữ tu Nijole Sadnaite là người phụ nữ hiền ngang đầu tranh cho nhân quyền tại Lithuanie thuộc Liên Xô cũ ngay dưới thời thống trị độc tài của Đảng Cộng Sản.

Bài viết có nhan đề là “TRANH ĐẤU CHO CÁC QUYỀN CON NGƯỜI LÀ BẢN TÌNH CA ĐẸP NHẤT!” do nữ tu Jean Berchmans Minh Nguyệt chuyển ngữ từ “Missi” hồi tháng 10/2008.

*Chúng tôi xin phép Sr Minh Nguyệt và Dòng Khuyết Tâm Đức Mẹ Nha Trang được giới thiệu bài viết này tới độc giả Nguyệt San Diễn Đàn Giáo Dân nơi mục *Guang Sống Đạo Giữa Đời* này. Đa tạ.*

TRANH ĐẤU CHO CÁC QUYỀN CON NGƯỜI LÀ BẢN TÌNH CA ĐẸP NHẤT!

... Ngày 20-6-1975, Chị **Nijole Sadunaite**, nữ tu Công Giáo 37 tuổi người Lithuania, bị đưa ra trước tòa án vì tội gọi là "tuyên truyền chống Liên-Xô". Thật ra, Chị là người đánh máy, quay ronéo và phổ biến tập "Ký Sự Giáo Hội Công Giáo Lithuania" để tố giác chính sách đàn áp tôn giáo của nhà cầm quyền cộng sản Liên Xô tại Lithuania.

Sau phiên tòa bất công, nữ tu Nijole bị kết án lưu đày sang vùng Sibérie lạnh giá. Khi bản án tuyên bố, Chị Nijole bình tĩnh đứng lên và ngỏ lời với toàn cử tọa, đặc biệt với các quan tòa kết tội Chị như sau:

Không phải tôi là người có tội nhưng các ông mới là những người vi phạm nhân quyền, được bảo đảm do chính luật lệ và hiến pháp của quý ông, và do chính các mình ước quốc tế quy định. Bởi vì các ông xem tôi như một tội nhân vô cùng nguy hiểm nên tôi không muốn biến những người muốn tìm luật sư bênh vực cho tôi thành môi ngon cho sự báo thù của các ông, do đó, tôi từ

chối việc luật sư biện hộ cho tôi. Sự thật thì không cần phải có người bênh vực, bởi vì sớm hay muộn, sự thật cũng sẽ được sáng tỏ, và người ta bị bắt buộc phải chấp nhận nó. Chỉ có gian dối mới cần có nhà tù, khí giới và công an cảnh sát để kéo dài một quyền bính thật ngắn hạn. Không có hạnh phúc nào lớn hơn hạnh phúc được chịu đau khổ vì SỰ THẬT.

Tôi không cần phải có người bênh vực cho tôi. Chính tôi tự bênh vực cho mình.

Sử liệu Giáo Hội Công Giáo Lithuania còn ghi đầy chứng tích mà các ông không thể chối cãi được. Nó bắt buộc các ông phải nhận ra hình ảnh của chính các ông trong tấm gương sử liệu này. Dù các ông có đập vỡ nó, nó vẫn tiếp tục phản chiếu những hành động gian ác của các ông. Các ông hùng hổ muốn tước đoạt cho được điều quý giá nhất: Đức Tin của chúng tôi. Các ông dám khinh thường cả đến tâm tình tôn giáo thánh thiêng nhất, sâu thẳm nhất và khó khăn nhất của cuộc sống: Giờ Chết của con người.

Chúng tôi - tín hữu Công Giáo - chúng tôi không có nhiều cơ may,

nhều trợ giúp đến từ phía loài người nhưng chúng tôi lại có trợ giúp vững mạnh, quyền uy, đến từ THIÊN CHÚA. Chúng tôi không sợ tù đày, ngục hình. Bản phận của chúng tôi là tranh đấu bảo vệ nhân quyền. Các ông có thể đưa ra nhiều chiếu chỉ, lệnh cấm, tùy ý muốn của các ông. Phần chúng tôi, chúng tôi có THIÊN CHÚA trợ giúp chúng tôi. Chính Ngài giải thoát chúng tôi khỏi mọi sợ hãi.

Hôm nay là ngày hạnh phúc nhất đời tôi, bởi vì tranh đấu cho các quyền con người là bản tình ca đẹp nhất. Phần tôi, chẳng những tranh đấu mà còn bị kết án vì đã tranh đấu nữa. Tôi hoàn toàn sung sướng tiến vào nhà tù, chấp nhận bản án lưu đày. Tôi sẵn sàng chết để nhiều người khác được sống.. Hôm qua, các ông ngạc nhiên khi thấy tôi hoàn toàn điềm tĩnh. Điều này chứng tỏ cho các ông thấy rằng lòng tôi tràn ngập Tình Yêu. Đúng thế. Chúng tôi phải mạnh mẽ chống lại tội ác, sự dữ, nhưng chúng tôi phải yêu thương những người đang ở trong bóng tối và bị lầm lạc. Đó là điều con người chỉ có thể học được nơi trường dạy của Đức Chúa

GIÊSU KITÔ mà thôi!

... Một vài năm sau cái ngày lịch sử trên đây, từ nơi Sibérie lạnh giá xa xăm, Chị Nijole viết về cho gia đình và bạn bè những tin tức về cuộc sống lưu đày của Chị. Cuộc sống khổ cực tù đày không làm giảm đi cái nhiệt tâm hăng say bảo vệ Đức Tin, bảo vệ Sự Thật của nữ tu Công Giáo Lithuanie. Chị viết:

Ai yêu thương anh chị em mình và luôn làm điều thiện giúp ích cho họ, thì không bao giờ tự hỏi là mình có được hạnh phúc hay không, và niềm vui Chúa ban cho mình lớn lao hay nhỏ bé, bởi vì, kẻ nào yêu thì tin vào niềm vui, tin vào hạnh phúc, bằng con tim được Chúa yêu thương.

Tôi rất tiếc là không nhận được thư từ nào đến từ gia đình vì tất cả

bị tịch thu. Bù lại, tôi nhận được hàng trăm lá thư, những điện văn đến từ khắp nơi. Tôi thật lòng ghi ơn tấm thịnh tình của những người tôi không hân hạnh quen biết nhưng lại liên kết trong cùng một Đức Tin.

Một nữ bác sĩ, làm việc tại trại lao động này từ 23 năm qua, hết sức kinh ngạc về số lượng thư và điện văn mà tôi nhận được. Bà chưa từng thấy có tù nhân nào nhận được thư nhiều như tôi. Nhưng bởi vì các tù nhân chúng tôi thật tình thương nhau, chia sẻ vui buồn, nên niềm vui của tôi cũng là niềm vui chung của cả mọi người trong trại!

Ngày 8-7-1980, nữ tu Nijole Sadunaite được phóng thích khỏi trại lao động khổ sai Sibérie và trở lại Lithuanie, sau gần 6 năm bị giam cầm. Ngày Chị ra khỏi trại, khuôn

mặt Chị cũng tươi vui rạng rỡ như ngày Chị bước chân vào trại giam, vì Đức Tin nơi Đức Chúa GIÊSU KITÔ và Giáo Hội Công Giáo, duy nhất, thánh thiện và tông truyền.

... "Chính Ta đây, chính Ta đây là Đấng an ủi các con, làm sao con lại sợ những người mang thân phận phải chết, sợ con cái Adam mỏng manh như cỏ nội hoa đồng? Chẳng lẽ con lại quên THIÊN CHÚA, Đấng đã dựng nên con, Đấng căng bầu trời và đắp nền trái đất, để suốt ngày con không ngừng run sợ trước những kẻ áp bức đang hăm hăm giận dữ, mưu tính hủy diệt con?" (Isaia 51,12-13).

(“MISSI”, 2/1982, trang 43)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt ■

Quý tù nhân...

(Tiếp theo trang 77)

tin mà luật sư có trong tay thì có bao nhiêu tù nhân lương tâm mà ông được biết hiện vẫn còn bị giam giữ thưa ông?

LS Nguyễn Văn Đài: Theo thông tin tôi được biết thì hiện khoảng gần 300 người đang bị giam giữ trong nhà tù, trong đó khoảng hơn 200 người Thượng Tây nguyên, một số người H'mong và còn lại những người đấu tranh tự do dân chủ ở các nơi khác.

Mặc Lâm: *Thưa luật sư làm cách nào để phân biệt được họ là tù nhân lương tâm chứ không phải là tù hình sự?*

LS Nguyễn Văn Đài: Bởi vì anh biết Hiến pháp Việt Nam chia

ra ba nhóm quyền, quyền chính trị, quyền kinh tế và quyền dân sự thì tất cả những người đấu tranh cho nhóm quyền chính trị, về tự do dân chủ, tự do ngôn luận, tự do báo chí hay tự do lập hội, lập đảng hay tự do tôn giáo thì khi họ bị bắt giam và kết tội bởi hành vi đấu tranh liên quan tới quyền chính trị thì đương nhiên họ là tù nhân chính trị và tù nhân lương tâm.

Những điều này tôi đã tranh luận với những người ở trại giam Nam Hà thì họ bảo ở Việt Nam không có tù nhân chính trị hay tù nhân lương tâm và họ nói với tôi là anh có hiểu biết thì anh để trong đầu mà đừng tuyên truyền ra bên ngoài!

Mặc Lâm: *Xin ông cho biết tính cho tới thời điểm này thì đã có bao nhiêu người nhận được trợ giúp từ*

Quý Tù nhân Lương tâm này thưa ông?

LS Nguyễn Văn Đài: Số người nhận thì nhiều nhưng giá trị thì rất là thấp. Trong trại Nam Hà có khoảng 80 người. Chúng tôi cũng giúp đỡ cho họ có những buổi liên hoan vào những dịp lễ Giáng sinh hay Phục sinh thì họ rất vui mừng vì từ trước tới nay để có một buổi liên hoan tập thể cho những tù nhân như vậy thì rất hiếm, hình như không bao giờ xảy ra được.

Từ khi có sự giúp đỡ của Quý Tù nhân Lương tâm thì mặc dù giá trị không lớn nhưng sự an ủi khích lệ rất lớn. Họ không còn mặc cảm bị bỏ rơi nữa. Những hy sinh của họ rất nhiều năm tháng trong tù như vậy mà bây giờ có sự động viên thì họ cảm thấy được an ủi rất nhiều. ■

Tích cực tham dự chiến dịch mỗi Độc Giả giới thiệu thêm Độc Giả mới.

Giáo huấn xã hội...

(Tiếp theo trang 15)

phục vụ nước uống đóng chai, cà phê hòa tan, và bánh kẹo vào giờ giải lao và thảo luận tổ, và còn được mua sách học với giá 10.000 đồng, thay vì 45.000 đồng giá bán ở nhà sách.

Cha Mát-thêu Vũ Khởi Phụng là người khai sinh phong trào học hỏi giáo huấn này. Ngài nhận xét cuốn Tóm lược Học thuyết Xã hội của Giáo hội Công giáo “khô như sỏi”, thế mà các anh chị giáo dân vẫn kiên trì học hỏi. Đây là tài liệu do Hội Đồng Giáo Hoàng Công Lý và Hòa Bình, dưới thời ĐHY Phan-xi-cô Nguyễn Văn Thuận làm chủ tịch, biên soạn. Bản dịch tiếng Việt của Hội Đồng Giám Mục Việt Nam được xuất bản năm 2007.

Cha Phụng nhận xét rằng trong bối cảnh xã hội Việt Nam hiện nay, người Công giáo cần thực thi công bằng xã hội dựa trên công lý, hòa

bình và tình bác ái, theo tinh thần của giáo huấn.

Theo ngài, “giáo huấn xã hội của Giáo hội là một triết lý giáo dục” cần được phổ biến nhanh chóng để góp phần đổi mới xã hội Việt Nam và giúp người dân hướng thượng. Nếu không làm được như thế thì “ánh sáng giáo huấn xã hội của Giáo hội sẽ bị tắt ngóm”.

Ngài nhắc lại lời phát biểu của một học viên “cần làm nổi bật và nhân rộng những điều tốt đẹp để đổi lại các điều dữ”, khi nhiều người và nhiều phương tiện truyền thông đang khai thác các vấn đề tiêu cực làm cho nhiều người dân thấy bình thường và vô cảm trước sự bất công xã hội.

Theo ban tổ chức khóa học này sẽ tiếp tục lại vào tháng Mười. Các học viên đã yêu cầu có các chuyên viên về học thuyết giảng dạy, tăng thêm thời gian để họ có cơ hội đào sâu các đề tài, và mở các lớp chuyên

đề về gia đình, kinh tế, lao động, môi trường...

Cha Ernesto Nguyễn Văn Hưởng, nguyên Giám đốc Đại Chủng viện Thánh Giuse Sài-gòn, đã đồng ý tiếp tục giảng dạy trong khóa học tới. Nhiều học viên xúc động khi nghe ngài tâm sự: “Tôi đã bước sang tuổi già và muốn đóng góp một cái gì đó cho anh chị em giáo dân để sau này ra đi cho thanh thản”.

Vị giáo sư thần học luân lý cho biết ngài đã từng giảng dạy giáo huấn này cho hàng trăm linh mục và hàng ngàn nữ tu, nhưng chưa bao giờ giảng dạy cho giáo dân.

Theo ban tổ chức, hiện nay tại Sài-gòn có 4 nhóm giáo dân đang tự học hỏi giáo huấn xã hội Công giáo. Chương trình đào tạo của Học Viện Mục Vụ tông giáo phận Sài-gòn niên khóa 2011 cũng đưa môn này vào chương trình giảng dạy.

Nguyễn Đình Thao

Đăng ngày 25-8-2011 ■

Học thuyết xã hội

(Tiếp theo trang 13)

phát triển; và mục tiêu của xã hội nhằm phụng sự con người. Con người phải là nguyên ủy, chủ thể và cứu cánh của các thể chế xã hội (GS 25). Giao điểm giữa cứu cánh của con người với cứu cánh của xã hội là công ích. Khái niệm về công ích được diễn tả ở : MM 65; PT 53-57; GS 73-74; CA 47; Sách GL 1905-1912. Công ích bao gồm ba yếu tố chính sau đây:

- 1) tôn trọng và cổ võ các quyền căn bản của con người;
- 2) việc phát triển những nhu cầu tinh thần và vật chất của xã hội;
- 3) hòa bình và an ninh của xã hội và của các phần tử.

C. Không thể hoàn toàn đồng hóa xã hội với quốc gia hay nhà nước. Quốc gia là một cấp của xã hội,

quen gọi là xã hội chính trị (société politique). Ngoài xã hội chính trị còn có những xã hội dân sự khác nữa, thí dụ gia đình, hiệp hội, tôn giáo. Trong các xã hội sơ khai cổ truyền (thí dụ như trong các bộ lạc) không có sự phân biệt ấy; nhưng với những xã hội tân tiến và đa diện ngày nay, sự phân biệt ấy ngày càng rõ rệt. Sự phân biệt giữa quốc gia với nhà nước cũng đã được các pháp chế dân chủ nhìn nhận : nhà nước ám chỉ bộ máy pháp lý quyền hành của quốc gia; bộ máy ấy có thể thay ngôi đổi chủ hay biến dạng, còn quốc gia dân tộc là cái gì bền vững trường tồn. Dù sao đi nữa, Giáo hội chống lại tất cả mọi chủ nghĩa toàn chế (totalitarisme), khi đặt nhà nước làm tiêu chuẩn pháp lý tối thượng, không đếm xỉa gì tới Thiên Chúa, luật tự nhiên, lương tâm con người; những chế độ định đoạt tất cả các sinh hoạt không chừa chỗ

cho những xã hội khác (gia đình, hiệp hội). Đối lại, một đảng học thuyết xã hội khẳng định rằng còn có một thứ luật cao hơn luật nhà nước (luật luân lý, luật tự nhiên: PT 81), đảng khác đề ra nguyên tắc hỗ trợ (subsidiarité) mà chúng tôi đã có lần nói tới.

D. Sau cùng, nếu từ thời các giáo phụ luân lý công giáo đã đề cao việc từng phục các nhà cầm quyền hợp pháp, thì trong thời cận đại HTXH phải giải quyết vấn nạn khi nào được bất tuân chính quyền bất hợp pháp thậm chí bằng sự kháng cự vũ trang: PT161.162; GS 74; PP 11.31; OA 3.4.15.26.28.43; SRS 44; Sách GL số 2242-2243. Thêm vào đó học thuyết xã hội còn nhấn mạnh quyền lợi và nghĩa vụ của các công dân được tham gia vào đời sống chính trị, như sẽ trình bày trong bài tới.

Phan Tấn Thành, o.p. ■

Viết từ Canada

(Tiếp theo trang 21)

đã cùng Cha Lý và một vài nhà đầu tranh khác thành lập Khối 8406, luôn luôn lên tiếng và hành động theo mục tiêu đã đề ra. Sở dĩ cộng sản chưa bắt Cha Lợi vì họ chủ trương đánh rắn thì đánh đàng đầu. Năm đầu “rắn” Nguyễn Văn Lý đã đủ rồi. Bắt thêm một linh mục nữa cũng chẳng ích gì hơn mà lại gây thêm nhiều phiền toái. Vậy mà ông Nguyễn Cần tìm mọi cơ hội để triệt hạ uy tín của Lm Phan Văn Lợi. Ông đánh vào điểm cốt lõi của một linh mục, coi chức linh mục của Cha Lợi là giả mạo, tự nhận, là linh mục chui, không được các cấp giáo quyền công nhận. Bằng chứng là Lm Phan Văn Lợi không có tên trong danh sách các linh mục của giáo phận Bắc Ninh (nơi chịu chức) và tổng giáo phận Huế (nơi cư ngụ), là linh mục “homeless” (vô gia cư) không được các giám mục liên hệ giao công tác mục vụ. Những tố cáo đầy tính xuyên tạc này đã được Cha Lợi và những sự kiện thực tế trả lời. Cha Lợi được chính cố Hồng Y Nguyễn Văn Thuận phong chức linh mục khi Hồng Y bị quản thúc ở ngoài Bắc. Hồng Y Nguyễn Văn Thuận đã yêu cầu cố Hồng Y Phạm Đình Tụng, lúc đó là giám mục Bắc Ninh, nhận tân linh mục Phan Văn Lợi vào hàng linh mục của địa phận Bắc Ninh. Hồng Y Tụng đã chấp thuận. Cố Giám Mục Nguyễn Quang Tuyên của giáo Phận Bắc Ninh sau đó cũng xác nhận việc này qua một thư thăm hỏi và chúc Xuân gửi vào Huế cho Lm Lợi. Sống dưới sự kiểm soát và cấm đoán của cộng sản thì phải tìm cách xoay sở, tránh né mới mong thực hiện được điều mình muốn. Là linh mục chui, theo nghĩa không được cộng sản công nhận, có gì là xấu? Còn ngoan cố phủ nhận quyết định và hành động của những vị chủ chăn cao cấp, trong đó có cả

vị đang được cứu xét phong á thánh (Hồng Y Nguyễn Văn Thuận), như ông Nguyễn Cần và một vài người theo đuôi đang làm có phải là cách hành xử của những con người lương thiện hay không?

Việc Lm Phan Văn Lợi không có tên trong danh sách linh mục của các giáo phận Bắc Ninh và Huế là điều dễ hiểu. Lm Lợi hiện không làm việc ở Bắc Ninh, cũng không phục vụ cho tổng giáo phận Huế thì làm sao có thể đề tên linh mục vào danh sách được? Hai giáo phận này có muốn xử dụng Lm Lợi trong công tác mục vụ cũng không thể được, vì linh mục đang chịu lệnh quản chế của nhà nước cộng sản. Ngoài ra, theo Giáo sư Nguyễn Học Tập, muốn biết Lm Phan Văn Lợi có bị Giáo Hội VN và Tòa Thánh Vatican coi là linh mục hợp lệ hay không thì hãy nhìn vào việc Lm Lợi cử hành thánh lễ hàng ngày từ mấy chục năm nay: *“Một khi Tòa Thánh biết Linh mục Lợi là “linh mục chui, dỏm, giả hiệu”, chắc chắn Tòa Thánh sẽ ra sắc lệnh cấm tức khắc, vì đây là hành vi “phạm thánh” (sacrilège)...và nếu “linh mục chui, dỏm, giả hiệu” cứ ương ngạnh, bất tuân, Tòa Thánh sẽ không ngần ngại ra sắc lệnh “dứt phép thông công” (anathema sit). Trái lại, nếu Tòa Thánh không trả lời và không có thái độ dứt khoát như vừa kể, thì chúng ta nên hiểu Tòa Thánh có lý do của mình và Linh mục Phan Văn Lợi có chức thánh, là “Thừa tác viên” chính thức của Giáo Hội, có tên trong danh sách chính thức của giáo phận Bắc Ninh, của Tòa Thánh hay không cũng vậy”*. Lý thuyết và thực tế đã rõ ràng như thế, tại sao ông Nguyễn Cần vẫn còn tiếp tục cãi chày cãi cối để phủ nhận chức linh mục của Cha Lợi? Tại sao ông thâm thù Lm Lợi và Lm Lý tới thế? Ông kiên trì đánh hai linh mục này

giùm ai?

Trận đánh Lm Phan Văn Lợi chưa chấm dứt, ông Nguyễn Cần mở thêm mặt trận tấn công Lm Nguyễn Văn Khải. Cần phải nã đại pháo gấp vào mục tiêu Nguyễn Văn Khải vì nhu cầu thời sự. Lm Nguyễn Văn Khải đang du học ở Roma, nhân kỳ nghỉ hè, ông được mời đi nhiều nơi ở châu Âu và Hoa Kỳ để chủ trì những buổi cầu nguyện và nói chuyện về tình hình đất nước và giáo hội VN. Lm Khải rất trẻ, 41 tuổi, thuộc Dòng Chúa Cứu Thế, thi hành công tác mục vụ tại giáo xứ Thái Hà, Hà Nội, đã tham gia tích cực các cuộc cầu nguyện hòa bình để đòi đất Tòa Khâm Sứ cũ, giữ đất của giáo xứ và tu viện Thái Hà, giữ Tổng Giám Mục Ngô Quang Kiệt ở lại Hà Nội. Bằng đó thứ “tội” đã khiến linh mục trở thành mục tiêu cần phải triệt hạ của cộng sản và của...ông Nguyễn Cần.

Ông Nguyễn Cần mới cho phổ biến một bài viết trên mạng, tựa đề “Công Giáo VN tuyệt vọng?” dưới bút hiệu Lữ Giang. Bài viết có hai phần. Phần đầu rất ngắn, kể lại lời phỏng vấn Lm Khải của hai ký giả thuộc hãng thông tấn Ý CNA ngày 16-7-2011. Phần hai dài gấp 10 lần, tác giả tấn công Lm Khải trên mọi bình diện, từ lời ăn tiếng nói đến thái độ chống hàng giáo phẩm VN và chống cả Tòa Thánh Vatican. Trả lời câu hỏi của hai ký giả về tình hình Giáo Hội CGVN, LM Nguyễn Văn Khải đã nói: *“Chính quyền sử dụng tất cả các lực lượng tùy ý họ, gồm các phương tiện truyền thông nhà nước, bộ máy chính trị, pháp luật và hệ thống giáo dục công cộng để ngăn chặn sự phát triển của Giáo Hội CG bằng mọi giá. Người CG ở mọi miền VN được xem là công dân hạng hai, bị phân biệt đối xử tột độ trong đời sống pháp lý”*. Sau khi trích dẫn câu trả lời này, tác giả Lữ Giang mĩa

mai: “*Đọc bài này chúng tôi có cảm tưởng như Giáo Hội Việt Nam đang ở trong các thập niên 1960, 1970 và 1980...*”. Như vậy là ông muốn nói tình hình Giáo Hội CGVN hiện nay đã được tự do hơn nhiều, được cải thiện rất nhiều, không còn giống như những thập niên 60, 70, 80 của thế kỷ trước nữa. Do đó những lời tố cáo của Lm Khải là đối trá, không đúng sự thật. Có sai sự thật không khi TGM Ngô Quang Kiệt bị các cơ quan truyền thông bóp méo lời nói, công khai xỉ nhục trên báo, trên đài trong nhiều tuần, bị công an giả côn đồ dọa giết, bị nhà cầm quyền đòi đuổi khỏi Hà Nội? Có sai sự thật không khi giáo dân vô tội bị đánh đập đổ máu, ngắt xiu, bằng dùi cui, roi điện, bị đưa ra tòa và nhận những bản án đã định sẵn?

Cũng liên quan tới việc Lữ Giang khẳng định nhà nước cộng sản không còn đàn áp Giáo Hội Công Giáo như mấy chục năm trước đây, tôi mời ông đọc, hay đọc lại, bài “**GIÁO HỘI KIỂU VIỆT NAM**” của Jacek Dziejzina đăng trên báo Ba Lan Gosc Niedzielny ngày 16-5-2010. Bài này đã được dịch sang Việt ngữ và đã được phổ biến trên nhiều mạng. Trong bài báo, tác giả kể ông đã đi theo Lm Nguyễn Văn Khải trong chuyến đi giảng đạo và làm mục vụ của cha tại tỉnh Sơn La. Nơi đây chính quyền nói thẳng là không có nhà thờ, không có chùa, không có ai là người Công Giáo nên không cần linh mục. Thực tế, **chỉ riêng trên quốc lộ 6, một mình cha Khải đã lập nên 5 cộng đồng Công Giáo và tới giảng đạo tại những miền quê. Tác giả bài báo kể tiếp, tại một làng nhỏ, đền thờ phải dựng dưới hầm một xưởng ô tô. Khi có thánh lễ, bao giờ cũng có ai đó đứng ngoài canh chừng công an.** Tại một địa điểm khác, bàn thờ làm lễ được thiết lập trong

một căn lều giữa rừng, trên chiếc bàn lung lay vốn được kê chiếc TV cũ. **Dân trong làng, đa số là người H’mong, nhiều lần bị công an kêu lên ký giấy bỏ đạo, mẫu được in sẵn. Đúng là những giáo dân này phải giữ đạo kiểu “hầm trú” theo nghĩa đen.** Lm Nguyễn Văn Khải đã đích thân tham dự những cảnh này. Như vậy Lm Khải nói không đúng sự thật hay Lữ Giang nói mò, bẻ cong ngòi bút, để bênh ai?

Ở phần hai của bài viết, Lữ Giang kể “*thành tích chống cộng*” của Lm Khải. Đã chống cộng và “*giữ vai trò xung kích rất táo bạo*”, Lm Khải còn “*đứng hàng đầu trong việc chống lại giáo quyền*”, đặc biệt chống cả Vatican trong việc không tuân lệnh đuổi TGM Ngô Quang Kiệt đi khỏi Hà Nội và đưa GM Nguyễn Văn Nhơn về thay thế. Sao ông Nguyễn Cần ghét bỏ những người chống cộng đến thế? Chống cộng có sai trái không và có gì đáng xấu hổ không? Lm Cao Phương Kỳ đã phát biểu tại cuộc Hội Ngộ Dân Chúa là “*chính Đức Mẹ Fatima chống cộng đấy. Đức Mẹ ra lệnh cho ba em phổ biến mệnh lệnh cầu nguyện cho nước Nga cộng sản trở lại*”. Lm Khải có mặt với giáo dân để chia sẻ tâm tình, nỗi bức xúc và những thỉnh nguyện của họ mà bị kết án là chống cộng, chống giáo quyền và chống Tòa Thánh thì đúng là suy diễn và luận tội kiểu cộng sản: Ai nói khác ta và không làm giống ta là mắc tội phá hoại an ninh quốc gia chiều điều 88 luật Hình sự và phạm tội lật đổ chế độ chiều điều 79!

Kể đến, Lữ Giang đánh Lm Khải về những lời liên quan đến việc bổ nhiệm tân Giám Mục Nguyễn Thái Hợp. Trả lời phỏng vấn của ký giả Trần Văn, Lm Khải cho biết: “*sự bổ nhiệm cha Nguyễn Thái Hợp, dòng Đaminh làm giám mục giáo phận Vinh gây ngạc nhiên cho nhiều*

người trong Giáo hội...khách quan mà thấy thì Ngài là người rất thân thiện với các cán bộ chính quyền nhà nước VN. Ngài cũng được coi là là người rất gần bó đối với những linh mục bị coi là “yêu nước” khác trên đất nước này. Cụ thể là ở Sài Gòn... Người ta nhận thấy cha Nguyễn Thái Hợp theo xu hướng thân thiện với chính quyền cộng sản và theo xu hướng thỏa hiệp với chính quyền này để tồn tại hay là... thế nào đây!”. Để chứng minh “**SỰ THẬT HOÀN TOÀN TRÁI NGƯỢC**”, Lữ Giang ghi lại lời thuật về lễ tấn phong giám mục “hoành tráng” cho Lm Nguyễn Thái Hợp tại nhà thờ chính tòa Xã Đoài ngày 23-7-2010, theo đó trên 13,000 đại biểu chính thức từ 19 giáo hạt, 180 giáo xứ trong khắp giáo phận đã qui tụ đông đảo, chưa kể lượng giáo dân đã tràn ngập tòa Giám Mục, nhà thờ chính tòa và các khu vực lân cận. Chủ tịch Hội Đồng GM và nhiều giám mục cũng có mặt. Ý tác giả muốn nói là tân GM Nguyễn Thái Hợp rất được hâm mộ, không bị nghi ngờ như Lm Khải phát biểu. Lấy số người dự lễ để chứng minh “*sự thật hoàn toàn trái ngược*” là lý sự cùn. Có lẽ tấn phong giám mục mới thì lẽ tự nhiên đại diện các giáo hạt, các giáo xứ phải có mặt, dù thích hay không thích, giáo dân kéo đến để tỏ lòng coi mặt chủ chăn mới và cầu nguyện cho vị này mỗi ngày một tốt hơn. Đại đa số giáo dân chưa biết thành tích của tân giám mục, nên đi dự lễ không thắc mắc. Dù vậy số người tham dự có đạt con số 200,000 như trong lễ cầu nguyện cho Tam Tòa bị bách hại không? Những nhận định của Lm Khải về GM Nguyễn Thái Hợp đều không sai, xét một cách khách quan. Không thân thiện với nhà nước sao được mời dạy học và thuyết trình trong các cuộc hội thảo lớn mãi tận Hà Nội? Không gần bó

với những linh mục “yêu nước” sao thường đi lại và tổ chức những cuộc hội thảo, tọa đàm chung với những người này? Không cộng tác với nhà nước sao không dám nói một lời gì có thể làm mất lòng nhà nước, dù để chống bất công và bênh những người cô thế? Chúng ta không kết án ai nhưng có quyền đặt nghi vấn qua những lời nói và việc làm của người ấy. Chúng ta hy vọng GM Nguyễn Thái Hợp, tân Chủ Tịch UB Công Lý và Hòa Bình của GH/CGVN, sẽ tranh đấu cho công lý và đem lại hòa bình, trước tiên cho tâm hồn của anh chị em giáo dân VN.

Một vụ oan khác liên hệ tới tư cách tu hành của Lm Nguyễn Văn Khải, đó là việc bị bẻ trên tối cao của Dòng chế tài, theo lời Lữ Giang. Lữ Giang viết: *“Dĩ nhiên, những việc Lm Khải làm như đã nói trên (chống hàng giáo phẩm VN và chống Tòa Thánh – chú thích của người viết bài này), đã được tường trình đầy đủ, Linh Mục Michael Brehl, Bề Trên Tổng Quyền Dòng Chúa Cứu Thế ở Roma (tô đậm), đã ra lệnh cho Lm Khải phải rời Việt Nam qua Roma”... Thật sự Lm Khải đã bị triệu dụng qua Roma vì chống đối Giáo Hội*”. Lữ Giang đã võ đoán và làm như ngồi chồm hổm ngay giữa văn phòng của Lm Tổng Quyền Dòng Chúa Cứu Thế ở La Mã để biết tường tận lệnh phạt Lm Khải phải rời VN. Bị phạt phải rời VN là điều cái cột đèn cũng muốn. Lại được đi Roma du học sau khi bị cộng sản cấm nhiều năm là sướng muốn chết! Bị triệu dụng mà được một linh mục quen đường đi nước bước dẫn trốn theo đường bộ qua

Lào, sang Thái Lan, được nhà dòng Chúa Cứu Thế ở Bangkok chăm sóc, lo visa và vé máy bay sang Roma an toàn. Sao có tội mà được thương đến thế? Bị gọi đi hỏi tội mà lại được tự do đi khắp Âu, Mỹ để trình bày thực trạng Giáo Hội VN và những thủ đoạn đàn áp tôn giáo của cộng sản. Sao Tòa Thánh và nhà dòng mâu thuẫn đến thế? Phải chăng Lữ Giang dựng chuyện phong thần, biến “cục cung” của Tòa Thánh và của Dòng Chúa Cứu Thế thành “tội phạm”? **Chính tác giả Jacek Dziedzina viết cha Khải đã nói với ông rằng Bề Trên đã quyết định cử cha đi Roma để theo học thần học, nhưng chính quyền giữ hộ chiếu của cha, không cho cha đi. Như vậy việc du học của Lm Nguyễn Văn Khải đã được dự trù từ trước.** Dòng Chúa Cứu Thế VN có cả một chương trình dài hạn huấn luyện các linh mục trẻ để họ trở thành những mục tử đạo đức, trí thức hầu phục vụ sau này. Những người “ăn ốc nói mò” như ông Nguyễn Cần làm sao hiểu nổi.

Chúng tôi chưa có đủ bằng cứ để quyết đoán ông Nguyễn Cần có làm việc cho cộng sản VN hay không. Nhưng qua những bài viết của ông, ai cũng thấy rõ ràng ông bênh cộng sản, làm lợi cho cộng sản, đánh phá những người chống cộng. Ông đánh phá những người chống cộng bằng giọng thù hằn, cay độc. Lm Nguyễn Văn Lý bị ông coi là khật khùng. Lm Phan Văn Lợi bị ông gọi là linh mục chui, linh mục “homeless”. Lm Nguyễn Văn Khải bị ông coi là tội phạm bị triệu giải về Roma. Những anh em CG viết văn, viết báo chống cộng được ông

đặt tên là “nhóm Giao Điểm Công Giáo”. Ý muốn nói nhóm này chống cộng quá khích, giống như nhóm Giao Điểm chuyên đánh phá Công Giáo một cách hung hãn. Ông gây thù chuốc oán, nhìn đâu cũng thấy kẻ thù. Đồng bệnh với những người cầm quyền ở Hà Nội.

Vậy tại sao vẫn còn có người đọc ông? Điều này không lạ. Một số người đọc ông để, qua ông, người ta biết phản ứng của cộng sản ra sao. Ông khôn khéo đánh lừa được một số người bằng cách thỉnh thoảng viết vài hàng phê bình cộng sản cách vô hại rồi lại chuyển sang chê bai những người chống cộng. Người ta cũng đọc ông vì tính tò mò, thích những chuyện giật gân “sensational”, nhất là ông có tài bới móc, dựng chuyện, lấy những chi tiết có đầy trong Google và Wikipedia để kể chuyện láo mà cứ như chuyện thật. Thật ra chúng ta phải căn cứ vào ý tưởng, lập trường để thẩm định đúng giá trị của một bài viết, không nên mờ mắt vì những chi tiết có dụng ý dẫn người đọc vào những nhận định sai lạc. Ngoài ra ông còn hay dậy thiên hạ là đừng quậy làm chi cho mệt, “Anh Hai” Hoa Kỳ đã tính toán cả rồi. Việc gì cũng không qua khỏi mắt và bàn tay sắp đặt của Anh Hai. Đúng là ông Nguyễn Cần có dự mưu ru ngủ những nạn nhân cộng sản, khuyên họ an phận chấp nhận thực trạng, có quậy phá cách mấy cũng chẳng đi đến đâu, sau khi đã bôi đen và làm suy yếu hàng ngũ chống cộng. Ông làm việc này với mục đích gì? cho ai? Đó là thắc mắc lớn mà nhiều người muốn được giải đáp. ■

Tích cực tham dự chiến dịch mỗi Độc Giả giới thiệu thêm Độc Giả mới.

Đêm thấp sáng...

(Tiếp theo trang 14)

Luật lệ thế giới văn minh không thể chấp nhận kiểu hành động phi pháp này.

Vì thế, chúng tôi quyết liệt tuyên bố:

Quần đảo Hoàng Sa và Trường Sa là của Việt Nam, với đầy đủ chứng cứ bản đồ từ thời nhà Lê trong Bộ luật Hồng Đức vào thế kỷ 15 và Hiệp Định Biên Giới giữa Pháp và nhà Thanh năm 1885.

- Cộng đồng người Việt Nam hải ngoại cực lực lên án hành động xâm lược của Trung cộng và kêu gọi cộng đồng thế giới cùng phản đối và yểm trợ công cuộc giải quyết vấn đề

biển Đông trong tinh thần hòa bình tôn trọng luật pháp quốc tế.

- Cực lực lên án nhà cầm quyền cộng sản Việt Nam đã tiếp tay giặc ngoại bang bán đất đai, biển đảo cha ông để lại, để mưu lợi cá nhân cho riêng mình.

- Cực lực lên án nhà cầm quyền cộng sản Việt Nam đã đàn áp những tiếng nói phản đối Trung cộng xâm lược và bênh vực dân chủ nhân quyền của những người dân yêu nước.

Ngày nay, bộ mặt bán nước của đảng CSVN đã lộ rõ qua công hàm ngày 14 tháng 9 năm 1958 do Phạm Văn Đồng đại diện ký. Cộng đồng người Việt hải ngoại miền Nam California đồng thiết tha kêu gọi mọi người dân Việt Nam ở khắp nơi hãy cùng nhau phản đối mưu đồ xâm lăng của Trung cộng, lên án CSVN bán nước, và quyết tâm giành lại quyền tự quyết dân tộc khỏi bàn tay độc tài của đảng CSVN.

Làm tại Little Saigon, ngày 14 tháng 9 năm 2011

69 Tổ Chức Cộng Đồng, Hội Đoàn, Đoàn Thể, Đảng Phái, Truyền Thông và Giáo Hội Tôn Giáo đồng ký tên

(*) Công hàm bán nước của đảng CSVN

Thủ Tướng Phủ Nước Việt-Nam Dân-Chủ Cộng-Hòa

Thưa Đồng chí Tổng lý,

Chúng tôi xin trân trọng báo tin để Đồng chí Tổng lý rõ:

Chính phủ nước Việt-nam Dân Chủ Cộng Hòa ghi nhận và tán thành bản tuyên bố, ngày 4 tháng 9 năm 1958, của Chính phủ nước Cộng Hòa Nhân dân Trung-hoa, quyết định về hải phận của Trung-quốc.

Chính phủ nước Việt-nam Dân Chủ Cộng Hòa tôn trọng quyết định ấy và sẽ chỉ thị cho các cơ quan Nhà nước có trách nhiệm triệt để tôn trọng hải phận 12 hải lý của Trung-quốc, trong mọi quan hệ với nước Cộng hòa Nhân dân Trung hoa trên mặt bể.

Chúng tôi xin kính gửi Đồng chí Tổng lý lời chào rất trân trọng./.

Kính gửi: Hà-nội, ngày 14 tháng 9 năm 1958.

Đồng chí Chu An Lai (Ấn ký) Tổng lý Quốc vụ viện PHẠM VĂN ĐỒNG

Nước Cộng hòa Nhân dân Trung-hoa Thủ tướng Chính Phủ tại BẮC KINH Nước Việt-nam Dân chủ Cộng Hòa ■

Nói với bạn trẻ...

(Tiếp theo trang 31)

sản có thiện chí phục vụ con người hay không?

Trong thực tế, dưới chế độ cộng sản, các tôn giáo bị chà đạp, nhân quyền, tự do tôn giáo bị vi phạm. Không bao giờ có đối thoại đúng nghĩa dưới chế độ cộng sản. Cộng sản chỉ lợi dụng chiêu bài “đối thoại” để kim kẹp và làm tha hóa các tôn giáo, trong đó có Giáo hội Công giáo.

Không chỉ có thế, suốt 36 năm

qua, cộng sản Việt Nam đã “*tiêu diệt ý thức đại diện quốc dân nơi các thành viên Quốc hội; tiêu diệt ý thức phục vụ công ích nơi các nhân viên công quyền; tiêu diệt ý thức tôn trọng và bảo vệ nhân dân nơi giới công an, cảnh sát; tiêu diệt ý thức bảo vệ lãnh hải, lãnh thổ của tổ quốc nơi hàng ngũ quân đội; tiêu diệt ý thức bảo vệ luật pháp và công lý nơi các luật sư; tiêu diệt ý thức thương xót bệnh nhân nơi các y, bác sĩ; tiêu diệt ý thức làm chứng cho sự thật và lẽ phải nơi giới tu hành; họ*

biến tôn giáo thành thuộc phận; họ muốn các nhà tu hành xây dựng các đền thờ nguy nga, tổ chức lễ hội linh đình, mà dửng dưng, vô cảm trước cảnh đồng bào bị đàn áp, xã hội bị băng hoại, tổ quốc bị lâm nguy...” (Tự do Ngôn luận, 15/4/2000).

Thành ra, nói “đối thoại” với cộng sản chỉ là cách nói. Với chế độ cộng sản chỉ có “cộng tác hay không” mà đã chấp nhận cộng tác là chấp nhận bị tiêu diệt từ bên trong, chấp nhận đường lối “phúc âm, dân tộc và chủ nghĩa xã hội”, một chính

sách nhất quán mà cộng sản Việt Nam muốn áp đặt lên Giáo hội công giáo kể từ khi nắm chính quyền.

Thiết nghĩ, đã tới lúc, hàng Giám mục Việt Nam cần phải xét lại vấn đề đối thoại và cộng tác với đảng cộng sản?

Đức Giáo hoàng Benedict 16, trong cuộc gặp gỡ các Giám mục Việt Nam dịp Ad Lamina vừa qua đã nhắc nhở Giáo hội Việt Nam “đối thoại và cộng tác chân thành”. Cộng sản thì chả bao giờ chân thành cả. Bao nhiêu kiến nghị mà Giáo hội gửi đến nhà nước, nhưng chẳng hề nhận được hồi âm nào? Chuyên Ủy

ban Công lý gửi đơn về vụ Cồn Dầu chẳng hạn.

Giáo hội cần phải cùng với toàn dân tranh đấu cho công lý và nhân quyền. Tranh đấu bằng lời nói và việc làm mới mong có được những kết quả làm khởi điểm cho các cuộc đối thoại tương kính, đem lại cho Giáo hội và đất nước một mùa xuân mới.

Giáo hội phải hoàn thành sứ mạng Ngôn sứ, là sứ mạng ưu tiên mà Chúa Giêsu đã trao phó cho Giáo hội, để bảo vệ đức tin, bảo vệ Giáo hội, bảo vệ đất nước và con người: “*Anh em đừng sợ người ta...*

Điều Thầy nói với anh em lúc đêm hôm, thì hãy nói ra giữa ban ngày; và điều anh em nghe rỉ tai, thì hãy lên mái nhà rao giảng. Anh em đừng sợ những kẻ chỉ giết được thân xác, mà không giết được linh hồn... Anh em đừng sợ” (Mt 10, 26-31).

Linh mục Chân Tín

38 Kỳ Đồng, P9, Q3, Sài Gòn ■

**ĐỌC VÀ CỔ ĐỘNG
NGUYỆT SAN
DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN**

CHÚC MỪNG

Được TIN VUI, Thứ Bảy, ngày 15-10-2011

Anh Chị CHU THANH BÌNH sẽ cử hành lễ Thành Hôn cho Thứ Nữ là cháu

CECILIA CHU HƯƠNG MARY

Đẹp duyên với cháu

PHÊRÔ NGUYỄN VĂN TUẤN

Nhân dịp này, chúng tôi xin được chia sẻ niềm vui cùng Anh Chị
CHU THANH BÌNH cùng hai họ CHU – NGUYỄN

Thân chúc hai cháu

CECILIA CHU HƯƠNG MARY &

PHÊRÔ NGUYỄN VĂN TUẤN

Trọn đời Hạnh Phúc bên nhau

Nguyện xin Chúa Giêsu Kitô, qua lời chuyển cầu của Trinh Nữ Maria
LaVang

Luôn đồng hành cùng hai cháu trong suốt cuộc hành trình đôi lứa.

THÀNH THỰC CHÚC MỪNG

Ông Bà TRẦN NGỌC VÂN (TRẦN PHONG VŨ)

PHỞ 14

VIETNAMESE RESTAURANT

1436 Park Road NW, Washington, DC 20010
202-986-2326

CHÚC MỪNG

Chúc Mừng Nhà Hàng Phở 14
(Nhà Hàng VN Duy Nhất trong vùng)
Vừa được xếp Hạng Nhất trong số
các nhà hàng mới vùng Hoa Thịnh Đốn
qua cuộc bình bầu của Thực Khách do
báo EXPRESS vùng HTĐ tổ chức.

VÙNG THỦ ĐỘ
HOA THỊNH ĐỐN
WASHINGTON DC

GIỜ MỞ CỬA:

SUN-WED: 11:00AM - 9:30PM
THUR-SAT: 11:00AM - 10:00PM

- PHỞ
- CƠM PHẪN
- ĐỒ XÀO
- BÚN, BÁNH MÌ
- GIẢI KHÁT
- SINH TỐ
- KHAI VỊ
- TRÁNG MIỆNG

A DONG SUPERMARKET

Tọa lạc trong Asian Village - Làng Việt Nam, đối diện
Thương xá Phước Lộc Thọ với bãi đậu xe đã được tân trang
nên không còn bị kẹt xe như thời gian trước đây.

Á Đông Supermarket với 5 cái nhất:

- 👍 **Giá hạ nhất,**
- 👍 **Hàng tươi ngon nhất,**
- 👍 **Tiếp đãi ân cần nhất,**
- 👍 **Sạch Sẻ vệ sinh nhất,**
- 👍 **Chắc chắn quý khách sẽ hài lòng nhất.**

Siêu Thị Á Đông với những phiên chợ đêm:

Mở cửa hàng ngày đến 11 giờ khuya để phục vụ
quý khách bận rộn trong giờ làm việc ban ngày.

9221 Bolsa Ave., Westminster, CA 92683

714-999-5566 • fax: 714-657-7457 • E-mail: adsupermarket@yahoo.com

Tin Mừng Giữa Dòng Đời

LTS.- Mục “Tin Mừng Giữa Dòng Đời” được mở ra trên Diễn Đàn Giáo Dân kể từ số 79 phát hành tháng 6 năm 2008. Những bài đăng trong mục này được ghi lại từ những lời chia sẻ tóm kết mang tính bộc phát của BS Trần Việt Cường sau những buổi hội nhóm hàng tuần của liên nhóm Gioan Tiền Hô thuộc PT Cursillo Giáo phận Orange. Những bài Tin Mừng chia sẻ trong phiên họp không theo Lịch Phụng Vụ và cũng không phải là những bài được lựa chọn, nhưng tuân tự nối tiếp cả bốn Phúc Âm Thư. Vì là nguyệt san, nên mỗi kỳ báo DDGD chỉ có thể giới thiệu với độc giả một hoặc hai bài chia sẻ trong tháng mà thôi. Trong tương lai, nếu có điều kiện, loạt bài chia sẻ này sẽ được ấn hành thành sách.

Theo lời minh định của tác giả mục này thì đây chỉ là những cảm nghiệm cá nhân và không phải là những bài giải thích Phúc Âm theo tiêu chuẩn thần học.

GIOAN 4 : 46-54

CHÚA CHỮA LÀNH CON TRAI MỘT QUAN CHỨC

Vậy Người trở lại Cana miền Galilê, là nơi Người đã làm cho nước hóa thành rượu. Bấy giờ có một sĩ quan cận vệ của nhà vua có đứa con trai đang bị bệnh tại Ca-phác-na-um. Khi nghe tin Đức Giêsu từ Giuđê đến Galilê, ông tới gặp và xin Người xuống chữa con ông vì nó sắp chết. Đức Giêsu nói với ông : “Nếu không thấy dấu lạ điềm thiêng, các ông sẽ chẳng tin đâu!” Viên sĩ quan nói : “Thưa Ngài, xin Ngài xuống cho , kéo cháu nó chết mất!” Đức Giêsu bảo : “Ông cứ về đi, con ông sống”. Ông tin vào lời Đức Giêsu nói với mình, và ra về. Ông còn đang đi xuống, thì gia nhân đã đón gặp và nói là con ông sống rồi. Ông hỏi họ con ông đã bắt đầu khá hơn vào giờ nào. Họ đáp : “Hôm qua, vào lúc một giờ trưa thì cậu hết sốt.” Người Cha nhân ra là vào đúng giờ đó, Đức Giêsu đã nói với mình : “Con ông sống”, nên ông và cả nhà đều tin. Đó là dấu lạ thứ hai Đức Giêsu đã làm, khi Người từ miền Giuđê đến miền Galilê.

Tin Mừng tường thuật biến cố Chúa chữa lành con trai một viên quan chức. Đây là phép lạ thứ hai Chúa làm tại Gallilêa. Phép lạ đầu tiên là phép lạ Chúa biến nước thành rượu ngon tại tiệc cưới Cana. Hai phép lạ này đã biểu lộ tình thương của Thiên Chúa: Thiên Chúa thành người để cùng chung thân phận, cùng chia sẻ với con người làm than. Ngài chia sẻ niềm vui cũng như nỗi buồn. Niềm vui và hi vọng như trong trường hợp tại tiệc cưới Cana. Nỗi buồn, sự lo âu và tuyệt vọng trước bệnh tật và viễn ảnh của sự chết như trong câu chuyện viên quan chức với người con trai đang lâm trọng bệnh.

Chúa Giêsu, Thiên Chúa Nhập

Thê, đã chia sẻ với con người khi xưa, và hôm nay Ngài vẫn còn tiếp tục chia sẻ những vui buồn sớm hôm trong cuộc đời của từng người chúng ta hôm nay. Ngài chia sẻ từng nhịp điệu vui buồn vẫn đang tiếp diễn trong cuộc sống mỗi ngày. Có lúc chúng ta thấy cuộc đời vui, tương lai như một chân trời mở rộng, có hoa bướm và muôn chim vui hát. lúc khác ta chợt thấy mệt mỏi, buồn chán. Ta như không còn nghị lực, chẳng muốn đối diện với cuộc đời, không biết sẽ tìm nơi đâu nguồn hi vọng. Những lúc đầy bi quan đó, ta dễ quên đi là vẫn có Thiên Chúa đồng hành. Và Ngài vẫn cùng ta chia sẻ. Ngài đang đỡ nâng ta trong tình yêu và sự quan phòng rất màu nhiệm của Ngài,

mặc dầu chính lúc đó, ta không hề hay biết, như trong câu chuyện “Đầu Chân Trên Cát”. Tin Mừng hôm nay như đã muốn nhắc nhở cho ta về mầu nhiệm Thiên Chúa chia sẻ vui buồn với con người khi nói đến hai phép lạ đầu tiên Chúa đã làm tại Gallilêa.

Những phép lạ Chúa Giêsu làm để chữa lành những bệnh tật của con người đã mạc khải một chân lý đầy hi vọng : Thiên Chúa là Đấng chữa lành. Chữa lành bệnh tật, xoa dịu đau thương, tha thứ tội tình là đặc nét của Thiên Chúa. Khi Gioan Tiền Hô sai hai môn đệ đến để hỏi xem Chúa Giêsu có phải là Đấng phải đến hay còn phải đợi một đấng khác. Chúa đã nói hai môn đệ hãy về thuật lại cho Gioan những gì họ đang chứng kiến :

người mù xem thấy, người điếc được nghe, người què đi được ....Thiên Chúa là Đấng chữa lành những bệnh tật của con người.

Thế nhưng tại sao trên cuộc đời vẫn có rất nhiều bệnh tật, khổ đau. Ngay thời Chúa Giêsu, có biết bao nhiêu người lâm bệnh, mà chỉ có một số ít được Chúa chữa lành. Cho đến hôm nay, bệnh tật đủ loại vẫn luôn gắn liền với đời người. Mâu nhiệm về bệnh tật và khổ đau trong đời người có thể đã nhuốm màu bi quan cho thân phận con người. Nhưng trong viễn quan của niềm tin và Tin Mừng Cứu Độ, bệnh tật và khổ đau lại là một lời mời gọi để ta nhìn lên, hướng về một niềm hi vọng, một nét lạc quan tươi sáng cho định mệnh con người. Định mệnh của con người, cuối cùng vẫn không trụ tại thân xác mỏng dòn và yếu đuối. Nhưng phải vượt qua khổ đau và cả sự chết để tiến về mâu nhiệm Chúa Phục Sinh. Và sự kiện Chúa Giêsu đến để chữa lành bệnh tật là dấu chỉ một sự chữa lành sâu xa và lớn lao hơn nhiều. Chúa đến để giải thoát con người khỏi xiềng xích của tội lỗi và sự chết trầm luân muôn thuở để mời gọi con người lãnh nhận ơn Cứu Độ và hạnh phúc muôn đời trong tình yêu miền viễn.

Tin Mừng tường thuật câu chuyện của một người cha có con trai sắp chết. Ông đang lâm vào tình trạng tuyệt vọng vì mọi phương tiện chữa chạy của cuộc đời đều đã thất bại. Con của ông đang nằm chờ chết. Người con trai mà ông yêu quý và đặt trọn niềm hi vọng. Con ông sẽ nối tiếp và hoàn thành những gì ông còn đang dở dang trong đời. Niềm hi vọng của đời ông bây giờ sắp vụt tắt. Ông chỉ còn một tia hi vọng cuối cùng là đến xin Chúa Giêsu chữa lành cho con ông. Nhưng Chúa Giêsu đã nói một câu có vẻ không liên quan gì đến lời van xin của viên quan chức : Nếu các ông không thấy những phép lạ và những việc phi thường thì hẳn các ông đã không tin.

Câu nói này có lẽ Chúa Giêsu không chỉ nói với viên quan chức mà còn nói với đám đông dân chúng thời đó và xuyên qua chiều dài lịch sử, nói với từng người chúng ta hôm nay. Ta có thể hiểu đây là lời Chúa muốn gọi ta đi sâu hơn vào trong niềm tin và tình mến. Một niềm tin yêu tinh ròng hơn và không điều kiện, không lệ thuộc vào những dấu lạ hay những lời ta cầu xin được thể hiện. Niềm tin vững bền trong đêm tối là dấu chỉ của một tình mến thiết tha. Phần nào giống như niềm tin yêu của Chúa Giêsu đối với Chúa Cha trong những giờ phút đen tối nhất trong Vườn Cây Dầu và trên Núi Sọ.

Nhưng con người chúng ta yếu đuối mấy ai đạt tới được một tình mến tinh ròng như vậy. Như người cha trong câu chuyện; ông nóng nảy xôn xao nói với Chúa, xin Ngài thương đến ngay cho, trước khi con ông chết. Chúa Giêsu là Đấng nhân từ. Kinh Thánh đã mô tả nét nhân từ và dịu hiền của Chúa : là Đấng không nở bẻ gãy cây sậy dập, không nở dập tắt ngọn đèn tàn. Chúa đã chấp nhận niềm tin còn non yếu của viên quan chức và nói với ông cứ về đi, con ông sẽ được khỏi bệnh. Và quả nhiên ngay giờ đó, con ông đã được chữa lành.

Chúa Giêsu đã chữa lành con trai viên quan chức, nhưng còn bao nhiêu bệnh nhân khác thì sao. Ngay cả những người thân yêu của chúng ta bị bệnh. Cả những người còn rất trẻ, có khi là con cháu của ta với cả một chân trời còn mở rộng. Cả những người đó cũng nhiều trường hợp lâm trọng bệnh và đã vĩnh viễn ra đi, để lại một trời tiếc nhớ. Bao nhiêu lời cầu nguyện van xin tha thiết dường như đã không được Thiên Chúa đoái nghe. Như vậy có phải là Thiên Chúa đã thương người này để chữa lành mà không thương người khác với những căn bệnh hiểm nghèo mà Chúa không can thiệp.

Không phải như vậy đâu, vì

cũng đã có một trường hợp khác mà Thiên Chúa đã không cứu chữa. Đó là trường hợp của lời kêu cầu trên thập giá. Chúa Giêsu trong đau đớn tốt cùng của thảm hình thập giá đã thốt lên lời van xin đứt ruột : Cha ơi, sao Cha nỡ bỏ con! Nhưng Chúa Cha đã không can thiệp và Chúa Giêsu đã chết. Ta có thể nghĩ về phương diện con người tấm thảm kịch trên Núi Sọ là một vở tuồng không có hậu : người vô tội bị chết oan và tội ác đã thắng thế! Thế nhưng trong viễn ảnh của Tin Mừng Cứu Độ, cái chết của Chúa Giêsu lại chính là sự toàn thắng, là vinh quang tuyệt vời của Tình Yêu và là niềm hi vọng của những ai đã chết và của từng người trong nhân loại, đương nhiên rồi sẽ phải chết.

Sự kiện Chúa chữa lành con trai viên quan chức trong Tin Mừng là biểu tượng của một sự chữa lành sâu xa và lớn lao hơn nhiều : giải thoát con người khỏi xiềng xích tội lỗi, vượt qua sự chết để tiến về Hạnh Phúc trong Tình Yêu Vĩnh Cửu. Tình Yêu mới chính là cùng đích cho định mệnh con người. Trong một trường hợp chữa bệnh khác được tường thuật trong Tin Mừng, khi Chúa Giêsu chữa người bị liệt nằm trên giường được bạn hữu thả giầy xuống từ trên mái nhà. Chúa nói với cả đám đông đang tụ họp trong nhà: Để cho các ông biết Con Người có quyền tha tội dưới đất, Ngài nói với người bệnh, ta truyền cho con hãy đứng dậy, vác giường mà về. Trước con mắt của đám đông, sự kiện người bị liệt đột nhiên được chữa lành, đứng dậy vác giường đi về là một sự kiện làm kinh ngạc xôn xao, một phép lạ động trời làm họ thán phục, húng khởi. Nhưng dưới ánh sáng niềm tin, phép lạ sâu xa và lớn lao hơn đã xảy ra trong tâm hồn bệnh nhân mà chẳng ai quan tâm, hay biết : tội lỗi của anh đã được tha và anh đã được đón nhận Tin Mừng Ôn Cứu Độ. Đó là niềm hi vọng là tin mừng

(Xem tiếp trang 112)

Chế Độ Độc Tài Chống Lại Toàn Dân

CÁCH NÀY HAY CÁCH KHÁC ĐỀU SỤP ĐỔ

Lý Đại Nguyên

Cuộc xuống đường biểu tình ôn hòa tự phát của dân chúng Tunisia, từ ngày 04/01/2011, chống lại chế độ độc tài gia đình trị của tổng thống Ben Ali, cầm quyền liên tục 23 năm, với năm cuộc bầu cử ‘ảo thuật’, mà cuộc bầu cử cuối cùng chỉ nhận được có 90% phiếu bầu. Đó là số phiếu ít nhất trong 5 cuộc bầu cử. Nhưng ngày 14/01/2011, trước sức mạnh toàn dân và sức ép của quốc tế, tổng thống Ben Ali đã phải bỏ nước ra đi. Đây là một cuộc thay đổi tương đối nhẹ nhàng nhất ở vùng Bắc Phi và Trung Đông, để được mệnh danh là ‘cuộc cách mạng hoa lai’. Ngày 25/01/2011, dân chúng Aicập xuống đường đòi tự do dân chủ nhân phẩm cho toàn dân, chống chế độ độc tài tham nhũng tàn bạo của tổng thống Hosni Mubarak, chuyên dùng ‘cảnh sát trị’ theo luật khẩn cấp kéo dài 30 năm. Sau 18 ngày đấu tranh quyết liệt có đến 850 người dân bị thiệt mạng, rồi với sự can thiệp của Mỹ, hôm 11/02/2011, tổng thống Mubarak đành phải trao quyền cho quân đội Aicập để thành lập chính phủ chuyển tiếp. Cuối cùng Mubarak với tâm thần tàn tạ, đã phải ra trước tòa án Aicập để nghe phán xử về tội trạng giết hại dân của mình.

Ngày 23/08/2011, phe nổi dậy Libya đã chiếm được khu dinh thự kiên cố của nhà độc tài ngoan cố dị hợm Muammar Gadhafi, ở trung tâm thủ đô Tripoli, sau một ngày giao tranh ác liệt. Nhưng ông Gaddafi và gia đình đã biến dạng, không biết trốn ở đâu. Tuy nhiên,

nơi biểu tượng cho quyền lực độc tôn trong 42 năm của Gadhafi, nay không còn nằm trong tay ông ta nữa. Chế độ độc tài lập dị tàn bạo hại dân đã sụp đổ hoàn toàn tại Libya. Thế là trên sáu tháng, kể từ khi Gadhafi, dùng máy bay và lính đánh thuê, tàn sát người dân xuống đường biểu tình ôn hòa đòi Gadhafi phải từ bỏ quyền hành, khiến đến 233 người bị chết, đã dẫn tới việc dân quân đứng lên chiếm các thành phố ở khắp nước, tạo ra cuộc chiến tranh giữa toàn dân Libya, được Liên Minh Âu Châu và Hoakỳ tiếp tay, theo quyết nghị 1973 của Hội Đồng Bảo An LHQ, ngày 17/08/2011, cho phép sử dụng vũ lực quân sự, tấn công quân đội của gia đình Gadhafi và bọn lính đánh thuê.

Trên đây là 3 thể cách của các cuộc lật đổ các chế độ độc tài bạo trị ở vùng Bắc Phi và Trung Đông trong thế giới Hồi Giáo. Thực tế, đều đã được phối hợp nhịp nhàng giữa ‘lòng dân và thể nước’. Nó đã vượt ra khỏi ảnh hưởng nhiều khe của tôn giáo, mà đi thẳng vào nhu cầu ‘tự do, dân chủ, công lý’ của người dân. Tuy có sự đóng góp bí ẩn của Hoakỳ ở Tunisia và tích cực tại Aicập. Cũng như của Âu châu và Hoakỳ ở Libya, nhưng lại không có sự xuất hiện trực tiếp của quân đội Âu-Mà ở đó, để cho các lực lượng Hồi giáo cực đoan kêu gọi ‘thánh chiến chống ngoại xâm’. Khiến cho dân chúng tự thấy chính mình đã chủ động đóng góp trong đại cuộc thay đổi, đồng thời cũng tự thấy có thực quyền và trách nhiệm xây dựng và bảo vệ chế độ tự do dân chủ do mình tạo ra, và được

cả thế giới hậu thuẫn. Rồi đây chắc chắn sẽ đến lượt chế độ tàn bạo khát máu Bashar al-Assad ở Syria, chế độ tôn giáo toàn thống tại Iran, các chế độ cộng sản độc tài toàn trị còn sót lại ở Việt Nam và Trung Hoa... cũng bằng cách này hay cách khác sẽ phải sụp đổ, bởi nhu cầu Tự Do Công Lý, Dân Chủ Nhân Quyền của toàn dân, và xu hướng Dân Chủ Hóa Toàn Cầu của Thời Đại Nhân Chủ Nhân Văn, với sự tiếp tay của các nước dân chủ mà thôi.

Ở Việt Nam, nhờ có các cuộc xuống đường biểu tình của những người dân yêu nước ‘chống Tàu cộng xâm lược’, Việt cộng đã gượng đứng dậy, tựa lưng với Mỹ và thế giới, làm giảm bớt sự ăn hiếp và xung hùnh xung bá ở Biển Đông của đồng chí đàn anh Trung cộng. Khiến cho Bắc kinh phải trở mặt đàn quân tập trận khổng lồ trên bộ, giáp biên giới Việt, Hoa, nhằm đe dọa dậy cho Việt cộng ‘bài học thứ 2’. Lập tức Hoakỳ cử Tư Lệnh Hạm Đội 7, phó đô đốc Scott Van Buskirk tới Hànội, và điều động hải lực Mỹ áp sát Việt Nam, nhằm bảo với Tàu cộng rằng, ‘đừng có chơi đại’. Ngày 18/08/11, phó tổng thống Mỹ, Joe Biden đã chính thức viếng thăm Trung Hoa để gặp gỡ người tương nhiệm là phó chủ tịch Tập Cận Bình, cũng là người kế vị Hồ Cẩm Đào chủ tịch Trung cộng tương lai. Tại cuộc đón tiếp Tập Cận Bình nói rằng: “*Trung quốc và Hoakỳ có chung các quyền lợi và trách nhiệm*”. “*Sự trông đợi chung của nhân dân khắp thế giới rằng, hai nước phải hợp tác với nhau chặt chẽ hơn*”. Joe Biden

hứa: “sẽ duy trì cam kết với quan hệ hợp tác đó”. Ông nói tiếp: “Hoakỳ dự tính và sẽ tiếp tục giao tiếp toàn bộ với thế giới và tham gia vào những sự kiện diễn ra trên thế giới”. Trong các cuộc gặp với Hồ Cẩm Đào và Ôn Gia Bảo thủ tướng Trung cộng thì Hoakỳ và Trung quốc tập trung vào việc mở rộng quan hệ kinh tế. Các nhà cầm quyền Trung cộng bày tỏ sự tin tưởng vào nền kinh tế của Hoakỳ. Phó tổng thống Biden cũng: “hoan nghênh nền kinh tế tăng trưởng của Trung quốc và lưu ý rằng, cả hai nước Mỹ - Trung đều đối mặt trước nhiều mối đe dọa toàn cầu chung, cũng như có nhiều mục tiêu và nhiệm vụ chiến lược tương tự nhau”. Có nghĩa là trong quan hệ Mỹ-Tàu đã tạm tin nhau, để hợp tác các vấn đề quốc tế, trong đó hẳn phải kể cả vấn đề Biển Đông và Việt Nam.

Có lẽ đánh hơi được về những thỏa thuận giữ Mỹ với Tàu về số phận Việt Nam, nên Việt cộng đã quay lại tấp nập vào chân những người ‘biểu tình yêu nước’ ở Hànội, lần thứ 11 ngày chủ nhật 21/08/11. Bằng một văn bản cấm biểu tình của thành phố, mà không có người dám ký, với một

mật lệnh là phải nương nhẹ không được dùng bạo lực đánh đập, hoặc khiêng kéo người biểu tình. Thế nhưng lại ra sức ngăn cản những nhà trí thức tên tuổi bằng mọi thủ đoạn không cho đến tham gia biểu tình. Bắt 47 người đẩy lên xe bus, rồi thả liền. Giữ 8 người, cuối ngày thứ hai thả 5 người là Nguyễn Tiên Nam, Trịnh Hữu Long, Ngô Duy Quyền, Lưu Trọng Đức và Nguyễn Quang Thạch. 3 người là Bùi thị Minh Hằng, Đặng Bích Phượng và Nguyễn Văn Dũng còn bị giam. Những người yêu nước vẫn giữ ý dĩ nh là hàng tuần tiếp tục xuống đường biểu tình. Theo nguyên lý của ‘đấu tranh bất bạo động’ là, mình tuyệt đối không bạo động với đối phương, chỉ buộc đối phương phải gia nhập chân lý. Nay Việt cộng đã tránh dùng bạo lực với người biểu tình, mà chỉ đưa lên xe, tránh lời, kéo, khiêng, ném. Vậy người biểu tình nên nắm tay nhau ‘ngồi xuống’ có thể là ‘nằm xuống’ khi đối phương đòi giải tán, buộc đối phương phải vi phạm luật chơi ‘bất bạo động’ trước ống kính quốc tế. Nếu tuổi trẻ Saigon, ngồi tại vườn hoa trước dinh ‘Thống Nhất’. mà con số đông lên tới hàng chục,

hàng trăm ngàn người thì đó sẽ là vấn đề lớn rồi.

Trước khi sang Hànội nhận chức, Đại Sứ Hoakỳ tại Việt Nam, ông David Shear, ngày 16/08/11 đã tuyên bố: “Hoakỳ muốn đưa mối bang giao với Việt Nam lên một tầm mức cao hơn, để 2 nước có thể trở thành đối tác chiến lược ở vùng Biển Đông, nhưng muốn được vậy, Việt Nam cần phải cải thiện thành tích về nhân quyền”. Ngày 23/08/11 sứ quán Mỹ tại Hànội bày tỏ quan ngại về việc nhà cầm quyền Việt cộng bắt một loạt những người biểu tình bày tỏ chính kiến ôn hoà của mình. Phải chăng, đây là món quà ‘nhân quyền’, mà Việt cộng ra mắt ông đại sứ Mỹ, David Shear đó sao?. Nếu quả thật vậy, bọn Trọng, Sang, Dũng đã quá ngu xuẩn khi làm như thế với người đại diện cho siêu cường Mỹ, đang ra sức đưa tay nắm lấy Việt Nam, mà chỉ cần Việt cộng cải thiện nhân quyền, thì quá là chơi đại. Sẽ phải trả giá như các chế độ độc tài Tunisia, Caicập và Libya cho mà xem.

LÝ ĐẠI NGUYÊN
– Little Saigon
ngày 23/08/2011. ■

Tám nhà tranh đấu...

(Tiếp theo trang 73)

khai những tình trạng vi phạm đó. Tuy nhiên họ vẫn tiếp tục vi phạm, tình hình càng xấu đi, không có cải thiện gì. Câu trả lời ngắn gọn của tôi là hãy tưởng tượng không gian sẽ tối thế nào nếu không được tiếp cận với ánh sáng. Nên có thể nói hiệu quả mà chúng tôi đạt được là đưa ra những tiếng kêu lớn về những vi phạm. Chúng tôi không thể ngăn chặn những vi phạm của nhà cầm quyền nhưng chúng tôi đã đưa chúng ra

Phil Robertson: Tôi muốn hỏi lại là chúng ta sẽ nhận được câu trả lời như thế nào khi hỏi tám người vừa

được trao giải nhân quyền Hellman-Hammett nghĩ sao về giải thưởng mà họ được trao. Tôi chắc chắn họ cũng như gia đình sẽ trả lời là họ hạnh diện. Tôi có nói chuyện với ba người đến nhận giải hôm nay họ đều cho biết đó là lá phiếu của lòng tin tưởng, là biểu tượng cho thấy họ làm những việc đúng đắn.

Đối với những người Việt Nam nhận giải Hellman-Hammett trong những năm qua họ cũng có những nhận định tương tự. Hiệu quả những công việc mà chúng tôi làm tùy thuộc vào hỗ trợ của những người đứng ở tuyến đầu tranh đấu bảo vệ cho nhân quyền, cho quyền tự do bày tỏ ý kiến, những người ngày ngày qua

ngày khác phải đối diện với sự sách nhiễu, đe dọa từ phía chính quyền Việt Nam. Chúng ta có thể thay đổi ngay trong một sớm một chiều những chính quyền ‘cứng đầu’ như nhà cầm quyền Việt Nam? Chúng ta không thể, nhưng chúng ta có thể chiếu ánh sáng vào những góc tối, chúng ta tiếp tục cho những nhà đấu tranh thấy họ không đơn độc, chúng ta tiếp tục áp lực chính quyền phải thực thi lời nói của họ tuân thủ những chuẩn mực về nhân quyền.

Họ phải biết chúng ta sẽ cương quyết như thế cho đến khi họ có thay đổi hành vi. ■

NGỌN NÉN TIẾC THƯƠNG

(Để tưởng nhớ hàng ngàn nạn nhân ngày 11/9/2001)

Tay châm lửa, thắp vàng cây bạch lạp
Lòng ghen ngào, xúc động, mắt nhòa cay
Tháng Chín đây, ngày Mười Một, hôm nay
Một năm chẵn. Xin nghiêng mình tưởng nhớ

Oi những mùa xuân giữa đời rục rờ
Những tương lai bát ngát một màu xanh
Bỗng phút giây, mộng biếc vỡ tan tành
Trong biển lửa, bao ngàn người chơi với

Có những người chồng chết không kịp trở
Mặt còn ghi bao dấu tích kinh hoàng
Có mẹ gọi con, nức nở, vội vàng
Trong điện thoại rồi tay rời điện thoại !

Có những người yêu tìm nhau tê tái
Giữa điêu tàn, còn duy nhất, bàn tay
Có những trẻ thơ lên một, lên hai
Đôi mắt đỏ, ôm hình đi tìm mẹ !

Ôi, Nữ Ước hay A Tỳ, tận thế
Mà tro than sau tiếng nổ vang trời
Có những thân không nguyên vẹn hình người
Chết lần nữa, oan hồn trong lửa đỏ

Màu buồn thâm bao trùm lên thành phố
Lên muôn người, lên bốn cõi nhân gian
Hai toà nhà, dấu tích một kỳ quan
Của thế giới, cũng tan tành, bụi đất !

Đây, ánh nến, hồi những hồn oan khuất
Ở nơi nao, xin tìm lối quay về
Xin nhập vào Ngọn Nén Tiếc Thương kia
Và chứng giám cho chút lòng tưởng nhớ

Tôi vì chữ tự do, tìm đất hứa
Người vì lòng nhân đạo, mở đôi tay
Cho tôi xin chia sẻ nỗi đau này
Vì ơn nghĩa, vì tấm tình nhân loại

Vì tang tóc do bàn tay phá hoại
Thấy tóc tang, tôi thông cảm, đau buồn
Bởi Việt Nam tôi cũng đã đau thương
Và cũng bị người ta làm tan nát

Người ta cũng không nương tay tàn sát
Dân nước tôi, nhiều lắm, những người trai
Chết thảm thương khi xuân thắm còn dài
Khi mơ ước chưa hồng màu mộng chín

Thắp ngọn nến, tôi đau buồn, tưởng niệm
Bao ngàn người oan khuất, chết đau thương
Dẫu Thiên Đàng hay Tám Hương, Mười Phương
Thì thế giới vẫn đau lòng ghi tạc

Xin dịu nhẹ những đau buồn ai oán
Rồi công đền, tội trả sẽ phân minh...
Tôi ước dân tôi cũng được công bình
Bởi họ cũng chết dưới tay cuồng tặc

Xin Ngọn Nén Tiếc Thương kia, đừng tắt
Cho những hồn vô tội dịu hờn đau ....

Ngô Minh Hằng
Ngày 11.9.2002

NỖI ĐAU KHÔNG NGỜ

(Cho nỗi đau ngày 11 tháng 9 năm 2001)

Bao nhiêu người chết biết không
Bao nhiêu sinh mạng đỏ hồng lửa thiêu
Án tình, máu thịt, thân yêu
Mà ai tàn nhẫn gây điều ly tan
Mẹ buồn mất dấu con ngoan
Chồng đau mất vợ lệ tràn rèm mi
Con mất cha, cháu mất dì
Trẻ thơ mất mẹ còn chi tuổi hồng !
Vợ hiền hờ hải tìm chồng
Sau tin ngọn lửa tàn hung giết người
Than ơi, ai tạo cảnh đời
Ngẩn ngơ, đau đớn, ngàn người nhìn nhau
Nhìn nhau, lệ đỏ, lòng đau
Giọt theo từng giọt thâm sâu long lanh...
Hỡi ơi, giữa chốn thanh bình
Mà sao tang tóc điều linh hận thù ?!
Lửa cao khói tỏa mịt mù
Kinh hoàng, không tưởng, không ngờ, Trời ơi !

Trời cao có thấu chăng trời
Bàn tay ác quỷ giết người tinh vi !!!

Ngô Minh Hằng

Giải Đáp

— GIÁO LÝ CĂN BẢN —

Lm. Phanxicô Xaviê Ngô Tôn Huấn

ĐỂ LÀM CHỨNG NHÂN ĐÍCH THỰC CHO CHÚA KITÔ TRONG BỐI CẢNH THẾ GIỚI NGÀY NAY

Thế giới ngày nay đang ngụp lặn trong “văn hóa của sự chết=culture of death” như Đức cố Giáo Hoàng Gioan Phaolô II (nay là Chân Phước) đã dùng cụm từ trên để mô tả, và kêu gọi mọi tín hữu lưu tâm đúng mức về thảm họa này. Cũng như thêm tích cực sống đức tin Công giáo để chống lại ảnh hưởng rất tai hại của làn sóng vô thần, vô luân đang lôi cuốn và xô nhanh biết bao người ở mọi nơi vào con đường hư mất.

Thật vậy, chủ nghĩa tương đối (relativism) cùng với chủ nghĩa hưởng thụ vật chất (material consumerism) và tục hóa (secularism) đang lừa dối con người tới mức coi thường hay khinh chê mọi giá trị luân lý, đạo đức để từ đó quyến rũ con người ở khắp nơi lao mình đi tìm tiền của, thú vui và hư danh trần thế bằng mọi giá, bất chấp lương tri và đạo đức là nền tảng cho một đời sống nhân luân xứng đáng với địa vị là con người, khác biệt với mọi loài vật cầm thú vô tri.

Chính vì không còn nghe theo tiếng nói của lương tâm, một quà tặng quý giá mà Thiên Chúa chỉ ban tặng riêng cho con người để giúp con người biết sống theo đường lối của Ngài hầu được cứu rỗi, nên người ta đã lẫn lộn giữa sự thiện và điều ác, lấy gian manh lừa đảo làm lẽ sống, chà đạp thô bạo mọi giá trị của luân lý, phong hóa, công bằng,

nhân ái, coi trọng súc vật, như chó, mèo, rùa (turtle) chim, cá... hơn cả sự sống của con người, dù chỉ mới thành hình trong lòng mẹ. Đó là tội phá thai ở khắp nơi -tức giết người- mà người ta coi là vô tội, là hợp lý, là quyền riêng của phụ nữ, trong khi tự bản chất (intrinsically) đó là tội ác lớn lao nhất mà con người thời đại này đã phạm và vô tình chống lại Thiên Chúa là Nguồn phát sinh mọi sự sống.

Mặt khác, cũng vì coi rẻ lương tâm, không chấp nhận có luân lý, đạo đức phổ quát (universal ethics and morals) vì coi mọi giá trị tinh thần và đạo đức chỉ là tương đối, nên con người ở khắp nơi ngày nay đang mặc sức làm những sự dữ như chém giết, gian ác, tráo trở, lừa đảo, bóc lột, bắt công, chà đạp quyền sống của con người, cho phép hôn nhân đồng tính (same sex marriage) sản xuất sách báo, phim ảnh bạo động, dâm ô, và nhất là buôn bán phụ nữ và trẻ em cho kỹ nghệ mãi dâm và ấu dâm (child prostitution) rất khốn nạn và vô luân.

Tội hại không kém là tập đoàn tài phiệt, đại tư bản gian ác ở Mỹ đã dùng tiền bạc để mua chuộc (lobby) các dân biểu, nghị sĩ để họ thông qua luật không tăng hay miễn thuế cho bọn chúng, nhưng lại cắt giảm ngân quỹ dành cho bệnh nhân, cho giáo dục và người già sống nhờ trợ cấp xã hội (tiền già, SSI). Đây là tội ác của những tay đại tư bản quá giàu có

nhưng hoàn toàn vô tâm, lãnh cảm (numb) trước sự đau khổ của người nghèo, người có lợi tức thấp, không có bảo hiểm sức khỏe và không có tiền cho con cái đi học đại học như con cái của bọn nhà giàu kia.

Ở bên kia thái cực, những người cầm quyền của các chế độ cộng sản còn lại trên thế giới hiện nay, đều đã trở thành “ những đại tư bản đỏ” những tay giàu sụ nhờ vơ vét tài sản của công làm của riêng và tàn nhẫn bóc lột người dân đen để có nhiều tiền chuyển ra ngoại quốc phòng thân cũng như gửi con cái đi học ở Mỹ, Canada, Anh, Pháp... trong khi đa số người dân trong nước còn sống dưới mức nghèo khổ, phụ nữ phải bán thân nuôi miệng, hoặc nhắm mắt trao mình cho bọn buôn người khai thác kỹ nghệ mãi dâm dưới bình phong “ hôn nhân nước ngoài” vô cùng khốn nạn và vô luân như đã diễn ra từ nhiều năm nay .

Trước thực trạng này, là người tín hữu Chúa Kitô trong Giáo Hội Công Giáo, chúng ta được kêu gọi hơn bao giờ hết phải thực sự sống niềm tin có Thiên Chúa là Cha cực tốt cực lành, là Đấng công minh chính trực để làm chứng cho Chúa Kitô, Đấng đã đến không những để cứu con người khỏi chết vì tội mà còn mặc khải cho chúng ta biết về Chúa Cha và Chúa Thánh Thần trong Mầu nhiệm Ba Ngôi Một Thiên Chúa duy nhất thánh thiện, công bình, khoan dung và đầy yêu thương, nhưng gớm ghét mọi tội lỗi.

Sau khi hoàn tất công trình cứu chuộc nhân loại, và trước lúc về Trời, Chúa Giêsu đã ân cần căn dặn các Tông Đồ như sau :

“ Anh em sẽ nhận được sức mạnh của Thánh Thần khi Người ngự xuống trên anh em. Bấy giờ anh em sẽ là nhân chứng cho Thầy tại Giê -ru-sa-lem, trong khắp các miền Giuđa, Sa-ma-ri và cho đến tận

cùng trái đất.” (Cv 1: 8)

Làm nhân chứng cho Thầy ở Giê-ru-salem và cho đến tận cùng trái đất nghĩa là gì ?

I- Trước hết, về phía người đi rao giảng, dạy dỗ chân lý

Làm chứng cho Thầy chắc chắn không phải là chỉ nói cho hay, giảng cho hùng hồn, hấp dẫn, xây dựng viện tốn phí lên đến 4, 5 triệu dollars hoặc xây hay sửa sang thêm nhiều nhà thờ nguy nga lộng lẫy để khoe khoang với du khách nước ngoài về mức phát triển (giả tạo) của Đạo Thánh ở Giáo hội địa phương.

Nói thế không có nghĩa là không cần xây dựng viện hay nhà thờ mà chỉ muốn nhấn mạnh điều quan trọng hơn là phải chú tâm xây dựng thờ Chúa trong tâm hồn mọi tín hữu, đào tạo những Kitô Hữu đích thực để làm nhân chứng cho Chúa Kitô trong một xã hội, một thế giới quá gian tà như thực trạng ở khắp nơi ngày nay .

Thật vậy, làm chứng nhân cho Chúa Kitô không phải chỉ chú trọng rao giảng Tin mừng Cứu Độ của Chúa - mặc dù là cần- nhưng cần thiết và quan trọng hơn là chính người đi rao giảng phải sống và thực hành cách trung thực điều mình giảng dạy. Có như thế, thì mới mưu ích cho phần rỗi của chính mình và cho người khác, nhờ gương sống đức tin của mình trong vai trò nhân chứng cho Chúa giữa thế gian, khiến cho nhiều người tin và biết sống ngay lành để được cứu rỗi, vì đó “ là điều tốt và đẹp lòng Thiên Chúa, Đáng cứu độ chúng ta, Đáng muốn cho mọi người được cứu độ và nhận biết chân lý.” (1Tm 2:3-4).

Nói khác đi, nếu người rao giảng không sống trung thực với nội dung Tin Mừng thì sẽ không thuyết phục được ai nghe và tin điều mình giảng dạy. Và như thế, thay vì là nhân chứng cho Chúa, người ta sẽ trở

thành phản chứng (anti-witness), vì lời nói không đi đôi với việc làm, lý thuyết mâu thuẫn với thực hành khiến không ai muốn nghe và tin điều mình dạy bảo nữa.

Cụ thể nhất hiện nay là một linh mục kia (bên VN) mà đời tư cũng như đời công đều đã phơi bày cho mọi người biết từ trên 30 năm qua, nay đột nhiên lên giọng “gái hư mất nết mà còn già mồm” hay “vừa đánh trống vừa ăn cướp, vừa la làng”. Ông tro trên thách đố ai trung được bằng có “ông có vợ con” và còn đe dọa đưa người tố cáo ra tòa ! Thật hết chỗ nói. Luận cứ của ông thì con nít cũng không thể nghe và tin được, nói chi người lớn. Không ai có thể lấy thúng để úp voi. Và chỉ có “luật rừng rú “ mới có thể bênh vực và xử cho ông thắng kiện trong việc tro trên dối gạt không những lương tâm của chính mình mà còn bóp méo sự thật để mong phỉnh gạt người khác. Nhưng chắc chắn ông không thể thuyết phục được ai và việc làm của ông chỉ tố cáo một sự kiện rõ rệt nhất : đó là sự phá sản của lương tâm con người và lương thiện của một linh mục. Chúa nói : “có” thì phải nói “có” “,không” thì phải nói “không”. Thêm thắt điều gì là do ma quỷ.” (Mt 5: 37) . Ông hẳn đã nghe và giảng câu này cho giáo dân nhiều lần ? ??.

Như thế, đời sống và việc làm của ông chỉ giúp làm chứng rất hữu hiệu cho sự gian dối, trá trờ, vô liêm sỉ của một con người và -tệ hại hơn nữa- của một linh mục đã biến chất, phương hại cho thanh danh của hàng giáo sĩ và uy tín của Giáo Hội. Do đó, tuyệt đối không thể làm nhân chứng cho Chúa Kitô về bất cứ phương diện hay giá trị nào.

Liên quan đến sự trá trờ của linh mục trên, cũng cần phải nói đến sự vô trách nhiệm của Giáo quyền địa phương đã vô tình hay cố ý

đồng lõa, dung túng cho đương sự làm những việc sai trái từ bao năm qua mà không hề có biện pháp kỷ luật thích hợp theo giáo luật(x. can. no. 285)

Đây cũng là thái độ thiếu nhân chứng của những người lẽ ra phải nêu gương nhân chứng về tinh thần trách nhiệm nhằm bảo vệ giáo lý và kỷ luật của Giáo Hội đối với những vi phạm có hại cho sứ vụ rao giảng Tin Mừng của Giáo Hội trong hoàn cảnh giáo hội địa phương.

Trở lại vai trò nhân chứng của người rao giảng, nếu không sống và thực hành những gì mình giảng dạy cho người khác, thì chính mình cũng sẽ chẳng được lợi ích gì về mặt thiêng liêng như Thánh Phaolô đã tự cảnh giác ngài như sau : “Tôi bắt thân thể phải chịu cực và phục tùng, kéo sau khi rao giảng cho người khác, chính tội lại bị loại”. (1 Cor 9: 27).

Bắt thân thể phải chịu cực và phục tùng có nghĩa là phải chiến đấu với chính bản thân mình để vượt thắng những trở ngại của bản chất tham sân si để sống đúng với điều mình dạy bảo người khác hầu nêu gương sáng cho họ và thuyết phục họ tin và sống điều mình giảng dạy cho họ..

Cụ thể, giảng yêu thương, công bình và bác ái cho ai thì chính mình phải nêu gương sáng trước tiên về những nhân đức này , “... để họ thấy những công việc tốt đẹp anh em làm, mà tôn vinh Cha của anh em , Đáng ngự trên trời. “ (Mt 5: 16)

Cũng vậy, giảng khó nghèo và khiết tịnh (chastity) cho người khác nhưng chính bản thân mình lại công khai có vợ con, chạy theo tiền của, làm tay sai cho chế độ cai trị để mưu tư lợi và phá hoại Giáo Hội, bất chấp giáo luật. (x.giáo luật số 285) thì làm chứng cho ai ?

Lại nữa, người đi rao giảng mà chỉ làm thân với người giàu có, ban ân huệ riêng cho những người này, như cho phép nhiều linh mục đồng tế trong những dịp vui buồn của gia đình họ. Ngược lại, với người nghèo khó, thì coi thường coi rẻ, áp dụng cứng nhắc luật cấm đồng tế, dù cho gia đình hiểu hi có thân nhân làm linh mục cũng không cho ai đồng tế.

Như vậy, làm sao có thể là chứng nhân cho Chúa Kitô “Đáng vốn giàu sang phú quý, nhưng đã tự ý trở nên nghèo khó vì anh em để lấy cái nghèo của mình mà làm cho anh em trở nên giàu có.” ? (2 Cor 8 :

Mặt khác, không nên quá chú trọng xây nhà thờ, hay sửa sang cho đẹp bề ngoài mà không chú tâm xây đền thờ Chúa trong tâm hồn của mọi tín hữu như đã nói ở trên thì ích lợi gì ?

Có đông tín hữu ngồi chật kín nhà thờ trong các ngày lễ lớn, mà khi ra về nhiều người vẫn sống thiếu bác ái, thiếu luân lý thì thà có ít người đến thờ phượng Chúa nhưng biết sống ngay lành nhờ lời giảng dạy đúng và gương sáng của chủ chăn thì vẫn quý hơn nhiều. Và đây mới là điều cần thiết phải làm để nên nhân chứng cho Chúa trong trần thế này.

Nói khác đi, sống trong một xã hội đã quá tha hóa, tụt hậu nặng nề về luân thường, đạo lý về công bình, bác ái và thiếu tình người , thì cần thiết hơn bao giờ hết là phải nêu cao những giá trị của Kitô Giáo về một đời sống có luân lý, đạo đức, công bằng, lương thiện và yêu thương để làm nhân chứng cho Chúa Kitô về những giá trị căn bản này hầu đánh tan bóng đêm của gian tà, và tội ác đang bao phủ môi trường xã hội ở khắp nơi hiện nay.

Cũng vậy, xây dựng viện cho to và tốn nhiều tiền của nhưng nếu

không dạy cho chủng sinh – những mục tử tương lai của Giáo Hội- một linh đạo (spirituality) sâu sắc và quân bình, một kiến thức chuyên môn cần thiết (sufficient or adequate knowlege), và một tinh thần tông đồ nhiệt thành thì sẽ không tránh được những mục tử sai trái về giáo lý, tín lý, phụng vụ, và mục vụ sau này khi ra thi hành sứ vụ.

Và trong viễn ảnh đó, thì thay vì làm nhân chứng cho Chúa , người tông đồ sẽ trở thành phản chứng do chính công việc mình làm trước mặt người khác.

Cụ thể, không thể làm nhân chứng cho Chúa về đức bác ái Kitô Giáo nếu lời giảng dạy và việc làm của mình lại lỗi bác ái cách nặng nề, khi công khai bêu xấu người khác trên tòa giảng. Đó là trường hợp linh mục quản xứ kia đã loan báo ở nhà thờ việc cô gái nào có thai trước khi làm đám cưới và đòi cha mẹ cô phải xin lỗi mọi người trong giáo xứ, theo lời kể của một nhân chứng. Đây mới là việc làm hoàn toàn có tác dụng phản chứng thay vì là nhân chứng cho Chúa Kitô, Đấng yêu thương và không muốn ném đá người tội lỗi như bọn Biệt phái xưa định ném đá một phụ nữ ngoại tình kia.(Ga 6 :2-11).

Đó là về phía người có trách nhiệm rao giảng Tin Mừng và dạy dỗ chân lý của Đạo Thánh mà Chúa Kitô đã mang từ trời xuống để giảng dạy cách nay hơn 2000 năm..

II- Về phía người nghe rao giảng Tin Mừng,

Tức mọi tín hữu trong Giáo Hội, thì làm nhân chứng cho Chúa càng đòi hỏi phải thực thi trong đời sống của mình giữa bao người khác những gì là cốt lõi của Tin Mừng. Cụ thể là thực tâm mến Chúa, yêu người, chuộng công bình, thực thi bác ái , nhất là xa tránh mọi tội lỗi, và mọi thói hư tật xấu của môi

trường xã hội để “ ...trở nên những con người vẹn toàn của Thiên Chúa giữa một thế hệ gian tà, sa đọa. Giữa thế hệ đó, anh em phải chiếu sáng như những vì sao trên vòm trời..”(Pl 2: 15).

Lời Chúa trên đây nhằm để cho ta sống và thực hành hay chỉ là “giáo điều” không thực tế, không áp dụng được ???.

Thật vậy, sống trong một thế giới của “văn hóa sự chết”, giữa biết bao nhiêu người tôn thờ chủ nghĩa hưởng thụ vật chất và vui thú vô luân, làm những sự dữ như giết người, gian dâm, thay chồng đổi vợ, bóc lột, lường đảo, gian ác...chỉ vì không tin có Thiên Chúa là Đấng trọn tốt trọn lành, công minh, đầy yêu thương và thánh thiện.

Nếu người Công giáo cũng sống và hành động như những kẻ vô thần hay dửng dưng với mọi tín ngưỡng nói trên thì làm sao có thể là nhân chứng cho Chúa Kitô được ?

Nói khác đi, nếu không thực sự yêu mến Chúa trên hết mọi vinh quang, giàu sang và vui thú hư hèn ở đời này, để quyết tâm tìm Chúa và sống theo đường lối của Người, xa tránh mọi tội lỗi, mọi lối sống của “văn hóa sự chết” thì không những vô ích cho phần rỗi của chính mình mà còn không giúp ích gì cho ai trong vai trò làm nhân chứng đức tin để mời gọi người khác tin và yêu Chúa để được cứu rỗi như lòng Chúa mong muốn.(1Tm 2: 4)

Trong viễn ảnh đó, thì công nghiệp cứu chuộc của Chúa Kitô cũng sẽ trở nên vô ích cho những ai chỉ mang danh Kitô hữu nhưng đời sống, tư tưởng và hành động lại hoàn toàn mâu thuẫn với nội dung của danh xưng này.

Đó là lý do vì sao Chúa Giêsu đã nói với các môn đệ xưa như sau:

“ Không phải bất cứ ai thưa với

(Xem tiếp trang 113)

Ana Pharmacy

Liên Khổng
Pharmacist

10191 Westminster Ave.
Garden Grove, Ca 92843

GIỜ MỞ CỬA

Thứ Hai - Thứ Sáu: 10:00AM - 6:30PM
Thứ Bảy: 10:00AM - 4:00PM

(714) 530-3784

Manna Pharmacy

Susie Ngọc Phan
Pharmacist

10402 Westminster Ave. Suite C
Garden Grove, Ca 92843

GIỜ MỞ CỬA

Thứ Hai - Thứ Sáu: 9:30AM - 6:30PM
Thứ Bảy: 9:30AM - 4:00PM

(714) 534-4133

- ❖ Nhận Medical và các loại bảo hiểm
- ❖ Tận tình hướng dẫn cách dùng thuốc chu đáo

- ❖ Giao thuốc tận nhà bệnh nhân miễn phí
- ❖ Giải đáp mọi thắc mắc liên quan đến thuốc

Bác Sĩ DƯƠNG KHỔNG TƯỚC, M.D.

Board Certified In Family Medicine

CHUYÊN KHOA

Toàn Khoa, Gia Đình, Bệnh Người Già

ĐIỀU TRỊ: Huyết áp, tiểu đường, cao mỡ, nhức mỏi, đau lưng, nhức đầu, mất ngủ, phong thấp, nhiễm trùng đường tiểu, ho kinh niên, suyễn khó thở, dị ứng, bệnh ngoài da, sùng phổi, bệnh tuyến giáp trạng, viêm ruột, bệnh tim, tiêu chảy

NHẬN

Medicare, Medical,
MSI, CalOptima và
các loại bảo hiểm
HMO, PPO

GIỜ MỞ CỬA

Thứ Hai - Thứ Sáu: 9AM - 6PM
Thứ Bảy: 9AM - 2PM
Đóng cửa ngày Thứ Ba

(714) 899-2600

- ❖ Có xe đưa rước bệnh nhân miễn phí
- ❖ Giúp làm đơn Medicare Part D
- ❖ Nhận làm bác sĩ gia đình, y khoa phòng ngừa
- ❖ Chích ngừa nhập học, du lịch

9009 McFadden Avenue, Westminster, CA 92683

(góc Magnolia & McFadden)

Tôn Giáo Và Xã Hội Dân Sự (III)

Đoàn Thanh Liêm

Tôn giáo và Xã hội Dân sự Toàn cầu. (Religion and the Global Civil Society)

Trong bài viết từ năm 2009 với nhan đề “ Sơ lược về Xã hội Dân sự Toàn cầu”, tôi đã có dịp trình bày về những nét chính yếu của một thực thể văn hóa xã hội đang mỗi ngày một thêm phát triển trong thế giới ngày nay với khuynh hướng toàn cầu hóa về nhiều phương diện, đặc biệt là về mặt khoa học kỹ thuật, về kinh tế chính trị, cũng như về văn hóa xã hội, và nhất là về sự bùng nổ thông tin qua kỹ thuật của mạng lưới toàn cầu internet vào những năm đầu của thế kỷ XXI hiện nay.

Trong bài viết này, tôi muốn được trình bày rõ ràng chi tiết hơn về các mặt sinh hoạt của Tôn giáo trên bình diện địa lý trải rộng khắp mọi vùng của thế giới nhân sinh, cũng như trên phương diện quy mô những vấn đề hệ trọng có liên hệ mật thiết đến sự sống còn của toàn thể các dân tộc hiện đang sinh sống trên hành tinh trái đất này.

Để độc giả dễ bề theo dõi câu chuyện, tôi xin được nhắc lại một cách hết sức vắn tắt về vài ba điều cốt yếu đã được đề cập đến trong các bài trước thuộc về chủ đề Xã hội Dân sự, mà có liên quan chặt chẽ đến sinh hoạt của các tổ chức thuộc bất kỳ niềm tin tôn giáo nào. Tiếp theo, ta sẽ nêu ra những đường hướng phát triển sinh hoạt tôn giáo trong bối cảnh chung của xã hội đang trên đà toàn cầu hóa hiện nay vào đầu thế kỷ XXI.

A - Tôn giáo phát triển cùng

nhịp với Xã hội Dân sự.

1 – Trước hết, tôn giáo là một thành phần quan trọng nằm trong khu vực Xã hội Dân sự, với tính chất “ phi chính phủ “ (non- governmental NGO) và “bất vụ lợi” (non-profit), tức là nằm ngoài khu vực chính quyền Nhà nước, mà cũng khác biệt với khu vực Thị trường của các công ty xí nghiệp là những cơ sở kinh doanh chỉ nhằm mục tiêu tìm kiếm lợi nhuận (for profit). Bình thường XHDS, cũng như Thị trường kinh doanh sinh hoạt trong khuôn khổ của một quốc gia, và chịu sự chi phối của luật pháp trong quốc gia đó. Trong nhiều quốc gia hiện nay, điển hình như ở Mỹ, ở Ấn độ, thì đã có đến hàng triệu những tổ chức NGO và nhiều triệu những nhóm nhỏ (small groups) mà lại có những hoạt động tại nhiều nơi trên trường quốc tế, chứ không phải chỉ giới hạn trong phạm vi nhỏ bé của riêng nước mình. Lại nữa, nhiều tổ chức nhỏ như Phong trào Bảo vệ Môi sinh (Green Peace), tổ chức Minh bạch Quốc tế (Transparency International), Ân xá Quốc tế (Amnesty International) v.v..., thì lại có hoạt động trên phạm vi toàn cầu, mặc dầu ngân sách và nhân sự của họ rất là eo hẹp hạn chế.

2 – Nhưng với sự phát triển của những công ty đa quốc gia (multi-national corporations), những định chế kinh tế tài chính đồ sộ như Ngân Hàng Thế giới (World Bank WB), Quỹ Tiền tệ Thế giới (International Monetary Funds IMF)... , thì trên

thế giới ngày nay đang trở lên một thực thể kinh tế đồ sộ được gọi là nền kinh tế toàn cầu (the Global Economy).

Rồi đến tổ chức Liên Hiệp Quốc tuy chưa phải là một thứ “Chính phủ Toàn cầu” với thẩm quyền bao trùm trên mọi quốc gia thành viên, thì đó cũng là một Diễn Đàn, một Cơ cấu chính trị có tính cách toàn cầu nhằm giải quyết những tranh chấp mâu thuẫn giữa các quốc gia, cũng như tăng cường sự hợp tác phát triển và tình liên đới huynh đệ giữa mọi thành viên trong cộng đồng quốc tế.

Và cũng trong chiều hướng phát triển tương tự như thế, mà ta có thể nói rằng hiện đang có một thực thể văn hóa xã hội bao quát trong thế giới hiện đại được gọi là “Xã hội Dân sự Toàn cầu” (the Global Civil Society).

3 – Nhờ sự giao thông di chuyển mau lẹ, cũng như thông tin liên lạc dễ dàng, và nhất là phong trào di dân từ nước này qua nước khác mỗi ngày một thêm phát triển, các tôn giáo đã thiết lập được cả một hệ thống những tổ chức hoạt động riêng biệt của mình vượt ra ngoài mọi biên giới quốc gia, qua các nhà dòng thừa sai hay do các cơ sở văn hóa xã hội, từ thiện nhân đạo. Hiện tượng phổ biến này không phải là đặc trưng duy nhất xưa nay của Thiên chúa giáo từ các quốc gia Âu Mỹ, mà còn được thấy trong mọi tôn giáo, cụ thể như với phong trào phát triển Hồi giáo rất mạnh mẽ khắp nơi từ hơn nửa thế kỷ nay, hoặc sự phổ biến tại các

nước Âu Mỹ của các trung tâm về thiền học xuất phát từ Á châu, của đạo Hindu xuất phát từ tiểu lục địa Ấn độ, của đạo Bahai' xuất phát từ Ba Tư v.v...

Thành ra tình trạng đa dạng và đa nguyên về Tôn giáo (religious diversity/pluralism) mỗi ngày càng thêm khởi sắc tại nhiều quốc gia tiến bộ trên thế giới ngày nay. Và hậu quả là nhân loại đang có một tinh thần bao dung về phương diện tôn giáo (religious tolerance) được cổ vũ khích lệ ở mức độ cao nhất trong lịch sử các dân tộc từ xưa tới nay. Đó quả là một bước tiến bộ rất đáng lạc quan cho loài người sau bao nhiêu thế kỷ tranh chấp đẫm máu tàn bạo vì lý do mâu thuẫn tôn giáo.

B – Tôn giáo ngày nay.

1 – Một số nhân vật điển hình nổi bật vì những hoạt động từ thiện nhân đạo và tranh đấu bảo vệ nhân phẩm và nhân quyền, cũng như góp phần vào công cuộc xây dựng hòa bình trên thế giới.

Trước khi phân tích về cơ cấu tổ chức và lề lối điều hành của các chương trình hành động xã hội dựa vào niềm tin tôn giáo (Faith-based Social Action Program), ta có thể liệt kê ra một số nhân vật tôn giáo xuất chúng với những hoạt động được cả thế giới biết đến và cảm phục, cụ thể như sau đây :

a/ Mục sư Albert Schweitzer với bệnh viện chăm sóc cho người nghèo túng ở vùng rừng rậm trong xứ Gabon ở Phi châu. Ông sinh trưởng tại vùng Alsace, mà vừa là nhà thần học, nhạc sĩ và bác sĩ y khoa, ông có liên hệ bà con với thân mẫu của triết gia Jean Paul Sartre. Sự hy sinh kiên trì của ông trong việc chăm sóc cho các bệnh nhân ở Phi châu đã được thế giới đánh giá rất cao, và ông đã được cấp phát giải thưởng Nobel Hòa bình vào năm 1952.

b/ Nữ tu Teresa ở Calcutta,

thường được gọi là Mẹ Teresa (Mother Teresa) là người xứ Albania mà qua phục vụ những người khốn cùng nhất trong khu vực Calcutta thuộc tiểu lục địa Ấn độ. Cả thế giới khâm phục sự hy sinh của bà cũng như của các chị em nữ tu Bác ái do bà điều khiển để tận tình chăm sóc cho những người tuyệt vọng vì bệnh hoạn, đói khát cận kề với cái chết. Chính cái cung cách chăm lo triu mến chân thành như thế đối với lớp người cùng đinh mặt hạng trong xã hội Ấn độ đã làm cho toàn thế giới cảm kích mến chuộng và Chánh phủ Na Uy đã cấp phát cho Mẹ Teresa giải thưởng Nobel Hòa bình vào năm 1979, và chánh phủ Ấn độ cũng đã cấp phát quy chế công dân danh dự cho bà.

c/ Giám mục Desmond Tutu tại Nam Phi là một trong những người nổi tiếng trên thế giới vì đã tận lực tranh đấu chống nạn kỳ thị chủng tộc Apartheid ở Nam Phi và ông đã được vinh danh với giải thưởng Nobel Hòa bình vào năm 1984, cùng với nhiều giải thưởng cao quý khác trên thế giới. Ông cũng được Tổng thống Nelson Mandela mời chủ tọa Ủy Ban Sự Thật và Hòa Giải ở Nam Phi vào cuối thập niên 1990, nhằm hàn gắn những hận thù sâu đậm nặng nề giữa các sắc dân da trắng và da màu do chế độ kỳ thị tàn ác lâu đời Apartheid gây ra.

d/ Mục sư Martin Luther King ở Mỹ là một kiện tướng lãnh đạo phong trào tranh đấu dân quyền của lớp người da màu chống lại nạn kỳ thị tàn bạo, dày xéo nhân phẩm lâu đời đối với người Mỹ gốc Phi châu tại các tiểu bang thuộc khu vực miền Nam. Việc tranh đấu bất bạo động mà rất mực kiên quyết của ông đã được toàn thể người da màu hưởng ứng, và gây được sự ngưỡng mộ và thiện cảm của khắp thế giới, ông được tôn vinh với giải thưởng Nobel Hòa bình năm 1964. Nhưng tiếc

thay, vào năm 1968, ông lại bị một kẻ cuồng tín sát hại.

e/ Mục sư Rick Warren tại Saddleback Valley Community Church trong Quận Cam, California được tạp chí Time xếp vào danh sách “15 nhà lãnh đạo thế giới đáng kể nhất trong năm 2004”. Ông là tác giả của cuốn sách bestseller, bán được trên 30 triệu cuốn trong vòng có 6 – 7 năm. Cộng đoàn tín hữu xung quanh ông hiện đã lên đến con số trên 25,000 người, được xếp hàng thứ 8 trong số trên 1,200 Megachurch (Đại giáo đoàn) tại Mỹ. Megachurch này đặc biệt đang góp phần cộng tác với chánh phủ và nhân dân Rwanda trong việc thực hiện một chương trình xây dựng và phát triển kinh tế xã hội và nhân đạo rất lớn lao tại xứ sở này ở Phi châu là nơi đã xảy ra vụ tàn sát diệt chủng ghê rợn vào năm 1994. Megachurch này cũng tham gia hết sức tích cực vào việc chăm sóc cho hàng chục triệu nạn nhân bệnh HIV/AIDS ở Phi châu nữa.

f/ Ông Inamullah Khan là vị sáng lập và Tổng thư ký Hội nghị Hồi giáo Thế giới (The World Muslim Congress) tại Karachi, Pakistan. Ông dành trọn cuộc đời để xây dựng hòa bình giữa người Muslim, Thiên chúa giáo và Do thái giáo. Đặc biệt, ông còn đóng vai trò chủ yếu trong việc giàn xếp chấm dứt cuộc chiến tranh giữa Iran và Irak hồi đầu thập niên 1980. Năm 1987, ông được cấp phát Giải thưởng Hòa bình Niwano của Nhật bản. Và năm 1988, ông còn được lãnh Giải thưởng Templeton ở Anh quốc vì những đóng góp cho sự Tiến bộ về Tôn giáo, giải thưởng này có giá trị hiện kim là 1,000,000 đồng bảng Anh, còn cao hơn giải Nobel Hòa bình nữa. Ông qua đời vào năm 1997 ở tuổi 85, trước sự thương tiếc của biết bao nhiêu người.

g/ Đức Dalai Lama, vị lãnh đạo tinh thần và chính trị của Tây tạng cũng đã được trao tặng giải Hòa

bình Nobel năm 1989, vì luôn cố võ giải pháp hòa bình dựa trên sự khoan dung và tương kính lẫn nhau nhằm bảo toàn truyền thống lịch sử và văn hóa của dân tộc Tây tạng. Vị lãnh đạo này kiên quyết chống đối việc sử dụng bạo lực trong cuộc tranh đấu nhằm giải phóng cho xứ sở của ông. Ngài được người dân Tây tạng tôn kính như là Vị Phật sống vậy.

2 – Chương trình Hành động Xã hội dựa vào Niềm Tin.

Nói chung, thì tôn giáo nào cũng có ba loại sinh hoạt chính yếu, đại để là : Giảng đạo- Giáo lý-Nghi lễ (Ministry), Phục vụ Xã hội (Service) và Xây dựng Hòa bình (Peacebuilding).

Vì lý do kỹ thuật quản lý điều hành, các nhiệm vụ này được phân bổ cho các cơ sở khác nhau, cụ thể như cơ quan Catholic Relief Services (CRS = Cứu trợ Công giáo) thì dù do Giáo Hội Công giáo Mỹ thành lập, nhưng hoạt động lại tách biệt khỏi hệ thống mục vụ của giáo quyền. Cơ quan World Vision (WV) cũng vậy, đó là một tổ chức hoạt động rất mạnh mẽ cùng khắp thế giới, nhưng cũng không trực tiếp thông thuộc vào một thẩm quyền của một Giáo hội Tin lành nào.

a/ Sau một quá trình hoạt động lâu dài, các tổ chức từ thiện nhân đạo này đã rút tĩa được nhiều kinh nghiệm quý báu, để mở rộng phạm vi hoạt động ra nhiều loại dịch vụ phong phú nhằm đáp ứng được nhu cầu mỗi ngày thêm phức tạp của người dân với sự khác biệt rõ rệt về truyền thống văn hóa xã hội, cũng như tôn giáo tại các châu lục khác nhau.

Khởi đầu, đó chỉ là một chương trình cứu trợ khẩn cấp để cấp phát thực phẩm, quần áo, thuốc men cho các nạn nhân thiên tai vì động đất, bão lụt hay do chiến tranh gây ra. Nhưng lần hồi, thì các tổ chức lớn như World Vision, Catholic Relief

Services... lại đã có sáng kiến thực hiện những dự án có tính cách phát triển về kinh tế kỹ thuật (economic and technical development projects) nhằm giúp người dân có thể tự túc mưu sinh một cách lâu bền được, mà không phải cứ ngửa tay đi xin viện trợ, xin của bố thí mãi. Muốn làm được như vậy, các tổ chức này phải tìm cách “liên kết” (in partnership) với các đối tác ở từng địa phương, cũng như với các cơ quan chuyên môn của Liên Hiệp Quốc như UNESCO, UNICEF, UNHCR, WHO, ILO (Cơ quan Văn hóa, Cứu trợ Nhi đồng, Cao Ủy Tỵ nạn, Tổ chức Y tế, Văn phòng Lao Động) v.v...

b/ Một vài con số thống kê minh họa.

*Vào năm 2007, ngân sách của World Vision là 2.6 tỉ mỹ kim, với tổng số nhân viên là 40,000 người, mà trên 90% là người địa phương các quốc gia sở tại và hoạt động sát cánh với người dân tại trên 100 quốc gia trong cuộc tranh đấu chống lại nạn đói, sự nghèo túng, nạn bất công xã hội... Riêng tại Ấn độ, WV đã có kinh nghiệm làm việc ở đây từ trên 50 năm dần trải khắp 26 tiểu bang của quốc gia rất đông dân này. WV còn có sáng kiến hướng dẫn cho giới nông dân ở các nước Á châu, Phi châu, châu Mỹ Latinh mở những nông trại nhỏ với những kỹ thuật đơn giản để cho họ và gia đình có thể tự túc được (small farms for self-reliance).

*Vào năm 2010, ngân sách của CRS là trên 900 triệu mỹ kim với tổng số nhân viên là trên 5,000 người và cũng hoạt động tại 90 quốc gia. CRS cũng đã chi ra 190 triệu mỹ kim để cứu trợ các nạn nhân nạn Sóng thần Tsunami ở Indonesia năm 2004. CRS cũng dự trù cung ứng 200 triệu mỹ kim trong 5 năm cho các nạn nhân nạn động đất ở Haiti năm 2010.

Ngoài ra CRS lại còn thường

xuyên tổ chức các khóa hội thảo quốc tế về Xây dựng Hòa bình tại các cơ sở chuyên môn như Mindanao Peace Institute ở Philippines, tại Joan B Kroc Institute for International Peace Studies tại Đại học Notre Dame ở Indiana Hoa kỳ.

c/ Hoạt động cứu trợ của Hội giáo và Phật giáo.

*Từ 40 – 50 năm gần đây, với sự tăng giá của dầu hỏa, nên nhiều quốc gia Hồi giáo ở vùng Trung Đông đã trở nên giàu có, và họ đã rộng rãi đóng góp vào việc từ thiện xã hội tại nhiều nơi, nhất là đối với các đồng đạo của họ mà gặp khó khăn vì thiên tai hay do bị độc tài áp bức như ở Liên Xô thời đó. Tại nhiều nước như Ả rập Seoud chẳng hạn, chính quyền đã giúp thiết lập một cơ quan cứu trợ Hồi giáo lấy tên là “International Islamic Relief Organisation” (IIRO). Vào năm 1984, một tổ chức độc lập được thành lập và lấy tên là “Islamic Relief Worldwide” (IRW). Tổ chức IRW này được nhận vào làm thành viên của Hội Đồng Kinh tế Xã hội của Liên Hiệp Quốc, và liên kết hoạt động với Hội Hồng Thập tự Quốc tế và Hội Lưỡi Liềm Đỏ (Red Crescent) và cùng chung sức với 15 thành viên liên kết khác nữa. Ngân sách của IRW vào năm 2009 được ghi là có trên 100 triệu mỹ kim.

*Về phía Phật giáo, thì chưa có những tổ chức từ thiện nào có quy mô lớn lao có thể so sánh với các tổ chức WV, CRS, IRW nói trên. Nhưng từ xưa, tại các chùa ở miền quê hẻo lánh, thì các Phật tử ở địa phương vẫn thường xuyên tổ chức việc cứu đói, cứu nạn nhân thiên tai bão lụt v.v... Gần đây báo chí có đưa tin một số chùa ở Thái Lan đã thu nhận và săn sóc cho những người bị bệnh HIV/AIDS mà bị gia đình hay xã hội ruồng bỏ. Trên Internet, ta có thể tìm thấy thông tin về một cơ quan lấy tên là Buddhist Global Relief

(Xem tiếp trang 113)

Gia Chánh

Bà Hương Bình

Cách đo lường:

1C = 8 oz = 1 bát(chén cơm) = 1 tách trà.

1 tsp = 1 muỗng cà phê.

1Tsp = 3 tsp = 3 muỗng cà phê.

CÁNH GÀ CHIÊN NƯỚC MẮM LÁ CHANH.

Tôi có hai cô học trò rất xinh đẹp mà lại nấu ăn giỏi. Hai cô đến thăm tôi và làm món cánh gà chiên. Tôi thấy dễ làm và hợp với khẩu vị của chúng ta. Nên xin công hiến cùng quý vị:

- 1) – ½ C nước mắm ngon.
– ½ C đường.
– ¼ C nước chanh.
– 3 lá chanh thái thật nhỏ.
– 5 nhánh tỏi(đập dập, băm nhỏ)
– ¼ tsp tiêu.
– 1 chút ngũ vị hương.
– 1 chút ớt(tùy ý)

Trộn đều tất cả vào một cái tô để một bên.

- 2) – 4 pounds cánh gà.
– 3 C dầu ăn (corn oil)

Cánh gà cắt đôi, bóp với 2 thìa cà phê muối, rửa sạch, thấm ráo nước; lấy cái fork hay mũi dao nhọn xuyên cánh gà cho mềm. Cho 3 C dầu vào một cái xoong nhỏ, khi dầu sôi, thả cánh gà vào chiên độ 30 phút hay tới khi cánh gà vàng giòn; vớt gà ra và nhúng vào tô nước mắm đã pha sẵn từng mấy miếng mỗi lần cho tới khi hết. Trình bày cánh gà lên đĩa cho đẹp. Món này ăn với cơm và rau salad ngon tuyệt. Nhất là các ông nhâm nhi với beer hay rượu vang thì không chê được! Xin chúc Quý vị một ngày thật vui. ■

**Kính Mời Độc Giả Vào Thăm Trang Nhà
Diễn Đàn Giáo Dân:**

<http://www.diendangiaodan.us>

<http://www.diendangiaodan.com>

<http://www.diendangiaodan.net>

<http://www.diendangiaodan.org>

SÁCH MỚI

Ban tu thư của Nguyệt san Diễn Đàn Giáo Dân trân trọng thông báo cùng quý độc giả:

Chúng tôi vừa gửi qua Đài Loan để in hai tác phẩm quý sau đây:

1.- **TÂM SỰ NƯỚC NON II** (Ngô Đình Diệm, Hồ Chí Minh và cuộc Chiến Quốc Cộng), tác phẩm mới nhất của nhà biên khảo Minh Võ
Sách dày 440 trang, bìa cứng in offset 4 màu, ấn phí 25 Mỹ kim

2.- **MỘT THỜI ĐỂ NHỚ** (Những Sự Thật về Cố TT Ngô Đình Diệm và Nền Đệ Nhất Cộng Hòa Việt Nam) tác phẩm đặc ý nhất của nhà văn Nguyễn Văn Lục, tác giả Hai Mươi Năm Miền Nam 1954-1975 do tủ sách Tiếng Quê Hương ấn hành năm 2010.

Sách dày 500 trang, bìa cứng in offset 4 màu, ấn phí 25 Mỹ Kim

Cả hai tác phẩm này sẽ đồng thời được giới thiệu với độc giả nhân Lễ Giỗ thứ 48 của Tổng Thống Ngô Đình Diệm, người đã có công khai sáng nền Cộng Hòa Việt Nam

Độc giả muốn đặt sách trước, xin liên lạc với Tòa soạn Nguyệt san Diễn Đàn Giáo Dân ở địa chỉ, số 14916 Dillow Westminster, CA 92683.

* Mua một cuốn xin viết chi phiếu 30 MK (bao gồm cước phí ưu tiên) trả cho Diễn Đàn Giáo Dân, cho biết tên, địa chỉ người nhận và gửi về địa chỉ tòa soạn trên đây.

* Mua hai cuốn xin viết chi phiếu 55 MK (bao gồm cước phí ưu tiên) trả cho Diễn Đàn Giáo Dân, cho biết tên, địa chỉ người nhận và gửi về địa chỉ tòa soạn trên đây. Như vậy nếu mua một lần hai cuốn quý vị sẽ tiết kiệm được 5 MK.

Trên đây là giá biểu dành cho những độc giả cư ngụ trên lãnh thổ Hoa Kỳ. Độc giả Canada xin trả thêm 5 MK và độc giả các Châu lục khác thêm 10 MK cho order một hoặc hai cuốn. Khi sách về, chúng tôi sẽ gửi ngay và quý vị sẽ nhận được trong vòng 3 ngày cho những vị ở Mỹ, 5 ngày ở Canada và 10 ngày tại các Châu khác.

Nhân đây, chúng tôi cũng xin thông báo: hai tác phẩm **Lũng Thưng Giữa Đồi** của nhà văn Lê Thiệp và **Cõi Trời Cõi Ta** của nhà văn Hoàng Dung do tủ sách Tiếng Quê Hương ấn hành sẽ có mặt tại Mỹ đầu tháng 9-2011. Muốn biết thêm chi tiết xin liên lạc với P.O.Box 4653 Falls Church VA 22044

Trân trọng thôn báo

**Tích cực tham dự chiến dịch mỗi Độc Giả
giới thiệu thêm Độc Giả mới.**

THƯƠNG TIẾT

Nhận được tin Bà Quả Phụ Nguyễn Đăng Chiêu, khuê danh

MARIA ĐINH THỊ PHI

Chị ruột ông bà CỐ ĐINH ĐĂNG KỶ - bà cố Đinh Thị Quế - quý ông bà Đinh Thị Hồng Vân – Đinh Thị Huê – Đinh Thị Hồng Sâm – Đinh Thị Tuyết Mai – Đinh Thị Thục – Đôn Thị Sơn – Đinh Kiều Hạnh – các nữ tu Maria Thành OP (HK)

Nữ tu Martha Đinh Thị Quy CMC (Ethiopia, Africa)

cũng là em họ ông Trần Phong Vũ, chủ bút NS DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

và là mẹ của hai nữ tu Nguyễn Thị Quy - Nguyễn Thị Mai Khanh (VN), quý anh chị Nguyễn Thị Niên (VN) – Nguyễn Đăng Khang (HK) – Nguyễn Đăng Minh (VN) Nguyễn Hồng Yên (HK) – Nguyễn Đăng Đức (HK)

Trong niềm tin vào Chúa Giêsu Phục Sinh và cậy nhờ vào Ôn Phù Trợ của Mẹ Maria LaVang, chúng tôi nguyện cầu cho Linh Hồn Bà CỐ ĐINH THỊ PHI sớm được Thiên Chúa đưa về hưởng Hạnh Phúc Thiên Đàng

VÔ CÙNG THƯƠNG TIẾT

Ban Biên Tập & Ban Trị Sự Nguyệt san DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

Liên Nhóm Curillo GIOAN TIỀN HỒ

PHÂN ƯU

Vô cùng xúc động trước tin buồn

CỤ BÀ DOÃN QUỐC SỸ

Khuê danh HỒ THỊ THẢO, Pháp danh DIỆU THẢO

đã tạ thế lúc 5 giờ chiều ngày 8 tháng 9 năm 2011 tại Houston, Texas, Hoa Kỳ

SAU 86 NĂM TẠI THẾ

Chúng tôi, toàn thể các Hội Viên Hội Ái Hữu Cựu Giáo Chức Việt Nam tại Hải Ngoại xin thành thật phân ưu cùng Giáo sư DOÃN QUỐC SỸ và tang quyến.

Nguyện cầu hương linh Cụ Bà Diệu Thảo Hồ Thị Thảo sớm vãng sinh miền Lạc cảnh.

ĐỒNG THÀNH KÍNH PHÂN ƯU

Thay mặt toàn thể hội viên Hội Ái Hữu Cựu Giáo Chức Việt Nam tại Hải Ngoại

Hội trưởng: Lưu Trung Khảo

Nhóm Chủ Trương Nguyệt San DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

Tôi đi dự phiên tòa...

(Tiếp theo trang 70)

Vương Thị Thanh đã đề nghị mấy điểm như sau:

- Đề nghị Tòa tạo điều kiện để Ls trình bày đầy đủ bản bào chữa của mình.

- Trong đơn kháng cáo của ông Vũ ghi rõ: “Tôi kháng cáo toàn bộ bản án”.

Sở dĩ Ls Vương Thị Thanh nhắc lại điều này, là vì quá trình từ trước đến đó, Chủ tọa phiên tòa chỉ nhắc một số điểm để nhắc bị cáo và Ls rằng chỉ nói về những điểm kháng cáo còn những vấn đề khác chủ tọa không thích liền bị coi là không liên quan.

Chủ tọa phiên tòa lập tức yêu cầu Ls nói về những vấn đề chính, khi Ls trình bày lý do yêu cầu như trên, Chủ tọa phiên tòa yêu cầu: Nếu Ls không trình bày, thì Ls ngồi xuống.

Không tin được, dù đó là sự thật: Tòa vi phạm luật, kết tội không cần đưa bằng chứng

Ls Vương Thị Thanh bắt đầu bào chữa của mình.

Ls: Sau khi nghiên cứu tài liệu, Ls đưa ra quan điểm:

- Việc khám xét, bắt giữ ông Cù Huy Hà Vũ là một kịch bản đã được sắp xếp từ trước.

Chủ tọa: Những hành vi vi phạm hành chính đề nghị Ls không nói đến. (?)

Ngay lập tức, các luật sư đồng loạt đề nghị có ý kiến phản đối Chủ tọa. Một cuộc tranh cãi râm ran rằng nếu phiên tòa xét xử mà không được nói đến việc tố tụng sai pháp luật thì nên xử cái gì? Nhiều người ngồi bên dưới ngán ngẩm lắc đầu khi Chủ tọa điều hành phiên xử nhưng luôn trong tư thế cầm cái kéo đối với bị cáo và các Ls của bị cáo.

Điều này cũng khá dễ hiểu vì ngay sau khi Cù Huy Hà Vũ bị bắt,

trong một thông tin thì Trung tướng Hoàng Công Tư đã khẳng định rằng việc bắt giữ tiến sĩ luật Cù Huy Hà Vũ là đúng pháp luật, không có chuyện theo dõi trước mà chỉ tình cờ kiểm tra hành chính, thấy có dấu hiệu quan hệ nam nữ. Như vậy việc khẳng định của Ls rằng khám xét, bắt giữ Cù Huy Hà Vũ là một kịch bản đã được sắp xếp từ trước là một vấn đề để Chủ tọa phiên tòa phải đặt ra một cách nghiêm túc khi xét xử.

Thế nhưng dường như việc ngồi nghe các Ls tranh tụng, đưa ra các ý bảo vệ thân chủ của mình là điều Chủ tọa phiên tòa không mặn mà và nhiều ý kiến là không cần thiết.

Chủ tọa: Ls chỉ nêu ý chính thôi.

Ls tiếp tục phần bào chữa của mình:

- Các tài liệu của ông Vũ đã bị cắt xén, làm sai lệch để kết tội ông Vũ.

- Cáo trạng vụ án đã nêu không đúng sự thật.

- Đến nay, 10 tài liệu của Vũ vẫn không được đưa ra để chứng minh việc phạm tội hay không. Nhưng Viện Kiểm sát đã cắt xén, làm sai lệch hồ sơ vụ án, làm thay đổi nội dung các chứng cứ, thay đổi nội dung phần trả lời phỏng vấn của ông Vũ.

- Ls nêu một số nội dung bài trả lời phỏng vấn của Cù Huy Hà Vũ, bài viết... đã bị Viện kiểm sát cắt xén, sửa chữa, làm sai lệch bằng cách đọc trích dẫn cả hai bên, nguyên gốc và cáo trạng... Những điều Ls nêu ra làm cả phòng xử hết sức ngạc nhiên vì không ai nghĩ rằng lại có thể xảy ra những điều như vậy trong một vụ án quan trọng như thế này.

Những phản ứng thấy rõ trong những người được lựa chọn tham dự phiên tòa đã làm Chủ tọa phiên tòa có ý kiến.

Chủ tọa: Nội dung mà bị cáo

nêu không liên quan đến nội dung phiên tòa.

Ở đây, có lẽ do lúng túng hoặc trạng thái tâm lý không ổn định hoặc đang suy nghĩ điều gì đó, nên Chủ tọa đã gọi nhầm Luật sư là bị cáo.

Ls Vương Thị Thanh tiếp tục nêu lên 12 điểm sai, sửa trong cáo trạng của VKSND làm sai lệch nội dung sự việc cũng như các chi tiết chứng minh việc vi phạm các thủ tục tố tụng hình sự ở phiên tòa sơ thẩm.

Chẳng hạn việc hỏi cung bị cáo có trước bản kết luận giám định là... 2 ngày.

Ls khẳng định: Ông Cù Huy Hà Vũ đã nói đúng các vấn đề về nhà nước và xã hội. Đồng thời, Ls đã nêu các dẫn chứng chứng minh điều ông Vũ đã nói. Dù ai có muốn bảo vệ Chủ nghĩa Mác – Lê Nin thì cũng không ai có thể giấu được các vấn đề thực tế đã xảy ra.

- Việc lấy các bài viết trong máy tính của ông Cù Huy Hà Vũ để làm căn cứ kết tội ông Cù Huy Hà Vũ là trái pháp luật hiện hành.

- Cù Huy Hà Vũ đã nói lên sự thật rằng chính quyền dưới sự lãnh đạo của Đảng cộng sản Việt Nam là thối nát.

Chủ tọa: Những nội dung đó không liên quan đến vụ án (?)

Ls: Cù Huy Hà Vũ chỉ nói lên hiện trạng xã hội lấy đất của dân khắp nơi như trường hợp ở Sài Gòn, Cần Dầu...

Đồng thời Ls đọc lại một số đoạn trong bài viết của Cù Huy Hà Vũ để chứng minh luận điểm của mình vừa nói.

Chủ tọa: Đề nghị Ls không đọc lại bài viết của bị cáo.

Ls: Tôi không đọc lại, tôi chỉ trích dẫn và phân tích các bài viết của Cù Huy Hà Vũ mà thôi.

Rồi Ls tiếp tục bào chữa với

(Xem tiếp trang 118)

Sau những đợt...

(Tiếp theo trang 29)

Thái Hà, đài, báo, TV đang dọn đường để bắt các cha, và họ đang nhắm vào cha Khải. Thế thì thưa cộng đoàn, chúng ta cầu nguyện để làm sao cho nhà nước sớm đến bắt cha Khải để chúng ta xuống đường ra tòa án cùng cha Khải; chúng ta cầu nguyện để cha Khải sớm vào tù, để chúng ta có dịp hành hương vào nhà tù thăm cha Khải. Xin cộng đoàn cầu nguyện cho cha Khải bị chết trong tù để thành tứ đạo, để Đền Thánh Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp ở Thái Hà trở thành Đền Thánh Tử Đạo nữa cho thêm đông vui.”

Cha nào ra cũng kêu gọi đại khái như thế, thế là giáo dân bùng bùng khí thế, bức xúc như cháy nhà đến nơi. Thế là thôi, đài, báo, TV tự nhiên mấy hôm sau là tắt cả! Cái phép ấy người miền Bắc chúng con gọi là “gậy ông đập lưng ông”, hay “dùng chính mỡ nó rán nó”.

Con người có quyền chính trị, có quyền tham gia các hội đoàn, nắm các chức vụ trong guồng máy hành chính của chính quyền, trong guồng máy hành pháp, tư pháp và lập pháp. Nhưng không bao giờ người Công giáo được tham gia vào guồng máy hành pháp hay tư pháp của chính quyền cả. Còn lập pháp ở Quốc hội thì có mấy linh mục, nhưng đây chỉ là “bù nhìn”, chỉ “làm cảnh” cho nó đẹp thôi. Người Công giáo, người Tin Lành bây giờ tổng cộng hơn chục triệu ở VN, vậy mà theo dõi, không thấy một người Công giáo, Tin Lành nào được làm đến chức Thứ Trưởng, Tổng Cục Trưởng, được làm Tướng, làm Tá. Không một người Công giáo nào được làm đến chức Quận Trưởng, Huyện Trưởng, Không! Chức cao nhất mà người Công giáo, người Tin Lành có thể nắm đây là chức Chủ Tịch Xã,

hay gọi nôm na là Trưởng Làng.

Con giảng ở nhà thờ Thái Hà, con bảo: Đây, xem nhà nước kia kìa, loa chỗ vào nhà thờ suốt ngày nói tự do tôn giáo nhưng chúng ta xem, ở cái đất nước này, dân tộc thiểu số vùng cao học được bao nhiêu, như Nông Đức Mạnh kia mà còn làm Tổng Bí Thư. Dân tộc thiểu số mà làm Tổng Bí Thư, đang khi ấy người Công giáo hàng triệu người bao nhiêu đời có văn hóa thế mà không bao giờ được nắm một chức vụ quan trọng nào, làm sao mà bảo có tự do tôn giáo được?

Cụ thể là người Mỹ vào VN mua đất làm nhà máy, xí nghiệp, lập công ty được nhưng các giáo hội, nhà thờ, nhà chùa thì không được nhân danh tập thể mà mua đất lập công ty. Thấy chưa, bị phân biệt về kinh tế mà còn tìm cách nắm kinh tế của các tôn giáo. Pháp lệnh tôn giáo 2004, Nghị Định tôn giáo 2005 qui định: Mọi giao dịch kinh tế của các tôn giáo liên quan đến tiền bạc đều phải qua nhà nước kiểm soát hết. Lại còn thế này nữa, các nhà thờ tổ chức quyên góp phải có phép nhà nước, cái gì họ cũng tìm cách thò bàn tay lông lá vào, mà sức yếu không thò được mà cứ cố thò vào. Con thấy nhà cầm quyền sao họ mê muội như vậy. Đây là về phương diện kinh tế. Thậm chí lập một tài khoản họ cũng không cho lập, thí dụ lập tài khoản cho giáo xứ Thái Hà, Tổng Giáo Phận Hà Nội Việt Nam hay là chùa Thiên Mục. Không! Đồ cơ sở tôn giáo nào, giáo hội nào ở VN mà được đứng tên một tài khoản ở ngân hàng cho nên mới xảy ra chuyện cách đây mấy bữa con được tin là có một nhà sư ở Saigon mất, để lại mấy trăm nghìn đô la. Thế là người nhà đòi cái phần ấy của mình, ở VN cái phần ấy là của mình thật nhưng luật giáo hội, người đó đi tu, tài sản ấy là của giáo hội, thế nhưng vì không cho đứng tên nhà chùa, mà chỉ cho đứng tên

nhà sư đó thôi. Như thế tài sản của tôn giáo rất là nguy hiểm, rất là cheo leo. Ngay cả những người có lòng thiện, không có lòng tham đi chăng nữa thì tài sản cũng rất cheo leo, vì nó liên quan đến vấn đề luật pháp. Không khéo cả giáo hội mất nghiệp, bán nhà thờ, tòa Giám mục để mà đền. Thật sự là như thế, chưa kể là có giao dịch ở bên này phải gửi vào tài khoản chung chính quyền ở đây mới cho gửi và mới được miễn thuế nhưng bên kia, nhà cầm quyền lại không cho lập tài khoản mang danh tập thể, thế là giao dịch bé tắc! Khổ chưa?

Đây, về kinh tế, con nói cái này mới đều cáng và thâm độc mà nhiều người không thấy. Ngay cả những người ở VN nhiều khi cũng không thấy. Đó họ tìm cách đập tan các khu vực kinh tế quan trọng của các tôn giáo. Ví dụ ở Saigon, ai cũng thấy mảnh đất đối diện Bến Bạch Đằng là Thủ Thiêm, là một làng Công giáo mấy trăm năm thế mà bây giờ họ giải tỏa trắng dân, còn nhà thờ với nhà Dòng trật ra đây. Giải tỏa trắng dân đi chỗ khác để cướp chỗ đất ấy làm Trung Tâm Thương Mại Đa Chức Năng. Cộng đoàn có thể lên mạng thấy ngay bản đồ về Khu Thương Mại Đa Chức Năng, cả khu vực nhà Dòng Mên Thánh Giá cũng bị như vậy, trên bản đồ thành như thế rồi. Thế là họ phá cơ sở quan trọng kinh tế của Công giáo chứ gì, vì dân có giàu, nước mới mạnh, giáo dân có mạnh thì giáo hội mới tồn tại được.

Rồi ai cũng biết miền Đông Nam bộ, cái Trung Tâm Thương Mại Chợ Sắt của người Kẻ Sắt từ Hải Dương vào lập nên từ năm 1954 là khu thương mại quan trọng từ xưa đến nay ở miền Đông nam bộ, thế bây giờ các bố muốn đập tan cái Trung tâm kinh tế của Công giáo và cũng là của cả nước, thế là các bố xây một cái Trung tâm thương

mai ở gần và các bố tìm mọi cách ăn cướp cái Trung tâm kinh tế Chợ Sắt của người Công giáo để buộc tất cả các mối hàng, thay vì mua ở chợ Sắt phải mua ở Trung tâm thương mại kia, mà cái đất đó các bố bày đặt ra là để sẽ biến thành nhà trường thế này thế nọ, mà giáo dân Sắt có sự giúp đỡ của truyền thông công lý nhưng suốt mấy năm nay đấu tranh, bây giờ vẫn đang giằng co. Con nói ở bên Phật giáo, Cao Đài, Hòa Hảo cũng thế thôi! Rồi Còn Dầu, cả một vùng đất kinh tế, vùng đất đô thị đầy tiềm năng đang phát triển, bây giờ tìm cách giải tỏa trắng để mà cướp đất, những chỗ khác cũng đại khái như vậy.

Tôn giáo và tín đồ các tôn giáo bị phân biệt đối xử, không có tự do trong lãnh vực thông tin, văn hóa, giáo dục, y tế, từ thiện. Về thông tin: Không một đạo nào có được một đài phát thanh, một tờ báo, một tạp chí, một nhà xuất bản. Không! Nếu có báo nào gọi là giác ngộ hoặc như Công giáo Dân Tộc thì đây toàn là “Báo Đảng”. Báo Đảng viết về đạo. Thế thôi! Bên Công giáo có một tờ gọi là Hiệp Thông, là thông tin chính thức của Hội Đồng Giám Mục Việt Nam. Bộ Văn Hóa Thông Tin cấp một giấy phép xuất bản cho cái tờ này nội dung ấn định rõ ràng: Mỗi tháng không quá 100 bản, mỗi bản không quá 100 trang, mỗi trang khổ A 5. Thế con ngồi con nhàn, con tính, con chia cho số 8 triệu người Công giáo thì mỗi năm về mặt thông tin chính thức, mỗi giáo dân Việt Nam được khoảng 2 chữ! Về Văn hóa: Tín đồ các tôn giáo Công giáo, Tin Lành hay Hòa Hảo, đó mà thấy các tín đồ các tôn giáo đây được học về đại học Ngoại giao, đại học Quốc Phòng, đại học An Ninh, đại học Quân Sự. Không! Mỗi khi thấy một đơn xin thấy hai chữ Công giáo là gạch chéo, “out” ngay! Không cho người của các tín đồ được bình đẳng

trong việc học hành. Rồi nữa, sang lãnh vực giáo dục, nhà nước cho các công ty ma, cho các trường đại học ma vào VN lập nên các Trung tâm dạy ngoại ngữ ma, các Trung tâm giáo dục ma rồi cuối cùng vô tư cấp bằng giả cho các cán bộ! Không sao. Thậm chí có các Cán Bộ Trung Ương h□c lấy bằng Tiến sĩ chỉ trong 6 tháng mà không cần biết tiếng Anh. Kinh! Nhà nước cho phép mở các Trung tâm ma, đại học ma vân vân và v.v... nhưng các tôn giáo không được lập Trung học, Đại học, Tiểu học. Các tôn giáo chỉ được phép mở Trường Mầm Non! Đang khi ngay tại Hà Nội, hôm nay báo nói thế này, trường Mầm Non ngay tại Hà Nội không có nhà vệ sinh, mỗi khi đi vệ sinh phải đi vào túi ny lông bỏ đấy, rồi các cô giáo chờ đi hàng cây số để đổ. Thế nhưng Dòng Tu nào, giáo xứ nào làm đơn xin mở trường Mầm Non là cán bộ xã, cán bộ Huyện, Phòng Giáo Dục Huyện, rồi trường tiểu học ở xã, rồi công an, Mặt Trận Tổ Quốc, Hội Phụ Nữ rồi bên Y Tế, Tổ Dân Phố họ hạch sách đủ mọi thứ luật lệ, đủ mọi thứ lệ làng được bày ra để họ tìm cách họ không cho các giáo xứ, các nữ tu lập trường Mầm Non. Chỗ nào lập được rồi thì họ cứ nay kiểm tra, mai kiểm tra, sách nhiễu khôn khổ. Cho nên muốn làm việc từ thiện ở VN không dễ đâu, vì bản chất cái chế độ Cộng sản vô thần, con không biết những người khác nhận xét thế nào, nhưng theo con nhận thức “Bản chất của chế độ Cộng sản vô thần nó là cơ chế tội ác đa quốc gia, xuyên quốc gia, nó là cơ chế tội ác toàn cầu, càng ngày nó càng ác, nó ác có hệ thống cho nên nó thấy ai làm điều thiện là nó lồng lộn lên nó chịu không nổi, nó chỉ muốn giết chết thôi!” Cho nên con thấy bao nhiêu người có thiện chí mà nếu không kiên trì nhờ ơn Chúa thì không làm việc thiện được trước sự sách nhiễu

của nhà cầm quyền khôn nạn! Đồng bào ở đây không thấy trước mắt nên có thể không bức xúc, chứ con thấy trước mắt bao nhiêu năm rồi, chịu không nổi! Đây là về mặt giáo dục. Trung tâm từ thiện cũng vậy, không được mở. Trại mồ côi khuyết tật, trại HIV-AIDS thì nhà nước nắm tất, còn các cha, các thầy, các sơ, những ai muốn làm trong ấy thì phải làm dưới bóng của họ quản lý. Ví dụ như ở Saigon, chính quyền lập một cái trại HIV-AIDS cho những người gần chết, người công giáo gọi là Trọng Điểm, ở giữa khu vực Biên giới Bù Gia Mập và Thủy điện thác Mơ của tỉnh Tây Ninh. Thế mà các tu sĩ lên đó làm việc chỉ như nhân viên của nhà nước với lương tháng chỉ một, hai triệu gì đấy. Nhưng nhờ có các sơ làm việc trên đó mà bao nhiêu cơ quan từ thiện Công giáo mới giúp đỡ các nạn nhân. Còn đám cán bộ nhà nước họ vẫn nắm quyền lãnh đạo, vẫn ăn tiền từ trên rót xuống và tiền từ nước ngoài đổ vào, còn nạn nhân chết thì thôi, họ không cần! Đây, con nói về lãnh vực từ thiện nó là như vậy. Và mấy năm trước còn có một cái lệnh ác thế này là mọi công tác từ thiện ở Việt Nam từ nay chỉ có Mặt Trận Tổ Quốc Trung Ương mới có quyền, các cơ quan, ban, ngành, đoàn thể, tổ chức của nhà nước nhưng không phải Mặt Trận Tổ Quốc Trung Ương cũng không có quyền. Con xin nói tiếp thế là về vấn đề thông tin văn hóa, giáo dục, y tế, từ thiện đại khái nó là như thế chứ còn nhiều chuyện đau lòng, con không muốn đi nhiều vào cụ thể.

(Còn tiếp một kỳ) ■

ĐỌC VÀ CỔ ĐỘNG
NGUYỆT SAN
DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

Giáo hội kiểu VN

(Tiếp theo trang 36)

động”.

:Linh mục Peter Nguyễn Văn Khải nhiều lần giám chắc với tôi qua sms: “*Đừng sợ, Chúa bên ta, chúng ta đâu có hãi sợ*”, để trả lời cho quan ngại của chúng tôi liệu chúng tôi có gây thêm phiền toái khi lui tới thăm dòng Chúa Cứu Thế. Tất nhiên không phải lo cho chúng tôi. Chúng tôi sẽ trở về Ba Lan còn những người chúng tôi gặp gỡ phải ở lại Việt Nam. Giáo xứ Thái Hà có lẽ là cộng đồng công giáo được biết tới nhiều nhất tại Việt Nam. Và cũng là một trong những giáo xứ bị chính quyền cảnh giác nhất. Chúng tôi tới hẹn bằng taxi nhưng không nói với bác tài xế địa chỉ mà yêu cầu ông đỗ vài trăm mét trước điểm hẹn.

Chúng vẫn biết là các anh đang ở đây – linh mục Peter cười như vừa kể chuyện khôi hài độc đáo, chỉ cho chúng tôi xem máy camera treo trên cột. Trong phòng gửi đồ của nhà dòng, chúng tôi ngỡ ngàng được xem các tấm hình đã từng thấy từ trước với các giáo dân bị đánh ở Dòng Chiêm hồi tháng giêng vừa qua khi công an và quân đội tuân lệnh chính quyền trung ương phá hủy thánh giá trên đồi nghĩa địa. Máu đã chảy nhưng may thay không ai thiệt mạng. Các linh mục dòng Chúa Cứu Thế và các giáo dân đã tới Dòng Chiêm động viên dân chúng để rồi cũng bị đánh.

Thái Hà, lễ mi-sa buổi tối giữa tuần mà nhà thờ chật người trẻ tuổi. Kể cả khi tính rằng 60% xã hội Việt Nam là những người chưa tới 35 tuổi thì con số người trẻ có mặt trong nhà thờ vẫn là điều đặc biệt. Vào Chủ Nhật, có tới 8 lễ mi-sa được cử hành cho khoảng 2 ngàn giáo dân mỗi lễ. Tại một trong những tòa nhà hiếm hoi chưa bị chính quyền chiếm dụng của dòng Chúa Cứu Thế, một

vài thân hữu đã chờ sẵn. Luật sư Lê Quốc Quân, có liên hệ với giáo phận, từng du học tại Hoa Kỳ. Sau khi trở về Việt Nam anh bị tịch thu hộ chiếu bởi trong thời gian ở Châu Âu anh từng có những phát biểu phê phán chính quyền cộng sản. Anh cũng phải ở trong tù một thời gian.

Tôi đã quen với việc thỉnh thoảng tôi lại nằm trong sự quản lý chặt chẽ, nhiều khi tôi phải vắt óc tính sao ra khỏi nhà mà không bị phát hiện – anh nói với nụ cười trên môi. Tất cả mọi người trong nhóm này đều nói với sắc tươi sáng khi liệt kê những hiện tượng chính quyền miệt thị và trù dập. Vị truyền đạo, Antoni Nguyễn Văn Tang (cứ hai người Việt thì có một mang họ này, hưởng họ dòng vua Nguyễn) đang ngồi bên tôi cũng như vậy, anh đồng ý với tất cả những gì mọi người nói và mang kèm nụ cười sáng. Ảnh chụp anh bị đánh không lâu trước đây bởi muốn tới Dòng Chiêm từng được truyền đi khắp miền thế giới.

Phần lớn đất đai của giáo xứ Thái Hà đã bị nhà nước tịch thu. Cũng tại đây, các cuộc biểu tình không lồ đã xảy ra khi chính quyền lại viện cớ xây công viên để đòi lấy đi một cách bất hợp pháp mảnh đất. Vào năm 2008, một số giáo dân Thái Hà trong phiên tòa giả tạo bị kết án tù bởi tham gia “chống chính quyền”. Hàng ngàn người cầm nến cầu nguyện đòi thả tự do cho những người này. Các cha dòng Chúa Cứu Thế thì bị luận tội “lật đổ chính quyền”. Kể từ đó, giáo xứ Thái Hà liên tục bị giám sát. Những người Việt trong cuộc gặp gỡ mang cho chúng tôi xem các mảnh thân thánh giá bị phá vỡ và lọ đựng hơi cay công an dùng để chống lại các giáo dân biểu tình. Trên lọ hơi cay, hàng chữ khắc rõ: Bộ Công An sản xuất. Anh luật sư hỏi địa chỉ e-mail của tôi. Tôi ghi địa chỉ lên giấy đồng

thời cảm giác không khí xung quanh có phần căng thẳng. Có ai đó tiến tới vị luật sư nói lại tin gì đó. Vị luật sư nhanh chóng xé tờ giấy tôi đưa rồi nhét chúng vào sau ghế với tư thế bất an rồi ra hiệu cho chúng tôi hiểu rằng chúng tôi nên rời nơi đây.

Chúng ta liên hệ sau – với vẻ xao động mỗi lúc một tăng. Tôi kịp ghi lại địa chỉ của anh.”

Đoạn trích dẫn sau đây cho thấy con người và hành trạng của linh mục Khải như thế nào:

“Ông cho biết chỉ mới gần đây sau 10 năm chịu chức, ông mới trở thành linh mục hợp pháp. Và trong giấy tờ vẫn ghi ông là một nông dân!”

Giữa một linh mục Nguyễn Văn Khải chui và bất hợp pháp và một Nguyễn Văn Khải hợp pháp có điều gì khác biệt? Và cái khác biệt đó có gì quan trọng đối với chức vụ linh mục?

Cũng xin mời bạn đọc theo dõi bước đường đi tìm Sự thật của Giáo hội Việt Nam ở vùng Sơn La của phóng viên Ba Lan mà chỉ một việc dám đi lễ nhà thờ đã được coi là một hành vi can đảm. (Xin nhắc lại: đây là chuyện của năm cuối thập niên đầu đệ tam thiên niên chứ không phải chuyện của những thập niên 70, 80 như ông Lữ Giang (hay Tú Gàn) viết để bôi bác những lời chứng của lm Nguyễn Văn Khải về hiện tình GHCGVN).

Giáo hội hầm trú vẫn tồn tại ở Việt nam và sẽ còn những linh mục chui như thế bao lâu còn chế độ Cộng Sản.

Chuẩn bị sẵn

“Linh mục Khải nhiều khi gây cảm giác là mấy cái bẫy cộng sản giăng ra không làm cho ông mấy may bận tâm. Tuy vậy, hai ngày sau, khi chúng tôi đi Lạng Sơn, gần biên giới Trung Quốc, cha mời ba giáo

dân cha tin tưởng đồng hành. – Hễ mỗi lần đi xa, cha đều đưa các anh ấy đi theo phòng khi bị công an bắt giữ. Hoặc có khi cha di chuyển bằng taxi với anh tài người công giáo. Nhiều khi công an giữ xe dọc đường, kéo anh tài xê sang một bên rồi hỏi hết chuyện nọ tới chuyện kia, để sau đó anh tài xê lại kể hết cho tôi nghe – vị linh mục nở nụ cười rớt ráo. – Trong phòng mình ở giáo xứ, cha luôn có vài món đồ đã xếp sẵn, trong trường hợp nhớ chúng muốn tới đưa cha đi. tôi sẵn sàng ngồi tù và chẳng sợ bị đi tù – linh mục nói giọng chắc nịch. Ông làm linh mục 10 năm nay nhưng trong một thời gian dài chính quyền không công nhận điều đó.

Chỉ mới gần đây tôi mới làm linh mục một cách hợp pháp nhưng trong chứng minh thư của tôi người ta vẫn ghi tôi là nhà nông chứ không phải linh mục – vị linh mục cười lớn. Cha bề trên đề cử ông đi Rôma để theo học thần học thế nhưng chính quyền giữ hộ chiếu của ông, không cho ông đi. Cho tới tận hôm nay, hộ chiếu của ông chưa được hoàn lại.

Chắc chắn nếu giờ tôi mà muốn đi nước ngoài, thế nào chúng cũng cho đi nhưng khi trở về, chúng sẽ không cho tôi nhập cảnh, chúng muốn tống khứ những người như tôi – vị linh mục nói. Ông hỏi tương hai vị linh mục cũng dòng Chúa Cứu Thế bị mất tích trong trại tập trung những năm 50 tới nay không tìm được xác. Một trong hai người đó, truyền giáo Marcel Văn có thể sẽ được phong thánh tới đây. Trong trại, ông đã bị công an đánh cho tới chết vì muốn hỗ trợ tâm linh cho tù nhân cùng trại.

Phần lớn các trại tập trung đã được tụi cộng sản gỡ hủy để xóa bỏ tội ác trước kia. Thế nhưng cả đất nước chúng tôi là một trại tập trung khổng lồ – cha nói và trên mặt không còn lưu lại nụ cười.

Giữa búa và liềm

Lạng Sơn nằm giữa hai luồng ảnh hưởng rõ rệt, giữa cộng sản Việt Nam và cộng sản Trung Quốc. Lạng Sơn bị hủy hoại thời Trung Quốc xâm lược năm 1979. Đây cũng chính là nơi Hồ Chí Minh từng sống và sáng tác, thế nên chính quyền nơi đây mới mặc niệm ông Hồ bằng nhiệt huyết khó thấy trong quyết tâm nhấn chìm tôn giáo. Nhà thờ tại giáo xứ Bin bị tàn phá năm 1979 đã được xây lại nhưng giáo dân ở đây thì hiếm như thuốc bổ. – Người dân hãi sợ, chính quyền gây sức ép để dân không tới nhà thờ – một trong những người sống trong những căn nhà nặn từ bùn gần nhà thờ nói vậy. Anh là một trong số ít các thanh niên dũng cảm xuất hiện trong nhà thờ. Chủ chăn giáo xứ từng là quân nhân. Ông rời quân ngũ bởi thấy quân ngũ, như ông nói, không giúp giành công bằng mà chỉ phụng sự đám cầm quyền. – Còn tôi lại muốn sao phụng sự Chúa và người dân – linh mục nói. Không phải ông không từng gặp cản trở, ông từng phải chờ 2 năm để được nhập học nhà dòng.

Ở những vùng Lạng Sơn ta nhìn thấy rất rõ thành quả kinh tế Việt Nam được thế giới trầm trồ thán phục chẳng có liên quan gì tới mức sống của hầu hết người dân. Chúng tôi đứng trên đỉnh núi Minh, 1,100 m trên mực nước biển cận kề với biên giới Trung Quốc. Ba công nhân xây dựng đang quay vắn trong đồng vữa và gạch. Họ kiếm được 5 đô-la cho một ca 10 tiếng đồng hồ lao động. Tức là 1 PLN (tiền Ba Lan – BV) cho một giờ. Và họ không biết rõ mình đang xây cái gì. Có người đặt họ làm là làm thoi, 5 đô-la đầu phải để nhặt được giữa đường.

Tụi chúng nó vẫn tới và gặng hỏi nhiều chuyện – một trong các thầy (sinh viên thần học – BV) nói. Vị giám mục của chúng tôi phải trình diện và bị công an tra hỏi. Hôm

nay có vẻ êm thấm hơn nhưng bọn họ đang giám sát mọi chuyện. Thế nhưng trong lòng chúng tôi không thể có chỗ cho hận thù. Họ phải hiểu được rằng đảng ban niềm tin cho chúng tôi là tình thương, và tình thương đó sẽ có ngày chiến thắng.

Linh mục Peter thì hoài nghi nhiều hơn:

Tôi không tin Việt Nam có thể có cách mạng nhưng. Các nước Á Châu mang truyền thống chuyên chế quá lâu. Tuy vậy, các đội ngũ trí thức không thuộc hàng công giáo có nhận thấy những dấu hiệu tích cực xuất hiện trong cộng đồng công giáo. Nhóm trí thức đó nói giáo dân là tương lai của đất nước – cha nói thêm.

Luật sư Quân cũng là người lạc quan:

Giáo dân giờ chiếm 10% dân số, họ khá thống nhất và rất tích cực. Cũng bởi vậy mà nhà cầm quyền e sợ dân công giáo. Cộng đồng Phật tử, chiếm phần lớn dân số, bị chia rẽ hơn và cũng tuân thủ chính quyền nhiều hơn. Tiếc thay, phần lớn xã hội bị lay chuyển tùy vào phát ngôn của chính quyền. Nhưng tôi tin rằng 10, 15 năm nữa sẽ có những đổi thay. Kể cả những người cộng sản cũng phải thay đổi, họ đã chấp nhận thị trường tự do, nhiều khía cạnh đã thay đổi khác xưa. Cần phải thấu phục cả những người cộng sản nữa để có thể mở đường cho thay đổi – Quân nói với giọng đầy thôi thúc.

Chúng tôi tới Sơn La bằng cái matiz nhỏ chật, 5 người ngồi trong. Chúng tôi đổi thẻ điện thoại.

Bao giờ tôi cũng làm vậy để tụi chúng không biết tôi ở đâu – một trong những người chúng tôi được làm quen nói vậy. Sơn La là nơi mà mọi hoạt động tôn giáo đều bị cấm tiệt.

Không có nhà thờ, không chùa chiền chi hết – anh Quân nói. Chính

quyền khẳng định rằng vùng này không có ai là người công giáo thế nên đâu cần nhà thờ hay linh mục ở đây. Ấy vậy mà mỗi năm số dân công giáo mỗi tăng. Chỉ riêng trên quốc lộ số 6, một mình linh mục Khải đã lập nên 5 cộng đồng công giáo và tới giảng đạo ở những miền quê. Tại một trong những làng nhỏ, chúng tôi vào điện thờ dựng dưới hầm một xưởng ô-tô. Khi có thánh lễ, bao giờ cũng có ai đó đứng ngoài trông coi xem có công an tới hay không. Cứ hai tuần linh mục lại tới một lần. Nhiều khi cha làm lễ trong bộ áo quần “thường dân” phòng khi có kiểm tra đột xuất. Cùng lắm sẽ biện hộ rằng đó là tụ họp để cầu nguyện chứ không phải để làm thánh lễ.

Đảng nào thì bọn họ cũng không

thể nhận ra ai là linh mục nếu tôi không vận áo choàng đen. Bọn họ cho rằng lễ cầu nguyện không nguy hiểm bằng lễ mi-sa – cha mỉm cười nói thêm. Có 3 người phụ nữ H’ mong đi cùng với vị linh mục của chúng tôi. Các bà các cô đây đã nhập đạo mấy năm trước. Trước đó, họ chỉ thờ tổ tiên như bao người. Họ trở thành người công giáo nhờ công lao của các nhà nữ truyền giáo lưu lạc. Ba người phụ nữ kể rằng sau khi họ nhập đạo, cán bộ huyện tới gặp họ và còn cho tiền để thuyết phục họ bỏ đạo.

Trong một làng khác cách đó 100 km, ở sườn núi phía trên, chỉ có hai hộ gia đình nghèo là không lay chuyển khi bị đe dọa và vẫn duy trì đức tin. Hai năm trước, cán bộ xông

vào nhà rồi vứt bỏ Thánh giá, tranh tượng. Người cha trong gia đình thấy thế liền nói: các anh có thể vứt hết nhưng rồi thế nào tôi cũng lấy lại được. Mà kể cả khi không tìm lại được chúng, các anh vẫn không thể vứt bỏ đức tin trong lòng tôi.

Linh mục Khải nói:

Nhờ những người như thế mà các hộ gia đình đã lỡ chùn lòng bởi đe dọa rồi kí giấy bỏ đạo giờ lại muốn quay lại với giáo hội.”

Những giòng trên đây khiến tôi không khỏi ngỡ ngàng tự hỏi: liệu có ai ngờ được rằng vào đầu thế kỷ thứ 21, tại Việt Nam của chúng ta vẫn hiện hữu những mảng tối của một “Giáo Hội hầm trú” dành cho người tín hữu Công giáo?

© DCVOnline ■

Chuyện dài kinh tế

(Tiếp theo trang 51)

sản mà ngân hàng Việt Nam đang nắm giữ còn “xấu hơn” nhiều lần so với những gì được thể hiện trên số liệu nợ xấu được công bố chính thức. Nay cả Ngân hàng Thế giới và Quỹ tiền tệ quốc tế đều cho rằng Việt Nam cần phải thúc đẩy tái cơ cấu khối ngân hàng.

Đầu tháng 9, công ty chuyên đánh giá nợ quốc gia Moody’s Investors Service cho thấy triển vọng của hệ thống ngân hàng Việt Nam trong phạm vi từ 12 đến 18 tháng tới sẽ vẫn ở mức tiêu cực, đặc biệt là dưới 2 góc độ chính: lợi nhuận của hệ thống ngân hàng suy giảm và chất lượng tài sản yếu kém. Theo

báo cáo từ Moody thì chính những bất cân đối của nền kinh tế Việt Nam đang gây ra những rủi ro đối với chất lượng tài sản của ngân hàng và khiến hoạt động vay vốn gặp khó

khăn nhiều hơn. Moody đánh giá triển vọng tín dụng của Việt Nam ở mức tiêu cực B1, là hạng điểm mà Moody không khuyến khích các công ty nước ngoài đầu tư.

VN có trên 100 ngân hàng không đồng đều, rất nhiều ngân hàng không có vốn cần thiết là 3,000 tỉ đồng nhưng vẫn được hoạt động. Có đến 80 tổ chức tín dụng là thừa và cần phải đào thải bớt các ngân hàng yếu kém. Nhưng việc loại bớt những ngân hàng yếu kém không hề đơn giản vì đứng phía sau các ngân hàng này là những “đảng viên đại gia” hoặc những tập đoàn kinh tế lớn, họ sử dụng ảnh hưởng của mình để buộc các ngân hàng này cấp vốn cho các dự án kém hiệu quả. Chính sự thao túng này cũng là nhân tố khiến tỷ lệ nợ xấu của nhiều ngân hàng tăng lên nhanh chóng.

TNT, Sept 17-11 ■

Ủy ban đoàn kết

(Tiếp theo trang 58)

đất nước theo qui luật tiến hóa của lịch sử loài người và của riêng dân tộc Việt Nam trong thời đại ngày nay, thì không có con đường nào khác để yêu nước đúng nghĩa và có hiệu quả

thiết thực, ngoài con đường xây dựng Chủ nghĩa Xã hội như chúng ta đang được đảng lãnh đạo, tiến hành làm với cả nhân dân”.

Ủy ban Đoàn kết nói về Chủ nghĩa Xã hội mà không ngượng miệng. Trong thực tế, Chủ nghĩa Xã

hội đã bản cùng hóa nhân dân, nô lệ hóa nhân dân, bóc lột nhân dân,, cướp phá đất đai, tài sản nhân dân, nhân dân mất hết tự do,, bị bịt mồm bịt miệng, bị bỏ tù đầy đọa. Nhân dân chịu hết nổi nên chấp nhận vượt biên với bao nguy hiểm để trốn chế độ cộng sản.

Họ chấp nhân bỏ lại tài sản, bắt chấp tù đầy nếu bị bắt, bắt chấp nguy hiểm đến tính mạng. Trong chế độ cộng sản, quyền lợi tối thượng là quyền lợi của đảng và đảng viên. Mục tiêu tối thượng của cộng sản Việt Nam là giữ vị thế độc tôn của đảng viên với bất cứ giá nào, không có vấn đề ích quốc lợi dân, nhưng là quyền và lợi của đảng và đảng viên. Chế độ cộng sản là chế độ thối nát, bất công, tàn ác. Đạo đức xã hội ngày càng băng hoại với việc phá thai nằm trong chính sách, hàng trăm ngàn cô gái bị bán đi làm ddiems hay vợ hồ, khai thác sức lao động của giới trẻ qua các văn phòng dịch vụ lao động nước ngoài, đất đai của đất nước bị đảng cất dâng cho Trung quốc ..vv.. vv..

Bản báo cáo của Ủy ban Đoàn kết tiếp tục ca ngợi đảng: *“Nhờ có giải phóng, đất nước được độc lập, thống nhất, nhân dân ta mới xóa bỏ được thể chế một xã hội bất công, thối nát, thiết lập ra những thể chế xã hội mới, một phương thức sản xuất mới qua đó người lao động xây dựng phẩm chất đích thực cơ cuộc sống của mình, có tình nghĩa, lễ phải. Dân tộc đã nhân lên hàng chục triệu lần những giá trị làm người như thể yêu nước là yêu Chủ nghĩa Xã hội theo cách hiểu và thực hiện của Đảng lãnh đạo. Không thể nào khác được. Hiểu Chủ nghĩa Xã hội cách khác hoặc yêu nước cách khác là chưa thực tâm đi với dân tộc. Đó là con đường duy nhất cho phép xây dựng phẩm chất đích thực cho cuộc sống và phát triển cơ sở đó, người Công giáo mới có điều kiện sống theo đòi hỏi của Tin mừng Đức Kito.”*

Năm 1985, tức 10 năm sau biến cố 30/4/1975, lập trường chính thức của Ủy ban Đoàn kết là như thế.

Nhìn vào thực tại, mọi sự đều trái ngược với những gì Ủy ban Đoàn kết vừa trình bày. Xã hội cộng sản là xã hội hết sức bất công, thối nát hơn hàng triệu lần sự bất công và thối nát của các chế độ khác trước kia trên đất

nước. Thể chế mới mà đảng và Ủy ban Đoàn kết tuyên truyền về cộng sản, thực chất là thể chế bóc lột người dân, người lao động cách dã man, nên làm gì có xây dựng phẩm chất đích thực, làm gì dân tộc nhân lên hàng triệu lần những giá trị làm người.

Ủy ban Đoàn kết dối dân không biết ngượng.

III.- Ủy ban Đoàn kết: chống phong Thánh các tử đạo Việt Nam

Trong vụ phong Thánh, Tòa Thánh đã thực hiện một cách hết sức nghiêm túc các qui trình đã được Bộ phong Thánh qui định, chứ không phải là một sáng kiến mới của Tòa Thánh nhằm chống lại chế độ cộng sản Việt Nam như ông Nguyễn Quang Huy, Trưởng ban Tôn giáo Chính phủ thời đó, đã nói trong một Văn thư gửi Hội đồng Giám mục Việt Nam:

1. Trước hết, Thánh bộ phong Thánh của Giáo hội đã chấp nhận các Thịnh Nguyên thư xin phong Thánh cho 117 Thánh tử đạo Việt Nam: Thịnh Nguyên thư của Hội đồng Giám mục Việt Nam(16/11/1985), của Dòng Đaminh (28/12/1985), của Hội Thừa sai Paris (2/2/1986), của Hội đồng Giám mục Phi (13/5/1986) và của Hội đồng Giám mục Tây Ban Nha (19/6/1986).

2. Ngày 22/5/1987, Đức Giáo hoàng Gioan Phaolo II đã chủ tọa Cơ Mật Viện để hỏi các thành viên bỏ phiếu chấp thuận việc phong Thánh cho 117 Thánh tử đạo Việt Nam. Ngày 29/5/1987, Tòa Thánh đã có văn bản quyết định phong Thánh cho các Thánh Tử đạo Việt Nam vào ngày 26/6/1988.

3. Trước quyết định phong Thánh của Giáo hội, đảng Cộng sản coi quyết định này như một hành động chống chế độ cộng sản, nên đã phản ứng cách mạnh mẽ và tìm mọi cách ngăn chặn vụ phong Thánh này với sự cộng tác đắc lực của Ủy ban Đoàn kết.

Ngày 18/9/1987, Ban Tôn giáo Chính phủ đã triệu tập Ban Thường

vụ Hội đồng Giám mục Việt Nam để phê phán vụ phong Thánh và bàn biện pháp xử lý tình hình phức tạp.

Trước áp lực của Nhà nước, Hội đồng Giám mục Việt Nam, qua Ban Thường vụ, gửi thư và điện văn yêu cầu duy trì việc kính các Chân phúc Tử đạo Việt Nam như cũ không làm gì mới khác (19/9/1987). Tiếp đó, Ban Tôn giáo Chính phủ gửi Văn thư số 01 – TGCP, ngày 12/10/1987 cho UBND, Ban Tôn giáo các tỉnh, thành phố, đặc khu, yêu cầu theo dõi việc thi hành quyết định của Hội đồng Giám mục – thực ra là quyết định của chính phủ.

4. Tuân lệnh đảng, Ủy ban Đoàn kết đã nỗ lực khắp nơi, quyết ngăn cho bằng được việc phong Thánh các Thánh tử đạo Việt Nam.

Tại thành phố Sài Gòn, Mặt trận Tổ quốc, với sự hỗ trợ của Ủy ban Đoàn kết, đã tổ chức những buổi tập hợp các linh mục, tu sĩ, giáo dân trong các quận, huyện và thành phố để phổ biến đường lối của đảng và để chống phá Giáo hội.

Tại quận 3 – nơi tôi ở, Mặt trận Tổ quốc đã tổ chức một buổi họp gồm các linh mục, tu sĩ, giáo dân trong quận vào chiều ngày 18/1/1988, để nghe Ủy ban Đoàn kết trình bày về đường lối của Nhà nước chống lại việc phong Thánh. Một vị linh mục của Ủy ban Đoàn kết đã đọc một Thịnh nguyện thư có tên là *“Thịnh nguyện thư Việt Nam”* để xin chữ ký của cử tọa. Thịnh nguyện thư này gồm hai đề nghị: **Đề nghị thứ nhất là xin hoãn việc phong Thánh và đề nghị thứ hai là xin tách các vị tử đạo thừa sai ngoại quốc ra khỏi danh sách được phong Thánh.**

Trong cuộc họp này, chính tôi đã đứng lên phản đối cách làm của các vị lãnh đạo Giáo hội Việt Nam, nhất là việc chính quyền đã ngang nhiên sử dụng Ủy ban Đoàn kết làm cái bung xung phá rối Giáo Hội.

Trước tiên, về việc hoãn phong Thánh, tôi đã nói: *“Việc không tham dự vào việc phong Thánh gây bất*

mãn, có hại đến việc người Công giáo Việt Nam tham gia xây dựng đất nước và cô lập Việt Nam trên chính trường quốc tế, thì đề nghị các Giám mục xin hoãn phong Thánh còn tệ hại hơn. Người ta nghĩ rằng Nhà nước làm áp lực bắt các Giám mục Việt Nam xin hoãn, vì trước kia chính các Giám mục đã phản khởi xin phong Thánh. Nếu có đưa ra “Thỉnh nguyện thư” của Ủy ban Đoàn kết thì đó thực chất là mệnh lệnh của Nhà nước, hầu tạo ra một màu sắc nhân dân, nên dù có thu được hàng triệu chữ ký thì cũng thế thôi”.

Về đề nghị thứ hai là tách các vị tử đạo thừa sai ngoại quốc, tôi có nói: “Đây là thứ đề nghị của những người “Công giáo” mà người Công giáo chân chính gọi là “ăn cháo đá bát”. Các thừa sai ngoại quốc, vì đức tin đã bỏ cuộc sống ổn định, thoải mái ở quê nhà, đi vào một nước lạc hậu để rao giảng Tin mừng cứu độ của Chúa Giêsu. Họ đã bị bắt, bị tra tấn, bị xử tử do các vua chúa thời phong kiến. Họ đã hy sinh mạng sống cho việc rao giảng Tin mừng, tức là họ đã chết vì đạo Chúa để đem Tin mừng cho người Việt Nam. Vì thế, người Công giáo Việt Nam đòi tách riêng người có công đem đức tin Kitô giáo đến cho cha ông họ là “ăn cháo đá bát”, là vô ơn, tạo chia rẽ trong giới Công giáo”.

Tại cuộc họp hôm đó, tôi cũng đã đưa ra hai kiến nghị, một với Giáo hội, một với Nhà nước.

Đối với Nhà nước: “Tôi mong Nhà nước để cho Giáo hội Việt Nam dự cuộc phong Thánh, vì làm như vậy ích lợi cho đất nước hơn là tẩy chay việc phong Thánh mà Giáo hội toàn cầu sẽ cử hành tại Roma”.

Đối với Giáo hội: “Tôi mong Hội đồng Giám mục Việt Nam đừng làm trò cười cho giáo dân cũng như cho thế giới bên ngoài, mà xin Tòa Thánh hoãn việc phong Thánh và xin tách các vị tử đạo thừa sai ngoại quốc. Thật là một trò trẻ con, không thể chấp nhận được với dư luận quốc nội cũng như

quốc tế khi Hội đồng Giám mục đã từng phản khởi xin phong Thánh, nay lại xin hoãn, xin tách. Hội đồng Giám mục Việt Nam sẽ mất hết uy tín đối với giáo dân Việt Nam cũng như với giáo hữu toàn cầu. Trong tình trạng đó, các giám mục không còn mấy ảnh hưởng để thúc đẩy giáo dân Việt Nam vừa hăng say xây dựng đất nước vừa trung thành giữ vững đức tin”. (Chân tín, Nói cho Con người, trang 46-52).

Sau sự can thiệp của tôi, Ủy ban Đoàn kết đã không dám xin chữ ký ủng hộ Thỉnh nguyện thư của họ và sau đó, như Đức cha Nguyễn Quang Tuyền – giám mục giáo phận Bắc Ninh cho biết, các giám mục đã nhất trí xin tiếp tục xin Tòa Thánh phong Thánh cho 117 Thánh tử đạo Việt Nam.

Vụ việc phong Thánh sau đó dù vẫn bị chính quyền, với sự tiếp tay của Ủy ban Đoàn kết, đã tìm hết mọi cách ngăn cản, nhưng với sự kiên quyết của Tòa Thánh trong lời tha thiết cầu nguyện của cộng đồng Dân Chúa, các Chân phúc Tử đạo Việt Nam đã được tuyên phong hiển Thánh đúng như ý Chúa muốn.

Nói lại những điều này hôm nay để thấy rõ bộ mặt của Ủy ban Đoàn kết đích thực là gì? Nói như linh mục Phan Khắc Từ, trong cuộc trả lời phỏng vấn của anh J.B Nguyễn Hữu Vinh – giáo dân Tổng giáo phận Hà Nội, thì Ủy ban Đoàn kết “Không phải của Giáo hội mà là của Mặt trận, đương nhiên là của Đảng.” Đảng thành lập, đảng nuôi dưỡng, đảng vạch đường chỉ lối. Tóm lại, Ủy ban Đoàn kết chỉ là cái bung xung của đảng nhằm ngăn chặn và làm tha hóa Giáo hội, biến Giáo hội thành một tôn giáo quốc doanh phục vụ cho nguyện vọng và ý chí của đảng.

Nói lại những điều này hôm nay, cũng là để thấy rằng “Ủy ban Đoàn kết Công giáo” chỉ là một tổ chức giả danh Công giáo, dù nấp bóng dưới hình thức và tên gọi nào, thì bản chất của nó vẫn là thế.

Tiếc rằng, hiện nay, theo con số không chính thức, vẫn còn có khoảng

103 linh mục trong cả nước tham gia vào cái gọi là Ủy ban Đoàn kết với nhiều lý do khác nhau: muốn được dễ dãi, tham gia cho vui, sợ, hay vì một lý do nào khác. Dù với bất cứ lý do gì, thì đã tới lúc các vị cần can đảm quay trở lại, để không còn phải nghe ai nói: “Theo Chúa nữa vời, một đời uống công”, nhất là để chung tay đưa cái gọi là “Ủy ban Đoàn kết” xuống mồ như ý chí và nguyện vọng của mọi thành phần Dân Chúa Việt Nam.

IV.- Ủy ban Đoàn kết chống Tòa thánh trong vụ Giám quản Tông tòa

Ngày 27/7/1993, Đức Tổng giám mục Phaolô Nguyễn Văn Bình bị tai biến và được đưa vào chữa trị khẩn cấp tại Bệnh viện Thống Nhất. Nhận thấy bệnh tình trầm trọng và e rằng khó qua khỏi và nếu có qua khỏi cũng khó có thể làm việc được như trước đây, ngài đã cho mời Đức cha Nguyễn Minh Nhật, Chủ tịch Hội đồng Giám mục Việt Nam, nhờ ngài thông báo cho Tòa thánh và xin Tòa thánh định liệu, trong lúc Đức Tổng Giám mục phó Nguyễn Văn Thuận còn ở nước ngoài và Nhà nước không cho trở về Việt Nam.

Ngày 11/8/1993, trong buổi phát thanh thường lệ, Đài Phát thanh Vatican loan tin Tòa thánh cử Đức cha Huỳnh Văn Nghi, Giám mục giáo phận Phan Thiết, làm Giám quản Tông tòa Tổng Giáo phận Sài Gòn, tạm giúp Đức cha Bình. Ngay sau khi nhận được Văn thư bổ nhiệm, Đức cha Nicolas Huỳnh Văn Nghi đã từ Phan Thiết vào Sài Gòn để thi hành sứ vụ.

Thế nhưng, ngày 5/9/1993, Báo Công giáo và Dân tộc, tiếng nói của Ủy ban Đoàn kết, đã đăng bài: “Thành phố HCM, thêm một Giám quản Tông tòa” của Hương Khê, bút danh của linh mục Tổng Biên tập Báo Công giáo và Dân tộc Trương Bá Cần. Bài báo đã đưa ra một lập luận ốm ờ khiến người đọc hiểu là việc chỉ định Giám quản Tông tòa tại Giáo phận Sài Gòn là có chủ đích chính trị của Tòa thánh

Vatican. Bài báo đã đóng vai trò “tiền hô” cho những biện pháp sau này của nhà cầm quyền, một lối dọn đường cho đảng cộng sản ngăn cản Đức cha Huỳnh Văn Nghi thực thi sứ vụ Giám quản mà Giáo hội đã trao phó.

Trong các ngày từ 6 – 10/9/1993, kỳ tĩnh tâm thường niên đợt một của các linh mục thuộc Tổng giáo phận Sài Gòn, Đức cha Huỳnh Văn Nghi đã tới tham dự và có mặt đều đặn. Ngài nói chuyện với các linh mục về việc ngài đã được Tòa thánh bổ nhiệm làm Giám quản Tông tòa với quyền điều hành người và việc trong Tổng Giáo phận Sài Gòn và ngỏ ý sẵn sàng trực tiếp gặp các linh mục trong giáo phận để giải quyết những vấn đề cần thiết.

Ngày 15/9/1993, trước sự ngỡ ngàng của giáo dân và đồng bào thành phố, Đài truyền hình thành phố Sài Gòn cho đọc toàn văn thông báo của UBND thành phố “Về việc Tòa thánh đơn phương bổ nhiệm Giám quản Tông tòa tại Giáo phận thành phố HCM”. Ngay sáng hôm sau, ngày 16/9/1993, bản thông báo được đăng tải trên tờ Sài Gòn Giải Phóng, số 5814, cùng với bài xã luận dưới tựa đề: “Tự do tín ngưỡng không thể trái pháp luật”. Quả là những lời tuyên bố lạc lõng giữa những hô hào cởi mở và đổi mới, giữa những cố gắng của Nhà nước và Giáo hội để xích lại gần nhau trên căn bản tự do và dân chủ.

Trong đoạn đầu của Thông báo, Ủy ban Nhân dân thành phố HCM đã trắng trợn và bị ỏi vu không trắng trợn Đức cha Nguyễn Văn Thuận “đã tham gia vào việc chia rẽ, đàn áp tôn giáo, có nợ máu với nhân dân”. Đây là một sự xúc phạm nặng nề tới nhân phẩm của Đức cha Nguyễn Văn Thuận, đến uy tín của một vị chức sắc cao cấp của Giáo hội, danh dự của Tòa thánh Vatican.

Từ ngày Đức Tổng Giám mục phó Nguyễn Văn Thuận bị bắt và bị đi tù, chưa hề có một vụ án và bản án nào dù ngụy tạo kết tội ngài. Vậy mà Thông báo của Ủy ban Nhân dân thành phố HCM lại nêu rõ tội: “đã

từng tham gia vào việc chia rẽ, đàn áp tôn giáo, có nợ máu với nhân dân”. Tuyên ngôn Quốc tế về nhân quyền cũng như chính Hiến pháp Việt Nam đều coi như vô tội người chưa bị một tòa án nào xét xử. Ủy ban Nhân dân thành phố HCM đã trắng trợn vi phạm nhân quyền.

Bản Thông báo còn khẳng định: “Ủy ban Nhân dân vẫn coi Tổng Giám mục Nguyễn Văn Bình là người đứng đầu tiến hành mọi hoạt động của đạo Thiên Chúa trong Giáo phận thành phố HCM.” Quả là Ủy ban Nhân dân đã dồn Đức cha Bình vào cái thế của một giám mục ly khai với Giáo hội vì

ĐC Nghi và ĐC Khâm, tại TGM Phan Thiết ngày 30/8/2011

cường lại quyết định của Tòa thánh. Đức Tổng Bình đã trở thành cái phao, mà giữa lúc ngài ốm đau mệt mỏi đến nỗi ông Tổng bí thư Đỗ Mười phải xúc nách một bên, bên kia là ông Chủ tịch UBND thành phố, khi hai ông vào thăm ngài trong bệnh viện Thống Nhất. Hình ảnh nào ruột được chiếu trên truyền hình thành phố, giữa lúc mà cả nước đều thấy rõ tình trạng sức khỏe suy sụp của một cụ già 83 tuổi, được hai vị lãnh đạo cộng sản xúc nách hai bên, thì bản Thông báo lại khẳng định rằng, ngài “nay đã khỏe và trở về làm việc bình thường”.

Hiểu sao đây hai chữ bình thường? Bình thường là chỉ nằm đó, ngồi đó cho mấy ông thuộc Ủy ban Đoàn kết múa gậy vườn hoang? Bình thường như cái dáng dấp được gọi là bình thường của các lãnh tụ cộng sản già nua, thều thào và dờ dẫm, được cấp dưới xúc nách tới tham dự các

Hội nghị, các Đại hội đảng hay Quốc hội mà truyền thông, truyền hình vẫn thường cho thấy để cho thấy cái bình thường của cộng sản là thế.

Trở lại với vụ Giám quản Tông tòa, ngày 5/9/1993, ngày mà vị “đại diện có thẩm quyền của Ủy ban Nhân dân thành phố nhắc nhở” Đức cha Huỳnh Văn Nghi, thì cũng ngày này, tờ Tuần báo Công giáo và Dân tộc, số 923, đăng tải bài: “Thành phố HCM thêm một Giám quản Tông tòa” của Hương Khê tức linh mục Tổng biên tập Trương Bá Cần, như tôi đã nói ở trên. Trong sự kiện này, có sự tính toán nào chăng giữa Ủy ban Nhân dân thành phố và Ủy ban Đoàn kết? Trước đó, linh mục Trương Bá Cần và Ủy ban Đoàn kết cũng đã từng làm “tiền hô” như vậy trong vụ phong thánh năm 1988 và mới đây trong vụ việc đất đai của Tổng Giáo phận Hà Nội tại 41 Nhà Chung.

Thật mỉa mai, khi chính quyền thành phố HCM kêu gọi nhân dân: “chấp hành nghiêm chỉnh chính sách tôn trọng tự do tín ngưỡng của nhà nước”, trong khi họ lại trắng trợn vi phạm tự do tín ngưỡng, vi phạm tới tính cách độc lập của Giáo hội trong vấn đề tôn giáo như việc phong chức linh mục và đề cử Giám mục.

Bản thông báo của Ủy ban Nhân dân nhắc nhở nhân dân: “luôn luôn giữ gìn nguyên tắc sống và làm việc theo pháp luật”, trong khi chính Nhà nước sai luật rừng.

Bài xã luận: “Tự do tôn giáo không thể trái pháp luật” của Báo Sài Gòn Giải Phóng có đoạn viết: “Chỉ có thể bảo đảm tự do tín ngưỡng, khi tôn giáo đồng hành cùng dân tộc, gắn liền với lợi ích dân tộc, với lợi ích đất nước, nhân dân”. Trong thực tế, họ thay thế mấy chữ dân tộc, đất nước, nhân dân bằng chữ “đảng cộng sản”. Họ dùng các tay sai của đảng trong các tôn giáo để phá đạo, phục vụ đảng, bắt chấp lợi ích của nhân dân, của dân tộc của đất nước.

V.- Ủy ban Đoàn kết làm “ăng

ten” cho đảng cộng sản

Một công tác khác mà đảng cộng sản giao cho Ủy ban Đoàn kết là làm ăng ten cho cộng sản. Ủy ban Đoàn kết luôn báo cáo tình hình các họ đạo, các linh mục, dòng tu cho Mặt trận tổ quốc để đảng theo dõi các hoạt động của Giáo hội.

Chúng ta biết, dưới áp lực của đảng cộng sản, Đức Tổng giám mục Phaolô Nguyễn Văn Bình buộc phải đặt 4 vị chóp bu của Ủy ban Đoàn kết vào trong ban cố vấn chỉ có 6 vị (như tôi đã trình bày trong bài trước), với mục đích theo dõi, kiểm tra, báo cáo cho đảng những gì bàn cãi trong ban cố vấn với các giám mục là những người đứng đầu trong Tổng Giáo phận Sài Gòn.

Điều tôi nói không phải là óc tưởng tượng. Tôi xin đưa ra một trường hợp điển hình sau đây:

Sau khi một nhóm linh mục và trí thức Công giáo (17 người) gửi một tâm thư cho Hội đồng Giám mục Việt Nam đề cập tới các vấn đề thuộc nội bộ của Giáo hội, những vấn đề liên quan tới xã hội, thì đã có hai buổi họp của Ban cố vấn, tại Tòa Tổng Giám mục Sài Gòn, liên quan tới bức tâm thư nói trên.

Buổi họp thứ nhất vào ngày 29/9/1989. Trong buổi họp này, một vị trong số 4 cố vấn – người của Ủy ban Đoàn kết (xin miễn nói tên) cho rằng lá thư này là do các “thế lực thù địch” từ bên ngoài xúi giục. Vị ấy báo cáo buổi gặp gỡ với Cha Phạm Hân Quynh – một linh mục đấu tranh và

bị lưu đày ngoài Bắc, vừa từ Châu Âu về, tại nhà cha Mai Xuân Hậu (một trong hai cố vấn không phải Ủy ban Đoàn kết) ở Xóm Mới. Theo vị ấy, đó là khởi đầu và đầu mối của bức tâm thư. Trong buổi gặp gỡ với cha Quynh, cha Quynh có nói tới những ngày ở Châu Âu, gặp Hồng y Lustiger, Hội đồng Giám mục Pháp, Đức Hồng y Tomko, Giáo hoàng và nhiều nhân vật khác. Cha Quynh có đề cập tới ý của Tòa thánh muốn coi vấn đề Đức cha Thuận làm trắc nghiệm để biết mức cởi mở của chế độ cộng sản Việt Nam. Cha Quynh cho biết ý kiến của Hồng y Tomko về Đức cha Bình, về Ủy ban Đoàn kết. Vị cố vấn ấy cho rằng, bức tâm thư là do thúc đẩy từ bên ngoài. Để bác bỏ ý kiến đó, cha Mai Xuân Hậu xác nhận bản thân có mặt khi nhóm các linh mục và trí thức Công giáo trao đổi về lá thư gửi cho Tổng Giám mục Sài Gòn. Lá thư này được viết trước khi cha Quynh từ Pháp về. Ngày cha Quynh từ Bắc vào Nam, anh em gặp nhau vui vẻ, có cả cha Nguyễn Huy Lịch và anh Nguyễn Đình Đầu – hai vị cố vấn người của Ủy ban Đoàn kết. Anh em không bàn tán gì và không đưa tài liệu gì.

Sau buổi họp đầu tiên này, có người đã đi rêu rao chuyện nọ, chuyện kia. Nhà nước nắm được nội dung của buổi họp đó là do ai làm ăng ten cho nhà nước? Ai đã tố cáo với chính quyền về cái gọi là ý đồ chính trị của 17 linh mục và trí thức đã ký vào bức tâm thư kia? Linh mục Mai Xuân Hậu và Chân Tín không có lý do gì để báo

cáo với nhà nước. Vậy chỉ có 4 cố vấn người của Ủy ban Đoàn kết đã làm ăng ten cho đảng?

Một ngày sau khi Đức Tổng Bình đi Seoul (3/10/1989), công an thành phố đã gửi giấy triệu tập cha Mai Xuân Hậu lên làm việc về những nội dung mà vị cố vấn kia đã tố cáo cha Quynh và cha Hậu trong những buổi họp và buổi gặp trước đó tại Xóm Mới.

Biến cố trên là bằng chứng tố cáo Ủy ban Đoàn kết làm ăng ten cho đảng cộng sản Việt Nam. Do đó, trong những buổi họp khác, hai đức cha và hai cố vấn ngoài Ủy ban Đoàn kết không dám bàn những gì quan trọng trong các buổi họp. Có gì cần bàn, cha Hậu và tôi gặp riêng Đức cha Bình để nói riêng với ngài. Nhưng, ngài lại sợ 4 vị Ủy ban Đoàn kết, nên công việc chẳng đi đến đâu. Do đó, tôi đã đề nghị giải tán ban cố vấn này. Trong lá thư gửi Đức tổng ngày 17/10/1989, tôi có nêu ý kiến về 4 vị cố vấn và đề nghị Đức Tổng lập một ban cố vấn mới gồm các cha Hạt trưởng, các bề trên Dòng. Tuy nhiên, đề nghị ấy đã chẳng thể thành sự.

Có thể nói rằng, chuyện Ủy ban Đoàn kết làm ăng ten cho cộng sản là chuyện dài nhiều tập. Những báo cáo thường niên của Ủy ban Đoàn kết cho đảng và chính phủ luôn là những dữ liệu quan trọng giúp cộng sản nắm rõ các hoạt động của Giáo hội nhằm hạn chế Giáo hội và áp đặt Giáo hội trong một cơ chế xin cho.

Linh mục Chân Tín

38 Kỳ Đông, P9, Q3 ■

Tin mừng...

(Tiếp theo trang 89)

lớn lao được gửi đến cho từng người chúng ta là những tội nhân. Thiên Chúa đã đến để xoa dịu vết thương, tha thứ tội tình cho từng người trong chúng ta. Chỉ cần chúng ta mở lòng đón nhận tình thương yêu nhân hậu của Ngài và đặt trọn niềm tin thác nơi Ngài.

Bệnh tật, khổ đau và sự chết đã

gắn liền với thân phận làm người như một hậu quả của tội lỗi. Con người không thể tự giải thoát mình khỏi vòng cương tỏa của tội lỗi, khổ đau và thân chết. Định mệnh con người quả thật đã mang đầy nét bi quan. Nhưng Tình Thương của Thiên Chúa đã được mạc khải tuyệt vời trong nhiệm vụ Cứu Độ. Thiên Chúa đã thành người, để cùng chung thân phận. Và từ trong thân phận người, Ngài đã giải thoát con người khỏi xiềng xích tử thần qua sự

chết và Phục Sinh của Ngài. Bệnh tật và sự chết không còn là đường hầm tuyệt vọng của phận người mà đã trở thành khung cửa để con người vượt qua, tiến đến cuộc sống hạnh phúc muôn đời trong tình thương nhân hậu của Thiên Chúa. Sự kiện Chúa chữa người con trai viên quan chức khỏi cơn trọng bệnh, chiến thắng tử thần chính là một biểu tượng cho viễn ảnh tuyệt vời của ơn Cứu Độ. ■

Giải đáp giáo lý

(Tiếp theo trang 95)

Thầy : Lậy Chúa, lậy Chúa là được vào Nước Trời cả đâu ! Nhưng chỉ ai thi hành ý muốn của Cha Thầy, Đấng ngự trên trời mới được vào mà thôi.”(Mt 7: 21)

Thi hành ý muốn của Cha trên trời có nghĩa là phải sống theo đường lối của Chúa, thực thi công bình và

bác ái, xa tránh mọi tội lỗi để trở nên men, muối và ánh sáng của Chúa Kitô trong một thế giới đang bị ung thối vì tội ác và bao phủ với mây mù của sự dữ.

Tóm lại, mọi thành phần dân Chúa trong Giáo Hội đều có sứ mệnh cao cả là làm chứng tá cho Chúa Kitô trước mặt người đời bằng chính đời sống của mình, bằng việc

làm cụ thể phản ánh trung thực mọi giá trị của Tin Mừng Cứu Độ để mời gọi những người chưa biết Chúa được tin có Chúa nhờ đời sống nhân chứng đích thực của mình.

**Lm Phanxicô Xaviê
Ngô Tôn Huân.**

Tôn giáo & xã hội

(Tiếp theo trang 99)

(BGR) mới được thành lập 4-5 năm nay, và có chương trình hoạt động tại Kenya, Niger, Sri Lanka, India, Cambodia, Haiti, Mỹ và Việt nam. Ngân sách của BGR năm 2009 được ghi là có trên 111,000 mỹ kim.

Cũng cần ghi thêm về Quỹ Từ Tế (Tzu Chi Foundation - the Buddhist Compassion Relief) do Sư Bà Cheng Yen ở Đài Loan thiết lập từ năm 1966 nhằm góp phần vào các chương trình phát triển cộng đồng, đặc biệt về y tế, giáo dục và nhân bản ở Đài Loan và trên nhiều quốc gia khác. Hiện nay Quỹ đã quy tụ được 10 triệu thiện nguyện viên và yểm trợ viên tại 50 quốc gia và điều hành các chương trình cứu trợ tại trên 70 nước khắp thế giới. Tháng 4 năm 2011, tuần báo Time đã xếp tên tuổi của Sư Bà Cheng Yen vào danh sách “ 100 Nhân vật có Ảnh hưởng nhất trên thế giới”.

C – Để tóm lược lại.

Qua sự trình bày sơ lược trên đây, ta có thể tạm thời rút ra được một vài ghi nhận khái quát như sau :

1 – Vì giàu lòng từ bi bác ái, nên tôn giáo nào cũng dễ dàng kêu gọi các tín đồ của mình tham gia tích cực vào công việc từ thiện nhân đạo để cứu trợ người đồng loại đang gặp cảnh khó khăn ngặt nghèo do thiên

tai hay do chiến tranh tàn phá. Khi dần thân nhập cuộc để thực hiện những công tác này, các tôn giáo đã đóng vai trò “làm đối tác” đối với chính quyền nhà nước trong sự nghiệp phục vụ quần chúng nhân dân, như đã trình bày ở bài 1 trong loạt bài này (counterpart).

2 – Nhưng lần hồi các tôn giáo đã mở rộng thêm phạm vi hoạt động nhân đạo sang các lãnh vực khác như phát triển kinh tế xã hội, tìm mọi cách để bảo vệ các nạn nhân của nạn buôn người, của nạn bắt công đàn áp bóc lột, nạn độc tài chà đạp nhân phẩm và nhân quyền của các công dân... Ngoài ra, các tôn giáo còn đi xa hơn nữa trong lãnh vực “Làm trung gian để giảm xếp những mâu thuẫn tranh chấp ở các địa phương”, cùng tìm cách góp phần vào công việc “Xây dựng Hòa bình trên Thế giới” nữa. Để có thể thực hiện viên mãn được những công việc khó khăn phức tạp này, các tôn giáo đã bắt đầu biết cách liên kết rộng rãi với giới hàn lâm đại học (academia), với các tổ chức NGO khác, và cả với các cơ quan chuyên môn của Liên Hiệp Quốc nữa. Làm như thế, các tôn giáo đã đóng được “vai trò làm Đối trọng đối với các chính quyền nhà nước” (counterbalance) trong ý hướng bảo vệ Công lý và Hòa bình cho con người trong xã hội ngày nay vậy.

3 – Nhờ sự cộng tác chân thành và sự liên kết bền chặt với nhiều thành phần có niềm tin tôn giáo khác

nhau, qua những công tác cụ thể, thiết thực nhằm phục vụ đồng loại kém may mắn trong suốt một thời gian lâu dài như vậy, mà các tôn giáo đã tạo ra được sự thông cảm, bao dung và tương kính lẫn nhau giữa các khối đông đảo quần chúng tín đồ của mỗi tôn giáo, để cùng chung sức góp phần bảo đảm xây dựng được một cuộc sống an lành, hòa nhã và nhân ái cho mọi người trong xã hội ngày nay.

Dĩ nhiên là vẫn còn một số thành phần cực đoan quá khích trong hàng ngũ các tín đồ, nhưng đó chỉ là một thiểu số rất nhỏ bé mà thôi, ta không nên quá bi quan với tình trạng tiêu cực nhỏ nhoi này. Đại bộ phận các tín đồ vẫn còn giữ được truyền thống đạo hạnh, lương hảo và luôn sẵn sàng liên đới chia sẻ với nỗi bất hạnh khôn khổ của người đồng loại.

Đó mới đích thực là niềm hy vọng chứa chan cho nhân loại chúng ta vào đầu thế kỷ XXI ngày nay vậy./

(Trong các bài kế tiếp, chúng tôi sẽ xin trình bày chi tiết cụ thể hơn về tình hình sinh hoạt xã hội của các tôn giáo ở các địa phương, đặc biệt là ở Phi châu, Á châu và châu Mỹ Latinh, cũng như tại các quốc gia cụ-công sản ở Đông Âu nữa. Xin mời quý bạn đọc nhớ đón xem.)

California, Tiết Vu Lan năm Tân Mão 2011

Đoàn Thanh Liêm ■

Tôi cảm ơn...

(Tiếp theo trang 18)

cả nước: Có lẽ Giáo Hội Việt Nam không nên để bất cứ linh mục nào “mọc rễ” lâu năm ở một giáo xứ, nhất là những giáo xứ có nhiều hoa trái, không phải là hoa trái thiêng liêng mà là hoa trái nặng trĩu... tiền!

PKT nêu rằng “*Cha Phêrô Nguyễn Văn Võ về làm quản nhiệm và ngài thật can đảm mời con ở lại Vườn Xoài, trong khi thế lực kia vẫn muốn con đi ngay khỏi Vườn Xoài.*” Rồi PKT lớn tiếng “*Tạ ơn Chúa vì chưa bị Chúa ruồng bỏ!*”

Trời đất quý thần ơi! Ông Từ cả gan “lôi” Chúa ra làm chứng cho ông ngạo mạn mắng mỏ các linh mục trong Hội đồng tư vấn giáo phận chỉ vì ông nghi ngờ các ngài “chơi” ông! Ông tố cáo “*các vị đã loại con [Lm Từ] ra khỏi hàng linh mục khỏi cần xem xét thực hư đối với người anh em linh mục sau 43 năm đã lao nhọc phục vụ Giáo Hội.*”

Ông PKT và các đồng chí của ông đã gây gương mù gương xấu trong GHCGVN bao nhiêu chục năm. Ông Từ lao nhọc phục vụ Giáo Hội hay tận tình phụng sự đảng cs?

Lm Nguyễn Văn Võ đâu có quyền hạn và trách nhiệm mời PKT ở lại hay bảo PKT phải đi? Nếu Lm Võ có mời thì lời mời của Cha Võ có thể chỉ là biểu lộ cung cách đối xử lịch sự tế nhị của vị tân cử đối với người tiền nhiệm của mình mà thôi. Vả lại, Cha Võ chỉ mới là “quản nhiệm” chứ có là chánh xứ đâu. Cha Võ có quyền hành gì để “can đảm” gồng mình mời ông Từ ở lại Vườn Xoài?

Nói linh mục Võ “*thật can*

đảm” mời [PKT] ở lại Vườn Xoài, phải chăng PKT kéo Cha Võ về phe hay ít ra tán tụng vị linh mục này có lòng mến mộ và biết ơn PKT mà quay ra chống lại lệnh Bề Trên? Vị Bản quyền đã ra “bài sai” thuyên chuyển một linh mục, nếu một linh mục khác có hành vi hay lời nói xem thường hoặc cố tình đi ngược với “bài sai” của thẩm quyền thì thử hỏi vị linh mục ấy đúng hay sai, có đáng nhận biện pháp kỷ luật hay không?

PKT bất chấp Giáo Luật

Trong thư, PKT đánh thẳng vào “tập thể” (từ ngữ của chính PKT) các vị linh mục cộng sự với ĐHY Phạm Minh Mẫn mà ông chỉ đích danh là Hội đồng tư vấn Giáo phận, một hội đồng ông coi như là “*thế lực*” mà ông “*vừa rất sợ, vừa càng thất vọng*”.

Ngồi chễm chệ trên ghế nhà xứ Vườn Xoài, đằng sau lưng ông, trên vách tường có “Bác” phù trợ, xung quanh có mấy mảnh bằng Tuyên dương công trạng làm vật che chắn, gần nửa thế kỷ qua, ông Từ nào biết sợ ai! Chính PKT tự khoe như vậy.

Trước 1975 ở trong nhà tù, ông chẳng sợ ai cả. Người ta sợ ông thì có! Bởi sợ quá, người ta đã thả ông ra. Ông nhất định không ra, đòi phải thả hết đồng chí công nhân của ông, ông mới chịu. Cũng vì sợ ông quá đỗi, người ta thả luôn các đồng chí của ông!

Đó Sài Gòn là thời VNCH, người ta còn sợ ông, huống hồ là “TP Hồ Chí Minh” thời vàng son cộng sản xhcn, “hồ mươn oai hổ” là chuyện không khó đối với ông Từ. Người ta sợ ông PKT, vì ông là cái bóng của CSVN, ai dám đụng tới ông?

PKT ra công tìm kiếm không phải chỉ chiếc ghế Quốc Hội CS thôi. Ông vốn đã chiếm lĩnh ba bốn cái ghế rồi: nào là Phó CT/UBĐKCGVN, nào là Tổng Thư Ký UBĐKCGVN, nào là Tổng Biên Tập Báo CG và DT, nhưng vẫn chưa hài lòng, chưa thỏa mãn!

Cứ theo lời ông kể trong thư ông gửi ĐHY Phạm Minh Mẫn, thì trước khi đệ đơn “*xin nghỉ nhiệm sở Vườn Xoài*”, ông đã gặp gỡ, trao đổi với Cha Quản hạt Tân Định để được về làm chánh xứ hai giáo họ Thánh Linh và Thánh Mẫu, nhưng rồi theo lời ông Từ, “*phương án này đã bị bác*”.

Kể đó, Cha Võ Văn Ánh lại thỏa thuận để PKT làm chánh xứ Tân Định (giáo xứ TĐ vừa kỳ cựu vừa thuộc loại tầm cỡ, tọa lạc giữa trung tâm Sài Gòn), nhưng “*phương án này cũng bị bác luôn*”!

Xót xa lắm cho thân phận một linh mục ba chìm bảy nổi, bèo giạt mây trôi! Phải không?

Không! Ngược lại, những động thái trên của PKT bộc lộ tham vọng cũng như thái độ bất chấp Giáo luật của ông.

Tại sao đang khi chuẩn bị đệ đơn từ chức chánh xứ Vườn Xoài, PKT lại đi tìm những “phương án” phục vụ theo ý mình? PKT đã đệ đơn từ chức, thì sự sắp xếp chỗ mới cho Từ là quyền của Đảng Bản quyền địa phương, cụ thể là quyền của ĐHY Phạm Minh Mẫn chứ đâu phải ở tại sự thương lượng giữa các linh mục với nhau, kể cả vị linh mục ấy là Hạt trưởng đi nữa!

Điều 523 Giáo Luật ghi rõ: “*Việc chỉ định giữ chức vụ Cha Sở [chánh xứ] thuộc thẩm quyền Giám mục giáo phận, qua việc tự ý trao phó; trừ phi có người nào*

được hưởng quyền đề cử hoặc bầu cử.”

PKT có được hưởng quyền đề cử hoặc bầu cử đặc biệt gì không và quyền ấy được thực hiện làm sao, không thấy Từ nói tới!

PKT nạn nhân của thế lực chống cộng?

Bản Quyền chỉ thuyên chuyển ông PKT phù hợp với chính đơn xin của ông, ông lại dùng dùng nộ khí xung thiên quay ngược lại đánh đấm loạn xạ ngẫu! Trong thư gửi ĐHY Mẫn, PKT không tiếc lời nhiếc mắng một số linh mục là “thế lực” làm cho ông sợ! Để nâng cấp thù địch của các linh mục với PKT, ông Từ cho mình là “nạn nhân của một thế lực chống cộng còn rất mạnh trong giới Công giáo và họ nhất định loại trừ tất cả những ai cộng tác với cộng sản, nhất là các linh mục.”

Với thành tích của một “nạn nhân của thế lực chống cộng”, PKT đủ xứng đáng được đảng và nhà nước CSVN ban tặng “Huân chương dũng cảm” (cam chịu sỉ nhục) hay “Huân chương Chiến sĩ vẻ vang” (chế tạo bom diệt địch!) rồi! Nhưng chắc chắn với kiến thức tối thiểu của mình, ông Từ hơn ai hết phải hiểu rõ vì sao người Công giáo còn chống cộng mạnh, vì sao người Công giáo vẫn kiên quyết “chống các linh mục cộng tác với cộng sản”!

Chẳng cần nại tới triết học-thần học để tranh cãi với PKT về chủ nghĩa Mác-xít vô thần và những hệ lụy tai hại của nó cho nhân loại.

Cũng không cần bàn tới Học thuyết xã hội Công giáo về các vấn đề công bằng xã hội, về quyền con người, về các quyền tự do căn bản của con người, trong đó có quyền

tự do tôn giáo, tự do ngôn luận, tự do sở hữu tài sản kể cả bất động sản... vốn luôn bị chế độ CS bóp nghẹt.

Đề nghị PKT hãy học lại tài liệu sơ đẳng nhất của Giáo Hội và cũng là tài liệu nền tảng nhất cho cuộc sống của mọi người Công giáo. Đó là quyển ***Giáo lý Hội Thánh Công giáo*** (năm 1993) do chính Tòa Tổng giám mục Sài Gòn phiên dịch và ấn hành năm 1997. Hy vọng từ đó, may ra PKT có thể hiểu được vấn đề mà chấm dứt đi những lời tuyên truyền láo khoét cho cái chủ nghĩa Cộng sản đáng nguyên rủa và đáng phải diệt vong kia.

Rất nhiều điều khoản của cuốn Giáo lý này bị CSVN kiểm duyệt đục bỏ trước khi cho in và phát hành năm 1997, nhưng may thay đã có người cẩn trọng kín đáo in lại, dán lên những đoạn Giáo lý bị loại ngay trên những khoảng trống đục bỏ ấy. Những điều khoản này làm sáng tỏ sự sai lầm và nguy hại của Chủ nghĩa vô thần, những điều khoản gây dị ứng nặng cho CSVN.

Xin đọc Giáo Lý HTCG các điều khoản từ số 2123 tới 2126 sẽ rõ.

Riêng điều khoản số 2140 xác quyết: ***“Chủ nghĩa vô thần là tội nghịch với điều răn thứ nhất, vì từ chối hay phủ nhận sự hiện hữu của Thiên Chúa.”***

Giáo Hội cũng xác nhận ***“Điều răn thứ nhất cấm các hành vi vô đạo [vô thần] như thách thức Thiên Chúa bằng lời nói hay hành động, phạm thánh và mại thánh.”*** (2139).

Ông Từ chắc hiểu vì sao Giáo Hội nói tới “mại thánh” tức buôn thần bán thánh ở đây trong khi

đang đề cập đến tai họa của chủ nghĩa vô thần...

Về mặt đời sống công dân theo Học thuyết xã hội Công giáo, điều khoản số 1903 của Giáo lý nêu rõ: ***“Nếu các nhà lãnh đạo đưa ra những luật bất công hay sử dụng những biện pháp trái luân lý, LƯƠNG TÂM KHÔNG BUỘC PHẢI TUÂN THEO. Trong trường hợp này, quyền bính không còn là quyền bính nữa mà thoái hóa ÁP BỨC.”***

Ông PKT và các đồng chí của ông hoàn toàn tự do bị tai nhắm mắt trước các lời dạy của Hội Thánh mà các ông là thành phần biệt tuyền và được coi là ưu tú. Các ông tự do giao du, quan hệ và cộng tác với Cộng sản và tự do từng phục các bậc thầy CS của các ông. Nhưng các ông, nhất là riêng ông PKT, thật là nghịch đạo khi cứ hô hào Giáo Hội phải đồng hành với chế độ vô thần bạo ngược mà các ông đồng hóa với dân tộc trong khi dân tộc Việt Nam chính hiệu càng ngày càng quyết tâm đẩy lùi chủ nghĩa ấy ra khỏi đất nước!

Chính chủ nghĩa ấy đẻ ra những mẫu người cuồng nhiệt khát máu giết hại và gây khốn khổ cho vô số đồng bào VN từ những vụ Cải Cách Ruộng Đất đến các vụ thanh trừng nội bộ, các vụ án Nhân Văn Giai Phẩm tới cuộc tàn sát đẫm máu ở Huế hồi Tết Mậu Thân 1968, rồi từ năm 1975 tiến hành bản cùng hóa toàn dân, mở ra các cuộc ruộng bắt, bỏ tù, bách hại và cả sát hại tàn khốc cũng như xua ra biển đông hàng vạn người dân vô tội làm mồi cho hải tặc và cá biển... Và từ đó đến nay đàn áp chất chồng đàn áp làm cho cả nước lên cơn sốt triền miên!

Các ông hãy cởi chiếc áo nhà

tu các ông đi rồi ung dung rao giảng, tung hô chủ thuyết cộng sản và chế độ độc tài gian ác, thay vì núp bóng dưới lớp áo tu.

Mười một cuộc biểu tình liên tiếp diễn ra giữa Hà Nội và Sài Gòn vừa qua bất chấp những cuộc bắt bớ, khiêng kéo, xô đẩy, đánh đập... có phải là biểu hiện của sự đồng hành với chế độ CS hay đó là tinh thần quật khởi của những công dân yêu nước cùng đồng hành với nhau, một lòng thể quyết diệt gian chống ác cũng như chống lại giặc xâm lăng từ phương bắc được chính CSVN trong nước công kênh hà hơi tiếp sức?

Vậy nên, PKT và nhóm nhỏ những người tham gia cái gọi là UBĐKCG nếu có gan theo đảng thì cứ công khai nhận mình là đảng viên CS vô thần đi! Nếu không thì hãy sám hối để cùng với mọi công dân và người Công giáo VN chân chính “đồng hành cùng dân tộc”, KHÔNG đồng hành với chế độ của bọn vô thần bán nước hại dân!

Một số gọi là trí thức Miền Nam Việt Nam trước đây đã làm

lỗi nghe theo lời phỉnh dụ của CS, chống lại dân tộc, nay đang mở mắt và hăng hái gia nhập hàng ngũ những người công dân yêu nước đấu tranh cho sự sống còn của dân tộc và đất nước.

Còn Phan Khắc Từ và các đồng chí của ông thì sao?

Mong PKT và các đồng chí của ông hãy mở mắt to lên! Tuy muộn, nhưng còn hơn là cố chấp cho tới khi nhắm mắt trong tuyệt vọng như Trương Bá Cần vào phút cuối đời mới nhận mình là “Đứa con hoang đàng.”

PKT còn nhớ không bài điều văn ông đọc trước linh cửu Trương Bá Cần ngày 13/7/2009 trong đó ông xác nhận: “*Ngay bản thân linh mục Cần cũng tự xem mình là “người đầy tớ vô dụng”, là “đứa con hoang đàng” của Giáo hội?*”

Kết luận

Bao lâu PKT và các đồng chí của ông còn say ngủ trong giấc mơ “*thiên đàng cộng sản*”, còn coi cái chủ thuyết Mác-xít-Lêninít là “*ánh sáng soi đường dẫn lối*,” “*bách*

chiến bách thắng,” coi bọn đồ tể Lênin, Stalin, Mao Trạch Đông, Hồ Chí Minh... là “*đỉnh cao trí tuệ loài người*”, bấy lâu các ông còn là những kẻ bị đắm chìm trong mê hoặc hão huyền. Bấy giờ các ông sẽ nhanh chóng bị đào thải, chẳng những phải loại khỏi Cộng đồng dân Chúa mà còn bị đánh bật ra khỏi cả cộng đồng dân tộc Việt Nam.

Viết lên đây những dòng này, tôi không “vạch lá tìm sâu” hải tội ông PKT cho bằng chứng minh rằng chính PKT một cách nào đó đã tự vạch tội mình trong thư ông gửi ĐHY Phạm Minh Mẫn ngày 16/6/2011. Để mọi người nhận rõ chân tướng phản đạo của ông PKT, một linh mục trí thức, một linh mục được Giáo Hội ưu đãi giống như Chúa Giêsu đã ưu đãi Giuđa Iscarốt, cho y làm quản lý nắm giữ hầu bao cho Đức Giêsu cùng các Tông đồ của ngài, nhưng cuối cùng Giuđa đã nhẫn tâm mưu hại Thầy mình bằng cái hôn phản trắc chỉ vì 30 đồng bạc!

Lê Thiên ■

Vài suy nghĩ...

(Tiếp theo trang 47)

Hà Nội.

Tôi xin hỏi:

1 – Thành ủy Hà Nội, đứng đầu là ông, có chủ trương và chỉ đạo việc thực hiện chương trình sai pháp luật và cực kỳ vô văn hóa này của đài phát thanh và truyền hình Hà Nội không?

2 – Nếu không có chủ trương và chỉ đạo đó, mà đây chỉ là hành động “tự phát” của đài phát thanh và truyền hình Hà Nội, thì ai chịu trách nhiệm về việc làm sai trái nghiêm trọng này?

Thành ủy Hà Nội sẽ xử lý những

người đó như thế nào?

Bởi vì sự xúc phạm của đài Hà Nội là công khai, với toàn dân, với cả nước, cả thế giới, nên bức thư này của tôi là thư ngỏ, và tôi yêu cầu câu trả lời của ông cũng phải công khai.

Tôi và tất cả những người có lương tri yêu cầu và chờ đợi câu trả lời đó.

Trân trọng,

Nguyễn Ngọc

Mẫu chuyện thứ hai:

Cũng trên mạng basamnews trước đó một ngày, nhà văn Nguyễn Ngọc đã công bố bài viết ngắn sau đây:

Thôi nhé, hiểu rõ quá rồi!

Xin đọc một mẫu văn chương thánh thót của nữ nhà văn Hoàng Thu Vân trên báo Hà Nội Mới * ngày 29-8-2011 sau đây:

“*Sáng chủ nhật 28-8, Hà Nội thật thanh bình, yên ả. Chớm thu, nắng và gió nhẹ trải quanh hồ Hoàn Kiếm. Không còn những cuộc tuần hành, biểu tình tự phát, không còn những đám người tụ tập gây huyên náo...*”

Người già chậm rãi thả bước dạo quanh hồ, trẻ em tung tăng nô đùa ở sân trước tượng đài Lý Thái Tổ, còn những đôi uyên ương thì

tranh thủ chụp hình ghi lại khoảnh khắc đáng nhớ bên Hồ Gươm khi mùa cưới đã về. Hơn hai tháng qua, nhiều người dân ở khu vực này nói riêng và hơn 7 triệu người Hà Nội cùng gần 90 triệu người dân Việt Nam nói chung luôn mong muốn được chứng kiến những hình ảnh bình dị như vậy về một thành phố được UNESCO trao tặng danh hiệu Thành phố Vì hòa bình, đại diện cho sự phát triển ổn định của một quốc gia đang vươn lên mạnh mẽ...”

Rồi hôm nay, 30-8-2011, đọc mau tin này trích từ bài viết về việc tướng Nguyễn Chí Vịnh vừa sang hội đàm với tướng Trung Quốc Mã Hiều Thiên **:

“Thứ trưởng Bộ Quốc phòng Việt Nam cũng thông báo chủ trương kiên quyết xử lý vấn đề tụ tập đông người ở Việt Nam với tinh thần không để sự việc tái diễn”.

À ra là vậy, ông tướng Vịnh vất vả lặn lội sang tận Bắc Kinh, trịnh trọng hứa với ông tướng Tàu “sẽ kiên quyết” (tất nhiên là với nhân dân của mình) chỉ là để cho “Hà Nội thật thanh bình, yên ả. Chớ thu, nắng và gió nhẹ trải quanh hồ Hoàn Kiếm ...” thôi mà!

Có vậy mà các vị nhân sĩ trí thức ta cứ phản đối, kiến nghị này nọ um sùm. Thật là chẳng hiểu biết gì cả!

Thôi nhé, nay thì đã hiểu rõ quá rồi!

Nguyen Ngoc

* *Vì bình yên bền vững của Thủ đô yêu dấu (Hà Nội Mới, 29/8/2011).*

** *Đối thoại chiến lược quốc phòng-an ninh Việt – Trung lần thứ hai: Mở rộng hợp tác, xây dựng tin cậy, góp phần thúc đẩy quan hệ hữu nghị truyền thống (QĐND).*

Suy nghĩ chót:

Cũng sáng nay (Thứ Năm 31-8-11) tôi đọc được trong bài phỏng vấn

của đài RFA những câu trả lời của giáo sư Lê Xuân Khoa, một trong những vị ký tên trong Thư Ngỏ. Tôi không có điều gì để thừa với GS Khoa. Chỉ xin GS và mọi người đọc kỹ lại lá thư gửi Phạm Quang Nghị và bài viết ngắn trên đây của nhà văn, nhà báo Nguyễn Ngọc.

Xin lưu ý GS một chi tiết đáng suy nghĩ về nội dung lời “đoan hứa” của tướng Nguyễn Chí Vịnh, Thứ trưởng Quốc phòng CSVN sau cuộc mật đàm với tướng Mã Hiều Thiên của Trung cộng được nhà văn Nguyễn Ngọc trích trong bài viết của ông. Lời “đoan hứa” không phải công bố năm trước hay tháng trước. Nó còn nóng hổi vì mới được công bố hôm qua, 30-8-2011.

Sau khi lập lại chi tiết này, nhà văn Nguyễn Ngọc đã phát hiện điều gì khác lạ đánh động ông khi cay đắng kết thúc bài viết:

“Có vậy mà các vị nhân sĩ trí thức ta cứ phản đối, kiến nghị này nọ um sùm. Thật là chẳng hiểu biết gì cả!

Thôi nhé, nay thì đã hiểu rõ quá rồi!”

Bây giờ đến lượt những người Việt “tị nạn chính trị” chúng ta ở hải ngoại, dĩ nhiên bao gồm cả 34 tác giả Thư Ngỏ gửi lãnh đạo **nước Cộng hòa Xã hội Chủ nghĩa Việt Nam**. Liệu chúng ta có cần xét lại xem mình đã thật sự sáng mắt, sáng lòng để nhận chân được những sự thật trên quê hương chưa?

IV.- Một gợi ý chốt đến

Sau khi bài viết được gửi đi để chia sẻ với vài người bạn, một suy tư bất chợt đến với tôi qua câu hỏi: liệu các nhân sĩ, trí thức Việt Nam ở hải ngoại có cần phải có một bản Bản Lên Tiếng chính thức về tình hình đất nước trong lúc này không? Nếu cần thì nội dung và đối tượng của văn kiện này sẽ ra sao?

Thiết nghĩ sự kiện 34 nhân sĩ, trí

thức vừa công bố Thư Ngỏ là một dấu chỉ cụ thể cho thấy đây quả là một nhu cầu cấp bách khi mà hiểm họa xâm lăng của kẻ thù phương Bắc ngày càng trở nên rõ rệt, đòi buộc mọi người, mọi giới phải quan tâm. Như thế vấn đề còn lại là xác định đối tượng và nội dung cho Bản Lên Tiếng.

Đối tượng:

Theo thiên kiến, đối tượng của Bản Lên Tiếng sẽ là toàn thể đồng bào trong và ngoài đất nước, bao gồm tất cả mọi thành phần trẻ, già, trai, gái, giàu nghèo, thuộc mọi giai tầng xã hội, kể cả đảng và nhà nước cộng sản Việt Nam.

Nội dung

Trình bày cô đọng nhưng đầy đủ và trung thực, không thiên kiến về tình hình đất nước hiện nay trên cả hai mặt nội trị (chính trị, kinh tế, văn hóa, giáo dục, xã hội) và ngoại giao. Đặc biệt nhấn mạnh tới những hình thái xâm lược tinh vi và sâu độc của Trung quốc nhắm vào Việt Nam gần đây. Đưa ra những gợi ý cụ thể về những biện pháp cấp thời phải có cùng với hướng nhìn vào tương lai... giúp mở ra một vận hội mới cho dân tộc (Hẳn sẽ có thắc mắc đặt ra khi đối tượng Bản Lên Tiếng mở rộng cho cả đảng và nhà nước CSVN. Tôi thành thực nghĩ rằng vấn nạn này sẽ được giải tỏa qua nội dung văn kiện này).

Câu hỏi chót được đặt ra:

Ai, tập thể nào sẽ đứng ra đảm nhiệm việc phác thảo nội dung Bản Lên Tiếng? Về điểm này, tôi chân thành chờ đợi những đóng góp ý kiến rộng rãi của các thức giả trong cộng đồng người Việt hải ngoại, kể cả những vị đã có thiện ý ký tên trong Thư Ngỏ vừa qua.

Nam California, Thứ Tư ngày cuối cùng tháng 8 –hoàn chỉnh ngày 01-9- 2011.

Trần Phong Vũ ■

Tôi đi dự phiên tòa...

(Tiếp theo trang 103)

các nội dung:

- Ông Vũ đã thực hiện quyền công dân của mình.

- Tôi khẳng định ông Vũ đã viết đúng sự thật.

- Chúng tôi thấy những việc làm của ông Vũ là ích nước, lợi dân, không thể là có tội. Ông đã can đảm nói lên sự thật và nói lên những điều người khác đã không dám nói.

- Các lãnh đạo đã không tạo điều kiện cho công dân có thể tham gia điều hành đất nước.

- Nếu nói ông Vũ có tội, thì đó là tội yêu nước, thương dân và muốn xây dựng một nhà nước pháp quyền.

- Đề nghị tuyên án: Cù Huy Hà Vũ không có tội và trả tự do cho Cù Huy Hà Vũ.

Những điểm Ls nêu lên trước phiên tòa Cù Huy Hà Vũ làm nháp nhảm nhiều người, làm xuýt xoa các “khán giả” đang ngồi xem phiên tòa dù các khán giả này đã được chọn lọc kỹ càng và luôn tỏ ra “kiên định ý thức” với bị cáo.

Luật sư Vương Thị Thanh kết thúc bản bào chữa của mình với nhiều đoạn bị cắt bớt, nhưng những điều đã trình bày nói lên một quan điểm rõ ràng: Cù Huy Hà Vũ không có tội và đề nghị trả tự do cho Cù Huy Hà Vũ. Đồng thời bản bào chữa cũng đã nêu lên nhiều khuất tất, nhiều vấn đề không hợp lý, việc vi phạm quy trình tố tụng của phiên tòa sơ thẩm.

Tiếp sau đó là phần bào chữa của Ls Trần Vũ Hải.

Cần nói rõ rằng, Ls Trần Vũ Hải đã từng bị chủ tọa phiên tòa sơ thẩm buộc ra khỏi tòa thì tưởng rằng tại phiên tòa này ông sẽ bớt gay gắt khi bảo vệ thân chủ của mình. Trái lại, ngay từ khi bắt đầu bản bào chữa, ông đã khẳng định: “Chúng tôi

muốn làm rõ nhiều điều, để làm rõ sự thật của vụ án”.

Trước hết, Ls Trần Vũ Hải yêu cầu cung cấp chứng cứ vụ án. Chứng cứ vụ án ở đây bao gồm cả hai bao cao su đã qua sử dụng mà những ai theo dõi vụ án Cù Huy Hà Vũ ngay từ đầu đã biết, đã được báo chí nhà nước đồng thanh đăng tải, coi đó là nguyên nhân ông bị bắt. Vì như phát biểu của một quan chức ngành công an – ông Hoàng Công Tư sau khi bắt ông Vũ thì việc bắt giữ tiến sĩ luật Cù Huy Hà Vũ là đúng pháp luật, không có chuyện theo dõi trước mà chỉ tình cờ kiểm tra hành chính, thấy có dấu hiệu quan hệ nam nữ. Chính vì việc “tình cờ” này mà dẫn đến việc bắt giữ, vậy đây là chứng cứ của vụ án.

Khi nói đến những vấn đề này, Ls gặp thái độ căng thẳng ngay từ đầu của Chủ tọa phiên tòa. Nhiều lần Chủ tọa phiên tòa yêu cầu Ls chỉ nói vấn đề chính, nhưng Ls Hải đã vẫn tiếp tục nói về những vấn đề yêu cầu HĐXX phải thi hành, và đã bị Chủ tọa phiên tòa nhắc nhở.

Chủ tọa căng thẳng: Hội đồng xét xử sẽ yêu cầu cảnh sát đưa Ls ra ngoài tòa.

Ls: Tòa có cho trích dẫn Luật pháp hay không?

Chủ tọa: Không cho trích dẫn, yêu cầu đi vào nội dung.

Câu trả lời này làm nhiều người thắc mắc, tại Tòa mà không cho trích dẫn điều luật thì lấy gì làm căn cứ xét xử và bào chữa?

Ls: Chúng tôi muốn nói: Các cơ quan tố tụng đã vi phạm Luật Tố Tụng Hình sự.

Luật sư hỏi Viện Kiểm sát một số vấn đề trong cáo trạng, trong quá trình xét xử vụ án sơ thẩm, trong quy trình tố tụng mà theo ông thì đã bị vi phạm nghiêm trọng.

Những câu hỏi ông dành cho Viện Kiểm sát đã dồn mọi cặp mắt

về hai vị đại diện VKS đang ngồi như phỗng ngay tại Tòa và vốn từ đầu đã bị các Ls, bị cáo tấn công dồn dập chỉ ra những sai phạm theo chiều hướng kết tội bị cáo khi làm sai lệch hồ sơ vụ án và quá trình theo dõi vụ án đã để ra nhiều sai phạm nghiêm trọng trong quá trình tố tụng.

Chủ tọa: Nếu Ls không đồng tình với Viện Kiểm sát, thì Ls trình bày, không có quyền hỏi Viện Kiểm sát.

Ls Trần Vũ Hải tiếp tục nêu quan điểm bào chữa của mình:

- Kiến nghị, không thể là chống lại nhà nước.

- Nếu có những sai phạm mà được chỉ ra, thì có chấp nhận được không?

- Bài viết đang để trong USB chưa đưa vào sử dụng thì không thể gọi là tuyên truyền, mà ở đây chính cơ quan điều tra và Viện Kiểm sát mới là nơi tuyên truyền các tài liệu này. Vì khi đưa ra để truy tố, chính họ đã tạo điều kiện để người khác biết đến tài liệu này.

- Chúng tôi đã nghiên cứu kỹ hồ sơ và thấy rằng không có tài liệu nào có hành vi chống Nhà nước Cộng hòa Xã hội Chủ nghĩa Việt Nam.

Ls công bố một số điều luật liên quan đến vấn đề mà mình đang bảo vệ thân chủ, làm căn cứ biện hộ trong vụ án.

Chủ tọa: Yêu cầu Luật sư không công bố điều luật và giải thích điều luật tại phiên tòa.

Ls: Yêu cầu Viện Kiểm sát cho biết: Tội chống nhà nước là chống như thế nào? Điều 88 quy định về tội chống nhà nước, quy định những điểm như thế nào là chống nhà nước?

Các kiến nghị, các bài viết của Cù Huy Hà Vũ liên quan đến đảng như bàn về Đảng cầm quyền, thì bên đảng có đầy đủ các bộ phận, ban

(Còn tiếp một kỳ)

DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

DANH MỤC QUẢNG CÁO

Diễn Đàn Giáo Dân chân thành cảm tạ sự hỗ trợ của Quý Thân Chủ và Quý Độc Giả đã nhiệt thành ủng hộ cho các Thân chủ Quảng cáo dưới đây

Á Đông Super Market	87	Manna Pharmacy	97
Ana Pharmacy	97	Mile Square Dentistry	53
BS Trần Thị Thành Hoài	61	Nha Sĩ Kevin Nam Kiều, Orthodontics	Bìa 3
BS David Phạm Nam Huân	68	Nha Sĩ Khấu Tuyết Lan	120
BS Dương Khổng Tước	97	Nha Sĩ Lê ngọc Bích	Bìa 3
BS Joseph H. Nguyễn & Associates.....	68	Nhà Hàng \$ 1.99	34
BS Nguyễn Mạnh Hùng	52	Parcel Seafood Restaurant	Bìa 4
BS Thượng Hải	53	Phở Tàu Bay	45
BS Vũ Thế Truyền	35	Phở 14 Washington DC	86
Bolsa Ward Medical Clinic Inc.....	Bìa 4	Saigon City Market Place	44
Bún Bò Huế Gia Hội	Bìa 4	Seafood World.....	76
Cali Home Finance	60	Sunrise Window Tinting.....	52
Crystal Vision, phòng nhãn khoa	61	Tổ Hợp Luật Sư George S. Henderson	120
Đặc San Hội Ái Hữu NVQG Hải Ngoại	67	Tổ hợp Luật Sư Tăng Kiệt & Quyền Kiệt	Bìa 3
Đồng Nai Pharmacy	35	Tobia Casket	60
East West Bank	69		

PHIẾU ĐỘC GIẢ

Họ Tên : _____ Điện Thoại : _____

Địa Chỉ : _____ Độc Giả Cũ, ID# _____

_____ Độc Giả Mới

_____ Email : _____

Nhận làm : Cố Vấn Chủ Trương Cố Động Viên Bảo Trợ Điều hành Đại Diện Vùng

Độc Giả Ân Nhân : \$50 \$100 \$200 \$.....US

Độc Giả Thường : \$45 (Canada \$50; Châu Âu \$70; Á và Châu Úc \$80 US)

Muốn mua Nguyệt San Diễn Đàn Giáo Dân từ số : .....

Muốn có các số cũ (nếu còn): .....

Xin gửi mẫu này về Tòa Soạn Diễn Đàn Giáo Dân: 14916 Dillow St., Westminster, CA 92683 USA

Hoặc gọi điện thoại: (714) 894-5826 Email: toabaoddgd@yahoo.com

Chi phiếu, lệnh phiếu xin đề **DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN, INC.** và gửi về địa chỉ trên.

QUẢNG CÁO

Quý vị đăng quảng cáo, hi tin, ai tin trên Diễn Đàn Giáo Dân sẽ được tôn trọng bởi:

- Hàng ngàn độc giả nhờ báo được phân phối qua các địa điểm quảng cáo.
- Hàng ngàn độc giả qua báo dài hạn gửi đến tận nhà.
- Nguyệt San Diễn Đàn Giáo Dân được phân bố trên khắp Hoa Kỳ và thế giới.

Nữ Bác Sĩ Nha Khoa

KHẨU TUYẾT LAN

14574 Brookhurst St., Westminster, CA
(Cạnh nhà hàng Pagolac & chợ Stater Bros)

(714) 775-0836

NHA KHOA TỔNG QUÁT

- Bệnh nướu răng: Nướu sưng đỏ, chảy máu khi đánh răng.
- Lấy gân máu (Root Canal Treatment).
- Nhổ răng.
- Bọc Răng-Làm răng giả các loại.
- Khám răng định kỳ cho người lớn và trẻ em.

NHA KHOA THẨM MỸ

- Cosmetic Bonding: Vá răng sứt mẻ.
- Làm khít răng thưa.
- Tẩy trắng màu răng.

NHA KHOA NHI ĐỒNG

- Chăm sóc cho trẻ mới mọc răng.
- Phòng ngừa sâu răng và ngừa răng mọc lệch trong thời kỳ thay răng

Nhận: Bảo Hiểm và Medical

Giờ làm việc:

Thứ Hai đến thứ Bảy: 10AM - 7PM

Thứ Tư Nghỉ

KINH NGHIỆM - NHỆ NHÀNG - TẬN TÂM

Tổ Hợp Luật Sư

GEORGE S. HENDERSON & ASSOCIATES

Với sự cộng tác của nhiều Luật Sư Hoa Kỳ có kinh nghiệm trong những ngành chuyên môn
NHIỀU NĂM KINH NGHIỆM VỀ TAI NẠN XE CỘ VÀ THƯƠNG TÍCH CÁ NHÂN

Attorney At Law

14192 Brookhurst St., Garden Grove, CA 92843

(Trong khu mái ngói xanh, trên lầu chợ Thanh Phát,
góc Brookhurst & Reading, giữa Westminster & Hazard)

CHUYÊN VỀ TAI NẠN XE CỘ, SỞ LÀM VÀ THƯƠNG TỔN CÁ NHÂN

Đã đòi được bồi thường trên hai triệu (\$2,000,000) cho một thân chủ

Xin liên lạc Phụ Tá Pháp Lý **DŨNG PHẠM**

Tốt nghiệp Đại học tiểu bang California

Bus (714) 636-1228 - Beeper (714) 285-5991

sau giờ làm việc xin gọi: (714) 962-6348

* **TAI NẠN: XE CỘ, SỞ LÀM, NHÀ RIÊNG, SIÊU THỊ, TỘI PHẠM, BẤT CẢN Y TẾ v.v...**

- Luật sư có mặt tại văn phòng mỗi ngày để quý cị có thể tham khảo trực tiếp.

- Chính Luật Sư Mỹ thương thảo với hãng bảo hiểm và tranh cãi tại tòa.

- Quý vị không phải trả lệ phí nếu không được bồi thường.